

SŁOWNIK
SYMBOLICZNEJ MASONERII

ZAWIERAJĄCY

Stopnie Royal Arch

ZGODNY Z

SYSTEMEM ZALECANYM PRZEZ WIELKĄ ŁOŻĘ
I ZWIERZCHNIĄ WIELKĄ KAPITUŁĘ ANGLII.

SKOMPILOWANY

OD NAJWIĘKSZYCH MASONSKICH AUTORYTETÓW

PRZEZ

KS. G. OLIVERA, DR

BYŁEGO ZASTĘPCĘ WIELKIEGO MISTRZA I HONOROWEGO CZŁONKA WIELU
ŁÓŻ I LITERACKICH TOWARZYSTW

AUTORA

„HISTORYCZNYCH LANDMARKÓW WOLNOMULARSTWA” ETC. ETC.

LONDON:
RICHARD SPENCER, 314, HIGH HOLBORN
1853

PRZEDMOWA

Konieczne będzie zatrzymanie czytelnika na jedną chwilę, poprzez rozwodzenie się nad wartością dzieła takiego jak niniejsze. Jego użyteczność nie może nie zostać powszechnie uznana, a jedynym cudem jest to, że pośród nieskończonej różnorodności słowników, leksykonów, encyklopedii i glosariuszy, w które obfituje obecna epoka, symboliczna masoneria, praktykowana w tym kraju, pozostawała tak długo bez odpowiedniego podręcznika, skonstruowanego w obszernej i przystępnej formie słownika.

Wydaje się, że idea absolutnej korzyści wynikającej z takiej publikacji pojawiła się na kontynencie prawie sto lat temu, kiedy M. Fleury opublikował swój „Dictionnaire de l'Ordre de la Felicite” na użytek łóż androgenicznych, jak były wówczas określane, lub łóż, które przyjmowały bez wyjątku kandydatów i członków obojga płci.

Kilka lat później Perneti opublikował „Dictionnaire Mytho-Hermetique”; i tak sprawa ucichła na resztę stulecia.

Jest wysoce prawdopodobne, że spekulacje te nie były opłacalne, w przeciwnym razie bez wątpienia zostałyby uzupełnione podobnymi publikacjami z innych dziedzin nauki.

W 1805 próba ta została ponowiona przez Chomla, który dał światu niedoskonały „Vocabulaire des

Francs Macons”, przetłumaczony na język włoski przez Vignozziego. Zostało to zastąpione przez bardziej obszerną pracę, zredagowaną pod nadzorem M. Quentina, którą nazwał „Dictionnaire Maçonique, ou Recueil des Equisses detoutes les pages de l’Edifice connfisous le nom de Maçonnerie, & c.” oraz w Niemczech, mniej więcej w tym samym okresie, br. G. Lenning opublikował swoją „Encyclopadie der Freimaurerei”. Znajdujemy również załączek słownika w „Nomenclature par Ordre Alphabetique, des Principaux Rites, Coteries, Societes, Secrets, et Grades Maconniques, repandu en France ou dans l’Etranger”, wstawionej przez Thory’ego w pierwszym tomie „Acta Latomorum”.

Dwie najdoskonalsze produkcje tej klasy to „Freimaurer Lexicon” Gadicke’a i „Lexicon of Freemasonry” autorstwa dr Mackeya, Wielkiego Sekretarza Wielkiej Łoży Południowej Karoliny, USA. Ale chociaż te publikacje są wyjątkowo dobrze wykonane, jednak ich szczególne cechy czynią je tylko częściowo interesującymi dla Bractwa Angielskiego. Za bardzo rozwodzą się nad masonerią konsystorską, kapitulną, niewysłowioną i fałszywą masonerią, aby można je było dostosować do gustu starodawnego Masona Cechu; i dlatego uważa się, że słownictwo terminów charakterystyczne dla masonerii symbolicznej i ułożone w porządku alfabetycznym, dla wygody szybkiego odniesienia, okaże się przyjętym dobrodziejstwem dla brytyjskiego wolnomularza.

Na pierwszy rzut oka widać, że plan, który przyjąłem, zawiera najlepsze definicje najlepszych autorów, z nazwiskiem autora dołączonym do każdego artykułu. Ta metoda była preferowana, ponieważ uznano

za wątpliwe, czy Bractwo uważałoby wyjaśnienia poszczególnych braci za posiadające ten niewątpliwy autorytet, którym powinna być obdarzona każda książka referencyjna.

Wybierałem z niemieckiego leksykonu Gadicke'a, który został tak dobrze przetłumaczony przez br. Watsona w *Freemason's Quarterly Review*, wszystkie sprawy odnoszące się do masonerii symbolicznej; ponieważ ma wielką wartość jako dowód na to, że niezależnie od tego, jak masoneria kontynentalna mogła być wykorzystywana przez innowacje projektowane przez ludzi, nadal zachowuje ortodoksyjne zasady głoszone przez starożytne bractwo. Za te zaś artykuły, które są bezimienne, sam jestem odpowiedzialny: są one albo oryginalne, albo wybrane z jednej lub drugiej z moich publikacji.

Po uważnym zapoznaniu się z pracą czytelnik stwierdzi, że definicje zostały skrupulatnie skrócone do możliwie najkrótszej długości, zgodnie z przejrzyistością, w celu zwiększenia liczby haseł i uczynienia książki bardziej użyteczną. Zawiera ona zwięzły pogląd na cały system błękitnej masonerii, poprzez ostrożną kondensację wszystkiego, co kiedykolwiek napisano na ten temat; zrozumiały dla Bractwa i tajemniczy dla profanów, a mój cel zostanie skutecznie osiągnięty, jeśli wyjaśnienia techniczne i inne terminy masonieckie okażą się wystarczająco wartościowe, aby skłonić powierzchownego brata do poszerzenia swojego zasobu wiedzy przez odniesienie do innych prac, w których tematyka jest obszerniej poruszana; lub utwierdzić bardziej zaawansowanego wolnomularza w prawdzie tych świętych zasad, którym studiowaniu poświęcił swój czas i talenty.

Moja końcowa rada będzie następująca: ten, kto ma ambicje zostania dobrym masonem, musi pracować tak, jak pracowali nasi starodawni bracia, z WOLNOŚCIĄ, ŻARLIWOŚCIĄ i GORLIWOŚCIĄ.

G.O.

SŁOWNIK SYMBOLICZNEJ MASONERII

AARONA, LASKA. (AARON'S ROD) Ten symbol został wprowadzony do Masonerii Royal Arch, ponieważ stanowił jedną z trzech świętych rzeczy, które zostały zachowane w Miejscu Najświętszego Przybytku. Odnosi się do buntu Koraha i jego współników na pustyni Grzechu. Mojżesz polecił, aby przynieść dwanaście lasek, po jednym od każdego plemienia. Jest prawdopodobne, że nie były one świeżo odcięte od drzewa, bo wtedy cud nie był tak wielki; ale były to drążki, których książęta zwykle używali jako chorągwy – stare, mocne pręty, które nie miały w sobie żadnego soku, i jest prawdopodobne, że wszystkie były zrobione z drzewa migdałowego. Książęta przynieśli je tedy, niektórzy z nich zapewne czuli, że wybór padnie na nich, a wszyscy myślą, że to zaszczyt być konkurentami dla Aarona i kandydować nawet do kapłaństwa; a Mojżesz złożył je przed Panem. Nazajutrz wywieziono laski czy drągi z Miejsca Najświętszego, gdzie zostały złożone, i publicznie przedstawiono przed ludźmi; i podczas gdy cała reszta lasek pozostała taka, jaka była, tylko laska Aarona, z suchego drągu, wypączkowała – żywą gałęzią, rozkwitłą i wydającą migdały. W niektórych miejscach były pąki, w innych kwiaty, u innych owoce w tym samym czasie; było to cudowne i zniosło wszelkie podejrzenia o oszustwo, jakby w nocy Mojżesz zabrał laskę Aarona i umieścił zamiast niej żywą gałąź drzewa migdałowego; ponieważ żadna zwyczajna gałąź nie miałaby na sobie tyle pąków, kwiatów i owoców naraz.

SKRÓTY. (ABBREVIATIONS) Skróty były dużo częściej używane w ostatnim stuleciu niż obecnie. Francuscy masoni są od nich bardziej uzależnieni niż my sami i używają po każdej pierwszej literze trzech punktów umieszczonych w trójkątnej formie. Podają kilka najczęściej używanych skrótów:.

- A. Inv. Anno Inventionis. W roku odkrycia.
-Data użyta w Royal Arch.
- A. L. Anno Lucis W roku światła lub stworzenia. -Data używana w starożytnej masonerii.
A.·. L.·. G.·. D.·. G.·. A.·. D.·. L'U.·. (fr)
A la gloire du Wielka Architecte de l'Univers.
Na chwałę Wielkiego Architekta Wszechświata.
Nagłówek wszystkich francuskich pism masońskich.
A L'O... (fr) A l'Orient. Na wschodzie.
- Siedziba łoży.
- D. G. M. Deputy Great Master. Zastępca Wielkiego Mistrza.
- E. A. P. Entered Apprentice Uczeń
F.·. lub FF.·. (fr) Frère ou Frères.
Brat lub Bracia.
- F. C. Fellow Craft
Fellow Craft.
Czeladnik
- G. M. Grand Master. Wielki Mistrz.
- I. M. J. Immovable Jewels. Nieruchome klejnoty.
- J. W. Junior Warden II Dozorca.
- M. J. Moveable Jewels. Ruchome klejnoty.
- M. M. Master Mason. Czcigodny Mistrz
M.·. M.·. (fr) Mois Masonique.
masoński miesiąc.
Francuscy masoni rozpoczynają rok od marca.

M. W.	Most Worshipful.	Wielce Czcigodny.
R. □	Respectable Loża.	Loża Uznana
R. A.	Royal Arch.	
R. W.	Right Worshipful	Wielce Czcigodny.
S. S.	Sanctum Sanctorum.	
S.:S.:S.: (fr)		Trois fois Salut. Trzykrotne powitanie.
S. W.	Senior Warden	I Dozorca.
V.: (fr)	Venerable.	Czcigodny.
V.: L.: (fr)		Vraie lumiere Prawdziwe światło.
V. W.	Very Worshipful.	Wielce czcigodny.
W.M.	Worshipful Master.	Czcigodny Mistrz.

ABRAXAS. Wprowadziłem to słowo, ponieważ występuje ono w rękopisie masonskim z XV wieku, o którym mówi się, że został zdeponowany w Bodleian Library w Oxfordzie, chociaż obecnie tam go nie ma. Abraxas jest Bazylidyjskim wytworem umysłu, wywodzącym się prawdopodobnie od imienia Abrahama i przekazaną Mitrze lub Słońcu, jako reprezentantowi Najwyższego Bóstwa, czyli innymi słowy Słońcu Sprawiedliwości. Basilides był Pitagorejczykiem z Aleksandrii, a kiedy przyjął chrześcijaństwo, wprowadził dogmaty tego filozofa do swojego systemu. Aby spełnić zasady pitagorejskie, nakazał swoim uczniom pięcioletnie wyciszenie, naśladując pięcioletnią milczenie Pitagorejczyków. Powyższe słowo składa się z siedmiu liter, odnoszących się w równym stopniu do siedmiu niebios i tej samej liczby podległych rozumów. Jako ich przedstawiciele Bazylińczycy uważali siedem planet za stanowiące cały wszechświat, a w konsekwencji za Boga.

ABSENCJA. Jest sprzeczne z zasadami wolnomularstwa, aby wymierzać kary pieniężne za niedbałość. Obowiązek i obowiązki podjęte przez Zakon mają taki charakter, że zmuszają do obecności członków, którzy nie mają uzasadnionego usprawiedliwienia. Byłoby to zatem zstąpienie w stopniowaniu kar, i wyraźnie osłabiałoby uroczysty charakter tych obowiązków, które każdy członek i każdy urzędnik zawiera w umowie braterskiej, gdyby próbowano nałożyć jakąkolwiek drobną karę pieniężną za niewybaczalną nieobecność. Regularne uczestnictwo każdego brata w jego loży jest surowo nakazane w Dawnych Obowiązках, które z reguły nakazują, że

„żaden Mistrz lub czeladnik nie może być nieobecny w loży, szczególnie gdy nakazuje się, aby się w niej pojawił, bez narażenia na wotum nieufności, dopóki nie przekazał Mistrzowi i Dozorcom, że przeszkodziła mu bezwzględna konieczność”. Przepis ten został utrwalony przez współczesne konstytucje. –Mackey.

AKACJA. Trudność polega na wyjaśnieniu pochodzenia symboliki gałązki akacji i przypisaniu prawdziwego powodu, dla którego została wprowadzona do systemu masonerii.. Niektórzy mówią, że wywodzi się z żydowskiego zwyczaju sadzenia gałęzi akacji vera (gumy arabskiej) na grobie zmarłego krewnego; inni, że w zwyczaju żałobników jest nosić gałąź w rękach na pogrzebach.

Ale żaden autor uznany za autorytet nie wspomina o tych zwyczajach i wątpliwe jest, czy kiedykolwiek istniały wśród Żydów. Kasja nie jest rodzima dla gleby Palestyny i jest wymieniona w Piśmie Świętym jedynie jako pachnące zioło lub przyprawa, kora używana jest w balsamach, a czasami wykorzystywana do balsamowania; i dlatego, jeśli legenda odnosi się do gałęzi prawdziwego drzewa, nie może to być ani kasja, ani akacja; zrodziło to opinię, że gałązka jest analogiczna do tej, do której odnosi się Virgil, w swoim opisie tajemnic; a zatem to była oliwka. Inni znów wątpią, czy nasza akacja (ακακία) ma jakiegokolwiek odniesienie do drzewa lub krzewu w ogóle, lecz oznacza teksturę i kolor masońskiego fartucha, które ci bracia nosili, gdy zostali wyznaczeni przez Salomona w poszukiwaniu – i po prostu odnosi się do ich niewinności. Jeśli to przypuszczenie jest poprawne, dodają, to potwierdza dokładność legendy,

która mówi: „wzięli gałązkę kasji w swoje ręce (razem z nimi)”; zamiast wersji oznaczającej miejsce pochówku. Jestem raczej skłonny myśleć, że wybór kasji, która jest rodzajem lauru, opiera się na jakimś tajemniczym odniesieniu, które miała posiadać, zarówno mitologicznym, jak i symbolicznym. Istnieją jednak wielkie trudności, które muszą zostać pokonane, zanim będzie można ustalić prawdę.

AKACJANIE. My Masoni, opisując godny pożalowania stan religii zgodny z prawem żydowskim, mówimy. „Jego grób był w śmieciach i brudzie świątyni, a akacja otoczyła swoje gałęzie nad jego pomnikiem;” ακακία, greckie słowo oznaczające niewinność, lub wolna od grzechu; sugeruje, że grzechy i zepsucie starego prawa i wielbiciele żydowskiego ołtarza mają gorszą religię od tych, którzy jej szukali, a ona miała być znaleziona tylko tam, gdzie przetrwała niewinność, i pod sztandarem boskiego Baranka, jak i dla nas samych wyznając, że zostaliśmy wyróżnieni przez nasze postępowanie lub jako prawdziwi akacjanie w naszej wierze religijnej i dogmatach. – Hutchison.

UZNANY. (ACCEPTED) Zgodnie z masonską tradycją masoni otrzymali nazwę Uznani w budynku drugiej Świątyni; ponieważ Bractwu została przyznana Wolność przez króla Salomona; a bracia, gdy pierwsza świątynia została ukończona, otrzymali honorowy klejnot lub złoty medal, na którym było napisane WOLNI. Potomkowie niektórych budowniczych, którzy pomagali przy wznoszeniu Świątyni Salomona, osiedlający się w Judei, zostali wzięci do

niewoli wraz z innymi Żydami, a zachowali wiedzę o naukach o geometrii i architektury, nawet po swoim poniżeniu, byli wyzwoleni przez Cyrusa, a następnie uznani za Wolnych i Uznanych, zwolnionych z wszelkich ceł i podatków, mieli przywilej noszenia broni nadany przez Dariusza i Artakserksesa, którzy nakazali gubernatorom okolicznych prowincji, aby nie wymagali żadnego podatku ani innej świadczeń od któregokolwiek z kapłanów, lewitów, tragarzy lub innych, którzy byli związani z Świątynią; i że żaden człowiek nie powinien mieć prawa narzucać im niczego.

RACHUNKI. (ACCOUNTS) Wszystkie pieniądze otrzymane lub zapłacone z tytułu udziału w łoży powinny być wpisane do odpowiednich ksiąg. Opłaty lub należności pobierane z tytułu i płatne na rzecz Wielkiej Łoży lub Wielkiej Prowincji powinny być oddzielone i odrębne od pieniędzy należących do prywatnego funduszu łoży, a zamiast tego powinny być zdeponowane w rękach Mistrza Skarbnika Łoży, który ma je przekazać do Wielkiej Łoży w takim czasie, w jakim wymaga tego prawo obediencji. Rachunki łoży powinny być kontrolowane, przynajmniej raz w roku, przez komisję powoływaną przez łożę.

ACHILLES. Może jacyś wartościowi ludzie mogą się zadziwić, gdy wskazujemy Achillesa jako masona. Już słyszę, jak wykrzykują, jak to możliwe, że ten zaciekły i okrutny zabójca ludzi, ba, w sercu ludożerca, gdyż wykazywał silną skłonność do kanibalizmu w pragnieniu pożarcia martwego ciała Hektora – czy jest możliwe, że on mógł być członkiem naszej filantropijnej społeczności?

Tak, odpowiadamy, taki jest rzeczywisty fakt; i w przypadku Bonapartego też był jeden, w najwyższym stopniu. Ale jeśli jeśli nie wierzysz Homerowi lub nam, uwierz swoim własnym oczom, jeśli rzeczywiście jesteś masonem. Ecce signum! Widzę Achillesa podającego Priamowi REKĘ, gdy ten ostatni błaga o ciało zabitego syna. „To powiedziawszy, chwycił prawą rękę starca za nadgarstek, aby ten pod żadnym względem nie był zaniepokojony”.

Takie jest masońskie i dosłowne tłumaczenie w/w tekstu znakomitego Greka i naszego Brata, Christophera Northa; i kto teraz powie, że Achilles nie był masonem ? - Freemason' Quarterly Review.

POTWIERDZONY. (ACKNOWLEDGED) Mówi się, że kandydaci włączeni w stopień Doskonałego Mistrza są „przyjęci i potwierdzeni za takowych”. Ponieważ posiadanie tego stopnia zakłada bardziej sekretną wiedzę o nauce masonerii, słowo „potwierdzony” jest używane w sekrecie powierzonym jego właścicielom.

AKROSTYCH.

- M. Miara, wielkość, i wielkoduszność.
- A. Afekt, przywiązanie i uwaga.
- S. Szczerłość, cisza, sekret.
- O. Obediencja, porządek, ekonomia.
- N. Naturalny, szlachetny i sąsiedzki.
- R. Racjonalne, wzajemne i otwarte.
- Y. Plonowanie, uginanie

(wszystkie słowa powyżej, umieszczone w jednym wierszu, w jęz. angielskim zaczynają się na tę literę, która daje wyrażenie w pionie)

Wyjaśnienie tego akrostychu opublikowane w wielu dziełach masonskich, a co za tym idzie, dobrze znane, nie ma potrzeby wprowadzania go tutaj.

RZECZYWISTY WIELKI MISTRZ. (ACTING GRAND MASTER) Było zwyczajem i praktyką starych masonów, że królowie i książęta, będąc masonami, są uważani za wielkich mistrzów przez przywilej panujących; w tym przypadku nie mają przywileju mianowania zastępcy przewodniczącego w Bractwie, z możliwościami i zaszczytami Wielkiego Mistrza. Ale w roku 1782 w Wielkiej Łoży (UGLE) został złożony wniosek, że ilekroć książę krwi uhonorował społeczność masonską, przyjmując urząd Wielkiego Mistrza, powinien mieć swobodę nominowania każdego do urzędu Wielkiego Mistrza.

AKTYWNY. Łoża jest nazywana aktywną, gdy zbiera się regularnie; także brat, gdy jest on czynnym członkiem takiej łoży. Wielu braci odwiedza łożę, lecz prawie nigdy lub bardzo rzadko biorą udział w pracy w łoży, ponieważ mieszkają zbyt daleko od łoży lub prace nie są dla nich wystarczająco interesujące. Każda łoża i każdy urzędnik powinien pilnie starać się uniknąć ostatecznego rozwiązania (uśpienia), ale jeśli na próżno pójdą wysiłki wolnomularskie i jeśli jest jakiś brat, który nie poświęca należytej uwagi pracy, powinno starać się go odzyskać, najpierw przez braterskie napomnienia; jeśli nie skorzysta z tej szansy, przez ukaranie. W wyniku śmierci lub usunięcia członków łoża może stać się nieaktywna przez pewien czas, i lepiej, aby tak było, niż aby kontynuowanie pracy było powierzone niedoświadczonym braciom. - *Gadicke.*

ADAM. Że pierwsi rodzice ludzkości zostali pouczeni przez Wszechmocnego o jego istnieniu i atrybutach, a po upadku zostali poinformowani o Odkupieniu, które miało być udoskonalone przez Chrystusa, a na znak ich wiary nakazano ofiarować Bogu, w pełni zgadza się z wyznaniem masonerii w wierze. Jest również wysoce prawdopodobne, że powinny zostać ustanowione przez nich symboliczne działania na pamiątkę ich pokuty, czci, współczucia, zmęczenia i wiary, i że mogą one zostać przekazane potomności.

PRZEMOWA. (ADDRESS) Ci, którzy przyjmują urzędy i sprawują władzę w loży, powinni być ludźmi roztroprnymi i przemawiającymi, cieszącymi się zaletami dobrze kultywowanego umysłu i podtrzymywania pamięci. Nie wszyscy ludzie są obdarzeni tymi samymi mocami i talentami; zatem nie wszyscy ludzie mają takie same kwalifikacje, by spełniać urząd. Ten, kto chce się uczyć, musi poddać się nauce; i nikt nie może być uprawniony do posiadania wyższych urzędów loży, który wcześniej nie wypełnił obowiązków, które są im podporządkowane. Doświadczenie jest najlepszym nauczycielem. Każdy człowiek może dojść do wyższych stopni, ale zasługa i ciężka praca są pierwszymi krokami do osiągnięcia stanowisk.
- *Preston.*

PRZEMAWIANIE (ADDRESSING). Żaden brat nie będzie przedstawiał dwa razy tej samej kwestii, chyba że wyjaśniając lub odpowiadając. Każdy, kto przemawia, powstaje, zwracając się do Czcigodnego Mistrza, żaden brat nie może mu przeszkodzić, chy-

ba, że odbiegnie od tematu, albo Cz. Mistrz uzna, że należy go wezwać do porządku; ale po tym, jak został napomniany, może przemawiać, jeśli przestrzega właściwego porządku i przyzwoitości.

PRZYJĘCIE (ADMISSION). Nie więcej niż pięciu nowych braci zostanie przyjętych w jednej łoży tego samego dnia, nie będą mieli poniżej dwudziestu jeden lat, chyba, że przez dyspensę od Wielkiego Mistrza lub Wielkiego Mistrza Prowincji. Każdy kandydat do przyjęcia musi być wolnym człowiekiem, a przed inicjacją powinien być poznany w godnych zaufania okolicznościach. Powinien on być miłośnikiem sztuk wyzwolonych i nauk ścisłych i poczynić pewne postępy w jednej z nich. – Konstytucje.

NAPOMNIENIE. (ADMONITION). Jeśli brat rażąco się zachowuje, niech zostanie upomniany prywatnie przez Cz.M.; ten spróbuje każdego delikatnego środka, aby przekonać go o jego błędach; sonduje powody jego postępowania i stosuje każde łagodne środki, aby spowodować jego poprawę. Być może uratować brata i dać społeczeństwu odnowionego i wartościowego członka.

ADONAI. Mówi się, że Żydzi zamienili słowo Adonai na imię niewymawialne. Św. Hieronim, a za nim Bellarmine, wątpił w ten fakt, ponieważ Jehowa i Adonai były dwoma imionami Boga i równie prawowitymi; a w niektórych przypadkach używano ich wspólnie, jako Jehowa Adonai; a Septuagintaci używali słowa Kurios.

ADONIRAM. Ten ksiązę został wyznaczony przez króla Salomona do nadzorowania ludzi nad budową Świątyni, a także poboru 30 000 Izraelitów do pracy co miesiąc w lasach Libanu. W tym celu, aby zapewnić najwyższą regularność, stara tradycja wolnomularska podaje, że podzielił ich na loże, umieszczając po trzystu w każdej, zarządzanych przez Mistrza i Dozorcę, sam będąc Wielkim Mistrzem ponad wszystkimi. Został także ustanowiony przez króla na jednego z siedmiu Wielkich Superintendentów, Szefów Prowincji i Sędziów.

ZAAWANSOWANY. (ADVANCED) Kiedy kandydat jest wprowadzony w stopień Znak, mówi się, że jest „zaawansowany”. Termin ten jest używany do oznaczenia, że Mistrz masonski jest teraz promowany o jeden stopień wyżej niż stopnie Masonerii Błękitnej na drodze do Arch Royal. – *Mackey*.

ADWENT. Jesteśmy pewni istnienia masonerii od czasu nadejścia naszego Pana na Ziemi, kiedy otrzymała pomoc od tych dwóch wielkich Świąteł, którzy mają dzielić dzień upamiętniony w naszych lożach z wdzięcznością za otrzymaną od nich życzliwość. Mamy powody, by wierzyć, że tajemnica naszego Zakonu była często przydatna do ukrywania i w powszechnej życzliwości zachowania chrześcijańskich profesorów we wczesnych wiekach Kościoła, przed złośliwością ich gorzkich wrogów; i jest pewne, że w pismach ojców znajduje się wiele aluzji o niewątpliwie masonskim charakterze. – Archidiakon Mant.

ADYTUM. W misteriach brytyjskich i innych trzy filary Mądrości, Siły i Piękna reprezentowały wielką, symboliczną Triadę Bóstwa, jak u nas odnoszą się do trzech głównych urzędników loży. Przekonamy się jednak, że znaczenie symboliczne było takie samo w obu. Faktem jest, że w Brytanii Adytum lub Loża były faktycznie wspierane przez trzy kamienie lub filary, które miały przekazywać aspirantowi czystość regenerującą, po tym, jak przeżył ceremonię inicjacji we wszystkich swoich zwyczajowych formalnościach. Znalezienie się między nimi zostało nazwane nowym narodzeniem. Odpowiednie filary mitologii hinduskiej znane były również pod nazwami Mądrości, Siły i Piękna, i umieszczone na wschodzie, zachodzie i południu, zwieńczone trzema ludzkimi głowami. Wspólnie odnosiły się do Stwórcy, który podobno zaplanował Wielkie Dzieło przez swoją nieskończoną Mądrość; wykonane przez jego Siłę; i uwielbiał ją całym swoim Pięknem i użytecznością dla dobra człowieka. (z łaciny: adytum, adyton - sanktuarium, święty przybytek, miejsce w świątyni dostępne tylko dla kapłanów)

UPRZEJMOŚĆ. (AFFABILITY) Starożytne loże były szkołami lub akademiami do nauczania i doskonalenia sztuki projektowania, zwłaszcza architektury; a obecne loże są często wykorzystywane w ten sposób w czasie prac, lub w miłej rozmowie, choć bez polityki lub okazywania uczuć partyjnych; i w żadnej z nich nie może brać udział ktoś nie zrównoważony; nie prowadzi się żadnych spraw niegodnych uczciwego człowieka lub dżentelmena; żadnych osobistych szykan, żadnych kłótni, przekleństw, żadnych okrutnych

sztyderstw, nieprzyzwoitych rozmów lub złych manier, gdyż szlachetni i wybitni bracia są uprzejmi nawet dla najgorszych, należycie szanując swoich lepszych w harmonii i proporcji; i zawsze w poziomie, ale w zarysie cyrkla i według węgielnicy i pionu. – Euklides

WIEK. (AGE) Masoni to ludzie w dojrzałym wieku i rozsądni, którzy mogą zachować Zakon w jego rodzimej czystości; a te loże, których członkowie starają się postępować ściśle zgodnie z prawem i duchem masonerii, zawsze będą miały kandydatów w wieku dojrzałym. W nauczaniach pojawia się kwestia wieku, ale odnosi się to tylko do stopnia, w jakim się dokonał. W starożytnych misterjach mistyczny wiek 1, 3, 5 i 7 odnosi się do wielu lat próby. –Gadicke.

Symboliczny wiek Wprowadzonego Ucznia to 3 lata, Czeladnika 5 i Mistrza 7-; Architekta 21 i Wielkiego Architekta 27; Rycerz Wschodu ma 70 lat; Książę Jerozolimski $5 \times 15 = 75$; Tajny Mistrz, Maitre Ecossais i Książę Miłosierdzia, 81; i Szkocki Rycerz 500 lat. Powołując się na ten symboliczny sposób rozumowania słynny oszust hrabia St. Germain chwalił się, że ma 500 lat.

AGLA. Jedno z dwunastu kabalistycznych imion Boga. Pozostałymi jedenastoma były: Ehje, Tehovah, Elohim, El, Gibbor, Eloah, Sabaoth, Isebaoth, Schaddai, Adonai i Makom. Zostało wprowadzone tutaj, ponieważ niektórzy z naszych braci w ostatnim stuleciu użyli tego słowa jako inskrypcji w języku hebrajskim na kobiercu.

AHIMAN REZON. Dr Mackey mówi, że te słowa pochodzą od hebrajskiego ahim, bracia, manah, przygotowania i ratzon, wola lub prawo; i dlatego oznacza dosłownie „prawo przygotowanych braci”. Inni twierdzą, że wyprowadzono je z acrii man ratzon, „opinii prawdziwego i wiernego brata”. Było to objaśnienie przyjęte w Księdze Konstytucji tej części masonerii, która oddzieliła się od naszej Wielkiej Łoży około roku 1740 i sama się określiła mianem Starożytnych Masonów.

POWIETRZE. Każda istota ludzka w jego narodzinach podlega działaniu trzech elementów. Wychodzi z wody, przechodzi przez powietrze, a kiedy osiąga dojrzałość, jest pod wpływem ognia. Dopiero po jego śmierci może uczestniczyć w czwartym elemencie (ziemi). Kiedy jest inicjowany w tajemnice masonerii, przeprowadza się go przez trzy elementy: wody, powietrza i ogień. – Rosenberg.

AHOLIAB. Z plemienia Dana. Zauważa R. Bechai, że Bóg wybrał jednego z najniższego plemienia (bo za takich uważali Dana), jak również jednego z wodzów, który był, Tudah; że Bezaleel nie może być podniesiony próżną zarozumiałością; bo wielcy i mali są równi przed Bogiem. I naprawdę zauważa, że jeden z tego samego plemienia Dana, dzięki doradzaniu matki, był najzdolniejszą osobą, jaka brała udział w budowaniu Świątyni przez Salomona. Było kilku, bez wątplenia, którzy byli geniuszami wielu sztuk, jakie były konieczne w tej pracy, byli geniuszami naturalnymi, ale nie mogli, według własnego pomysłu, osiągnąć takich umiejętności, jakimi Bóg obdarzył

Aholiaba i Bezaleela; przynajmniej nie tak szybko, aby natychmiast przystąpić do budowy Tabernaculum i wszystkich rzeczy do niego należących. - Biskup Patrick.

AKIROP. Imię zabójcy w budynku Świątyni Króla Salomona.

CZUJNOŚĆ.(ALERT) Ponieważ wszystko w masonerii powinno być wykonywane z precyzją doskonałej dyscypliny, do każdego urzędnika loży należy, aby zawsze w pogotowiu wypełniał swoje odpowiednie obowiązki, aby bracia stale mieli przed sobą przykład porządku i regularności godnej naśladowania; ponieważ tylko dzięki właściwej postawie zarządzających Zakonu, maszyneria loży może być dobrze funkcjonować, a jej praca prowadzona z takim skutkiem, że przyniesie błogosławieństwa pokoju, harmonii i braterskiej miłości.

ALEKSANDRIA. Powodzie nawadniające Nilu przynosiły mieszkańcom wielką korzyść. Zwykle jednak zdarzało się, że gdy wody opadały, a oni wracali do swoich zajęć rolniczych, osad, pozostawiony przez cofającą się rzekę, zatarł ich tymczasowe znaki graniczne na ziemi, co powodowało gwałtowne spory dotyczące wielu miejscowości. Zmęczeni tymi corocznymi sporami i wysłuchiowaniem skarg, utworzyli lożę masonów w Aleksandrii, której przewodniczył Euklides, Egipcjanie postanowili skierować wszystkie sprawy sporne do tej wielkiej loży. Euklides podjął się tego zadania, z pomocą swojego Wielkiego Dozorcy. Straton, filozof, zebrał rozproszone zasady

geometrii i uformował je w regularny system, dzięki czemu ludzie zostali poinstruowani, jak mierzyć i rozdzielać swoje ziemie oraz odnawiać znaki graniczne, bez naruszania praw i własności innych.

ALEGORIA. Dwaj synowie Abrahama, Imamael, urodzony przez Agarę, jego służebnicę, i Izaak, urodzony przez Sarę, wolną kobietę, przedstawiają alegorię, w której imię jest umieszczone dla rzeczy oznaczonej lub reprezentowanej przez nią; ponieważ te dwie kobiety i ich dzieci są, na zasadzie reprezentacji, dwoma przymierzami; jedno przymierze, które pochodzi z góry Synaj, upodabniające się do niewoli, czyli przez jej reprezentację, Agar, niewiastę, i tak niosącej dziecko, które również było w niewoli, ponieważ to, co oznacza Agar, z którego zstąpił Iszmael, Góra Synaj w Arabii, skąd dano prawo; a ten Agar odpowiada Jeruzalem który teraz jest i jest w niewoli ze swoimi dziećmi z prawem, tak jak niewiasta i jej dziecko byli dla Abrahama; ale Jeruzalem, które jest powyżej, jest przez reprezentację Sarę wolną kobietą, której syn się urodził, nie według ciała, ale „według obietnicy”. „A zatem, bracia, jesteśmy przyrodnimi dziećmi niewolnicy, ale wolnymi”. –Whitby.

WSZYSTKO WIDZĄCE OKO. Jemu słońce, księżyc i gwiazdy są posłuszne i pod jego czujną opieką nawet komety wykonują swoje zdumiewające ewolucje, widzi najgłębsze zakamarki ludzkiego serca i nagradza nas według naszych dzieł. –Wykłady.

POKUSY. (ALLUREMENTS) Masoneria jest jedną z najwznioślejszych i najdoskonalszych instytucji,

jakie kiedykolwiek powstały dla rozwoju szczęścia i ogólnego dobra ludzkości, tworzenia, we wszystkich jego odmianach, powszechnej życzliwości i braterskiej miłości. Podtrzymuje on tak wzniosłe rzeczy, jak braterstwo z naśladowaniem czynów chwały, które cieszą się na całym świecie czcią i brawami, i które muszą upoważniać tych, którzy je wykonują, do godności i szacunku. Uczy nas tych pożytecznych, mądrych i pouczających doktryn, na których opiera się wyłącznie prawdziwe szczęście; a jednocześnie zapewnia te proste ścieżki, dzięki którym osiągamy nagrody cnoty; uczy nas obowiązków, które zawdzięczamy bliźniemu, nigdy nie raniąc go w żadnej sytuacji, lecz postępując sprawiedliwie i bezstronnie; każe nam nie ujawniać tajemnicy opinii publicznej i nakazuje nam, abyśmy byli wierni naszemu zaufaniu, a przede wszystkim byli bez złośliwości i obłudy we wszystkich naszych powołaniach, aby wykonywać nabożnie to, co powinniśmy robić. -Duke of Sussex.

ALFA i OMEGA. Od wieczności do wieczności. Ten sposób mówienia jest zapożyczony od Żydów, którzy wyrażają cały ogrom rzeczy przez N aleph i n tau, pierwsze i ostatnie litery hebrajskich alfabetów; ale jak pisał św. Jan w języku greckim, dostosowuje całość do alfabetu greckiego, którego litery A i O są pierwszą i ostatnią literą. Z rabinami 11'1'il "1 N'I mealeph vead tau,, od aleph do tau ", wyraził całą sprawę od początku do końca; gdy Adam przeszedł całe prawo od aleph do tau, to jest od początku do końca. -Adam Clarke,

OŁTARZ. (ALTAR) Ołtarz jest najświętszym miejscem dla każdego chrześcijanina, a zwłaszcza dla

każdego prawdziwego czciciela Boga. Tak było wśród pierwszych narodów, które wymyśliły ideę Najwyższej Istoty. Wysoko nad wszystkimi gwiazdami, jak przypuszczali, było jego najwyższe miejsce. Upadli na kolana, kiedy Go czcili, co jest symboliczne dla ogromnej odległości, jaką od Niego zostali oddzieleni; i zbudowali ołtarze, na których ofiarowali owoce i inne rzeczy, aby dym mógł wznieść się ku Niemu, jako dowód ich wdzięczności. My, jako oświeceni chrześcijanie i masoni, nie składamy ofiar z owoców na naszych ołtarzach, ani nie można ich już znaleźć na szczytach gór, ani w głębi jaskiń, ale pod gwiazdowym baldachimem, symbolizującym niebiosa, a nasze ofiary są świętymi zobowiązaniami wdzięcznego i pobożnego serca. –Gadicke.

AMERYKA. Amerykanie wydają się być bardziej zorientowani w zasadach Zakonu niż bracia innych krajów; co, jak sądzę, zawdzięczamy genialnemu działaniu lokalnych Wielkich Łóż. Każdy brat może zostać zarządcą Zakonu i Mistrzem w Izraelu, dzięki swoim zasłużonym wysiłkom. Urzędy Wielkiej Łoży są otwarte dla pracowitych i godnych braci, którzy dali dowód swojej doskonałości w sztuce; a ta zasada promocji wzbudza ducha przyjaznego odniesienia, które działa korzystnie dla całego społeczeństwa. Kilka Wielkich Łóż prowadzi także przyjazny konkurs, mający najlepiej spełnić interesy masonerii; i dlatego nie znajdujemy niczego złego w masonerii, ponieważ nie zasługują na potępienie, lecz na wszystko, co można polecić. Nie marnując czasu na rozmowy – debaty na wszystkie spekulacyjne pytania pozostawione są kilku komisjom lub zarządom – Wielkie Łoże muszą usta-

lić jedynie na podstawie ich raportów, które zazwyczaj są sporządzane z tak dużym osądem i uwagą, by nie być podatnym na wszelkie wrogie opinie; i dlatego ich członkowie rzadko spierają się ze sobą.

AMBICJA. Posiadanie i poprawianie kompetencji jest sprawą honorowej i właściwej ambicji u każdego brata, która tak naprawdę nagradza instytucję, do której został zainicjowany, i który pragnie wykorzystać masonerię dla jej uzasadnionych owoców – moralnej poprawy jego zdolności umysłowych. Należy jednak żałować, że ta ambicja, tak godna pochwały, gdy jest realizowana w należnych jej granicach, zbyt często prowadzi do oddania władzy, nawet w nieograniczonym zakresie, braciom, którzy, choć pod innymi względami godni, nie posiadają wymaganego talentu ani umysłu, by przyznać im to wyróżnienie. Lub, innymi słowy, ambicja dąży często do uzyskania splendoru niż dla kwalifikacji do wykorzystania jej z pożytkiem dla siebie lub korzyści dla społeczności, której został powołany do przewodniczenia.

AMMI. Powiedzcie braciom waszym, Ammi; i do twoich sióstr, Ruhamah. Chociaż Izraelici w czasach Ozeasza byli na ogół zepsuci i uzależnieni od bałwochwalstwa, to jednak wśród nich byli w tych najgorszych czasach tacy, którzy nie uginali kolan przed Baalem. Zawsze byli to Ammi i Ruhamah; Boży lud i kochana córka. Jest prawdopodobne, że Bóg tutaj zleca tym wiernym nielicznym, aby napominali mieszkańców ziemi ogólnie o strasznych sądach, które zostaną na nich nałożone przez rażące bałwochwalstwo żydowskiego kościoła i narodu. Mówcie

do braci waszych, Ammi (o ludu mój), i do waszych sióstr, O Ruhamah (kochana córko)*. -Biskup Horsley. *Księga Ozeasza II 3

FORMUŁA ROZSZERZONA (AMPLE). Kiedy Wielka Loża jest otwierana przez Wielkiego Mistrza osobiście, mówi się, że jest ona otwierana w „rozszerzonej formule”, kiedy przez zastępcę Wielkiego Mistrza jest w „formule właściwej”, a kiedy przez innego urzędnika, mówi się po prostu „w formule”.

DAWNE OBOWIĄZKI. (ANCIENT CHARGES)

Aby określić autorytet masonów w najczystszy i najprostszy sposób, nasi pradawni bracia uczynili ich tematem serii napomnień; co jest jednym z najcenniejszych zapisów, które w swej mądrości przekazali nam, nawiązuję do Dawnych Obowiązków, które zostały tak rozsądnie włączone do naszej Księgi Konstytucji; a każdy świat Masonów powinien uważnie studiować, aby je stosować w praktyce, gdy tylko mają być pomocne. Zasady te są wystarczająco wszechstronne i obejmują uosobienie każdego obowiązku, który Masonowi nakazuje się wykonywać. I jako komentarz do nich, Wielka Loża uważała za właściwe, w swoich Konstytucjach, wymienienie tych różnych obowiązków bardziej drobiazgowo i obłożenie ich naruszeń karami, podczas gdy zaszczyty i nagrody są przyznawane tym godnym braciom, którzy odznaczali się regularnością i szlachetnym postępowaniem.

STARODAWNI MASONI. W roku 1739 kilku braci, którzy naruszyli prawa masonskie, zostało wydalo-

nych z Wielkiej Loży i zebrało się na śmiały sposób, aby pod fikcyjną nazwą Konstytucji Starożytnego Yorku, utworzyć loże, które zostały ogłoszone jako niezależne od Wielkiej Loży. I ta ostatnia, w celu wyraźnego rozróżnienia między tymi dwoma systemami, postanowiła w końcu przyjąć celowe, najwyraźniej konieczne w sytuacji nadzwyczajnej, ale niezwykle źle osądzone, wprowadzenie niewielkiej zmiany w systemie, która dałaby efekt wykrycia schizmatyków, a tym samym wykluczenia ich z ortodoksyjnych łóż. Rezolucja była niefortunna i spowodowała to samo zło, któremu miała zapobiec. Okazała się źródłem radości i triumfu dla odłączających się braci. Głośno wykrzykiwali przeciwko temu, co nazywali zmianą landmarków, jako bezprecedensowe i niekonstytucyjne postępowanie; oskarżyli Wielką Lożę o odejście od starodawnych zwyczajów i nadali wszystkim ich członkom i zwolennikom obraźliwy przydomek nowoczesnych masonów, podczas gdy oni przywłaszczyli sobie wyłączny i zaszczytny tytuł „Starodawnych Masonów, działających zgodnie ze starymi Konstytucjami Yorku, umocnionych i konsekrowanych przez odwieczne przestrzeganie”. Korzystając z tego popularnego oburzenia, przystąpili do utworzenia niezależnej Wielkiej Loży, opracowali kodeks praw dla swoich władz, wydali nakazy ustanowienia łóż „zgodnie z prawdziwym starożytnym systemem masonerii” i z opłat wynikających z tych postępowań udało im się stworzyć fundusz dobroczynności, poza pokrywaniem bieżących wydatków instytucji.

KOTWICA. (ANCHOR) Nadzieja chwały lub spełnienia wszystkich Bożych obietnic dla naszych dusz

jest złotą, cenną kotwicą, dzięki której musimy być wytrwali w wierze i zachęcani do przebywania na naszym właściwym stanowisku, wśród burz pokus, utrapień i prześladowań. – Scott.

KOTWICA I ARKA. Arka i kotwica są symbolami dobrze ugruntowanej nadziei i dobrze spędzonego życia. Są symbolem tej boskiej arki, która triumfalnie nosi nas nad tym burzliwym morzem kłopotów; i tej kotwicy, która bezpiecznie cumuje nas w spokojnym porcie, gdzie grzeszni przestaną się niepokoić, a zmęczeni odpoczną.

ANDERSON. Dr Anderson żył na początku XVIII wieku i to od niego mamy tak zasłużoną Księgę Konstytucji Starodawnego i Honorowego Bractwa Wolnych i Uznanych Masonów. Pierwsza część zawiera historię Zakonu, a druga zawiera obowiązki, zasady, prawa, zadania wraz z historycznym opisem pochodzenia Zakonu. Anderson, w dedykacji dla ówczesnego księcia Walii, nazywa siebie Sekretarzem Wielkiej Łoży w Londynie i oświadcza, że dzieło zostało skomponowane przez prowadzących Wielką Łożę, z jego archiwów, tradycji i ksiąg lożowych. Pierwsze wydanie ukazało się w 1723 r., drugie w 1738 r.; od tego czasu mamy różne wydania, a mianowicie jedno przez Entick, w 1758, jedno w 1776, jedno w 1784, przez Noorthouck, a następnie w 1806. Dla drugiej edycji został nadany przez Wielką Łożę w Londynie przywilej, że żadna inna księga konstytucyjna nie była dozwolona w lożach, niż księga Andersona i nie można było w niej wprowadzać żadnych zmian. Chociaż w tej pracy historia masonerii

zaczyna się od stworzenia świata, to jednak informacje, które stanowią środek do zachowania w odniesieniu do obowiązków masonerii, konstytucji Zakonu i historii angielskich łóż, czynią ją cenną pracą i sprawią, że będzie wysoko ceniona przez każdą lożę i każdego brata. W pierwszym wydaniu nie wspomina się o utworzeniu Wielkiej Loży w Londynie w 1717 r., ale dodano to w drugiej edycji. Mamy opublikowane we Frankfurcie-nad-Menem niemieckie tłumaczenie, a także różne francuskie wydania. -Gadicke.

ANIOŁ JEHOWY. Anioł Jehowy, który pojawił się w B. B., był przypuszczalnie Michałem, przywódcą Zastępu Niebios, który pojawił się także Jozuemu i Danielowi; ale był rzeczywiście i prawdziwie kapitanem naszego zbawienia, albo samego Jehowy, Stwórcy świata, albo Jezusa Chrystusa, zwanego przez masonów Wielkim Architektem Wszechświata, który posiadał nieśmiertelność, mieszka w Światłości, do której żaden człowiek nie może się zbliżyć. Ta Boska Istota wezwała Mojżesza po imieniu i nakazała mu zbliżyć się z bosymi stopami, ponieważ ziemia, na której stał, była święta, albo poświęcona przez Boską Obecność. I dlatego Mojżesz zdjął buty w posłuszeństwie boskiemu rozkazowi i padł na twarz przed Bóstwem.

ANGERONA. Bogini milczenia. Zarówno Rzymianie, jak i Egipcjanie czcili bogów i boginie milczenia. Latynowie szczególnie czcili Angeronę i Tacitę, których wizerunek stał na ołtarzu bogini Volupii, z ustami związanymi i zapieczętowanymi; ponieważ ci, którzy wytrwają w swoich troskach milczeniem

i cierpliwością, robią to w ten sposób, aby zapewnić sobie największe ułagodzenie. Jest piękna kobieca statua, wykonana w najlepszym stylu sztuki greckiej, w galerii Townley, pokój III., Nr 22, którą niektórzy uważają za figurę tej bogini.

KĄTY. (ANGLES) Figury geometryczne, takie jak linie, kąty, kwadraty i linie prostopadłe, były zaliczane do symboli druidyzmu, a także masonerii. Jako że druidzi nie mają żadnych zamkniętych świątyń, uważając je za niespójne z majestatem bogów, z tego samego powodu nie mieli też żadnych rzeźbionych obrazów, aby je zaprezentować; zamiast świątyń mieli surowe kamienie, wznoszone w ich miejscach kultu w mistycznych odległościach, w symbolicznej liczbie, usytuowaniu i planie; czasami w prostych liniach, czasami w kwadratach, czasem w trójkącie, czasami w obu; raz jedno i pięćdziesiąt kroków od lub więcej od kół; albo wybitnie dalej niż reszta w okręgu i czyniący jej część jako portale, nie tylko po to, by kształtować wejście, ale by uświęcić tych, którzy weszli; wydaje się, na podstawie tych monumentów, że Druidzi przypisywali wielką znaczenie tym geometrycznym przejściom między skałami.

KĄTOWA TRIADA (ANGULAR TRIAD). W momencie ustanowienia stopnia Royal Arch triada kątowa zawierała odniesienie do trzech wielkich światła, które w tamtym okresie były interpretowane jako symbol światła Ewangelii i wzniosłej Tajemnicy Trójcy.

ROCZNICA.(ANNIVERSARY) Dwie rocznice Symbolicznej Masonerii to święta św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty, 24 czerwca i 27 grudnia.

RENTY. Renty przyznawane są przez wiele łóż starym i chorym masonom, a także ubogim wdowom zmarłych braci: a ten dowód miłości jest z pewnością najlepszym użyciem, jaki każda loża może dawać. Milcząca wdzięczność pobierających jest wystarczającą nagrodą dla Zakonu, ale także czerpie tę korzyść, że wdowa będzie zachęcać swoich synów, jeśli ona ich ma, a Bóg będzie błogosławić, gdy dorosną, będą pomagać w dawaniu podobnej pomocy innym cierpiącym braciom i wdowom.

ANOMALIA. Masoneria jest tajemnicza, ponieważ jest uznana anomalią w historii ziemi. Bez posiadanego terytorium – bez innej siły przymusu niż moralności i cnoty, przetrwała upadek potężnych imperiów i oparła się niszczącej ręce Czasu. Porównując historię masonerii z historią narodów świata, jaki mamy wynik? Żydzi, uprzywilejowani ludzie Boga, w których masonerii powierzono po raz pierwszy swemu boskiemu autorowi, gdzie oni teraz są? – Rasa wędrowców, rozrzucona po całym świecie. A zdumiewająca i wspaniała struktura Świątyni – niegdyś ich chwała i cud świata, gdzie ona teraz jest? – Nie pozostał kamień na kamieniu. Babilon, w swoim czasie królowa narodów, upadł, nigdy więcej nie powstanie. Egipt ze swoimi królami i filozofami; klasyczna Grecja i Imperium Rzymskie, które teraz znajdujemy, ale zajmujemy ich stronę w historii świata. Ale masoneria w tym momencie świeci na

całym świecie tak przynoszonym i niepomniejszonym blaskiem, jak po raz pierwszy objawiona przez Boga człowiekowi. - Aleza , der Grant.

PRZEDPOTOPOWI (ANTEDILUVIANS). Uprzedzeni przez Adama o powszechnym potopie i pożarze, wzniesli dwa filary, jeden z cegły, a drugi z kamienia, które, ich zdaniem, byłyby jednym z wielu zabezpieczeń wiedzy przeciwko każdemu atakowi ognia lub wody. Wyryli na tych filarach swoje odkrycia i wynalazki, aby przez wieki wiedza naukowa nie wyginęła. Ich środki ostrożności nie poszły na marne; bo po dziś dzień kamienna kolumna jest widoczna w Syrii. -Josephus.

ANTYMASONERIA. Pojęcie antymasonerii utworzono w roku 1830 dla celów politycznych, a dla nadania mu wyrazu, twierdzono, że złe Bractwo w 1826 r. zamordowało człowieka o imieniu Morgan za ujawnienie sekretów. Emocje utrzymywały się z nieustanną nieustępliwością, dopóki nie objęły prawie 100 000 wolnych i rozumnych elektorów stanu Nowy Jork; osób z Pensylwanii; zagnieździły się głęboko w glebie Massachusetts; rozprzestrzeniły się w innych stanach Nowej Anglii, w Ohio i gdzie indziej; podczas gdy w Vermont, jak gałąź Aarona, wchłonęła obie poprzednie partie, aby uzyskać kontrolę nad rządem stanu. Ta partia nie składała się tylko z bogatych zwolenników i rozczarowanych mężczyzn. Wśród swoich członków mieli tak duży udział (ludzie) bogactwa i charakteru - talentów i szacunku - jak żadna partia, która kiedykolwiek powstała w równej liczbie w tym kraju. A gdzie jest teraz ta

wielka anty-masońska partia? Emocje trwały kilka lat, pustka jej zasad stała się widoczna i nagle zniknęła jak przelotna chmura, pozostawiając po sobie tylko wstyd i pogardę.

ODSTĘPSTWO (APOSTACY). W systemie masońskim uczymy się nie tylko historii świata materialnego, ale także licznych faktów dotyczących moralności, które są nieskończenie ważniejsze. Takim jest odstępstwo naszych pierwszych rodziców. To melancholijne wydarzenie jest wyraźnie przedstawione w tak wielu słowach i tak uderzająco reprezentowanych, że rzadko udaje mu się zrobić głębokie i trwałe wrażenie w sercu. Nędzna i pozbawiona środków do życia i godna ubolewania sytuacja Adama, która była owocem jego nieposłuszeństwa, oddziałuje na najbardziej żywe masońskie reprezentacje.
-Town

ODSTĘPCY MASOŃSCY. (APOSTATE MASONS). Równie bezużyteczne i próżne byłoby zaprzeczanie, że od czasu do czasu znajdujemy wśród nas osoby, które naruszyły ich uroczyste przyrzeczenia i zgrzeszyły przeciwko obrzędom masońskiej wiary. Możemy żałować konsekwencji, nie możemy kwestionować tego faktu. Nie umniejsza to jednak zasług naszej instytucji, podobnie jak apostazja Judasza Iskarioty, która nie zdołała zniszczyć wewnętrznej czystości religii chrześcijańskiej.

APELACJA. Ponieważ Wielka Loża, gdy się zgromadzi, jest reprezentacją wszystkich członków Bractwa, musi ona posiadać najwyższy autorytet

nadrzędny i moc ostatecznego decydowania o każdej sprawie, która dotyczy interesu Rzemiosła. Zatem każda loża lub brat, którzy mogą czuć się pokrzywdzeni decyzją innego masońskiego organu lub jurysdykcji, może odwołać się do Wielkiej Loży przeciwko takiej decyzji. Odwołanie należy złożyć na piśmie, podając konkretną sprawę, której dotyczy skarga; i przekazać Wielkiemu Sekretarzowi. Zawiadomienie i kopia odwołania są również wysyłane przez wnoszącego odwołanie do strony, od której decyzji złożono odwołanie. Wszystkie apelacje należy składać w odpowiednim i przyzwoitym języku; nie będą ich otrzymywały żadne inne osoby. – Konstytucje.

UCZEŃ (APPRENTICE) lub pierwszy stopień w Zakonie. Uczeń jest szanowany w każdej loży jako brat tak samo jak starszy, i nie ma, jak można przypuszczać, żadnej szczególnie uwłaczającej pracy. Uczy się masońskiej mądrości, o ile można ją nauczyć w pierwszym stopniu, dlatego jest nazywany Uczniem. Jego ubranie w loży różni go od pozostałych; ale starsi bracia nie powinni wywyższać się, że są w stopniach nad nim. – Gadické.

FARTUCH. (APRON) Fartuch zostaje przekazany masonowi operacyjnemu jako ubiór roboczy, a masonowi tylko jako symbol. Fartuch murarza operacyjnego staje się brudny, jest to głównie znak jego chwalebego rzemiosła; ale kiedy mason nie zachowuje moralnej czystości we wszystkich swoich działaniach, plami czystą biel swojego fartucha, na swoją hańbę. Masoński fartuch wykonany jest ze zwykłej białej skóry, a żaden brat nie może pojawić się w

łoży bez niego; ma przypominać mu czystość umysłu i morale; biały wśród starożytnych uważany za symbol czystości duszy. Dobrze wiadomo, że dawniej nikt oprócz tych w wieku dojrzałym nie był ochrzczony, a oni się ubierali na biało, aby pokazać, że odłożyli na bok żądze ciała. Bracia, którzy swoją aktywną życzliwością i przemyśleniami udowodnią, że są godni, otrzymują awans w Zakonie, a ich fartuchy mają odpowiednie oznaczenia dla każdego stopnia. - Gadicke.

ARKANA. W najgłębszej tajemnicy naszych misteriów zachowano szereg cennych prawd, które odpowiadają nauczaniu chrześcijaństwa i wskazują na pojawienie się Zbawiciela na świecie, aby odpokutować za ludzkie grzechy i przenieść nas z ziemi do nieba. A będąc opoką tak cennych tajemnic, nie jest zaskakujące, że w tych dniach najwyższej pobożności i inteligencji, powinny być szybko doceniane publicznie i być użyte przez mądrych i dobrych, nie tylko jako źródło racjonalnej uciechy, ale jako sposób na promowanie błogosławieństw moralności i cnoty wśród ludzkości i zwiększenie szacunku dla instytucji religii.

ŁUK NIEBA. (ARCH OF HEAVEN) Hiob porównuje niebo do łuku wspartego na filarach. „Słupy nieba drżą zadziwione jego naganą” Dr Cutbush w tym fragmencie zauważa: „Łuk w tym przypadku jest alegoryczny, nie tylko nieba, ale wyższego stopnia masonerii zwanego powszechnie Świętym Łukiem Królewskim. Filary, które wspierają łuk, są symboliczne dla Mądrości i Siły, pierwsze oznaczające

mądrość Najwyższego Architekta, a drugie dla stabilności wszechświata. -Brewster.

ARCHITEKTURA. Architektura jest jednym z pierwszych zajęć, w których człowiek sam się zatrudnił, a refleksja jest pierwszym krokiem w kierunku poprawy umysłu. Jak zadziwiająco poprawiła się nauka o architekturze i jak bardzo szanowany jest doświadczony architekt! Nauka rozpoczęła się od nędznych chat; następnym krokiem było wzniesienie ołtarzy, na których składano ofiary bogom; według ich własnych wyobrażeń regularne domostwa następowały kolejno po sobie, po czym, w krótkim odstępie czasu, przybyły pałace dla książąt, mosty nad najbardziej szybkimi strumieniami, aby ułatwić komunikację; piramidy i wieże, dumnie wznoszące ku niebu; katakumby o niemal niezmiernych wymiarach dla pochówku zmarłych i najpiękniejsze świątynie na cześć Wielkiego Architekta nieba i ziemi. W ten sposób przyjęliśmy tytuł wolnomularzy od jednego z najstarszych i najbardziej honorowych zawodów ludzkości, w nawiązaniu do starożytności naszego Zakonu. Narzędzia pracy murarza operacyjnego stały się naszymi symbolami, ponieważ nie możemy znaleźć lepszych ani bardziej wyrazistych. Żadne zajęcie nie jest tak szeroko rozpowszechnione i ściśle powiązane z innymi, jak mularstwo; drogi, którymi ludzkość stara się wejść do niezniszczalnej świątyni, są niezliczone. -Gadicke.

ARCHIWA. Nasze tradycje mówią, że zagłębienie cylindra filarów (J. i B.) było używane jako archiwa murarskie i mieściły święte zwoje, które zawierały

historię hebrajskiego narodu, ich ustroju społecznego i religii, dzieła pisarzy proroczych i natchnionych oraz kompletny system uniwersalnej nauki.
-Hemming.

ARYTMETYKA. Nauka arytmetyki jest nieodzowna dla architekta i przez niego wysoko ceniona. Jest to bardzo starożytna nauka i została udoskonalona w starożytnej Grecji. Dalekim dla każdego MASONA jest oddanie się zabobonnej praktyce przepowiadania przyszłych wydarzeń przez naukę arytmetyki; ale wie on, że dzięki pomocy arytmetyki odkryliśmy trajektorie ciał niebieskich; że bez jej pomocy nie mogliśmy wiedzieć, kiedy księżyc będzie świecił, kiedy będzie odpływ lub przypływ, kiedy zacznie się lato lub zima. -Gadicke.

ARKA I KOTWICA. (Zobacz ANCHOR AND ARK.)

ARKA. Arka przymierza była rodzajem skrzyni, umieszczonej w sanctum sanctorum, z dwoma kamiennymi tablicami zawierającymi dekalog, spisany palcem Bożym i zawierającym najświętszy zabytek religii żydowskiej i innych religii. Wraz z arką złożono pręt Aarona i garnek mąny. Arka była symbolem boskiej obecności i ochrony Izraelitów oraz rękojmnią stabilności teokracji, tak długo, jak ludzie zawierali artykułom przymierza, które zawierała arka. Ta święta skrzynia została wykonana z drzewa shittim, lub z drewna ciernistego krzewu, który rósł w wielkiej obfitości w wielu częściach pustyni, gdzie Izraelici rozbili obozowiska, i nadali jej na-

zwę szczególnemu miejscu, które nazwano stąd Abel Shittim. To ma być drewno płonącego krzaka, który był kiedyś czczony w naszych przez Royal Arch Chapters. Drewno to ma mocne włókna, mogące być doskonale polerowane i, podobnie jak cedr, z powodu jego zapachu odporne na ataki robaków i zgnilizny. Stąd arka przetrwała, nie tracąc żadnej ze swych szczególnych cnót, od czasu jej budowy na pustyni do wyburzenia Świątyni przez Nabuchodonozora, przez okres dziewięćset lat. Została wykonana przez Aholiaba i Bezaleela, pod kierunkiem Mojżesza, i według wzoru, który Jehowa pokazał mu na Świętej Górze; jako, że to największa świętość, zabroniono patrzeć na arkę lub jej dotykać pod groźbą śmierci.

ARANŻACJA. Umieszczenie i aranżacja łoża masonskiej w XVIII wieku bardzo różni się od naszej obecnej praktyki. Długi stół rozciągał się od jednego końca pokoju do drugiego, przykryty zielonym sukniem, na którym umieszczono duplikaty ozdób, mebli i klejnotów, wymieszane z masonskimi naczyniami. Na jednym końcu tego stołu został umieszczony piedestał Mistrza, a na drugim - Pierwszego Dozorcy, podczas gdy na środku stołu, na południu, był umieszczony Drugi Dozorca, a bracia siedzieli, gdzie zwykli. Po inicjacji kandydata był on przedstawiany całej łoży; i przy takich okazjach, po tym, jak został umieszczony bezpiecznie na północno-wschodnim krańcu łoży, wyjaśniano mu zasady masonerii i po krótkim wykładzie (co uznawano za wystarczające), zanim przystąpiono do pracy aby wznieść pieśń, toast, sentyment, szło to wesoło i dopiero wtedy, gdy bracia byli dostatecznie nasyceni, łoża została wznowiona, i rutynowa działalność została przeprowadzona

ARTS, LIBERAL. Siedem sztuk wyzwolonych i nauk ilustruje stopień Czeladnika. Są to arytmetyka, gramatyka, retoryka, logika, geometria, astronomia i muzyka.

PODNIESIENIE (ASCENT). Podniesienie do stopnia Czeladnika, gdy idzie by otrzymać wynagrodzenie, odbywa się po schodach składających się z pięciu stopni, odnoszących się do pięciu szlachetnych styli architektury i pięciu zewnętrznych zmysłów lub organów, które regulują kilka rodzajów tego doznania, które czerpiemy z przedmiotów zewnętrznych. Oto kilka ogniw tego potężnego łańcucha, który wiąże nas z dziełami stworzenia, z którymi nie możemy mieć związku, z wyjątkiem tych uczuć, które wynikają z delikatnego mechanizmu słuch, wzroku, zapachu, smaku i dotyku.

KAMIEŃ OCIOSANY (ASHLAR). (patrz ROUGH i PERFECT.)

ASTREA. Bogini Sprawiedliwości zamieszkała ze śmiertelnikami, ale ich występki i zbrodnie, których nie mogła powstrzymać, tak bardzo ją zdegustowały, że została zmuszona do powrotu do nieba, skąd ta urocza bogini nigdy więcej nie wróciła na ziemię, by przewodniczyć trybunałom śmiertelników, dlatego z reguły jest przedstawiana jako zakapturzona. Mitologia informuje nas, że będąc mieszkanką tej ziemi, była tak usatysfakcjonowana sprawiedliwością masonerii, że zabrała ją ze sobą do swego sanktuarium, gdzie czeka na braci Zakonu, aby ich błogosławić wszystkie przyjemności, które potrafi komunikować.

ASTRONOMIA jest sztuką, dzięki której uczymy się czytać cudowne dzieła Boga na ich świętych stronach, na Półkuli Niebiańskiej. Podczas gdy trudzimy się w badaniu tej nauki, musimy postrzegać niezrównane przypadki mądrości i dobroci, a przez całe stworzenie (świata) prześledzić chwalebne Autora przez jego dzieła.

ASTRONOMICZNY. Niektórzy z naszych braci są skłonni sądzić, że nasze obrzędy są astronomiczne i tak wyjaśniają filary łoży: Mądrość jest pierwszą osobą Trójcy Egipskiej; Ozyrys, słońce, jest drugą osobą, będąc Demiurgiem, lub przypuszczalnym twórcą świata, uosabiającym Siłę; a Isis, księżyc, piękno masonerii, jest trzecim. Ale ponieważ pierwsza osoba nie jest ujawniona wtajemniczonym w niższych stopniach, trójca tych stopni składa się w całości z widocznych mocy fizycznych, dostosowanych do koncepcji nieoświeconych; mianowicie. Ozyrys, Izda i Orus; to znaczy Słońce, Księżyc i Orion. Kabalistyczni Żydzi źle sobie radzą z takimi patriarchami. Abraham był porównywany do słońca, jak wschodząc na wschodzie; Izaak na księżyc, jako odbierający mu światło; i Jakub do zodiaku, od synów, którzy stanowią 80 gwiazd. Dlatego w „Barmidmar Raba” nadano im te nazwy. Schodząc z niebios na sklepienie, siedem planet podąża swymi orbitami; odpowiadają one siedmiu wybitnym ludziom aż do Jakuba; tj. Adam, Set, Noe, Sem, Abraham, Izaak i Jakub; albo, według innych, poczynając od Jakuba, Levy’ego, Kehata, Amrama, Aarona, Dawida i Salomona; albo Abraham, Izaak, Jakub, Mojżesz, Aaron, Dawid i Salomon. Tak czy inaczej ta liczba jest mistyczna; bo jak słońce ma

trzy planety nad swoją kulą – Mars, Jowisz i Saturn, a trzy pod nią – Księżyc, Wenus i Merkury, tak Mojżesz jest porównywany ze słońcem z bycia w centrum tych ostatnich wyliczeń patriarchów. Dlatego mędrcy mówią: „Twarz Mojżesza świeciła jak słońce”.

PRZYTUŁEK. The Asylum for Worthy, Aged and Decayed Freemasons to wspaniały gmach w Croydon w Surrey. Dobroczynność została ustanowiona przez dr Crucefixa, po szesnastu latach herkulesowej pracy, gdyż tak jak niewielu mężczyzn, sam mógł się utrzymać. Nie doczekał się końca dzieła, ale wydał ostatni oddech, gdy kamień kopuły został umieszczony na budynku. Od śmierci dr Crucefixa połączono go z Provident Annuity i Benevolent Association of the Wielka Loża.

ATEISTA. Ten, kto nie wierzy w istnienie Boga. Masoni, widząc niebezpieczną tendencję takiego dogmatu, mądrze go do niego zniechęcają, oświadczając, że żaden ateista nie może zostać dopuszczony do udziału w ich braterstwie, i aby lepiej wprowadzić to prawo w życie, od każdego kandydata przed przejściem przez jakąkolwiek ceremonię inicjacji wymaga się publicznie i uroczyście, aby ogłosił swoje zaufanie do Boga. –Mackey.

FREKWENCJA. (ATTENDANCE) Każdy brat powinien należeć do jakiejś zwykłej loży i powinien zawsze pojawiać się w niej właściwie ubrany, prawdziwie podporządkowując się wszystkim jej zasadom i ogólnym przepisom. Musi uczestniczyć we wszystkich spotkaniach, kiedy jest obowiązkowo wezwany, chy-

ba że może przedstawić Mistrzowi i Dozorcom taką prośbę o konieczność jego nieobecności, jak mogą przyznać te prawa i przepisy. Według starożytnych zasad i zwyczajów masonskich, które są generalnie przyjmowane w przepisach każdej loży, nie uznano żadnego argumentu wystarczającego do usprawiedliwienia nieobecnego, chyba że mógłby usatysfakcjonować lożę tym, że został zatrzymany przez jakąś nadzwyczajną i nieprzewidzianą konieczność.

ATRYBUTY. Głównym założeniem praw masonerii jest promowanie harmonii jej członków, a przez to stworzenie wyraźnej linii rozróżnienia między masonerią a każdym innym istniejącym społeczeństwem. Atrybuty kilku stopni zostały zatem wyraźnie scharakteryzowane, że nie można popełnić błędu w ich zastosowaniu do działalności Rzemiosła. Oczekuje się, że bracia pierwszego stopnia wyróżnią się honorem i uczciwością; Czeladnicy starannością, wytrwałością i szczerą miłością do naukowych zajęć; podczas gdy nieliczni, którzy dzięki swym wyższym cnotom osiągnęli trzeci stopień, wyróżniają się dążeniem do prawdy, wiernością i doświadczeniem w szczegółach i landmarkach prac Zakonu.

AUDYT. Komitet składający się z Wielkich urzędników Roku i dwudziestu czterech Mistrzów loż w dzielnicy Londynu, który ma być dokonany audyt, spotka się między zgromadzeniami kwartalnymi w grudniu i marcu, w celu zbadania i oceny. Wielkiego Skarbnik rozlicza się za poprzedni rok i składa raport na ten temat do Wielkiej Loży. - Konstytucje.

AUGUSTIAŃSKI STYL. Za panowania Augusta uczony Witruwiusz stał się ojcem prawdziwej architektury dzięki swoim godnym podziwu pismom. Ten cesarski patron najpierw wykorzystał swoich Czeladników w naprawie lub odbudowie wszystkich publicznych budowli, o wiele zaniedbanych, jeśli nie nadburzonych, podczas wojen domowych. W tych złotych dniach Augusta patrycjusze, idąc za jego przykładem, wzniesli ponad sto pałaców marmurowych w Rzymie, nadających się dla książąt; a każdy znaczący obywatel odbudował swoje domy w marmurze; wszyscy jednocześnie się w tym samym usposobieniu zdobienia Rzymu; dzięki czemu wiele łóż powstało i rozkwitło z Wolnych i Uznanych Masonów, tak że August, umierając, słusznie powiedział: „Znalazłem Rzym zbudowany z cegły, ale zostawiam go zbudowany z marmuru”. Dlatego też, po szczątkach starożytnego Rzymu uznajemy, że ci z jego czasów, i niektórych następnych cesarzy, są najlepszymi wzorami prawdziwego wolnomularstwa, uosobieniem starej greckiej architektury, obecnie powszechnie wyrażanej przez styl augustiański, w którym zjednoczona jest mądrość, siła i piękno. -Anderson.

AUTORYTET. (Zobacz DAWNE OBOWIĄZKI.)

TOPÓR. (AXE). Podczas budowy Świątyni Króla Salomona każda jej część, bez względu na to, czy jest to drewno, kamień czy metal, została przyniesiona do Jerozolimy w formie pociętej, oprawionej i wypolerowanej; tak, że żadne inne narzędzia nie były potrzebne, niż te które były konieczne do połączenia kilku części razem. Cały hałas topora, młota i piły

był ograniczony do Libanu, kamieniołomów i równin Zeredathy, tak że wśród murarzy Syjonu nie było słyhać, oprócz harmonii i pokoju. —Anderson

BABEL. To słowo, które w języku hebrajskim oznacza zamieszanie, było nazwą tej słynnej wieży, którą próbowano zbudować na równinach Shinar, 1761 p.n.e, około sto lat po potopie, a o której święta księga informuje nas, że została zniszczona przez Wszechmogącego.

BABILON. Starożytna stolica Chaldei, położona po obu stronach Eufratu i niegdyś najwspanialsze miasto starożytnego świata. To tutaj, po zniszczeniu Świątyni Salomona przez Nabuchodonozora w roku światowym 3416, Żydzi z plemion Judy i Benjamina, którzy byli mieszkańcami Jerozolimy, zostali przeniesieni i przetrzymywani w niewoli przez siedemdziesiąt lat aż do chwili, gdy Cyrus, król Persji, wydał dekret o przywróceniu ich praw, i pozwolił im odbudować świątynię pod nadzorem Zerubbabela, gubernatora Judei, i przy pomocy Jeszui, Najwyższego Kapłana, i Aggeusza Skryby.

NIEWOLA BABILOŃSKA. (BABYLONISH CAPTIVITY). Żydzi wywołali niezadowolenie Wszechmogącego, odstępując od prawdziwych zasad masonskich; i dlatego popadli nie tylko w wielkie błędy i zepsucie, ale byli winni najbardziej wyuzdanych grzechów; dlatego Jehowa w swoim gniewie potępił ich przez ciężkie wyroki przez Jeremiasza i innych proroków, oświadczając, że ich płodna ziemia po-

winna zostać nieurodzajna, ich miasto spustoszone i opuszczone, a oni i ich potomkowie odczuwać będą skutki jego niezadowolenia przez siedemdziesiąt lat, które rozpoczęły się w czwartym roku panowania Jehojachima, A. L. 3398. –Stare wykłady.

ZA PLECAMI. (BACK) Obowiązkiem każdego Wolnego i Uznanego MASONA jest wspieranie nie-obecnego brata tak samo, jak gdyby był obecny; nie przeklinać go za plecami, ani nie ścierpieć, gdy robią to inni, używając każdego koniecznego sposobu, aby temu zapobiec.

ODZNAKA. (BADGE) Johnson definiuje odznakę jako „znak lub rozpoznanie noszone, aby pokazać stosunek użytkownika do jakiegokolwiek osoby lub rzeczy”. Odznaką MASONA jest jego fartuch – symbol niewinności i czystości. Pierwotnie była to płachta zwykłej białej skóry. W 1730 r. W Wielka Loża uregulowano, że wielcy urzędnicy powinni „nosić białe skórzane fartuchy z niebieskim jedwabiem, a mistrzowie i Dozorcy poszczególnych łóż mogą wyścielać białe skórzane fartuchy białym jedwabiem i mogą zawieszać, klejnoty na białych wstążkach W chwili obecnej Mistrz MASONA nosi fartuch ze skóry jagnięcej z błękitną podszewką i obrzeżem, półtora cala głębokiego, z rozetą na spodzie lub klapie, nie dopuszcza się żadnego innego koloru ani ornamentu, z wyjątkiem urzędników lub dawnych urzędników łóż, którzy mogą mieć emblematy swojego urzędu w srebrnym lub białym w środku ich fartucha, Mistrzowie i Dawni Mistrzowie łóż zamiast, w miejsce trzech rozet dla Mistrza, noszą Fartuch masona, prostopa-

dłe linie na poziomych liniach, tworząc w ten sposób trzy zestawy dwóch kątów prostych, które mają być zrobione ze wstążek tego samego koloru co obrzeże fartucha. Fartuchy Wielkiego Stewarda wyróżniają się szkarłatem i srebrem, a inni Wielcy i prowincjonalni Wielcy urzędnicy przez purpurę i złoto.

BALOTOWAĆ. Głosowanie odbywa się często w loży masońskiej, w szczególności przy przyjmowaniu kandydata, który nigdy nie zostanie przyjęty, jeśli nie ma większości głosów na swoją korzyść, zgodnie z zasadami loży; niektóre loże wymagają doskonałej jednomyślności, inne przyjmują kandydata, gdy nie ma nie więcej niż trzy czarne kule przeciwko sobie. Korzystając z tego przywileju, każdy członek powinien oddać swój głos całkowicie wolny od jakiegokolwiek wpływu ze strony urzędników loży lub z osobistych lub prywatnych motywów: powinien zawsze pamiętać, że ten przywilej jest przyznawany ludziom, którzy powinni myśleć i działać samodzielnie, mając na uwadze ten jedyny przedmiot, jakim jest honor i dobro Rzemiosła w ogóle, a w szczególności jego własnej loży. –Gadicke.

BANERY. Kiedy Izraelici maszerowali przez pustynię, okazuje się, że dwanaście plemion miało nad sobą cztery główne banery, czyli sztandary, z których każdy ma szczególne motto; a każde sztandar ma również wyraźny znak opisanym na nim. Obozowali wokół przybytku, a po stronie wschodniej trzy plemiona pod postacią Judy; na zachodzie były trzy plemiona pod postacią Efraima; na południu były trzy plemiona pod sztandarem Rubena; a na północy

były trzy plemiona pod sztandarem Dana; sztandarem Judy był lew; Efraima wół; Rubena człowiek i Dana, orzeł; stąd powstały hieroglify cherubinów i serafinów, aby reprezentować dzieci Izraela. -Ashe.

BOSE STOPY. Nagość stóp była oznaką żałoby. Bóg mówi do Ezechiela: „Nie smuć się nad zmarłymi i nie wkładaj butów na nogi twoje”. Był to również znak szacunku. Mojżesz odłożył buty, aby zbliżyć się do płonącego krzaka; kapłani służyli w Przybytku ze stopami nagimi, tak jak później w Świątyni. Talmudyści nauczają, że jeśli popełnią nieprawidłowość, będąc obuci w tkaninę, skórę, choćby przez jednego z nich, ich służba byłaby niezgodna z prawem.

BANKIET. Po zamknięciu niektórych łóż po inicjacji lub święta odbywa się bankiet, to znaczy bracia gromadzą się w celu rekreacji i orzeźwienia podczas kolacji. Ale jeśli bracia spotkają się tylko po to, by jeść i pić, wówczas określenie masoński bankiet nie byłoby odpowiednie. Jedzenie, a właściwie mówienie, picie toastów i szczere masońskie dyskursy lub apele o cele charytatywne dla braci, są tak różnorodne, że tworzą jedną piękną i harmonijną rozrywkę całego wieczoru; z tego powodu urzędnicy łoży, przynajmniej Czcigodny Mistrz, Dozorcy i Mistrz Ceremonii lub jego zastępca, muszą być obecni. Otwarcie i zamknięcie masońskiego bankietu, na którym uczestniczą bracia, jest zwykle regulowane rytuałem. -Gadicke.

PIĘKNO. (BEAUTY) Wolnomularz jest prawdziwym wielbicielem wszystkich sztuk wyzwolonych i nauk, ale o wiele bardziej podziwia piękno, które

stoi tak mocno jak filary ziemi – jest niezniszczalne i nieśmiertelne. Wszystkie nasze narzędzia pracy są nam dane, aby dowiedzieć się o symetrii, proporcji i zastosowaniu. Na każdym kroku prowadzimy nasz Zakon do porządku i harmonii, do istoty piękna. Nie pełzamy w obrzydliwych jaskiniach, a miejsca spotkań to piękne sale. Zewnętrzne oznaki i ubranie naszego Zakonu składają się z najpiękniejszych kolorów. Nie odrzucamy ani jedwabiu, ani metalu w naszych klejnotach, cieszymy się z czystości ubrań naszego Zakonu; ale szczególnie staramy się sprawić, aby duch prawdziwego piękna świecił w naszych zgromadzeniach, a nie pozwalał, by zdegenerował się w martwy wizerunek. –Gadicke.

PIĘKNO I JEDNOŚĆ (BEAUTY AND BAND).
Stosowanie (przypowieści o laskach „Piękno” i „Jedność”) do nauki o masonerii cieszyło się dużym szacunkiem wśród naszych braci na początku obecnego wieku; ale na zjeździe, uznane za niezgodne z ogólnym planem Zakonu, zostały usunięte, a teraz jest prawie zapomniane, z wyjątkiem kilku starych masonów, którzy mogą, być może, przypomnieć sobie ilustrację jako przypadkowy temat uwagi wśród Bractwa tego okresu.

UL. Ul jest symbolem przemysłności i zaleca praktykowanie tej cnoty wszystkim stworzonym istotom, od najwyższego serafina w niebie do najniższego gada w pyłe. Uczy nas, że gdy wkraczamy w świat racjonalnych i inteligentnych istot, powinniśmy być zawsze pracowici; nigdy nie siadajcie zadowoleni, gdy otaczające nas istoty są w potrzebie, kiedy jest w

naszej mocy uwolnienie ich bez niedogodności dla nas samych.

ZACHOWANIE. (BEHAVIOUR) Mason powinien być zawsze ostrożny w swoich słowach i uczynkach, aby najbardziej przenikliwy nieznajomy nie mógł być w stanie odkryć lub dowiedzieć się, co nie jest dla niego właściwe, zastrzeżone; a czasami powinien odwracać dyskurs i prowadzić go roztropnie, dla honoru braterstwa.

WIARA. (BELIEF) Najważniejsze fakty, które masoneria wpaja bezpośrednio lub przez implikacje w jej wykładach, są następujące: że istnieje Bóg; że stworzył człowieka i umieścił go w stanie doskonałego szczęścia w Raju; że utracił to najwyższe szczęście przez nieposłuszeństwo boskim przykazaniom na sugestię kusiciela węża; aby złagodzić skrucę, dano mu boskie objawienie, w czasie gdy Zbawiciel pojawił się na świecie, aby zadośćuczynić za ich grzech, i umieścił ich potomstwo w stanie przywrócenia mu łaski; że dla wzrastającej niegodziwości człowieka Bóg zesłał potop, aby oczyścić ziemię z jej zepsucia; a kiedy ponownie ją zaludnił, odnowił swoje łaskawe przymierze z kilkoma patriarchami; uwolnił swój lud z Egiptu; prowadził ich na pustyni; i w dyspensacji Mojżeszowej dał wyraźniejsze wskazówki o Mesjaszu przez szereg proroków, rozciągających się na całą teokrację i monarchię; że ustanowił kult tabernakulum i świątyni, który zawierał bezsporne rodzaje religii, którą Mesjasz powinien ujawnić i ogłosić; i kiedy nadszedł wyznaczony czas, Bóg posłał swego Jednorodzonego Syna, aby ich pouczył, który uro-

dził się w Betlejem, jak przepowiedzieli prorocy, za panowania Heroda (który nie był żydowskiej linii królewskiej, ani nawet Żydem) z czystej dziewicy z rodziny Dawida.

BENAI. Benai byli dyspozytorami, instalatorami lub budowniczymi przy wznoszeniu Świątyni Króla Salomona, będąc zdolnymi i pomysłowymi Czeladnikami, którzy byli sprowadzani przez Salomona do oddzielnych łóż, z Mistrzem i Dozorcami w każdej, aby mogli otrzymywać polecenia w regularny sposób, opiekującymi się ich narzędziami i klejnotami, by byli wynagradzani co tydzień, by byli należycie nakarmieni i ubrani, aby praca mogła przebiegać w harmonii i porządku.

KORZYŚCI. (BENEFITS) Społeczeństwo corocznie wydaje tysiąc funtów szterlingów by ulżyć cnotliwych w nieszczęściu. A istnienia tych korzyści nie można odmówić, ponieważ są one otwarte i bezinteresowne. Ulga wdów i sierot oraz masonów w potrzebie; młodzież obojga płci wykształcona i wyszkolona do życia użytecznego i cnotliwego; strumień miłości rozpowszechniany przez każdą klasę marności i nędzy jest rzeczywiście tak oczywisty, że nikt nie może wątpić w dobrodziejstwa instytucji, a zatem ci, którzy ją potępiają, walczą z prawdą i potępiają przez swoje pisma to, co ich sumienie potajemnie aprobuje.

FUNDUSZ DOBROCZYNNOŚCI. (BENEVOLENCE, FUND OF) Dystrybucja i stosowanie tego charytatywnego funduszu odbywa się co miesiąc; w tym celu komisja lub loża życzliwości będą odbywać się w

ostatnią środę każdego miesiąca. Ta loża składa się z wszystkich obecnych i dawnych Wielkich urzędników, wszystkich aktualnych Mistrzów łóż i dwunastu Byłych Mistrzów. Brat przewodniczący jest ściśle zobowiązany do egzekwowania wszystkich przepisów rzemiosła w odniesieniu do dystrybucji tego funduszu i będzie usatysfakcjonowany, zanim jakkolwiek petycja zostanie odczytana, gdy wszystkie wymagane formalności zostały spełnione. Do każdej petycji należy dodać zalecenie, podpisane w otwartej loży przez Mistrza, Dozorców i większość obecnych członków, do której składający petycję należy lub do której należał, lub która wnosi wkład, potwierdzającej, że go znali w renomowanych lub przynajmniej tolerowanych okolicznościach i że nie mniej niż dwa lata był członkiem subskrybującym zwykłą lożę.

ZDRADZENIE. (BETRAYING) Poprzez pełną i uczciwą ekspozycję naszych wielkich zasad wiodących nie zdradzamy żadnych masonskich sekretów; te są bezpiecznie zamknięte w sercu każdego Mazona i nigdy nie mogą być przekazane inaczej niż w sposób konstytucyjny. Ale nasze główne założenia nie są tajemnicą. Nie jest tajemnicą, że masoneria ma boskie pochodzenie; nie jest tajemnicą, że system obejmuje i wpaja prawdę ewangeliczną; nie jest tajemnicą, że nie ma obowiązku ani cnoty wymaganej w tomie natchnienia, ale tego, co znajduje się w i jest nauczane przez spekulatywną masonerię; nie jest tajemnicą, że odpowiednia nazwa Boga została zachowana w tej instytucji w każdym kraju, w którym istniała masoneria, podczas gdy reszta świata została dosłownie zatopiona w pogaństwie; a przede

wszystkim nie może być tajemnicą, że dobry Mason jest z konieczności prawdziwie i zdecydowanie chrześcijaninem. -Town.

BEZALEEL. Bezaleel i Aholiab byli nie tylko najzdolniejsi w budowaniu Przybytku, ale najbardziej gorliwi w pracy. Dlatego nie jesteśmy przygotowani na cud w tym konkretnym przypadku; ale jesteśmy gotowi zobaczyć coś większego, to znaczy, że Bóg twierdzi, że jest jego darem, jako mądrość, którą im włożył. To, co moglibyśmy nazwać „naturalnym” geniuszem lub talentem, dzięki któremu mieli możliwość zdobycia tej mistrzowskiej umiejętności w sztuce, którą teraz musieli wykonywać w swojej służbie. Wierzmy, że te obdarowania zostały im pierwotnie nadane przez Boga i że okoliczności życia, które dały im możliwość osiągnięcia tych zdobyczy w Egipcie, zostały przez Niego określone z myślą o tym ostatecznym zatrudnieniu w jego służbie. Widzimy, że usługi innych osób o podobnych kwalifikacjach były wymagane w ten sam sposób i na tym samym gruncie, chociaż Bezaleel i Aholiab byli wodzami. -Kitto.

BIBLIA. Wśród wielkich światła masonerii Biblia jest największym. Dzięki temu uczymy się panować nad naszą wiarą i rządzić się nią. Bez tego świętego światła nie znajdziemy masonskiego ołtarza. Bez tego żadna loża nie jest idealna; nikt nie może być legalnie inicjowany do Zakonu, jeśli nie wierzy w wielkie prawdy, które są w niej zawarte; i że popiera i jest wspierany przez tę błogosławioną księgę. Cyrkiel i węgielnica pobudzają nas do zbadania zawartych w niej prawd; ponieważ prawda, sprawiedliwość

i miłosierdzie są wspierane przez prawdziwą religię. Uczymy się przez to: „Na początku było SŁOWO”. Święte pisma są symbolicznym łańcuchem, w którym wszyscy jesteśmy zjednoczeni w więzi braterskiej miłości i powszechnej filantropii, jak Jan, cichy i pokorny uczeń Jezusa, mówi w swojej ewangelii. W tej błogosławionej księdze należy znaleźć prawdziwe prawo, przez które każdy prawdziwy chrześcijanin będzie starał się regulować swoje postępowanie. -Gadicke.

BIGOTERIA. W swoich opiniach przeciwko masonerii jest kilku bigotów. To jest, płaczą, - zła rzecz - bezprawna rzecz - grzeszna rzecz. Czemu? - Ponieważ jej nie cierpimy - brzydzimy się! Żal ten nie jest częścią chrześcijańskiej miłości, ponieważ jestem przekonany, że nawet w dobrodziejstwach pierwsze emocje ich były wzgardą i obrażą. Jaki sens ma przekonywanie bigotów, czy to w religii, morale czy polityce? -Turner.

CZARNY. (BLACK) Wśród Ateńczyków czerń była kolorem nieszczęścia, a biel niewinności, radości i czystości. Arabowie i heraldyka nadają czerni znaczenie ewidentnie wywodzące się z tradycji inicjacji. Oznacza on wśród Maurów żal, rozpacz, ciemność i niezmiennność. Czarny, w heraldyce nazywany sable, oznacza roztropność, mądrość i stałość w niedoli. Stąd też mozaika masonskiej loży.-Symbolic Colors.

GWIAZDA PŁOMIENISTA (BLAZING STAR). Gwiazdy Płomienistej nie można traktować jedynie jako tworu, który zapowiadał pojawienie się

T. G. A. O. T. U., ale wyrazisty symbol samej Wielkiej Istoty, który jest opisany przez wspaniałe nazwy Dnia Wiosny lub Wschodzącego Słońca; Gwiazda Dnia; Gwiazda Poranna; i Jasna lub Płomienista gwiazda. To jest więc niebiańskie odniesienie do Płomienistej Gwiazdy masonerii, związana z nauką, która podobnie jak religia, którą uosabia, jest uniwersalna i ma zastosowanie do wszystkich czasów i pór roku, i do każdego ludu, który kiedykolwiek lub gdziekolwiek będzie istniał na naszej ulotnej kuli ziemskiej.

NIEBIESKI. (BLUE) Ten trwały i piękny kolor został przyjęty i noszony przez naszych starożytnych braci w trzech symbolicznych stopniach jako osobliwa cecha instytucji, która przetrwała próbę wieków i która jest tak samo wyróżniająca się trwałością jej materiałów lub zasad, jak przez piękno jego nadbudowy. Jest symbolem uniwersalnej przyjaźni i życzliwości; i poucza nas, że w umyśle Mazona te cnoty powinny być tak rozległe, jak sam niebieski łuk nieba:

BŁĘKITNA MASONERIA. (BLUE MASONRY) Trzy pierwsze stopnie są ubrane w niebieski lub nim zdobione, skąd pochodzi ta nazwa. Następujące stopnie nie mają takiej samej jednolitości w wyglądzie zewnętrznym. Niebieski jest kolorem prawdy lub wierności; Jest to niezwykle fakt, że bracia pozostali wierni stopniom niebieskim, podczas gdy autentyczność innych stopni była często kwestionowana, a w wielu miejscach całkowicie zaprzeczana. Za panowania Williama III z Anglii niebieski został przyjęty jako ulubiony kolor Rzemiosła. -Gadicke.

RADA CELÓW OGÓLNYCH. (BOARD OF GENERAL PURPOSES) Ta rada składa się z przewodniczącego i dwudziestu czterech innych członków, których Wielki Mistrz corocznie mianuje przewodniczącego i dziesięciu członków podczas Zgromadzenia Kwartalnego w czerwcu; a Wielka Loża tego samego dnia wybiera pozostałych czternastu spośród rzeczywistych mistrzów i dawnych mistrzów łóż; i razem z Wielkim Mistrzem, Zastępcą Wielkiego Mistrza i Wielkimi Dozorcami przez rok stanowią zarząd.

BOAZ. Jedna z zasad żydowskiej kabały nazywana jest transpozycją i jest używana przez znalezienie odpowiedniego znaczenia słowa utworzonego anagramatycznie z dowolnego innego słowa. Działając na tej zasadzie, br. Rosenberg, wybitny żydowski mason, mieszkający w Paryżu, poprawia nazwy dwóch filarów: - „W pierwszym stopniu kandydat otrzymuje w swoim przygotowaniu elementy nauk; pozostaje mu nauczać lub wzmacniać się za pomocą nauk wyższych. Słowo wzmacniać w języku hebrajskim brzmi ZOAB, W chwili, gdy młody neofita ma otrzymać fizyczne światło, powinien przygotować się na otrzymanie światła moralnego, a słowo przygotować w języku hebrajskim to NIKAJ, ważne dla tego, który postanawia podążać ścieżką cnoty. ”

NIEWOLNY I WOLNY. (BOND AND FREE) Podczas wielkiego święta, które Abraham dał przy odstawieniu od piersi swego syna Izaaka, Sara wykryła Izmaela, syna Agary, egipskiej niewolnicy; w trakcie dokuczania i zakłopotania swojego syna. Dlatego więc sprzeciwiła się Abrahamowi, mówiąc:

Wyrzuc tę niewolnicę i jej syna, bo syn niewolnicy nie będzie dziedziczył z moim synem, nawet z Izaakiem.
E.A.P. Wykład.

NIEWOLNICA (BOND-WOMAN). Sara, żona Abrahama, mająca około osiemdziesięciu lat i wyobrażająca sobie, że nie ma dzieci, starała się pozyskać syna, którego mogła przyjąć zgodnie z obyczajami tamtych czasów, dając swemu mężowi, jako jej zastępczynię, niewolną Egipcjankę o imieniu Hagar. Ale gdy niewolnica odkryła, że poczęła z Abrahamem, poczuła się z taką bezczelnością wobec swojej pani, że patriarcha był zmuszony oddać ją Sarze; i doświadczała ją tak ostro, że Hagar uciekła na pustynię i zamieszkała przy fontannie wody. Bóstwo nakazało jej jednak powrócić, a dla jej pocieszenia dało przepowiednię, która obiecała synowi, że powinna to znieść, i dla potomności, ten niezwykły przywilej – że jego imię nie powinno być nigdy wymazane.

KSIĘGA KONSTYTUCJI. Księga Konstytucji zawiera zasady i przepisy Zakonu, opis obowiązków urzędników, prawa członków, szczegóły ceremonii, które mają być używane przy różnych okazjach, takich jak konsekracje, instalacje, pogrzeby i tp. ; oraz w porządku podsumowanie wszystkich podstawowych zasad masonerii.

KSIĘGA PRAWA. (BOOK OF THE LAW) Księga Prawa jest zawsze rozłożona na piedestale podczas trwania łoży na jakimś ważnym fragmencie Pisma Świętego, podczas kontynuacji uroczystych posług w łoży. W pierwszym stopniu jest zwykle otwierana w

na Księdze Rut IV. 7; w drugim stopniu na Księdze Sędziów XXII. 6; a w trzecim na I Księdze Królewskiej VII. 13, 14. Te zwyczaje mogą jednak nie muszą być konieczne, są dowolne; ponieważ znajdujemy w różnych okresach ostatniego wieku, że Księga Rodzaju XXII. i XXVIII. były obojętnie używane w pierwszym stopniu; 1 Królowie vi. 7 i 2 Kron. iii. 17, w drugim; i Amos x. 25, 26 i 2 Kron. vi. W trzecim. W Stanach Zjednoczonych, zgodnie z instrukcjami zawartymi w Crosse's Chart, Biblia jest otwierana w pierwszym stopniu na Psalmie CXXXIII. ; w drugim w Amos VII., a w trzecim w Ecclesiastes XII.

SPIŻOWY WĄŻ (BRAZEN SERPENT). Spiżowy wąż był wyobrażany jako wypolerowany w mosiądzu, w postaci jednego z tych ognistych węży, które zostały wysłane, aby karać szemrzących Izraelitów na pustyni, i których ugryzienie powodowało gwałtowną gorączkę, pragnienie i stan zapalny. Na polecenie Boże Mojżesz wykonał węża z mosiądzu lub miedzi i położył go na słupie; i nie wolno mu było uchylić się od tego, że jeśli wąż ugryzł człowieka, gdy zobaczył węża z mosiądzu, przeżył. Ten spiżowy wąż został zachowany jako pomnik Bożego miłosierdzia, ale z czasem stał się narzędziem bałwochwalstwa; ponieważ jest to zapisane w Prawie Mojżesza, kto na niego patrzy, będzie żył, sądzili, że mogą otrzymać błogosławieństwa przez jego pośrednictwo, i dlatego uważali, że warto go czcić. Lecz Ezechiasz uważał za stosowne odebrać je, gdy zniósł inne bałwochwalstwo, ponieważ w czasach swego ojca uwielbiali go jako bożka; i chociaż pobożni ludzie wśród nich uważali to tylko za pamiątkę wspaniałego dzieła, to

jednak uznał, że lepiej jest je znieść, chociaż pamięć o cudzie powinna być utracona, niż cierpieć, aby pozostała i pozostawić Izraelitów w niebezpieczeństwie popełnienia bałwochwalstwa. –Horne.

FILARY SPIŻOWE. Dwa filary na tablicy lożowej są reprezentacjami tych, które stały przy wejściu do przedsionka Świątyni Króla Salomona, emblematów siły i stabilności. Są one szczególnie opisane w Piśmie Świętym i uznano je za tak ważne, jak w przypadku samej Świątyni, gdy jej zniszczenie było zagrożone przez Wszechmocnego. Składały się one z odlewanej miedzi i były wytwarzane w glinianym podłożu między Sukkotem i Zeredatą, wraz ze świętymi naczyniami do kultu świątynnego. Zostały wydrążone w celu służenia jako archiwa masońskie i do przechowywania akt konstytucyjnych.

SZEROKOŚĆ. (BREADTH) Mówi się, że szerokość loży jest między północą a południem, w celu wykazania powszechności masonerii.

PIERŚ. (BREAST) Pierś MASONA powinna być bezpiecznym i świętym magazynem dla wszystkich swoich sprawiedliwych i zgodnych z prawem tajemnic. Tajemnice brata, przekazane mi jako takie, zachowam jako własne, aby zdradzić, że zaufanie może uczynić go największą szkodą, jaką mógłby wyrządzić w tym śmiertelnym życiu; nie, to byłoby jak nikczemność zabójcy, który czai się w ciemności, by dźgnąć przeciwnika, gdy jest nieuzbrojony i najmniej przygotowany na spotkanie wroga. –Old Lectures.

NAPIERŚNIK. (BREAST-PLATE) Napierśnik arcykapłana były kwadratem o rozmiarze dziewięciu cali, wykonanym z tego samego materiału, co efod, i z osadzonymi dwunastoma kamieniami szlachetnymi, po trzy w każdym rzędzie, na których również wryto imiona dwunastu plemion. Kolory sztandarów były identyfikowane przez te kamienie, każde plemię noszące ten sam kolor co cenny kamień, przez który było reprezentowane na piersiach,

ŚWIATŁY MASON. (BRIGHT MASON) Jeśli któryś z braci wątpi w to, czy naprawdę konieczne jest, aby ich nauczanie masońskie zostało zredukowane do założeń; jeśli wątpią, czy powinni być szczególnie ostrożni w swoich słowach i czynach; czy też, jako masoni, powinni posiadać słuchające ucho, cichy język i wierne serce; nie mogą być jasnymi masonami, ponieważ skomplikowanego systemu masonerii nie można przyjmować ani odrzucać, byle odpowiadać ich przyjemności lub wygodzie.

SPICZASTY KAMIEŃ (BROACHED THURNEL.). Była to nazwa jednego z oryginalnych nieruchomych klejnotów, które służyły nauce Ucznia, jak pracować. Następnie nazwano go Brute Stone lub Rough Ashlar.

BRAT. W loży masoni tak zawsze zwracają się do siebie nawzajem; a najbiedniejsi spośród nich, nawet bracia służący, nie ośmielają się zwracać do kogośkolwiek z żadnym innym tytułem, chociaż ci mogą wypełniać najwyższe urzędy w państwie, a nawet być monarchami. Poza lożą w obecności obcych można upuścić słowo brat; ale kiedy brat spotyka brata, na-

wet poza łożą, a nie ma żadnej innej osoby, nie można pominąć tytułu brata. Musi być o wiele bardziej przyjemne dla każdego brata, aby został nazwany przez to ujmujące imię, niż być nazwanym tytułem waszej ekscelencji lub pana, jak również w łoży, jak z tego, gdy nie ma obcych. Dla nikogo nie jest się bratem, jak dla brata. -Gadicke.

MIŁOŚĆ BRATERSKA. Może to objawiać się w niezliczonych możliwościach nie tylko w Łóżach, ale także poza nimi. Uznaje się to przez niemal niezauważalny nacisk ręki, jak również przez potwierdzenie niewinnie oskarżonego nieobecnego brata z tronu. Istotnym elementem jest związanie braci ze sobą; zobowiązaliśmy się do jego wykonania, a jednym z największych obowiązków Wolnego i Uznanego MASONA jest zaprzeczanie temu żadnemu człowiekowi, zwłaszcza MASONOWI. Ćwiczenie braterskiej miłości lub głębokie zainteresowanie dobrem innych jest źródłem największego szczęścia w każdej sytuacji życiowej. Król na swym tronie uznałby swoją sytuację za nie do zniesienia, gdyby jego poddani okazywali szacunek tylko przez strach, a nie przez miłość, a także ci, którzy mają nadmiar światowych dóbr. Ten, kto nie znajduje serca rozgrzanego miłością do całej ludzkości, nigdy nie powinien dążyć do tego, aby stać się masonem, ponieważ nie może wykonywać braterskiej miłości. -Gadicke.

BUDOWNICZY PORĄŻONY (BUILDERSMITTEN). Nie można zakładać, że jesteśmy grupą ludzi wyznających zasady religijne wbrew objawieniom i doktrynom Syna Bożego, oddając cześć Bóstwu

przez wyznanie Boga Natury i zaprzeczając temu pośrednictwu, które jest łaskawie ofiarowane wszystkim prawdziwie wierzącym. Członkowie naszego Towarzystwa w tym dniu, w trzecim etapie masonerii, wyznają się jako chrześcijanie: „Zasłona świątyni jest rozdarta, budowniczy jest porażony, a my jesteśmy podniesieni z grobu grzechu”. -Hutchinson.

BUDYNEK. (BUILDING) Prawie nie trzeba dawać do zrozumienia, że operatywna masoneria była jedynym przedmiotem pierwszych budowniczych; ze względu na naukowe i moralne udoskonalenia, które wyrosły z tego zawodu, a obecnie są pod pojęciem masonerii, nie mogły się zakorzenić, dopóki sztuka i artyści, jak również instytucje społeczności obywatelskiego, nie osiągnęłyby pewnego stopnia dojrzałości. -Anderson.

BUL. Związki o tym boskim imieniu Bel, są wielkiej różnorodności Bel-us był używany przez Chaldejczyków; a bóstwo było znane wśród starożytnego Celtre'a pod imieniem Bel lub Belenus, którego tytuł, według współczesnych autorów, jest identyfikowany z Apollo. Pierwotną nazwą Wielkiej Brytanii była Velynys, wyspa Bel; a ognie zapalone w dniu maja były ku czci tego bóstwa i nazwano ogniem Bela. Mieszkańcy używali słowa znanego tylko sobie, aby wyrazić niewypowiedziane imię Bóstwa, którego litery O. I. W. były świętym symbolem. W tym przypominali Żyda, który zawsze mówił Adonai, gdy miało miejsce imię Jehowa. Baal był najstarszym bogiem Kananejczyków; i został odniesiony do słońca. Manasses podniósł ołtarze bóstwu i oddał mu cześć

w całej przepychu pogańskich przesądów; a gdy te ołtarze zostały zniszczone przez Jozjasza, kult Baala był utożsamiany z kultem Słońca.

MIEJSCE POCHÓWKU. (BURIAL PLACE). Miejsce pochówku Mistrza MASONA znajduje się pod miejscem Świętym z Najświętszych, z następującą legendą nakreśloną na pomniku: - Dziewica płacze nad połamaną kolumną, z otwartą przed nią książką; w prawej ręce gałązka kasji, w lewej urna; Czas stoi za nią, z rękami złożonymi w lokach jej włosów. Płacząca dziewczyna oznacza niedokończony stan świątyni: złamana kolumna, że ten, który był wiodącą podporą masonerii (H A. B.), zginął; otwarta księga sugeruje, że jego pamięć jest zapisana w sercu każdego MASONA; gałązka akacji odnosi się do odkrycia jego szczątków; urna pokazuje, że jego prochy zostały starannie zebrane, a Czas stojący za nią oznacza, że czas, cierpliwość i wytrwałość spełnią wszystkie rzeczy.

UKRYTE SKARBY. (BURIED TREASURES) Mamy tradycję, że król Salomon ukrył pewne skarby pod fundamentami świątyni, które znaleziono, kiedy zostały otwarte, aby zbudować drugą świątynię. W dawnych czasach powszechne było wydzielanie skarbów w takich skarbcach i jaskiniach.

REGULAMIN (BY-LAWS). Każda loża ma moc kształtowania regulaminów dla własnego rządu, pod warunkiem, że nie są one sprzeczne lub niezgodne z ogólnymi przepisami Wielkiej Loży. W związku z tym, regulaminy muszą być poddane aprobacie Wielkie-

go Mistrza lub Wielkiego Mistrza Prowincji; a po zatwierdzeniu należy przesłać uczciwą kopię do Wielkiego Sekretarza, a także do Wielkiego Mistrza Prowincji; a gdy zostaną dokonane jakiegokolwiek istotne zmiany, taka zmiana musi zostać przedstawiona w podobny sposób. Regulamin Dozorców zostanie przekazany kapitanowi w dniu jego instalacji, kiedy to uroczyście zobowiązuje się do ich przestrzegania i egzekwowania podczas jego panowania. Każdy brat podpisuje je także, gdy staje się członkiem loży, jako deklarację poddania się im. – Konstytucje.

KABAŁA. Była to wśród starożytnych Żydów mistyczna filozofia, ponieważ twierdzili, że posiadają kabalistyczne sekrety od najwcześniejszych wieków, nawet od czasów Adama. Była też filozoficzna kabała, która źle wpływa na jej pochodzenie w Egipcie. Współcześni kabaliści wprowadzili wiele rzeczy do tak zwanej nauki i podzielili ją na symboliczną i prawdziwą kabałę. W symbolicznej kabale uczy się tajemnic liczb i prawdziwej kabały. dzieli się na teoretyczne i praktyczne. W teoretycznych pismach świętych wyjaśnia się wiele tradycji, a praktyczna jest ta kabała, która znalazła najwięcej zwolenników, jak głosi nauczanie sztuki dokonywania cudów. Ponieważ błędy duchowe są często przedmiotem masonskich wykładów, nie mogliśmy przekazać słowa kabała bez uprzedzenia. –Gadicke.

LINA HOLOWNICZA (CABLE-TOW). Zgodnie ze starożytnymi prawami masonerii, każdy brat musi uczęszczać do swojej loży, jeśli znajduje się w jego zasięgu. Długość tej „liny holowniczej” wynosi trzy mile angielskie lub 15 840 stóp. –Gadicke.

KALENDARZ. Pierwsze informacje, jakie mamy na temat takiego wydawnictwa, miały miejsce w roku 1775, kiedy Wielki Sekretarz poinformował Wielką Lożę, że kalendarz wolnomularski na 1775 i 1776 r. został opublikowany przez Firmę Papeter bez zezwolenia ze strony towarzystwa i że utrzymanie publikacji tego rodzaju, odpowiednio autoryzowanej, byłoby akceptowalne dla wspólnoty i mogłoby być korzystne dla organizacji charytatywnej. Podniósł, że kalendarz masonów, na mocy zezwolenia Wielkiej Loży, zostanie opublikowany w opozycji do kalendarza opublikowanego przez Firmę Stationers, i że zyski z takiej publikacji zostaną przeznaczone na ogólny fundusz towarzystwa. Ten wniosek został zgłoszony, kwestię postawiono i został on potwierdzony. Ten kalendarz był kontynuowany aż do zjednoczenia w 1813, ale forma, w jakiej został wydrukowany, była w końcu niedogodna, H.R.H., książę Sussex W.M., nakazał, aby w przyszłości był publikowany w formie podręcznej książki, i nadal jest publikowany w tej formie prezentacji.

OBÓZ IZRAELA. Dla tak dużej rzeszy ludzi i dla tak licznej armii konieczne było przygotowanie wszystkich niezbędnych artykułów żywiowych lub znalezienie gotowych do zakupu. Pod tym względem nie szło Izraelitom. Ich chleb sprowadzono do nich z nieba, a z obfitością wszystkiego, co mogło przyczynić się do obfitości. Jeśli możemy przyznać Józefowi Flawiuszowi, mieli rynki publiczne i różne sklepy. (Ant. L. Iii. C. 12, sec. 5). Wzniesione tabernakulum zostało umieszczone w środku obozu, każde z trzech plemion rozciągało się na skrzydłach i pozostawiało

między nimi wystarczającą przestrzeń do przejścia. To był, mówi Józef, jak dobrze wyposażony rynek, na którym wszystko było gotowe do sprzedaży, w odpowiednim porządku, a wszelkiego rodzaju rzemieślnicy trzymali swoje sklepy, aby obóz mógł być uważany za miasto ruchome. –Adam Clarke.

KANDYDAT. Kandydatem do inicjacji w masonerii jest osoba zaproponowana przez brata, której imię jest zapisane na tablicach przedsiönka, aby braciom przypomnieć, że muszą przeprowadzić niezbędne dochodzenie w sprawie jego moralnego i społecznego charakteru; w tym celu na ogół dozwolone są cztery tygodnie. –Gadicke.

ŚWIECE. (CANDLES) Trzy wielkie luminarze nie powinny być mylone z trzema świetnymi światłami. Są to tylko świece lub pochodnie, albo mogą być nazywane filarami z pochodniami. –Gadicke.

ŚWIECZNIK. (CANDLESTICK) Świecznik w Przybytku został wyprodukowany przez Bezaleela i Aholiaba z bitego złota. Jego podstawą jest pionowy wał, który stał na szerokiej podstawie, aby jego podparcie było mocne i nieruchome, bez niebezpieczeństwa obalenia podczas procesu przycinania i czyszczenia lamp, których było siedem w liczbie, jedna w środku i trzy po każdej stronie, na tak wielu ramionach, które nie były równej długości, wydłużone zewnętrzne ramiona, że światła mogą mieć tę samą wysokość. Korpus miał cztery miski i tyleż gałek i kwiatów. Niektórzy uważają, że siedem ramion symbolizowało siedem planet, siedem dni tygodnia i siedem wieków

człowieka; ale w rzeczywistości to Kościół chrześcijański jest świecznikiem, a światłem jest Chrystus. Siedem lamp jest symbolami daru ducha; gałki i kwiaty, łąski i ozdoby życia chrześcijańskiego. Jako że świecznik dał światło tabernakulum, więc musimy pozostać w ciemności, chyba że Chrystus oświeci jego kościół. Symeon oznajmił więc, że jest to „światło, aby oświecić pogan i chwałę Izraela”.

BALDACHIM. (CANOPY) W masonskich procesjach na kontynencie Wielki Mistrz idzie pod wspólnym baldachimem z niebieskiego, purpurowego i karmazynowego jedwabiu, ze złotymi frędzlami i obramowaniami, noszonymi na nosidłach pomalowanych na fioletowo i zdobionych złotem, przez ośmiu najstarszych obecnych Mistrzów Masonów; a mistrzowie zwykłych łóż chodzą pod baldachimem z jasnoniebieskiego jedwabiu ze srebrnymi frędzlami i obramowaniami, noszonymi przez czterech członków odpowiednich łóż. Daszki mają kształt podłużnego kwadratu i mają długość sześciu stóp, szerokości i wysokości trzech stóp, z półkolistym pokryciem. Ramy powinny być z cedru, a jedwabne pokrycie powinno zwisać dwie stopy po każdej stronie.

ZWORNIK (CAPESTONE). Najwyższy kamień w budynku; ostatni złożony, podczas gdy fundamentowy jest pierwszy. „Aby uczcić kamień zwornika” to uczczenie ukończenia budowli, zwyczajowo widać obserwowanego przez czynnych masonów. -Mackey.

PODCHWYTLIWE PYTANIE. (CAPTIOUSNESS.) Podchwytliwe pytanie jest w stanie przełamać

harmonię rozmowy. I tak jest nie tylko dlatego, że często wywołuje niewłaściwe zachowanie i prowokuje wyrażenia i zachowania w części kompanii, ale dlatego, że jest to milczące oskarżenie i zarzut za coś złego u tych, z których jesteśmy niezadowoleni. Takie wskazanie, a nawet podejrzenie, zawsze jest niepokojące dla społeczności; a jako że jeden gniewny człowiek wystarcza, aby skłócić całe towarzystwo, gdyż ogólnie, wszelkie wzajemne szczęście ustaje w takich wstrząsach. W związku z tym powinniśmy się strzec przed tą słabością, z taką samą troską, jak przed hałaśliwą zarozumiałością i insynuowaną pogardą, albo nienaturalnym usposobieniem do cenzurowania.

-Martin Clare.

NIEWOLA. (CAPTIVITY) Żydzi, którzy obrażili Najwyższego, zostali wydani Chaldeczykom, aby zostali ukarani; a Nabuchodonozor dokonał na nich pełnej zemsty. Spustoszył cały kraj i święte miasto Boga, po przedłużającym się oblężeniu, podczas którego wielu zdrajców odeszło do wroga, zostało porzucone dla grabieży. Spalili świątynię, rozbili mury miasta, podpalili jej wieże i zabrali poświęcone naczynia ze złota i srebra, miedziane morze i ołtarz oraz dwa filary Jachin i Boaz, które stały przy wejściu do przedsionka. Wszyscy książęta, szlachta i każda osoba ważna, zgodnie z przepowiednią Jeremiasza, zostali usunięci do ziemi Chaldejskiej; ale Nebuzaradan, naczelnik urzędników Nabuchodonozora, pozostawił wiele rodzin niższych klas, aby uprawiali winnice i inne niewolnicze prace, z surowymi nakazami przeniesienia owoców do Babilonu w ich sezonie, jako luksusy - na stoły szlachty.

CNOTY KARDYNALNE. Są to roztropność, hart ducha, umiarkowanie i sprawiedliwość. Są one rozszerzone w pierwszym stopniu, a ich praktyka nakłaniała kandydata przez pewne uderzające aluzje do części ceremonii inicjacji. -Mackey.

PUNKTY KARDYNALNE. Punkty kardynalne kompasu mają szczególne znaczenie wśród nas, a zwłaszcza na wschodzie, zachodzie i południu. Wschód jest miejscem światła, a tam stoi Cz.M., filar Mądrości, jako reprezentacja wschodzącego słońca; a gdy to światło otwiera chwalebny dzień, aby oświecić ludzkość do ich pracy, tak Cz.M. zajmuje te stanowisko, aby otworzyć lożę i zatrudniać i pouczać braci w masonerii. Południe jest stanowiskiem innego ważnego urzędnika, filaru Piękną, który jest umieszczony w tym miejscu, aby mógł być przygotowany na oznaczenie słońca w jego południku, aby wezwać robotników z pracy i odnowić ich siłę poprzez niezbędne odświeżenie i odpoczynek, aby ich trudy mogły być wznowione z nową energią i żarliwością, bez której ani przyjemność, ani zysk nie mogą wzajemnie być uzyskane. Na zachodzie stoi kolumna Siły, by zaznaczyć zachodzące słońce, i zamknąć dzieło dnia pod dowództwem urzędnika przewodniczącego; ponieważ zachodząca światłość przypomina ludzkości o konieczności spoczynku, w przeciwnym razie nasza natura zatonąłaby pod wpływem nieustannego trudu, nieodnowionego odpoczynkiem i rekreacją.

KASJA. Kasja była starożytnym symbolem honoru, triumfu, życia i zmartwychwstania, według Pieriusa,

który opublikował swoją hieroglify w 1575 r., co było wystarczające, aby zezwolić na jej wprowadzenie do naszej symbolicznej legendy. Kiedy Mistrz Mason woła: „Nazywam się Cassia”, jest to równoznaczne z powiedzeniem: „Byłem w grobie; zatriumfowałem nad nim, wychodząc od umarłych; do życia (wiecznego). ”

KATECHIZM. To najważniejszy dokument masonerii. Katechizm był wcześniej przekazywany tylko przez ogłoszenie z jednej łoży do drugiej lub od jednego brata do drugiego; i to jest powód, dla którego mamy tak wiele różnych form katechizmu, chociaż w duchu nie ma żadnej istotnej różnicy w żadnym z nich. Jak katechizm religijny zawiera podsumowanie wszystkiego, czego uczy dana religia, tak nasz katechizm zawiera istotę masonerii; ale nie należy tego że pozwala zrozumieć – bez nauczyciela, który boryka się z nauczaniem ucznia, ani bez uprzedniego pouczenia go w łoży i możliwości refleksji i zapamiętania podanych tam instrukcji. Każdy stopień ma swój własny katechizm; w wielu łożach zwyczajowo tłumaczy się część na każdym spotkaniu, aby członkowie mogli się z nim dokładnie zapoznać. –Gadicke.

ŁUK ŁAŃCUCHOWY. (CATENARIAN ARCH)
Stanowi to formę w Royal Arch Chapter i jest skonstruowany na następujących zasadach. Wiadomo, że półkolisty łuk nie utrzyma własnego ciężaru; zależy to zatem od oparcia o wspornik. Jedynym łukiem, którego nacisk jest taki sam we wszystkich punktach krzywej, jest łuk łańcuchowy. Jeśli luźny łańcuch lub lina będą podtrzymywane przez dwa haki, krzywa, w

której się układa, nazywana jest krzywą łańcuchową; a po odwróceniu jest mechanicznym łukiem o tej samej nazwie. Taki łuk, prawdziwie skonstruowany, będzie niezależny od jakiegokolwiek wsparcia z boku.
-Noorthouck.

OSTROŻNOŚĆ. (CAUTION) Uczeń, podczas inicjacji w Stanach Zjednoczonych, otrzymuje nowe imię, które jest Ostrożnością, aby nauczyć go, że będąc niedokładnie pouczonym w tajemnicach masonerii, powinien zachować ostrożność w stosunku do wszystkich swoich słów i czynów, że nic nie może uciec od niego, co może pozwolić dostarczyć informacji dla przeciwników masonerii. To jedna z triad zalecanych w pierwszym stopniu.

ROZWAŻNA DYSKRECJA. (CAUTIOUS SECRECY). Rozważna dyskrecja Rzemiosła we wczesnych wiekach została użyta, aby uniemożliwić publicznie ujawnienie wielkich zasad nauki, dzięki którym ich reputacja została zabezpieczona i utrzymana. Nawet niżsi robotnicy nie byli zaznajomieni z tajemnym i wyrafinowanym mechanizmem, który cementował i przekazywał skarb mądrości. Byli głęboko nieświadomi planowanej mądrości, piękna, które zaprojektowano, i znali tylko siły i pracę, która wykonała dzieło. Doktryna o nacisku i przeciwdziałaniu skomplikowanych łuków była tajemnicą, której nigdy nie próbowali przeniknąć. Byli ślepyimi instrumentami w rękach inteligentnych mistrzów masonów i wypełniali najbardziej wysublimowane przedsięwzięcia dzięki efektowi zwykłych umiejętności mechanicznych i fizycznych mocy, bez możliwości zrozumienia sekretu,

która je stworzyła; bez zrozumienia dobrego dopasowania członków budynku do siebie, tak koniecznego, aby osiągnąć uderzający i trwały efekt; lub bez możliwości wejścia w naukę wykazaną w skomplikowanych szczegółach, które były niezbędne do stworzenia harmonijnej i proporcjonalnej całości.

JASKINIA. (CAVE) Salomon miał głęboką jaskinię pod Sanctum Sanctorum Świątyni, z wieloma zawłóściami, nad którą ustawił kamień, na którym umieścił arkę i cheruby. Mówią, że to uczynił, ponieważ przez Ducha Świętego, który wiedział, że ten dom zostanie zniszczony, uczynił miejsce tajemne, w którym może być przechowywana arka, aby jej świętość nie została zbezczeszczona przez pogańskie ręce; i mamy opinie, że potem Jozjasz ukrył arkę. Udowadniają to po pierwsze słowa 1 Królów vi. 9: - „A wyrocznia o budowlu przygotowała go do umieszczenia tam arki”, gdzie, przygotowując się, rozumieją, że oznacza to przygotowanie na przyszłość; jak widzimy, gdy poprzednio traktowali arkę i cherubinów, mówi ona: „I były tam aż do dnia dzisiejszego”, termin w Piśmie Świętym oznaczający „na całą wieczność”, jak: „I nikt nie wie o ich grobie aż do dnia dzisiejszego”, czyli nigdy. -Manasseh Ben Izrael.

CEDR. Cedr rośnie na najbardziej wysuniętej części Libanu, jest wyższy niż sosna i tak gruby, że pięciu ludzi razem ledwo może go objąć. Wystrzeliwuje swoje gałęzie o dziesięć lub dwanaście stóp od ziemi; są duże i odległe od siebie i są wiecznie zielone. Cedr destyluje rodzaj gumy, której przypisuje się różne efekty. Drewno jest koloru brązowego, bardzo solidne

i niezniszczalne, jeśli zabezpieczone przed wilgocią. Wydaje małe szyszki podobne do sosnowych. -Adam Clarke.

SPOIWO, ZAPRAWA (CEMENT). Łoża jest mocno umocniona miłością i przyjaźnią, a każdy brat jest należycie nauczony tajemnicy wszelkiej roztropności, moralności i dobrej społeczności.

KADZIELNICA. (CENSER) Kadzielnica jest reprezentacją ołtarza kadzidła, który został wykonany z akacji pokrytej bitym złotem. W formie był to podwójny sześciąt i miał koronę lub obręcz podobną do stołu z pieczywa chlebowego, biegnącą wokół niego z zaokrągloną górną powierzchnią. Miał małe wymiary, miał tylko jedną stopę sześć cali kwadratowych i trzy stopy wysokości, ze wzniesieniami na każdym wierzchołku zwanymi rogami. Ten ołtarz lub kadzielnicę umieszczono blisko zasłony, która oddzielała święte miejsce; że kadzidło może wnikać w to drugie; z tego powodu być może św. Paweł przypisuje to do wnętrza pokoju. Był to emblemat lub archetyp Chrystusa, dzięki któremu ofiarujemy kadzidło naszych modlitw. Akacja i złoto, z którego składał się ołtarz, odnosiły się do jego ludzkiej i boskiej natury; korona do jego „królewskiej godności”; i rogi do jego mocy. Ponieważ żadne kadzidło nie mogło być ofiarowane, jak tylko na tym ołtarzu, żadne modlitwy nie będą akceptowane, tylko modlitwy ofiarowane przez Jezusa Chrystusa. Kadzidło było ofiarowywane codziennie rano i wieczorem, a nasze modlitwy powinny wznosić się na tron łaski w tych samym czasie.

STULECIE. Obrót stu lat. Zazwyczaj łoże, które przetrwały ten długi okres, obchodzą rocznicę przez festiwal upamiętniający.

PUNKT CENTRALNY. Masoneria jest naprawdę siostrą religii; bo chwali się swoją skutecznością w całym swoim rodzimym wpływie i jest nieustannie asystentką podobnych zasad i podobnych działań. Centralnym punktem wszystkich jej niezliczonych linii, kwadratów i kół jest miłość Boga. I na tym centralnym punkcie buduje swoją wiarę; czerpie z niej nadzieję na chwałę tutaj i później, a przez to obwarowuje swe postępowanie ścisłą sprawiedliwością i powszechną miłością. Centralnym punktem całego prawdziwego chrześcijaństwa i wszystkich masonerii jest miłość Boga. „Masoneria poświęcona jest tylko Ewangelii”.

GWIAZDA CENTRALNA. Ludzkie ciało Jezusa Chrystusa jest Arką Przymierza Chrześcijańskiego, nad którą Szekina ukazała się w jaskini w Betlejem, w formie nadprzyrodzonej Gwiazdy na Wschodzie, a więc umieszczonej w centrum naszych łoż.

CENTRUM. Praca wolnomularza najbardziej przenika do centrum ziemi, a jego duch bada wszystkie działania natury i albo potrafi je zadowalająco wytłumaczyć, albo pokornie je podziwiać. –Gadicke.

CEREMONIAŁ. W naszej inicjacji nie możemy nie dać się zaskoczyć ceremoniami i musimy myśleć, że jest ich więcej, niż wydaje się zwykłemu oku. Zwrócenie należytej uwagi na tę sprawę przekona nas, że

nasze pierwsze wrażenia były sprawiedliwe; dzięki badaniom mającym na celu odkrycie ich implikacji można uzyskać kompetentny stopień wiedzy dotyczący pochodzenia masonerii, powodów, które wspierają jego kilka instytucji, znaczenia i wchłonięcia różnych symboli wraz z postępem profesji. -Hutchinson.

CERTYFIKAT. Każdy brat, który podróżuje, i który chce odwiedzić loże w miastach, do których przyjeżdża, musi nie tylko zapewnić sobie masońską odzież, ale także certyfikat. Świadczenia te są przyznawane przez Wielką Lożę Anglii każdemu, kto był regularnie inicjowany, i zawierają opis tego, kiedy i gdzie posiadacz został podniesiony, oraz zalecenie dla wszystkich łóży, aby przyjęły go do pracy. Są zapieczętowane pieczęcią Wielkiej Loży i są podpisane przez Wielkiego Sekretarza i brata, do którego należą. -Gadicke.

CEREMONIE. Jeśli ktoś chce zostać kandydatem do masonerii, powinien zdecydować się obserwować postęp wszystkich ceremonii, przez które może przejść, z uwagą i poszukiwaniem ich przyzwoitości, pochodzenia i symbolicznego odniesienia. Może być całkiem pewien, że ludzie rozsądni i obeznani w świecie - ludzie, których reputacja mądrości i powszechnej roztropności ma jakąś wartość, nie poddaliby go żadnemu testowi, który mógłby cień rzucić na nich przypisanie.

ŁAŃCUCH. Wszyscy masoni na powierzchni ziemi tworzą jeden łańcuch, każdy jej członek jest jego ogniwnem i powinien zawsze dążyć z prawdziwą ręką

brata, aby go wzmocnić. Żadne wahające go wątpliwości nie powinny go przerwać. Nikt nie powinien być od niego wyłączony, jak uczy się w każdej łóży. Cóż za zachęcająca myśl dla nowo inicjowanego brata, aby natychmiast znalazł się w świetle pochodzącym z tego wielkiego łańcucha. Ten łańcuch nie może być dla niego kajdanami, ponieważ ręce braci dowodzą czegoś przeciwnego. -Gadicke.

KREDA. Krede, węgiel drzewny i glinę kiedykolwiek uznawano za symbole wolności, żarliwości i gorliwości, ponieważ nic nie jest bardziej wolnego dla człowieka niż kreda, która lekko dotyka, ale pozostawia ślad; nic bardziej żarliwego niż węgiel drzewny, ponieważ gdy jest dobrze rozżarzony, żaden metal nie jest w stanie oprzeć się jego sile; nic nie jest bardziej gorliwe niż glina, nasza matka ziemia, która otworzy swe ramiona, aby przyjąć nas, gdy zostaniemy opuszczeni przez wszystkich naszych przyjaciół.

IZBA. Tylko w samotności możemy głęboko zastanowić się nad naszymi obecnymi lub przyszłymi przedsięwzięciami, a czerń, ciemność lub samotność są zawsze symbolem śmierci. Człowiek, który coś zrobił po dojrzałej refleksji, rzadko się z niej wycofuje. Żaden symbol śmierci nie przerazi go, a słowa świętych pism: „Na początku było światło”, zauroczą go, będzie szukał światła, które utracił. -Gadicke.

KAPLICA. W każdym dogodnym miejscu architekt łóży powinien zaprojektować tajne krypty lub szafy. Są niezbędną użytecznością, ale w praktyce nie są w tym kraju wystarczająco wykorzystane. Na

kontynencie są liczne i dostojne pod nazwą kaplic. Powinno być ich siedem; 1, pokój dla gości; 2, pokój Odźwiernego; do którego należy dodać 3 zakrystie, w których zdeponowane są ozdoby, meble, klejnoty i inne regalia. Nazywa się to konklawe Skarbcza lub Odźwiernego, ponieważ te rzeczy są pod jego szczególną odpowiedzialnością, a na ogół do tego miejsca przechodzi się z pokoju Odźwiernego. Powinna być czwarta, kaplica do przygotowania, zawieszona na czarno i posiadająca tylko jedną małą lampę umieszczoną wysoko pod sufitem; 5., kaplica dla umarłych wyposażona w stół, na którym jest lampa, i symbole śmiertelności; 6., konklawe Cz.:Mistrza, w którym przechowywane są zapisy, nakaz, protokół i każdy dokument pisemny. Do tego pokoju Cz. M. oddała się, gdy łoża przechodzi od pracy do odpoczynku, a innym razem, gdy jego obecność w łoży nie jest niezbędną; i tutaj bada odwiedzających, w tym celu nawiązuje się przejście między jego konklawe a izbą gości. Jest umeblowany na niebiesko i tutaj prowadzi sprawy ze swoim sekretarzem. Arka Przymierza jest również zdeponowana w tym miejscu. Żadna z tych szaf nie powinna przekraczać 12 stóp kwadratowych i może mieć mniejsze wymiary w zależności od okoliczności. Pośrodku sali powinno być ich 7, ruchoma kłapa w podłodze, 7 stóp długości i 3 stopy głębokości, której użycie jest znane nie tylko perfekcyjnym masonom, którzy przeszli przez wszystkie stopnie symboliczne.

KAPITEL (CHAPTER). Na każdym z filarów świątyni króla Salomona umieszczono kapitel lub ornament symboliczny o wysokości pięciu łokci, złożony z siatki, łańcuchów, granatów i liliowatych kwiatów

lub otwartych kwiatów odlanych w tym samym materiale, z którego zostały uformowane filary jak w Palladium Troi, wydają się być niezbędne dla dobrego ułożenia struktury. Tak więc w czasach, gdy świątynia została opuszczona przez Jehowę, jest on przedstawiany jako stojący wspianiale przy ołtarzu i rozkazujący aniołowi zniszczenia uderzyć w głowice (kapitele) tych dwóch filarów, całkowicie rujnuje nie tylko świątynię lecz także Jerozolimę i cały system żydowskiej polityki (Amos, IX. 1). Ponieważ ich zniszczenie było tak wszechstronne i znaczące, ich wzniesienie symbolizowała wielkość i splendor narodu żydowskiego pod rządami Salomona. I to odniesienie zostało zawarte w ich nazwach.

KAPELAN. Wielki Kapelan jest mianowany przez Wielkiego Mistrza w dniu jego instalacji. Powinien uczestniczyć we wszystkich kwartalnych zgromadzeniach i innych spotkaniach Wielkiej Łoży, i tam ofiarować uroczystą modlitwę odpowiednią do okazji, jak ustalono w zwyczajach wspólnoty. - Konstytucje.

KAPITUŁA. Zgromadzenie masonów Royal Arch nazywa się kapitułą. Przewodniczącymi są król, kapłan i prorok, którzy są przedstawicielami Zorobabela, Jesbua i Aggeusza. Urzędnicy ci są nazywani nazwami założycieli, jak wyżej, lub jako pierwszy, drugi i trzeci pryncypał. Wszystkie kapituły podlegają jurysdykcji Najwyższej Wielkiej Kapituły w Londynie.

CHARAKTER. Charakter mężczyzny, który stałby się Masonem, musi zostać poddany najostrzejszej

kontroli. On musi być człowiekiem o surowej moralności; musi być ludzki, życzliwy i miłośnierny dla swoich bliźnich; nie może być nałogowym graczem, wywrotowcem ani bluźniercą; nie może być przeciwnikiem religii Chrystusa ani jej nauczających; musi być miłośnikiem przyzwoitości i porządku; i musi być ściśle uczciwy, pracowity i prawy w całym swoim postępowaniu; albowiem takie napawanie się występami jest hańbą dla społeczności obywatelskiego i rzadko są one naprawiane nawet przez najdoskonalsze instytucje. Zachowują swoje występki niezmiennie jak skóra Etiopczyka lub plamy lamparta. Tak naprawdę nigdy nie ubiegaliby się o przyjęcie do naszej życzliwej instytucji, gdyby zapoznali się z jej uroczystymi zasadami, tak jak nie byli miłośnikami przyzwoitości i porządku. -Powers.

OBOWIĄZKI (CHARGES). Bractwo od dawna było w posiadaniu wielu zapisów, zawierających starożytne stosunki Zakonu, kiedy w 1722 r. Książę Montague był Wielkim Mistrzem Anglii, Wielka Loża znalazła winę w ich przestarzałym układzie, nakazano, aby były zebrane, a po prawidłowym przejrzeniu zostaną załączone do Księgi Konstytucji, a następnie przedstawione w publikacji pod nadzorem dr Andersona. Zostało to odpowiednio zrobione, a stare obowiązki Wolnych i Uznanych Masonów, ustanowione przez powszechną zgodę, stanowią część podstawowego prawa naszego porządku. Obowiązki są podzielone na sześć ogólnych działów służby, jak następuje. 1. Dotyczące Boga i religii. 2. Sędziów cywilnych najwyższych i podległych. 3. Łóż. 4. Mistrzów, Dozorców, Czeladników, Uczniów 5. Zarządzanie

rzemiosłem w pracy. 6. Zachowań w różnych okolicznościach i w różnych warunkach. -Mackey.

ORGANIZACJE CHARYTATYWNE (CHARITIES).

Nasze główne organizacje charytatywne to Szkoły dla Chłopców i Dziewcząt, Fundusz Dobroczyńności dla Wdów i Braci w Niedostatku, Fundusz Renty dla starszych braci i Przytułek dla Godnego Wieku i u Schyłku Życia Masonów oraz ich Wdów i wszystkie one są szeroko wspierane. W szkołach siedemdziesięciu chłopców i sześćdziesiąt pięć dziewcząt jest wykształconych i ubranych. Majątek Szkoły Dziewcząt wynosi około 16 000 l., a jej dochód 1600 £. rok, w tym 150l. rocznie z Wielkiej Łoży. Majątek Szkoły Chłopców nie jest aż tak duży, wynosi tylko 8500£. i roczny dochód około 1150 £, w tym 150l z Wielkiej Łoży. Majątek Royal Masonic Annuity Fund wynosi 3500£ i. roczny dochód w tym 400£ z Wielkiej Łoży jest 1300£. Liczba rencistów z kwotą 20£ za każdy rok wynosi teraz trzydzieści. Majątek przytułku wynosi około 3450 £, a jej roczny dochód z innych źródeł 400£. Dwie ostatnie organizacje charytatywne są teraz zjednoczone. Kwoty corocznie przegłosowane przez Radę Dobroczyńności dla nieszczęśliwych braci i wdów po Masonach wynoszą około 750 £, a jej majątek to 12 000 £, a w tym Zarządu Celów Ogólnych około 6000 £.

DOBROCZYNNOŚĆ (CHARITY). To najjaśniejszy ornament naszej masońskiej profesji. Szczęśliwy jest brat, który zasiał w swym sercu ziarna dobroci, których efektem będzie dobroczynność i miłość. Nie zazdrości swemu bliźniemu, nie wierzy w opowieść,

którą donosi oszczerca, przebacza ludziom krzywdy i zmywa je w skupieniu. Ktokolwiek chciałby naśladować postać dobrego i godnego Masona, powinien być zawsze gotów pomagać potrzebującym, o ile leży to w jego mocy; i jeśli w najbardziej nagłym momencie konieczność nie powstrzyma liberalnej ręki, najserdeczniejsza przyjemność wynagrodzi jego pracę, a produkt dobroczynności i miłości z pewnością pójdzie za nią. -Dawne Wykłady.

MOZAIKOWY. (CHEQUERED) Ponieważ kroki człowieka kroczą po różnych i niepewnych wydarzeniach życiowych, jako że nasze dni są obarczone dziwnymi sprzecznościami wydarzeń, a nasze przejście przez to „istnienie”, choć czasami towarzyszyły mu dostatnie okoliczności, jest często nękanie przez liczne zło; dlatego też łoża wyposażony w mozaikę przypomina nam o niepewności naszego państwa na ziemi; do dnia, w którym nasze stopy kroczą w dobrobycie, do jutra chodzimy po nierównych ścieżkach słabości, pokus i przeciwności. Podczas gdy ten emblemat jest przed nami, jesteśmy poinstruowani, aby nie chwalić się niczym, mieć współczucie i pomagać tym, którzy są w przeciwnościach, chodzić uczciwie i z pokorą; bo taka jest ludzka egzystencja, nie ma stanowiska, w której pycha może być stabilnie ufundowana; wszyscy ludzie, urodzeni i w grobie, są na (jednym) poziomie. Gdy stąpamy po mozaice, pozwólmy, aby nasze pomysły nabrały pierwotnego kształtu; i niech każdy Mason działa tak, jak nakazują mu nakazy rozumu, aby żył w braterskiej miłości. -Hutchinson.

CHERUBIN. W najświętszym miejscu świątyni Salomona były (posągi) czterech cherubinów. Dwa mniejsze wykonane przez Mojżesza z masywnego złota i dwa większe wykonane przez Salomona pokryte złotem. Te wykonane przez Mojżesza były częścią łaski miłosierdzia i nieodłączne od niego; wydaje się, że te Salomona rozpostarły nad nim skrzydła, dodając je tylko dla większej ornamentyki i chwały domu Bożego. –Biskup Patrick. Zobacz „Znaki i Symbole”, Wykład 4.

PUNKT GŁÓWNY. Głównym punktem masonerii jest dążenie do bycia szczęśliwym i przekazywanie tego szczęścia innym.

DZIECI ŚWIATŁA. Pamiętając o cudach na początku, twierdząc, że pomyślne oblicze nieba na naszych cnotliwych czynach, przyjmujemy postacie słońca i księżyca jako symboliczne wielkie światło prawdy odkryte pierwszym ludziom, a tym samym sugerując, że jako prawdziwi masoni my stańcie się odkupieni z ciemności i stańcie się synami światłości, uznając w naszym zawodzie naszą adorację Tego, który dał światło Jego dziełu. Pozwól nam, dzięki naszej praktyce i postępowaniu w życiu, pokazać, że nosimy godnie nasze godła; i jako dzieci światłości, że odwróciliśmy się od uczynków ciemności, ciemności i pijaństwa, nienawiści i złości, szatana i jego królestw; preferując miłość, życzliwość, sprawiedliwość, umiarkowanie, czystość i braterską miłość, jako zadowalającą służbę, na której Wielki Mistrz wszystkich, z jego błogosławieństwa, patrzy z aprobatą. –Hutchinson.

DŁUTO (CHISEL), choć jest małym narzędziem, oblicza się, aby wyrzeć trwałe wrażenie na najtwardszej substancji, a najpotężniejsze struktury są dłutowane dzięki jego pomocy. Moralnie demonstruje zalety dyscypliny i edukacji. Umysł, podobnie jak diament w swoim naturalnym stanie, jest niepolerowany; ale jak efekty dłuta na zewnętrznej warstwie wkrótce ukazują jego ukryte piękno, tak edukacja odkrywa ukryte cnoty umysłu, aby ukazać szczyt ludzkiej wiedzy, nasz obowiązek wobec Boga i człowieka.

WYBÓR URZĘDNIKÓW. Jest to kwestia wielkiej troski, ponieważ urzędnicy łożą się nie tylko zobowiązani do wspierania dobrobytu swojej własnej łoży, ale niezależnie od tego, co może być ogólnie korzystne dla dobra Bractwa. Dlatego żaden człowiek nie powinien być wybierany w taki sposób, ale taki jak jego własne umiejętności i zasługi uważany jest za warty spełnienia, a mianowicie musi być dobrze zaznajomiony ze wszystkimi prywatnymi i publicznymi zasadami i poleceniami Rzemiosła; powinien być ściśle uczciwy, naturalnie ludzki, cierpliwy w obrażeniach, dyskretny w rozmowie, poważny w radach, nieustanny w przyjaźni, a przede wszystkim wierny w tajemnicy. -Dermott.

CHRZEŚCIJAŃSTWO. Masoneria to doskonałość chrześcijaństwa, a każdy Mason jest, jeśli w rzeczywistości jest Masonem, prawdziwym chrześcijaninem; a przynajmniej w rzeczywistości jest prawdziwie religijny stosownie do swojej przynależności, niezależnie od tego, czy jest Żydem czy chrześcijaninem. - Innwood.

OKRĄG. Krąg był kiedykolwiek uważany za symboliczny dla bóstwa; ponieważ jak okrąg wydaje się nie mieć ani początku, ani końca, może być słusznie uważany za rodzaj Boga, bez początku dni lub końca lat. Przypomina nam również o przyszłym stanie, w którym mamy nadzieję cieszyć się wiecznym szczęściem i radością. -Dawne wykłady.

OKRĄG I RÓWNOLEGŁE LINIE. We wszystkich regularnych i dobrze uformowanych łóżach znajduje się pewien punkt w kręgu, co do którego mówi się, że prawdziwi profesorowie naszej nauki nie mogą się mylić, Ten okrąg jest ograniczony na północy i południu przez dwie prostopadłe równoległe linie. W górnej (wschodniej) części obszaru spoczywa Pismo Święte, wspierając drabinę Jakuba rozciągającą się do nieba. Punkt ten jest symbolem Wszechwiedzącego i Wszechobecnego Bóstwa, krąg reprezentuje jego wieczność, a dwie prostopadłe równoległe linie jego równej sprawiedliwości i miłosierdzia. Oczywiście więc wynika z tego, że przemierzając masonską lożę, musimy dotknąć tych dwóch wielkich równoległych, jak również Księgi Świętego Prawa; i chociaż Mason zostaje w ten sposób ograniczony, pamięta swojego stwórcę, czyni sprawiedliwość i miłuje miłosierdzie, może mieć nadzieję, że w końcu dotrze do tego nieśmiertelnego centrum, skąd pochodzi wszelka dobroć. -Hemming.

OKRĄŻANIE (CIRCUMAMBULATION). Starożytni nieustannie doskonalili się, gdy czcili bogów; a Pitagoras wydaje się odzwierciedlać to w swoich symbolach. Przez ten ruch kołowy, mówi Plutarch,

niektórzy wyobrażają sobie, że zamierzają naśladować ruch ziemi; jestem raczej zdania, że przykazanie opiera się na innym pojęciu, że gdy wszystkie świątynie są budowane na wschód, ludzie przy ich wejściu odwracają się plecami do słońca; i dlatego, aby stawić czoła słońcu, byli zmuszeni zrobić pół obrotu w prawo, a następnie, aby stawić się przed Bóstwem, ukończyli rundę w ofiarowaniu swojej modlitwy.

ŁOŻE TAJNE. Kilka lat temu istniało wiele tak nazywanych łoż, ale obecnie nie ma ich wcale. Tajne łoża są takie, jakie zostały utworzone przez chciwych masonów, którzy biorą pieniądze od ludzi, którzy nie mogą mieć pojęcia o różnicy między patentowymi i niepatentowymi łożami. Nie dostały patentu od żadnej Wielkiej Łoży i starały się jak najbardziej ukryć swoje istnienie przed Wielkimi Łožami; ich założyciele stworzyli rytuał ze swoich wspomnień i dzięki temu rytuałowi stali się tak zwanymi masonami, ale ponieważ nie mogli się legitymizować z powodu braku certyfikatów i właściwej informacji, nie byli w stanie uzyskać wstępu do żadnej godnej i patentowej łoży. Ponieważ łoża zostały uformowane w związki, działające pod jedną Wielką Łožą, tajne łoża mają mniejsze szanse na istnienie niż dawniej. Łožę, która odbywa się w miejscu bez wiedzy sędziów lub policji, można uznać za tajną łożę. -Gadicke.

KLASY. Starożytna tradycja masońska informuje nas, że spekulatywni i operatywni masoni, którzy zgromadzili się w budynku świątyni, zostali zorganizowani w dziewięciu klasach, pod ich odpowiednimi Wielkimi Mistrzami; mianowicie. 30 000 Uczniów,

pod opieką Wielkiego Mistrza Adonirama; 80 000 Czeladników pod wodzą Hirama Abiffa; 2000 Mistrzów Znaku, pod Stolkinem; 1000 Mistrzów Masonów, pod kierunkiem Mohabina; 600 Mistrzów Znaku, pod Ghiblim; 24 Architekci, pod kierunkiem Joaberta; 12 Wielkich Architektów, pod Adonirammem; 45 Doskonałych Masonów, pod wodzą Hirama Abiffa; 9 Wspaniałych Masonów pod Tito Sadokiem; oprócz Ish Sabbala lub robotników.

ZAMKNIĘCIE. Kiedy nadszedł właściwy czas na zamknięcie loży, zawsze jest pełna północ, a bracia idą spokojnie do domu, pamiętając, że pełna północ życia może ich dopaść bez chwili ostrzeżenia. –Gadicke.

ODZIEŻ. Została zarządzona na mocy przepisów uzgodnionych przez Wielką Lożę, 17 marca 1771 r., że nikt oprócz Wielkiego Mistrza, jego Zastępcy i Dozorców, którzy byli jedynymi istniejącymi wówczas wielkimi urzędnikami, nie będzie nosił swoich klejnotów w złotym wisioru na niebieskich wstążkach o ich szyje i białe skórzane fartuchy z niebieskim jedwabiem. Mistrzowie i Dozorcy poszczególnych łóż mogą wyścielać białe skórzane fartuchy białym jedwabiem i mogą zawiesić swoje klejnoty za pomocą białych wstążek na szyi. Mistrzowie masoni są teraz ubrani w biel, błękit i srebro; Wielcy i Prowincjalni Wielcy Zarządcy w kolorze białym, karmazynowym i srebrnym; i wszyscy inni Wielcy i Prowincjalni Wielcy Urzędnicy w biel, fiolet i złoto.

FILAR Z CHMUR. Kiedy Izraelici zostali uwolnieni z niewoli egipskiej, a przybyli na granice Morza

Czerwonego, Egipcjanie myśleli, że byli tak całkowicie usidleni, że ich ucieczka była niemożliwa. Z niedostępnymi górami po obu stronach, morzem z przodu i egipską armią z tyłu, wyglądało na to, że byli całkowicie otoczeni. I dlaczego Mojżesz postawił ich w tej sytuacji? Droga do Palestyny była otwarta przez Isthmus; ale zrezygnował z ucieczki tą trasą i poprowadził lud na południe, i zostawiając ich tak na widocznej łasce swoich wrogów. Prawda jest taka, że Mojżesz nie miał wyboru w tej sprawie; podążył w kierunku Chmurnego Filaru – ponieważ miał całkowitą pewność, że dobrze go poprowadzi.

COCHLEUS. Schody poprowadzone wokół wewnętrznej ściany świątyni.

PRZYMUS (COERCION). Wśród imperatywnych wymagań kandydata na masonerię ma być wolna wola i zgoda. Masoni muszą więc być bardzo ostrożni, w postępowaniu lub rozmowie z niewtajemniczonymi osobami, które wyraziły chęć wstąpienia do Zakonu, aby nie naruszyć ich wyłącznej wolności. Przymus jest całkowicie wykluczony. Przy wyrachowanych i interesownych motywacjach należy zniechęcać, a żaden inne wymuszenie nie może być użyte niż ta cicha perswazja, która wynika ze szczerego przedstawienia piękna i doskonałości moralnej naszej instytucji –Mackey.

TRUMNA (COFFIN). We wszystkich starożytnych misteriach, zanim aspirant mógł twierdzić, że uczestniczy w wyższych misteriach instytucji, zostawał umieszczony w pastosie lub trumnie; lub innymi

słowy, został poddany odosobnieniu na określony czas, aby mógł poważnie zastanowić się, w odosobnieniu i ciemności, nad tym, co miał zamiar podjąć, i sprowadzano go do właściwego stanu umysłu na przyjęcie wielkiej i ważnej prawdy, w drodze postu i umartwienia. Była to symboliczna śmierć misteryjna, a jego wyzwolenie z więzienia było aktem odrodzenia lub ponownego narodzenia; lub jak to zostało również nazwane, powstanie z martwych.

SZARFA, KOLAR. Ozdoba wokół szyi, do której zawieszony jest klejnot odpowiedni do biura, które użytkownik zajmuje w łoży. Kolor zależy od rangi.

COLLEGIA ARTIFICIUM. „Encyclopedia Americana”, artykule „Masoneria” wywodzi Zakon z Collegia Artificium Rzymian; i mówi, że jego członkowie zostali sprowadzeni do tego kraju przez królów Alfreda i Athelstana, aby zbudować zamki i kościoły. Następnie zjednoczyli się, zgodnie z pisemnymi konstytucjami kolegów rzymskich i greckich, oraz z przepisami prawa cywilnego. Ich religijne założenia były często przedmiotem podejrzeń u ortodoksyjnych katolików i często różniły się między sobą, nie wolno im było ujawniać swoich spotkań i oczywiście utrzymywano je w tajemnicy.

KOLONIALNY. Konieczne jest, ze względu na odległość zagranicznych dystryktów Wielkich Łóż, a co za tym idzie opóźnienie w komunikacji z Wielką Łożą Anglii, że ich władza powinny być bardziej rozległa. Wielki Mistrz należycie upoważniony i mianowany przez Wielkiego Mistrza Anglii, ma, oprócz

wcześniej wymienionych uprawnień, możliwość wydania masonów i usypiania łóż w okręgu, jednakże z zastrzeżeniem odwołania się do Wielkiej Loży Anglii.

BARWY. Masońskie kolory, jak te używane w żydowskim tabernakulum, mają reprezentować cztery żywioły. Biel symbolizuje ziemię, morze jest reprezentowane przez fiolet, błękit jest symbolem powietrza i karmazyn ognia.

KOLUMNA. Okrągły filar zaprojektowany do podpierania i ozdabiania budynku, którego konstrukcje różnią się w zależności od architektury.

OBJAŚNIANIE (COMMENTARIES). Nic nie podnosi charakteru loży bardziej niż kurs historycznych i filozoficznych komentarzy na temat autoryzowanych wykładów, przez doświadczonego i utalentowanego mistrza prac. Dzięki pożądanej pełnej i regularnej obecności braci, proces ten zapewniłby to. Gdy doskonalenie umysłu i promocja cnót moralnych jest obiektem naszego dążenia, stanowiłoby to najbardziej skuteczny sposób poświęcenia im uwagi, że cokolwiek jest dobre i wartościowe w systemie masońskim, byłoby zachowane i utrzymywane przez taką praktykę, nauka ta stałaby się taką bez zarzutu w opinii świata, a cała ludzkość, gdyby nie dołączyła do naszych szeregów, przynajmniej szanowałaby nasze zajęcie i ceniłaby motywację naszego stowarzyszenia ze względu na jej widoczne rezultaty.

PAMIĄTKOWE (COMMEMORATIVE). Pamiątkowe obchody występują incydentalnie we wszystkich

instytucjach i systemach kultu religijnego i są używane przez masonów w celu promowania działań i zwiększania popularności Zakonu, jej rozszerzania; osobistej znajomości braci i zapewnienia harmonii między członkami poprzez społeczną wymianę uczuć, wzajemne wyznania dobrej woli wobec siebie i życzliwość dla Rzemiosła w ogóle.

KOMISJA, KOMITET (COMMITTEE). Istotne dla interesów Rzemiosła jest, aby wszystkie sprawy związane z prowadzeniem spraw rozpatrywane przez Wielką Lożę powinny być wcześniej znane Wielkim Urzędnikom i Mistrzom łóż, aby przez nich wszyscy przedstawiciele takich łóż mogli być zapoznani takim sprawami i być przygotowanym do podjęcia decyzji w tej sprawie, bez zaskoczenia, przez komitet generalny, składający się z obecnych i byłych Wielkich urzędników, a Mistrz każdej zwykłej loży powinien się spotkać z nimi w środę bezpośrednio poprzedzającą każde Zgromadzenie kwartalne; na którym to spotkaniu czytane będą wszystkie raporty lub przedstawienia spraw przez Wielce Czcigodnego Wielkiego Mistrza, lub jakiegokolwiek organu lub komitetu wyznaczonego przez Wielką Lożę; a każdy członek Wielkiej Loży zamierzający złożyć w nim wniosek lub zgłosić jakąkolwiek sprawę do rozpatrzenia, powinien w takiej komisji generalnej oświadczyć, na piśmie, o charakterze zamierzonych posunięć lub działalności, aby to samo mogło być odczytane. W Wielkiej Loży nie można dyskutować o żadnym przedsięwzięciu ani innej sprawie, jeśli nie zostanie to uprzednio przekazane tej komisji generalnej. - Konstytucje.

ZWYKŁY MŁOTEK uczy nas odrywać narośle i gładkie powierzchnie; lub, innymi słowy, poprawiać nieprawidłowości i redukowanie człowieka do właściwego poziomu; aby przez ten uspokajający ruch mógł w szkole dyscypliny nauczyć nas być kontentnym. Co jest zwykłym młotkiem dla robotnika, dla oświeconego rozumu jest jego zapamiętaniem; ogranicza ambicję, obniża zazdrość, łagodzi gniew i zachęca do dobrych usposobień.

ZGROMADZENIE (COMMUNICATIONS). W każdym roku będą zwoływane cztery loże, w zgromadzeniu kwartalnym, mianowicie w pierwszą środę w marcu, czerwcu, wrześniu i grudniu, na której nikt nie inny może być obecny, oprócz właściwych członków, bez zgody Wielkiego Mistrza lub przewodniczącego Wielkiego urzędnika. Żaden gość nie powinien zabierać głosu bez zezwolenia Wielkiego Mistrza, ani nie może, w żadnym wypadku, głosować. – Konstytucje.

TOWARZYSZ (COMPANION.). Tytuł nadany sobie przez masonów Royal Arch i odpowiednik słowa brat w symbolicznych lożach. Odnosi się to najprawdopodobniej do towarzystwa na wygnaniu i niewoli starożytnych Żydów, od zniszczenia Świątyni przez Nabuchodonozora do jej odnowy przez Zerubabelą pod auspicjami Cyrusa.

CYRKIEL (COMPASSES). Cyrkiel powinny utrzymywać nas w więzi jedności z całą ludzkością, a zwłaszcza z naszymi braćmi wolnomularzami; i niech każdy, którego ręce uniosły to wielkie światło, będzie prowadzony przez nie we wszystkich swoich

działaniach! Dzięki cyrklowi zręczny architekt jest w stanie dokładnie określić względne proporcje wszystkich części budynku, kiedy nanosi je na tablicy kreślarskiej, aby mógł je wykorzystać robotnik. Bez dokładnego pomiaru, a tym samym zdobycia symetrii i eurytmii, lub pięknego i umiejętnego ujęcia proporcji wszystkich części do całości, piękno architektury nie jest osiągalne. Bez kultywowanego i przyjaznego zachowania – bez życzliwych uczuć i działań charytatywnych wobec siebie, nie można sobie wyobrazić żadnej ujmującej więzi między ludzkością; tak długo, jak ludzkość ogranicza się do samych aktów sprawiedliwości, tak długo musi być rozdzielona przez zimną poprawność. Tylko spokojne uczucie czystej filantropii może zjednoczyć ich w bliższych więzach braterskiej miłości. Okrąg lub linia narysowana przez cyrkiel jest również symbolem wieczności i często reprezentowana przez węża w formie koła. –Gadicke.

SKARGA (COMPLAINT.). Jeśli zostanie wniesiona jakakolwiek skarga, brat uznany za winnego stanie na drodze do rozpoznania i rozstrzygnięcia loży, której członkowie są właściwymi i kompetentnymi sędziami wszystkich takich kontrowersji (chyba że wniesie je przez odwołanie do Wielkiej Loży), i do których powinni być odesłany, chyba że w międzyczasie utrudni się pracę władczą, w którym to przypadku można dokonać konkretnego odwołania; ale nigdy nie wolno ci iść do sądu z tym, co dotyczy masonerii, bez absolutnej konieczności widocznej dla loży.

KOMPOZYTOWY (COMPOSITE). Ten porządek architektury jest tak zwany, gdyż złożony z innych

stylów. Nazywa się to również porządkiem rzymskim lub italskim, jako wymyślonym przez Rzymian, odpowiednio do reszty, które są nazwane od ludów, które je wznosiły.

UKRYWANIE. (CONCEALMENT.) Trzymaj usta zamknięte, ani nigdy nie pozwól, by gorączkowa chwila zemsty zraniła to, co po trzeźwej refleksji, być może chciałbyś, na próżno, poświęcić lata na tego uzdrowienie. Myśl jak najlepiej, ale nigdy nie mów jak najgorzej; czci i naśladowuj dobre cechy innych, ale dla wszystkich czyich wad, czy to rzeczywistych, czy wyimaginowanych, bądź wolnomularzem w utrzymaniu sekretu, a tym samym udowodnij światu, którego oko jest niewiarygodnie, poza masonami – jednym z sekretów Masonerii jest ukrywaniem winy naszego brata, która przez odkrycie nie mogłaby zostać zmieniona ani zatarta.

WNIOSEK.(CONCLUSION.) Wysłuchaj konkluzji każdej sprawy. Bój się Boga i zachowuj według przykazań, bo to jest cały obowiązek człowieka. Bo Bóg poda każdą sprawę osądowi, każdą tajemną rzecz, czy to będzie dobre, czy złe. –Solomon.

ZGODA. (CONCORD.) Mistrz każdej loży powinien prowadzić swój urząd w zgodzie i uniwersalnej miłości; jak Wielki Architekt porusza system swym palcem i dotyka harmonii sfer, tak że poranne gwiazdy razem śpiewają pieśni wdzięczności, a potoki klaszczą w dłonie wśród niezmiennych piękności porządku; tak samo powinniśmy, radując się, być jednomysłni i jednego prawa, jednomysłnie, w miłości

i uczuciu, poruszając się przez jeden niezmienny system i uruchamiani przez jedną zasadę, prawość manier.
-Hutchinson.

ZAUFANIE (CONFIDENCE.) . To, co ignoranci nazywają „przysięgą”, jest po prostu obowiązkiem, przymierzem i obietnicą wprowadzoną wcześniej w celu ujawnienia specjalności Zakonu i naszymi sposobami wzajemnego rozpoznawania się, a także zachowania ich przed wiedzą o świecie, aby ich pierwotne intencje nie zostały udaremnione, a ich życzliwe obrona uniemożliwiona. No błagam, jaka jest w tym krzywda? Czy nie wszyscy, gdy mamy cokolwiek o prywatnej naturze, co chcecie zawierzyć swojemu przyjacielowi, zanim powiecie mu, co to jest, nie domagacie się uroczystej obietnicy zachowania tajemnicy? Czy nie ma absolutnej słuszności, by poznać, czy twój przyjaciel jest zdeterminowany, aby zachować twój sekret, zanim podejmiesz decyzję o jego ujawnieniu? -Harris.

KONSEKRACJA. Dzień konsekracji był corocznie organizowany jako święto przez braci z łoży; i jak to często bywa, że żadnego z tych, którzy położyli fundamenty pod budowlę, i którzy po raz pierwszy nauczali, jak ma być prowadzony, nie ma, jest to najbardziej uroczyste święto. Przy tej okazji budynek musi być należycie zbadany, a te części, które uległy rozkładowi z wiekiem, muszą zostać naprawione. Kiedy zostało to właściwie zrobione - kiedy Wielki Architekt Wszechświata otrzymał podziękowania za błogosławieństwa, które udzielił łoży i jej członkom w ciągu roku, który minął - kiedy Jego pomoc

została usilnie błagana o czas, który nadejdzie, i kiedy członkowie uroczyście zobowiązali się gorliwie do poświęcenia się Jego służbie - a potem, po tym czasie, mogą radośnie pójść na ucztę; ponieważ samo przeprowadzenie masonskiego bankietu nie pozwala należycie obchodzić tego święta. -Gadicke,

KONSTYTUOWANIE. Poniżej przedstawiono sposób tworzenia nowej loży. Loża jest należycie uformowana; a po modlitwie śpiewana jest oda na cześć masonerii. Wielki Mistrz jest następnie informowany przez Sekretarza, że bracia przedstawiają pragnienie, aby zostać uformowanymi w nową lożę, etc. Petycja, dekret i patent lub statut konstytucyjny są następnie czytane. Protokoły z loży w czasie dyspensy są również czytane; i, po zatwierdzeniu, są uznawane za regularne i ważne oraz podpisywane przez Wielkiego Mistrza. Wielki Mistrz pyta, czy bracia zatwierdzają urzędników, którzy są nominowani w nakazie, by im przewodniczyć. To jest oznaczeniem w masonskiej formie, oracje na temat natury i projektu instytucji zostają przedstawione. Loża jest następnie konsekrowana zgodnie z ceremoniami właściwymi i zwykłymi przy tych okazjach, ale nie należy jej zapisywać, a Wielki Mistrz tworzy lożę w starożytnej formie. - Konstytucje.

CONSUMMATUM EST. Ne plus ultra Masonerii różni się w różnych systemach. W niektórych jest jednym z Kadoszem, w innych z Różokrzyżem; a w Dawnym i Uznany jest to stopień trzydziesty trzeci. Ze wszystkimi jednak posiadanie tego jest uważane za niezbędne dla tych, którzy naśladowają masonską

doskonałość; i nikt nie może się do tego przyznać, kto nie jest mistrzem wszystkich poprzednich stopni. Kończy się słowami – consummatum est.

SPÓR. Masoneria jest systemem uniwersalnym i uczy relacji i społecznych obowiązków człowieka na szerokiej i obszernej podstawie ogólnej filantropii. Żydzi, mahometanie lub poganie, mogą uczyć się od naszych łóż bez obawy, że usłyszą osobliwe doktryny lub sposób wiary kwestionowany przez porównanie z innymi, które są odrażające dla jego wyznania, ponieważ stałym i niezmiennym punktem masonerii jest całkowity brak i wykluczenie kontrowersji religijnych lub politycznych. Każde z tych nauczających praktyk ma system moralności dostosowany do sankcji jego religii, który, jak wynika z pierwotnego systemu kultu Bożego, ma pewne podobieństwo do niego; w konsekwencji może słyszeć moralne zasady wpajane bez przypisywania zaprojektowanego odniesienia do jakiegokolwiek szczególnego sposobu wiary.

KAMIENIE PODPOROWE (COPE-STONES). Kamienie podporowe reprezentowane są przez trzech Pryncypałów Kapituły R.A., ponieważ znajomość tajemnic sklepionej izby może być znana tylko poprzez odrysowanie, więc pełną wiedzę o tym stopniu można uzyskać tylko przez przejście jego kilka urzędów.

KORYNCKI. Koryncki jest najszlachetniejszym, najbogatszym i najdelikatniejszym ze wszystkich rodzajów architektury. Villipandus przypuszcza, że koryncka głowica wzięła swój początek z ornamentu w Świątyni Króla Salomona, w kształcie liści palmy.

ZIARNO. Ziarno był symbolem zmartwychwstania, o którym mówi się w trzecim stopniu masonerii. Jezusa Chrystusa porównuje się do ziarna zasianego w ziemię, jako symbolu zmartwychwstania. Św. Paweł mówi, że siewca siewe proste ziarno, bez względu na to, jaki to rodzaj, który w odpowiednim czasie wznosi się na światło, odziany w zieleń. Podobnie jest ze zmartwychwstaniem umarłych. Apostoł może, jak mówi Calmet, umocnić moc Bożą w postępie ożywienia; i mógłby wynioskować, że ta sama moc, która mogła pierwotnie nadać życie, z pewnością by przywróciła je do tych cząstek, które kiedyś posiadały. Jest możliwe, że zrobił to w przenośni, wzmiankując o nasionach roślinnych, co jest najbardziej oczywiste dla zwrócenia uwagi; a mimo to nie zamierzam zakończyć jego odniesienia o jakiegokolwiek właściwości roślinności.

KAMIEŃ WĘGIELNY. Pierwszy kamień w fundamentach każdego wspaniałego budynku nosi nazwę kamienia węgielnego i jest położony na północnym wschodzie, zazwyczaj z uroczystymi i odpowiednimi ceremoniami. Do tego kamienia przypisywano niegdyś jakiś tajny wpływ. W Rytuale Aleta nakazuje się mu być „solidnym, kanciastym, o powierzchni około 1 stopy kwadratowej i położonym na północnym wschodzie”. Jego pozycja w racjonalny sposób odpowiada za ogólną dyspozycję nowo zainicjowanego kandydata, gdy jest oświecony, ale niezainstruowany, jest on uważany za najbardziej wierzchną część masonerii.

TERENOWE ŁOŻE (COUNTRY LODGES). Takie Łoże znajdują się pod bezpośrednim nadzorem Wielkiego

Mistrza i ich odpowiednich prowincji; do niego lub do jego zastępcy mają odniesienie we wszystkich przypadkach trudności lub wątpliwości, i do nich muszą być przekazywane wszystkie skargi i spory. Jeśliby ci urzędnicy nie podjęli sprawy, wniosek lub skarga może zostać przekazana do Rady Celów Ogólnych; a we wszystkich przypadkach apeluje się do Wielkiej Łoży lub Wielkiego Mistrza. – Konstytucje.

KURS. Podczas całego cyklu wykładów związanych z trzema stopniami masonerii, w tym ostatecznego triumfu Zakonu w Royal Arch, takie wydarzenia odbywają się w widocznym miejscu i mają na celu przypominanie nam o naszych chrześcijańskich przywilejach, pochodzących z i związanych z wielkie obietnicami i zaletami, którymi cieszyli się święci ludzie pod rządami patriarchalnymi i Mojżeszowymi. Stworzenie świata; wypędzenie naszych pierwszych rodziców z Raju, z pocieszającą obietnicą, która towarzyszyła tej strasznej karze za grzech; tłumaczenie Enocha; potop; Abraham i Sara; Hagar i Ismael; ofiara Izaaka; peregrynacje Jakuba; uwolnienie z niewoli egipskiej; wędrówki po pustyni; budowa pierwszej i drugiej świątyni; niewoli; objawienie cherubimowego symbolu Bóstwa; i zwiastowanie Mesjasza przez Jana Chrzciciela. Rozprawy w tych ważnych punktach, które obejmują również wiele przedmiotów o podobnym znaczeniu, są zalecane przez wysublimowane wyjaśnienia symbolicznej maszynerii, z którą są one związane.

PROFAN (COWAN). Za sprawą Jephth Efraimite nazwano cowan lub bezwartościowym człowiekiem.

W Egipcie cohen był tytułem kapłana lub księcia i terminem honorowym. Bryant, mówiąc o harpiach, mówi, że byli kapłanami słońca; a jako imię i nazwisko psa i kapłana, określane są przez Appolloniusa - „psy Jowisza”. Święty Jan ostrzega braci chrześcijańskich, by byli „bez psów” (κυυες) cowans lub podsłuchiwaczy, a św. Paweł wzywa Chrześcijan do „strzeżenia się psów, ponieważ są złymi robotnikami.” „Teraz αγωγ, pies, lub zły robotnik, jest masońskim profanem. Powyżsi kapłani lub psy metaforyczne nazywani byli również cercyonianami lub cer-cowanami, ponieważ byli bezprawni w zachowaniu wobec obcych. Autor „Freemasons Quarterly Review” wyjaśnia to słowo. „Prowadzi to”; mówi, „do greckiego czasownika ακονω, usłyszeć lub posłuchać, z którego to jest, ale parce detorta, a my mamy wysokie poważanie dla importowania słów z jednego języka do drugiego”. Nasz znakomity brat, Sir Walter Scott, sprawia, że jeden ze swoich bohaterów mówi w „Rob Roy” - „jako profanka ona nie ceni pozwu i możesz powiedzieć Macowi Cullummoreowi, że Allan Iverach powiedział źle”.

RZEMIOSŁO (CRAFT). W zwykłym rozumieniu jest to sztuka dotycząc handlu lub mechaniki, a zbiorowo osoby ją praktykujące. Stąd „Rzemiosło” w spekulatywnym znaczeniu masonerii oznacza całe ciało masonów wszędzie tam, gdzie się wystąpiło.

RZEMIEŚLNIAK. Jako Rzemieślnik masz zwiększać produktywność i nagradzać osiągnięcia; zaspokajając potrzeby i zwalniaj potrzeby braci i bliźnich, aby maksymalnie zwiększyć swoją moc i zdolność; i pod

żadnym pozorem nie można ich zepsuć lub zobaczyć, jak są skrzywdzeni, ale w porę, aby powiadomić ich o zbliżającym się niebezpieczeństwie i postrzegać ich interesy jako nierozłączne z własnego. Taka jest natura twoich zobowiązań jako rzemieślnika, a te obowiązki są teraz związane przez najświętsze więzi do obserwowania. -Obowiązki, Drugi Stopień.

KREACJA. Powiada Pismo Świąte, że Bóg ukończył stworzył świat w ciągu sześciu dni i odpoczął siódmego; dając nam przykład, że możemy pracować sześć dni i odpocząć w siódmy od wszystkich prac. Ten, kto trzodzi się swym umysłem przez światowe schematy i plany w dzień szabatu, jest tak samo winny, jak ten, który trzodzi się rękami w swoim zwyczajowym powołaniu. To dzięki autorytetowi Bożemu Szabat jest przeznaczony na odpoczynek i cele religijne, ponieważ tylko sześć dni tygodnia jest przeznaczonych na pracę. -Adam Clarke.

KARMAZYNOWY. Ten bogaty i piękny kolor jest symboliczny żarliwości i zapału. Jest to odpowiedni kolor stopnia Royal Arch; i upomina nas, abysmy byli gorliwi w wykonywaniu naszych oddań Bogu i gorliwi w naszych wysiłkach na rzecz promowania szczęścia człowieka.

KRZYŻ. Zgodnie ze starożytną tradycją Świątynia Salomona ma trzy fundamenty, z których pierwszy zawiera siedemdziesiąt kamieni, pięć rzędów od północy do południa i czternaście w każdym rzędzie biegnącym ze wschodu na zachód. Środkowy rząd odpowiadał pionowi krzyża, którego poprzeczny

kształt był utworzony z dwóch kamieni po każdej stronie jedenastego kamienia od wschodniego końca z Ili, środkowego rzędu, z którego jest utworzony pion, i czwartego kamienia od zachodniego końca tego. Ten kamień, który zajmuje miejsce krzyżowania się belek, znajdował się pod centrum Ś. S., gdzie złożono Arkę Covonant i Shekinah. Projekt ten zawierał ewidentne odniesienie do krzyża Chrystusa i był tak umieszczony, że część, w której serce Chrystusa byłoby w chwili ukrzyżowania, znajdowała się w centrum Ś. S.

KRUCJATY. Nie ma żadnego przypadku, w którym państwa europejskie jednoczą się w jakimkolwiek przedsięwzięciu, z wyjątkiem świętej wojny; i od tego momentu najbardziej racjonalnie musimy wyobrazić sobie obecną liczbę masonów, rozproszonych po obliczu Europy, wywodzącą się z niej głównie. Przez wyprawy krzyżowe liczba naszego społeczeństwa byłaby znacznie większa; sposobność ta sama w sobie ożywiłaby zasady masonerii, była tak dobrze przystosowana do tego celu, a także profesjonalnym dla wiary chrześcijańskiej, dokąd wniosłaby duch przedsiębiorczości. Po osiągnięciu celu masoni znaleźliby się w każdym kraju, w którym powołano pobór; a to chroniłoby społeczeństwo w każdym stanie, nawet podczas prześladowań fanatyków, bowiem Zakon Mistrza Masona, zgodnie z jego obecnymi zasadami, jest dostosowany do każdej sekty Chrześcijańskiej. Pochodzi z najwcześniejszej epoki chrześcijaństwa, ku czci lub wyznaniu religii i wiary chrześcijan, zanim trucizna sekciarska została rozproszona nad kościołem. -Hutchinson.

ANCH (CRUX ANSATA). Ten znak pierwotnie oznaczający życie, został przyjęty jako symbol chrześcijański, albo z jego podobieństwa do kształtu krzyża, albo z bycia symbolem stanu przyszłej egzystencji.

KRYPTA. Podziemne sklepienie. Na szczycie Góry Oliwnej znajdowała się rozległa i bardzo starożytna krypta, „w kształcie stożka o ogromnych rozmiarach; sam wierzchołek pojawia się na poziomie ziemi, a jego przekrój na górze ma mały okrągły otwór, boki rozciągające się poniżej na wielką głębokość wyłożone twardej czerwonej sztukaterią. ” To była bałwochwalcza konstrukcja, być może tak stara jak Salomon, i sprofanowana przez Jozjasza. Gdyby Salomon zbudował tę kryptę, mógłby, jak twierdzą Żydzi, skonstruować taką kryptę pod Świątynią, w celu przechowania arki itd., w razie niebezpieczeństwa; ale to musi pozostać niespełnione, aż „czasy pogan się wypełnią”. -Calmet.

SZEŚCIAN (CUBE). Sześcian jest symbolem prawdy, mądrości, moralnej doskonałości. Nowe Jerozalem obiecane przez Apokalipsę jest równe pod względem długości, szerokości i wysokości. Mistyczne miasto powinno być uważane za nowy kościół, w którym królować będzie boska mądrość. Izajasz, ogłaszając nadejście Mesjasza, powiedział: „Będzie mieszkał na najwyższym miejscu litej skały, a woda, która z niego wypłynie, da życie”.

KAMIEŃ SZEŚCIENNY. W budynku świątyni w Jerozolimie wydarzyło się nieoczekiwane i uciążliwe

wydarzenie, które spowodowało, że masoni zaangażowali się w największe zamieszki. Cz.M. (H. A. R.) źle wysłał do niektórych Cz. Trzynaście kamieni i skierowane w taki sposób, by przy ich pomocy ukończyć mały kwadrat w pobliżu kamienia, będący jedyną częścią materiału, która pozostała niedokończona. Każdy kamień świątyni został uformowany w kwadrat zawierający pięć trójkątów równobocznych, przy czym każdy trójkąt równoboczny jest równy sześciannowi, a każda strona i podstawa trójkątów jest równa pionowi. Przestrzeń, która pozostała do ukończenia, była ostatnim trójkątem ostatniego kamienia i równym ósmej części pionu lub! koła i $1/5$ trójkąta, którego liczba jest w języku hebrajskim M 'lub wielkie imię Wszechmogącego. Trzynaście kamieni składało się ze wszystkich fragmentów, które pozostały z budynku, i składały się z dwóch sześciannów w dwóch podziałach. W pierwszym znajdował się jeden sześciann w całym kawałku, a w drugim sześciann w dwunastu częściach: mianowicie. $41/2$ części w jednym kawałku, 2 części w 4 sztuki, 1 część w 1 sztuce i część w 6 częściach; łącznie 12 sztuk. Cz. niósł złamaną kostkę do S.K.I, który razem z H.K.T. nakazał umieszczenie jej razem z klejnotami Rzemiosła, na kamieniu sześciennym inkrustowanym złotem, pośrodku głębokiej jaskini w fundamentach świątyni i dalej nakazał, aby drzwi tego tajemniczego dworu były zbudowane z dużych kamieni, aby nikt w przyszłości nie mógł dostać się do tego tajemniczego mieszkania. W odbudowie świątyni jednak trzech Cz. niedawno powróconych z Babilonu, w trakcie swojej pracy przypadkowo natknęli się na tę tajemniczą przerwę. Odkryli pęknięty sześciann i przynieśli

kawałki do Z. J. H., który rozpoznał w czterech częściach XXXX. I odpowiednio podniósł Cz. do nowego porządku w masonerii za dokonanie tego odkrycia. -Tytler.

ŁOKIEĆ. Miara długości, pierwotnie oznaczająca odległość od łokcia do krańca środkowego palca, lub czwartą część dobrze proporcjonalnej postury mężczyzny. Hebrajski łokieć, według Bishopa Cumberlanda, miał 2 cale, ale według innych władz tylko 18 cali.

CIEKAWOŚĆ. Masoneria pod każdym względem wzbudza ciekawość ludzkości; a ciekawość jest jedną z najbardziej dominujących namiętności w ludzkiej piersi. Umysł człowieka jest utrzymywany w nieustannym pragnieniu wiedzy, ani też nie może znieść, że nie wie o tym, co jego zdaniem inni wiedzą.

SZYFR. W masonerii nie ma zwyczaju pisania w szyfrach, nie ma też żadnego prawa nakazującego to robić, chociaż istnieje bardzo starożytny szyfr pochodzący z Węgielnicy i Trójkąta. Nazywa się to także pismem Ammonian starożytnych egipskich kapłanów. W roku 1808 Br. J. G. Bruman, dyrektor Akademii Handlu i profesor matematyki w Mannheim, opublikował program Pangraphia lub uniwersalnego pisma, a jednocześnie arytmetyczną Krypto-grafikę, która miała być niezwykle przydatna w masonerii; ale o ile wiemy, ta praca nigdy się nie pojawiła. -Gadicke.

SZYFROWANIE. System szyfrowania pisma został uznany za tak wygodny jak depozyt niewypo-

wiedzianych tajemnic, że zstąpił on do naszych czasów i zostały przepisane różne sposoby jego użycia, z których każdy będzie odpowiadał zamierzonemu celowi; interpretacja jest bezużyteczna bez klucza. Najprostszy rodzaj szyfrowania polega na prostej transpozycji liter alfabetu i wydaje się, że był jednym z najwcześniejszych przykładów tego rodzaju tajnej komunikacji, które były używane w czasach współczesnych. Jego tajemnica jest jednak doskonała; a miejsca kilku liter mogą być tak zróżnicowane, że wykluczają możliwość wykrycia.

abcdefghijklm

nopqrstuvwxyz.

Za pomocą tego klucza zostanie znaleziony szyfr n serr naq npprcgrq znfba, który będzie zawierał słowa „A Free and Accepted Mason;”, ale jeśli klucz zostanie zmieniony w ten sposób:

abc de f ghi j kl m

zyxwvutsrqpon te same słowa będą stanowiły -z uivv zmw zxxvkgvw nzblm. A klucz dopuszcza warianty ad infinitum. Czasami tajemnica została zwiększona przez połączenie czterech lub pięciu słów w jedno. Na tym planie powyższe wyrażenie stanowiłoby potężne słowo zuivvzmwzxxvkgvwnzhlm. -Zobacz Golden Remains, t. 5, str. 1

CYRUS. księżę ten został wspomniany przez proroka Izajasza, dwieście lat przed jego narodzeniem, jako odnowiciel świątyni w Jerozolimie. Odpowiednio, po osiągnięciu siedemdziesięciu lat niewoli w Babilonie, Pan polecił mu, aby wydał następujące orędzie. Pan Bóg Niebios dał mi wszystkie królestwa ziemi i nakazał mi zbudować mu dom w Jerozolimie, który

jest w Judzie. Kto jest wśród was wszystkich jego ludu? niech będzie z nim Bóg jego, a niech pójdzie do Jeruzalem, który jest w Judzie, i zbuduje dom Pana, Boga Izraelskiego (on jest Bogiem), który jest w Jeruzalemie.

TANIEC. Taniec nie jest osiągnięciem masońskim, chociaż zwykle towarzyszyły mu obrzędy masonerii. Bałwochwalcy Żydzi uczynili z tego część kultu, którym płacili złotemu cielcu. Amalekici tańczyli po zwycięstwie w Siklag, a Hiob czyni to częścią charakteru zamożnych niegodziwców (z tych, którzy całym swoim szczęściem w radościach zmysłowych zapominają o Bogu i religii), że ich dzieci tańczą. Taniec rozrzutnej córki Herodiady tak bardzo ucieszył Heroda, że obiecał dać jej to, o co prosiła, i zgodnie z tym, na jej życzenie i komplementem dla niej, nakazał ściąć głowę Janowi Chrzcicielowi w więzieniu. Niezależnie od tego, niektórzy prowincjonalni wielcy mistrzowie zamiast zabierać braci na prowincjonalne spotkania do kościoła, jak w starych dobrych czasach Inwooda, Harrisa i Olivera, w celu wzywania Bożego błogosławieństwa w ich pracy, poprowadzili ich do sali w pełnym masońskim stroju, tak jak szlachta dawnych czasów wystawiała swoich służących i klientów na rozprawie lub spotkaniu w hrabstwie w niebieskich płaszczach i odznakach; skąd zamiast instytucji, modlącej się, jako masoneria, staje się instytucją tańczącą, którą zdecydowanie nie jest. -Freemasons Quarterly Review.

CIEMNOŚĆ. Ciemność masonerii przedstawiona jest w czystym i godnym odniesieniu, ponieważ jest

ona związana z systemem prawdy. Umieszcza w pamięci serię najstraszniejszych i najbardziej imponujących obrazów. Wskazuje na ciemność śmierci i mroczność grobu, jako prekursorów bardziej olśniewającego i nigdy nie zanikającego światła, które następuje po zmartwychwstaniu sprawiedliwych. Zwróćcie uwagę na piękno i ścisłość tego odniesienia, wy, którzy zostaliście podniesieni do trzeciego stopnia masonerii. Czy wasze umysły są otoczone cieniami tej ciemności? Czy znowu będziecie wciągnięci w ciemność grobu, kiedy śmierć zaciągnie wokół was czarną kurtynę? Czy znajdziecie się na wspaniałej scenie intelektualnej jasności? Jeśli więc jesteście posłuszni nakazom masonerii i nakazom religii, czy powinniście radować się z poranka zmartwychwstania, kiedy chmury błędu i niedoskonałości zostaną oddzielone od waszego umysłu i ujrzycie odsłoniętym okiem chwałę, która pochodzi z ekspansji nieba, wiecznego splendoru tronu Bożego!

CIEMNOŚĆ WIDOCZNA. Światło Mistrza Mazona to ciemność widoczna, służąca jedynie do wyrażenia mroku, który opiera się na perspektywie przyszłości. To ta mistyczna zasłona, której Eureka ludzkiego rozumu nie może przeniknąć, chyba że towarzyszy jej światło z góry.

DAVID. Nieprzerwany dobrobyt, którym cieszył się Dawid, zainspirował go do zbudowania wystawnej świątyni dla kultu Bóstwa, uznając w znacznym stopniu za przestępstwo, aby pozwoić Arce Bożej pozostać w tabernakulum w czasie, gdy rezydował w pałacu, skonstruowanym i zdobionym z największą

obfitością elegancji i splendoru. Do tego został podburzony przez starożytną przepowiednię Mojżesza. Ale Dawid nie wiedział jeszcze o miejscu, w którym miała zostać wzniesiona Świątynia Pana; albowiem pozostawało w posiadaniu Jebusytów, a na tym miejscu Arauna ustanowił klepisko. W tym okresie góra Moria miała malowniczy wygląd, pokryta gajami drzew oliwnych; z tego powodu nazywano ją „polem drewna”. Po tym, jak Dawid podjął powyższe postanowienie, Pan polecił Natanowi prorokowi, aby mu oznajmił: „Tak mówi Pan: zbuduj mi dom, abym mógł zamieszkać. Gdy wypełnią się twoje dni, i będziesz spał z ojcami twoimi, posadzę nasienie twoje po tobie, które wyjdzie z wnętrzości twoich, a utwierdzę królestwo jego, i zbuduje dom dla imienia mego, a utwierdzę tron królestwa jego na wieki, i on będzie moim synem ”.

DZIEŃ I NOC. Słońce jest monarchą dnia, czyli stanem światła. Księżyc nocy lub stanem ciemności. Promienie słońca padające na atmosferę są załamywane i rozpraszane na całej tej półkuli ziemi bezpośrednio pod jej sferą; podczas gdy promienie tego ogromnego światła, które z powodu małości Ziemi w porównaniu ze słońcem są rozproszone po wszystkich stronach poza Ziemią, padając na nieprzezroczystą tarczę księżyca, odbijają się z powrotem na coś, co można nazwać dolną półkulą, lub tą część ziemi, która jest przeciwna do części oświetlonej słońcem; a gdy Ziemia kończy obieg na własnej osi w ciągu około dwudziestu czterech godzin, w konsekwencji każda półkula zmienia się na przemian w dzień i noc. – Adam Clarke.

PRACA DZIENNA. Dzień pracy zostaje zamknięty, gdy słońce zachodzi na zachodzie. Wszystkie wyrażenia użyte w pismach na temat wynajętych sług sugerują, że zostali zatrudnieni do pracy za dnia. Tak jest na wschodzie, gdzie nie tylko robotnicy, ale mechanicy, niezależnie od tego, czy pracują dla gospodarza, czy dla mistrza we własnym rzemiośle, są opłacani na przeciąg dnia i regularnie oczekują płacy za dzień, gdy słońce zachodzi. Nigdy nie stwierdzono, żeby pracowali w każdym zawodzie po zachodzie słońca, nawet w zimie. -Kitto.

DIAKON. Obowiązki związane z urzędem diakona to: „przekazywać wiadomości, wypełniać polecenia i pomagać w inicjacjach oraz w ogólnej praktyce obrzędów i ceremonii Zakonu”. Klejnotem ich urzędu jest gołębnica, symbol pokoju i cecha charakterystyczna ich obowiązków.

ŚMIERĆ (DEATH). Pogańskie narody, przed przyjęciem Chrystusa, chciały błogosławieństwa objawienia i nie wiedziały nic o przeznaczeniu człowieka po tym, jak został złożony w milczącym grobie. Jeden z ich własnych poetów mówi nam: „Niestety,” mówi, „gdy zginą rośliny i kwiaty ogrodu, ożyją ponownie i rozkwitną w następnym roku; ale my, silni, mądrzy i potężni, kiedy umrzemy, pozostaniemy nieczuli w pustym grobie i śnimy długi i niekończący się sen - sen, z którego nigdy się nie obudzimy”. Seneca powiedział: „post mortem nihil est.” Wergiliusz opisuje śmierć jako „żelazny sen i wieczną noc” (En. X. 745). Ale pogańscy filozofowie byli tak niespójni na tych zawiłych tematach, które nietrafnie przyjęli tylko z

ciemnej i niepewnej tradycji, że w szóstej Księdze Eneidy, ten sam poeta opisuje z wielką dokładnością miejsca nagrody i kary, które są przypisane ludzkości po śmierci, w konsekwencji ich osobistej odpowiedzialności. - Biskup Mant.

DEKLARACJA. Każdy kandydat, przed jego przyjęciem, musi zapisać swoje imię w pełnej długości do deklaracji o następującym wpisie, a mianowicie: - „Do Czcigodnych Mistrzów, Dozorców, urzędników i Członków Łoży ____, Nr ____, Ja, _____, będąc człowiekiem wolnym i mającym ponad 21 lat, oświadczam, że nie namówiony przez niewłaściwe naga-bywanie przyjaciół i bez interesowności lub innego niegodnego motywu, swobodnie i dobrowolnie chcę zostać dopuszczony do misteriów masonerii, że podpowiada mi to przychylna opinia o instytucji i pragnienie wiedzy, i że radośnie dostosuję się do wszystkich starożytnych zwyczajów i ustalonych zwyczajów Zakonu. Co poświadczają w dniu _____. Świadkowie - Konstytucje.

DEKLARACJA ODŁĄCZENIA. Kiedy brat przestaje odwiedzać Łożę i płacić swoje miesięczne składki, ogłasza w ten sposób odejście z łoży. Kiedy brat musi pozostawić łożę na kilka minut, albo podczas prac, albo na uczcie, ma poprosić o to, aby to zrobić. Wielu braci, których złe postępowanie zostało postawione przed łożą, i którzy obawiają się, że zostaną wykluczeni lub wydalen, przyjmują ten sposób ogłoszenia. Korzystamy również z tego określenia, gdy jakkolwiek łoża przestaje się gromadzić przez dłuższy czas. Łoża masonów, czyli zgromadze-

nie braci, jest należycie opatrzona, gdy nikt oprócz braci nie jest obecny i kiedy żaden obcy nie może uzyskać wstępu. –Gadicke.

DEKORACJE. Przy rozmieszczeniu mebli i dekoracji łoży wymagana jest wielka wnikliwość; i bardzo często imponujący wygląd, który łoża powinna przedstawiać oku, jest tracony z braku należytej uwagi na te wstępne ustalenia. Ekspert Mason będzie przekonany, że ściany pomieszczenia łoży nie powinny być ani absolutnie nagie, ani zbyt ozdobione. Skromne dysponowanie symbolicznymi ozdobami we właściwych miejscach i zgodnie z przyzwoitością łagodzi szarość i próżnię pustej przestrzeni; i choć oszczędnie używane, wywołuje uderzające wrażenie i przyczynia się do ogólnego piękna i powagi sceny.

DEDYKACJA. Od budowy pierwszej świątyni w Jerozolimie do niewoli babilońskiej, łoża masonów były dedykowane królowi Salomonowi, stamtąd do nadejścia Chrystusa do Zerubbabela, który zbudował drugą świątynię, i od tego czasu aż do ostatecznego zniszczenia świątynia Tytusa, były one dedykowane św. Janowi Chrzcicielowi. Ale z powodu strat, które przyniosło to pamiętne zdarzenie, masoneria osłabła; wiele łoż rozpadło się, a bracia bali się spotkać bez uznanego przywództwa. Podczas tajnego spotkania Rzemiosła, w mieście Benjamina, ta okoliczność była bardzo bolesna, i wyznaczono siedmiu braci, aby wezwali św. Jana Ewangelistę, który był wówczas biskupem Efezu, do przyjęcia urzędu Wielkiego Mistrza. Odpowiedział on deputacji, że chociaż bardzo posunięty w latach, będąc w młodości był inicjowany

w masonerii, zgodził się na ich prośbę, wypełniając tym samym gorliwie naukę innego św. tego imienia, rysując to, co wolnomularze nazywają liniami równoległymi. Od tego czasu łoże we wszystkich krajach chrześcijańskich zostały poświęcone dwóm Św. Janom - York Lectures.

ZNIESŁAWIENIE (DEFAMATION). Dla zniesławienia naszego brata lub doprowadzić do cierpienia przez zniesławienie, nie interesując się zachowaniem jego imienia i charakteru, nie ma nawet cienia wymówki, którą można by znaleźć. Zniesławienie jest zawsze złe. Oszczerstwa i zło mówią, że są szkodliwe dla społeczności obywatelskiego, są hańbą w każdym stopniu uczuć religijnych i trującą zgubą wszelkiej braterskiej miłości. Zniesławienie nigdy nie jest absolutnie lub w ogóle konieczne; przypuśćmy, że twój brat ma wady, czy jesteś zobowiązany, ponieważ mówisz o nim, aby je odkryć? czy on nie ma dobrych cech? Na pewno wszyscy mają dobre; uczynicie je, choćby było ich niewiele, przedmiotem waszej rozmowy, jeśli musicie o nim mówić; a jeśli nie ma dobrych cech, w ogóle o nim nie mówmy. -Innwood.

STOPIEŃ. Stopień, jak sugeruje to słowo, jest jedynie stopniem lub gradacją, lub przygotowaniem, ponieważ poszczególny stopień jest przygotowawczym do innego wyższego, i tak dalej, przechodząc do „ne plus ultra”. Stopień czasami, ale nie w masonerii, oznacza klasę lub kolejność.

STOPNIE. Dlaczego są stopnie w masonerii? Powodem, dla którego to pytanie jest zadawane

przez ludzi na świecie, jest to, że są oni ludźmi, a nie uczniami, którzy są inicjowani i ponieważ cały Zakon nie może być im pokazany w jednym czasie. Ale nadal istnieją stopnie lub kroki i naprawdę z tego prostego powodu, ponieważ nie ma sztuki ani nauki, które można by przekazać w jednym czasie, więc i masoneria nie może; i chociaż inicjowani są to ludzie dojrzały, wymagają udowodnienia tego krok po kroku. Masoneria jest nauką, która wymaga zarówno czasu, jak i doświadczenia, i więcej czasu dla wielu masonów, zwłaszcza urzędników rządowych lub kupców, należy jej poświęcić; gdyż jedyny moment, w którym mogą w rzeczywistości być odpowiedni do tego celu, to godziny ich odpoczynku. Dlatego dobrze, że przekazuje się to stopień po stopniu. Stopnie te są przekazywane w łoży pod koniec określonych okresów lub bezpośrednio po sobie, zgodnie z regulaminem łoży lub mocą rozumienia kandydata. –Gadicke.

DYMISJA. Mówi się, że Mason składa dymisję z Zakonu, gdy wycofuje się z kontaktów z nim. W przepisach Wielkiej Łoży z dnia 25 listopada 1723 r. przewidziano, że jeśli Czcigodny złoży urząd, lub zostanie zniesiony, I Dozorca zajmie stanowisko do następnego mianowania urzędników.

DEMOKRACJA. Symboliczna masoneria, pod jakąkolwiek postacią może być proponowana, jest instytucją powszechną, demokratyczną w swej formie i rządzie oraz uniwersalną w swojej działalności. Dowodem na to jest dowolna definicja Zakonu; wolny wybór swojego głównego przewodniczącego i niższych urzędników każdej zwykłej łoży, corocznie

i w powszechnych wyborach, oraz w określonej formie i zakresie swoich łóż. Gdyby pozbawiony był jakiegokolwiek z powyższych atrybutów, nie byłby już masonerią; a wszystkie jego dobroczynne skutki dla umysłu i manier ludzkich zostaną rozproszone na wszystkie świata strony.

ZACHOWANIE (DEPARTMENT). Ponieważ wiele naszych form i działań jest koniecznie ukrytych przed ogólnym oglądem, ogół ludzkości wyrabia sobie opinię o społeczności przez zachowanie jej członków. To powinno być bardzo silnym wezwaniem dla każdego z nas, jednolicie i otwarcie, aby pokazać te cechy i cnoty, tak mocno wpojone i gorąco polecane w łoży. W niewielkim stopniu pochwalamy instytucję i pochwalimy doskonałość jej zasad i celów, jeśli nasze życie nie daje dowodów potwierdzających nasze twierdzenia i nie dowodzi słuszności naszego chwaleń. Jeśli nie będziemy ani mądrzejsi, ani lepsi od niewtajemniczonych, świat zacznie podejrzewać brak skuteczności naszych zasad; a jeśli nie widać dobrych efektów, będą wątpić, czy którekolwiek są stosowane.
-Harris.

GŁĘBOKOŚĆ. Głębokość łoży jest w przeniśni określona jako rozciągająca się od powierzchni do środka (Ziemi).

ZASTĘPCA WIELKIEGO MISTRZA. Urzędnik ten ma być wyznaczany corocznie przez Wielkiego Mistrza w dniu jego instalacji, a jeśli jest obecny, należy go natychmiast zainstalować zgodnie z pradawnym użyciem. Musi być mistrzem jakiejś

zwykłej łoży. Pod nieobecność Wielkiego Mistrza zastępca posiada wszystkie jego uprawnienia i przywileje. -Konstytucje.

PROJEKT. Wtajemniczenie w pierwszy stopień ucznia miało na celu, w mniejszym stopniu, uczestniczenie w próbach odwagi fizycznej i moralnej, z których słynęło przyjęcie do starożytnych i głównie egipskich misteriów. Drugi stopień lub Czeladnika był interesujący dzięki tym naukowym instrukcjom i wykładom filozoficznym, które charakteryzowały późniejsze części misteriów; a oba stopnie miały skłonić do chwały tego Boga, który dał im takie wspaniałe zdolności i dobro bliźnim. Tak pouczony o moralności i nauce, trzeci stopień Mistrza doprowadził ich do tej wielkiej prawdy, której najdosłowniejsza część nawet tajemnic pogańskich, choć zbyt rzadko się udawała, miała na celu nauczanie, a wierny wierzący miał pewność przyszłego życia i nieśmiertelność poza grobem. I podczas gdy poganie źle nauczali tego tylko przez zastosowanie bajki do tego celu, mądrość *pious* Wielkich Masonów Israelitish Masons wykorzystwała prawdziwą okoliczność, która bardziej zaimponowałaby wysublimowanym prawdom, które zamierzali wpajać w umysły wszystkich braci. Jest to krótki zarys, zrozumiały, ufam członkom Zakonu, projektowi tego pięknego systemu, który, ustanowiony, od dawna był podziwem dla świata i przetrwał próbę wieków pośród wszystkich prześladowań. -Archidiakon Mant.

DIAGRAMY. Trzy najdoskonalsze ze wszystkich diagramów geometrycznych to trójkąt równoboczny, kwadrat i równoboczny sześciokąt. Do tego możemy

dodać spostrzeżenie, za które jesteśmy wdzięczni naszemu Wielkiemu Mistrzowi Pitagorasowi, że nie istnieją żadne inne regularne formy równoboczne, których wielokrotności są kompetentne do wypełnienia i zajmowania całej przestrzeni wokół danego centrum, co może być dokonane tylko przez sześć trójkątów równobocznych, cztery kwadraty i trzy równe sześciokąty. – Hemming.

DIAMENT Z PUSTYNI. Sir Walter Scott, w jednej z tych wspaniałych opowieści o fikcji, które uwieczniły jego imię, opisuje małe miejsce zieleni pośród jałowych odpadów, które w przenośni nazywano Diamentem Pustyni. Wśród mędrców, którzy również są uwikłani w polityczne waśnie i sekciarskie kontrowersje, masoneria może być uznawana za moralny Diament Pustyni, w którego uświęconych dzielnicach są zjednoczeni ludzie o wartości każdej klasy, utrzymujący najbardziej antagonistyczne zasady – zjednoczone przez tajemniczą i niejawną więź łączoną przez więź braterstwa, która zmierza do ujarznienia uprzedzeń, rozwoju miłości i opanowania tych absurdalnych i niereligijnych antypatii, które tworzą wrogie istoty tego samego Boga, dla których wszystkich, bez różnicy, wielka ofiara Kalwarii została spełniona. –O ‘Ryan.

DYDAKTYCZNA (DIDACTICAL). Czwarta część pierwszego wykładu nazywa się dydaktyczną lub percepcyjną. Twierdzenie jest w pełni wyjaśnione, że moralność jest wielkim tematem, z którym masoneria jest obeznana. Stąd wynika, że cnotliwy Mason, po oświeceniu własnego umysłu tymi mędrcami i zasadami

moralnymi, jest bardziej gotowy do oświecenia i poszerzenia zrozumienia innych. -Hemming.

RÓŻNICE. Wszelkie różnice lub skargi, które nie mogą być rozstrzygnięte prywatnie, lub w regularnej łoży, zostaną zredagowane na piśmie i dostarczone do Wielkiego Sekretarza, który złoży je przed Wielkim Mistrzem lub właściwą radą lub komitetem wyznaczonym przez Wielką Łożę. Gdy wszystkie strony zostaną wezwane do wzięcia w nich udziału, a sprawa zostanie zbadana, takie zarządzenie i orzeczenie może zostać wydane zgodnie z prawem i przepisami wolnomularskimi. - Konstytucje.

DYFUZJA. Starożytna tradycja masońska mówi, że nasz W.M. Król Salomon, uderzony uniwersalną harmonią stworzoną przez godne podziwu rozwiązania przyjęte przez robotników, wymyślił ideę stworzenia Uniwersalnej więzi braterskiej miłości, która powinna zjednoczyć wszystkie narody w dążeniu do cnoty i nauki. W tym celu wyznaczył w swoim systemie tych znamienitych mędrców, którzy odwiedzili Jerozolimę ze wszystkich stron świata i pozwolił im uczestniczyć w jego misteriach. A zatem, kiedy wrócili do domu, rozpowszechnili masonerię na całej powierzchni ziemi.

MISTRZ CEREMONII. Wielki Mistrz ceremonii jest corocznie mianowany przez Wielkiego Mistrza w dniu jego instalacji. Musi być Mistrzem Masonem i punktualnie uczestniczyć we wszystkich zwyczajnych i nadzwyczajnych zebraniach Wielkiej Łoży.

DYSCYPLINA. Przy budowaniu świątyni godziny pracy, odpoczynku i odświeżenia były wyraźnie regulowane i egzekwowane z taką surowością, że każdy brat, który jest nieobecny w pracy, nawet na najkrótszy okres, zostawał ukarany ciężką grzywną potrąconą z jego wynagrodzenia, ponieważ naruszył jedność pracy, dzięki której poprawny wynik mógł zostać osiągnięty. Dokładne godziny rozpoczęcia pracy i wzywania do odświeżenia zostały określone w ich ogólnych umowach i przeprowadzone przez znane sygnały i raporty i nie wolno było ich przekroczyć ani o jedną minutę. Ten doskonały system dyscypliny jest godny naśladowania wśród masonów współczesności, jeśli chcą osiągnąć tę samą doskonałość w budownictwie moralnym, które Rzemiosło ma zamiar podnieść.

UJAWNIANIE. Środki opracowane dla promowania dobrobytu masonerii to tajemnica, język i rząd łoży. Tajemnica jest mądrze przyjęta, aby rozpocząć i kontynuować masonerię, ponieważ jest to konieczne. Jeśli łoża powinna działać publicznie, kto w krótkim czasie może być jej członkiem? Poza tym dyskrecja sama w sobie jest cnotą; i jest nauczana jako taka w łoży i nauczana skutecznie. Ludzie powinni mieć możliwość zachowania własnych tajemnic i nigdy nie powinni naruszać zaufania innych. Masońska tajemnica jest mistyczną rzeczą, ale niezaprzeczalnym faktem. Najgroźniejszy nawet człowiek, jeśli jest masonem, zachowuje ten jeden sekret; nie ma w tym ryzyka. Rozwścieczony, ukarany, wydalony – nigdy nie mówi. Szalony, pijany lub zdenerwowany – nigdy nie mówi. Czy mówi przez sen? Nie o Masonerii. Przekupuj go

w jego pragnieniach, kuś go przyjemnościami, gróż mu lub torturuj go, czyn go męczennikiem – ale nigdy nie powie. –Blanchard.

ODKRYCIE. W budynku Drugiej Świątyni po raz pierwszy odsłonięto fundamenty i oczyszczono je z nagromadzonych gruzów, aby na początku budowy można było uzyskać poziomy podkład. Mówi się, że podczas prowadzenia wykopalisk w tym celu, trzech szczęśliwych przybyszy odkryło korytarz wspierany przez siedem par filarów, doskonałych i całych, które w tej sytuacji uniknęły furii płomieni, które pochłonięły świątynię, i spustoszenia wojną, która zniszczyła miasto. Ta tajna krypta, która została zbudowana przez Salomona, jako bezpieczny depozyt dla pewnych cennych tajemnic, które nieuchronnie zostałyby utracone bez takich środków dla ich zachowania, przekazane przez podziemne przejście z pałacem królewskim; ale przy zniszczeniu Jerozolimy, wejście zostało zamknięte przez gruz spadających budynków, teraz zostało odkryte przez pojawienie się kamienia węgielnego wśród fundamentów Sanctum Sanctorum. Następnie przeprowadzono staranną inspekcję i bezcenne sekretne przedmioty umieszczono w bezpiecznym miejscu.

DYSPENSA. Jest instrumentem, który legalizuje czyn lub ceremonię, taką jak otwarcie łoży bez patentu, lub tworząc masonską procesję, która byłaby bez niej bezprawna. Moc przyznawania dyspensy jest nadawana Wielkim i Prowincjalnym Wielkim Mistrzom lub ich zastępcom, którzy są najlepszymi sędziami, przy jakich okazjach należy jej udzielać.

SPRZECZANIE SIĘ. Kandydat przy inicjacji został formalnie wezwany, aby nigdy nie przyjmował odznaki Mazona, gdyby był jakikolwiek brat w loży, z którym jest w sprzeczności, lub przeciwko któremu ma jakąkolwiek niechęć. W takim przypadku oczekuje się, że poprosi brata do wycofania się, aby poróżnienie między nimi znajdzie polubownie rozwiązanie; które, jeśli zostaną osiągnięte z radością, pozwoli pracować z tą miłością i harmonią, które zawsze powinny charakteryzować Wolnego i Uznanego Mazona. Ale niestety różnice mają taki charakter, że nie można ich tak szybko uzgodnić, że lepiej, aby jeden lub oboje oddalili się, bo przez swoją obecność mogliby zakłócić harmonię loży.

ROZWIĄZANE ŁOŻE. Jeśli większość jakiegokolwiek loży decyduje się na opuszczenie towarzystwa, konstytucja lub moc gromadzenia pozostaje z resztą członków, którzy dotrzymują lojalności. Jeśli wszyscy członkowie loży wystąpią, ich ukonstytuowanie ustaje i wygasa; a cała przyznane i udzielone kompetencje loży powracają do Wielkiej Loży. – Konstytucje.

TRWOGA (DISTRESS). W Księdze Raziela napisano o znaku trwogi, które wywodzi się z wypędzenia Adama z Ogrodu Eden. Przekazał to wraz z boskimi tajemnicami, których się tam nauczył, swojemu synowi Lotowi; Lot przekazał je Enochowi; Enoch do Matusalemowi; Matusalem do Lamechowi; Lamech Noemu; Noe Semowi; Sem Abrahama; Abrahamowi Izaakowi; Izaak Jakubowi; Jakub Lewiemu; Lewi Kelhotowi; Kelhot Amramowi; Amram Mojżeszowi; Mojżesz Jozue; Jozue Starszym; Starsi Prorokom;

Prorocy Mędrcom; a następnie od jednego do drugiego aż do Salomona. Znak trwogi jest bardzo różny od znaku wolnomularzy. -Rosenherg.

POSTĘP DZIENNY. Słońce powstaje w trzech etapach swojego dziennego obiegu, najpierw na wschodzie, aby otworzyć dzień, i rozdziela życie i pokarm dla całego stworzenia. Jest to dobrze reprezentowane przez Czcigodnego Mistrza, który jest umieszczony na wschodzie, aby otworzyć łożę, i który daje światło, wiedzę i instrukcje wszystkim pod jego kierunkiem. Kiedy osiąga największą wysokość na południu, gdzie jego promienie są najbardziej przesywające, a chłodny cień najbardziej orzeźwiający, jest również dobrze reprezentowany przez II Dozorcę, który jest umieszczony na południu, aby obserwować jego podejście do południka i godzinę południową, aby wezwać braci z prac do poczęstunku. Wciąż podążając swoim kursem na zachód, słońce w końcu zamyka dzień i uspokaja całą naturę, aby odpocząć; jest wtedy odpowiednio reprezentowany przez I Dozorcę, który jest umieszczony na zachodzie, aby zamknąć łożę na polecenie Czcigodnego Mistrza, po tym, jak oddał każdemu sprawiedliwą nagrodę za swoją pracę, umożliwiając im tym samym cieszyć się tym odpoczynkiem, który jest prawdziwym owocem uczciwego przedsięwzięcia. -Hemmi

BOSKIE ŚWIATŁA. Samemu Tetragramowi nie można przypisać żadnego efektu ani działania, ani też nie wynika z żadnego. Dlatego wszyscy, z wyjątkiem tego czcigodnego imienia, odnoszą się do innych rzeczy w Świętym Piśmie; z tego powodu, ponieważ

prawie każdy kabalista zakłada, że Boskie Światła lub sefiry są emanacjami Pierwszej Przyczyny i są do niej przywiązane, jak płomień ognia lub promień słońca; lub jeśli boskość Pana zostanie w nich wszczepiona, wówczas filozofowie i kabaliści zgadzają się, w ten sposób, ponieważ nadając to oznaczenie tym światłom, jest ono dane Pierwszej Sprawie; który jest w nich wlewany i świeci. –Manasseh Ben Izrael

PODZIAŁY. Jeśli Mistrz łoży pozwala, aby wśród braci dominował zwyczaj debaty, a członkowie, lubiący popisywać się retoryką, spotykają się z zachętą ze strony zasiadających w urzędach, jest to zło, które niesie ruinę w swojej kontynuacji; podziały oddzielają braci; partie są tworzone przez systematyczne działania mające na celu wprowadzenie niewłaściwych posunięć w życie, a wzajemna nieufność jest najłagodniejszą konsekwencją, jakiej można się spodziewać; bo każdy podział pozostawia niezadowoloną część członków. W gorączce debaty mogą być użyte niedwuznacznie silne i budzące sprzeciw zwroty i refleksje, które pozostawiają cierń w piersiach tych, do których są przyrównani; w końcu mniejszość z pewnością stanie się bierna, jeśli nie wycofa się całkowicie z instytucji, w której jej rady są odrzucone, a opinie traktowane z pogardą.

DOKTRYNY. Trzystopnie łączą doktrynę, moralność i naukę, tradycję i historię w wielki i piękny system, który, jeśli będzie studiowany z uwagą i praktykowany ze szczerością, zainspiruje świętą pewność, że Pan Życia da nam deptać króla strachów naszymi

stopami i wzniesiemy nasze oczy na jasną Gwiazdę Poranną, której powstanie przynosi pokój i zbawienie wiernym i posłuszne świętemu Słowu Bożemu. Rzeczywiście, prawie nie ma obowiązku ani moralności, które człowiek nie miałby zawdzięczać Bogu, swemu bliźniemu lub samemu sobie, pod rządami patriarchalnymi, mojżeszowymi lub chrześcijańskimi, które w budowie naszego systemu symbolicznego zostały nietknięte. Formy i ceremonie, tajemnice i landmarki, typy i alegorie masonerii, przedstawiają obszerne tematy badań, których nie można łatwo wyczerpać. Natura łoży, jej forma, wymiary i wsparcie; jej podłoże, sytuacja i pokrycie; jej ozdoby, meble i klejnoty jednoczą swoją pomoc, tworząc doskonały kod filozofii moralnej i teologicznej, która, choć fascynuje zrozumienie, poprawia umysł, aż zostanie wypolerowany jak doskonały Ashlar, i może być wypróbowany tylko przez węgielnicę słowa Bożego i nieomylny kompas sumienia.

DORYCKI. Dorycki jest drugim z pięciu porządków architektury i jest pomiędzy Toskańskim a Jońskim. Jest to najbardziej naturalny i najbardziej proporcjonalny ze wszystkich stylów; wszystkie jego części opierają się na naturalnej pozycji ciał stałych.

LUKARNA (DORMER). Lukarna to okno, które oświetla wejście do Sanctum Sanctorum.

PODWÓJNY SZEŚCIAN. Przez sześcienny kamień były reprezentowane pogańskie bóstwa. Pauzaniasz informuje nas, że sześcian był symbolem Merkurego, ponieważ, podobnie jak sześcian, reprezentował

Prawdę. W Arabii czarny kamień w postaci podwójnego sześcianu był uważany za posiadający wiele okultystycznych cnót. Apollo był czasami czczony pod symbolem sześciennego kamienia, i odnotowuje się, że gdy śmiertelna zaraza szalała w Delfach, skonsultowano się z wyrocznią co do odpowiednich środków, które należy przyjąć w celu zatrzymania jej postępu, i nakazał, aby sześcian powinien zostać podwojony. Kapłan rozumiał to jako odniesienie do ołtarza, który miał formę sześcienną. Przestrzegali nakazu, zwiększając wysokość ołtarza do wyznaczonych wymiarów, jak piedestał w loży masonów, i zaraza ustała.

WĄTPIENIE. Dobrą zasadą we wszystkich wątpliwych sprawach jest zawieszenie naszej opinii przynajmniej do momentu uzyskania pozytywnego dowodu, na podstawie którego można ją osądzić. Dopóki nie upewnimy się w pełni o prawdziwym stanie sprawy, zawsze bądźmy gotowi przyznać najbardziej sprawiedliwą konstrukcję, jaką przyzna; a nawet mieć nadzieję, że wszystko jest w porządku, gdy pozory są przeciwko temu. Gdzie wątpliwość, wahaj się, niech szczerłość podpowiada; a tam, gdzie sprawiedliwość się równoważy, niech zwycięży miłosierdzie. Nawet jeśli jesteśmy zobowiązani do obwiniania zasad pewnej sekty lub partii, nie bądźmy tak nieżyczliwi, by zawstydząć wszystkich jej zwolenników i popleczników pod jednym ogólnym i masowym wotum nieufności. Szczególnie nie obciążajmy ich konsekwencjami tych zasad, jakich się wyrzekną. -Harris.

GOŁĄB. Ten ptak był w czasie potopu posłańcem pokoju i unosił się nad cofającymi się woda-

mi niczym niebiański zwiastun bezpieczeństwa. Jak patena unosząca się na powierzchni oceanu, gołę- bica z gałązką oliwną w dziobie i otoczona tęczą, tworzy uderzający i wyrazisty symbol, który nie wy- maga wyjaśnienia. Jeśli masoneria pozwoliła temu ptakowi zająć wysoką pozycję pośród jego uświę- conych symboli, powody takiego zawłaszczenia są w pełni słuszne dla uzasadnienia takiego postępowania. Gołębica była przy stworzeniu świata, przy potopie i przy chrzcie Chrystusa.

UBIÓR. Podczas przebudzenia w 1717 r. ustalono - i że nie może być pomyłki w tej sprawie, kanon został przedstawiony przez Andersona i Desaguliers'a w najwcześniejszym kodzie znanych wykładów - że symboliczne ubranie Mistrza MASONA to „jarmułka i żakiet w kolorze żółtym oraz niebieskie szaty. ” Po pół wieku orzeknięto, że ma być „ubrany w stare kolory, mianowicie fioletowy, szkarłatny i niebieski” i przypisany do tego powód był „ponieważ są królewscy i tak starożytni królowie i księżęta zwykli się nosić” i jesteśmy poinformowani przez świętą historię, że zasłona Świątyni składała się z tych kolorów; i dlatego uważano ich za szczególnie odpowiednich dla uczonych „sztuki królewskiej”. Rzeczywistym ubiorem Mistrza MASONA był jednak cały czarny gar- nitur, z białym kolarzem, fartuchem, rękawiczkami i pończochami; klamry są ze srebra, a klejnoty za- wieszane na białej wstążce na kolarze. Ten układ trwał do momentu Unii w 1813 r., kiedy nakazano, aby w przyszłości Wielcy urzędnicy byli wyróżniani purpurą, Wielcy Stewardowie przez karmazyn, a Mistrz MASON przez błękit, w ten sposób powracając do „starych kolorów” naszych starożytnych braci.

PODWÓJNOŚĆ (DUAD). Podwójność reprezentuje liczbę 2, odpowiada linii geometrycznej, która składa się z długości bez szerokości i jest ograniczona dwoma skrajnymi punktami. Oznacza ciemność, hart ducha, harmonię i sprawiedliwość, ze względu na swe równe części, i księżyc, ponieważ rozdziela się na dwoje.

DUPLIKACJA. Duplikacja sześcianu polega na znalezieniu boku sześcianu, który ma podwójną objętość względem danego sześcianu, co jest znanym problemem rozwiązywanym przez geometrów dwa tysiące lat temu. Po raz pierwszy został zaproponowany przez wyrocznię Apollo w Delphos; który, konsultując się o sposobie zatrzymania dżumy, a następnie szalejącej w Atenach, wrócił do odpowiedzi, że zaraza powinna ustać, gdy ołtarz Apolla, który był sześcienny, powinien zostać podwojony. Po tym zadali sobie wiele trudu, by szukać duplikacji sześcianu, który później nazwano problemem Delian. Problem można rozwiązać tylko przez znalezienie dwóch średnich proporcji między bokiem sześcianu i podwójnym bokiem; pierwszy, który będzie bokiem sześcianu, podwoi się, jak zauważył Hipokrates Chrus. Pozostawiając rozważenie różnych metod zastosowanych do rozwiązania tego bardzo ważnego problemu, pozostaje mi dodać, że rozwiązanie duplikacji sześcianu stanowi wierzchołek Świątyni; i renderuje równoległoscian, zawierający 16 jednostek liniowych, równy 15 jednostkom liniowym; przynosząc w ten sposób liczbę 16 lub בשיה Mesjasz; wielkie imię Jah, składające się z pierwszych dwóch liter Tetragramu, czyli niewysłowionego imienia Bóstwa -Tytler.

POWINNOŚCI (DUTY). Masoneria wymaga, abyś był dobrym i lojalnym poddanym; wierny swemu królowi; także swojemu krajowi; pokojowy, uczciwy, pracowity; umiarkowany we wszystkim; dobrym członkiem społeczności; życzliwy dla twoich żon i rodzin; uprzejmy dla swych przyjaciół i sąsiadów; pragnąc czynić dobro wszystkim ludziom; kochać braterstwo, bać się Boga, czcić króla; i podczas gdy praktykujesz ważniejsze sprawy wymagane przez prawo, sprawiedliwość, sąd i sprawiedliwość, nie zapomnieć o życiu wiecznym Jezusa Chrystusa, jedynej pewnej podstawy wszystkich naszych nadziei w naszym wiecznym szczęściu. -Piercy.

ORZEŁ. Orzeł stanowił część składową symbolu cherubina. Zostało ono skierowane do proroka Daniela, ponieważ mówił do aniołów i otrzymał wizje odnoszące się do wszystkich czasów; i św. Janowi, który w swojej ewangelii traktuje boskość Chrystusa i wznosi się do nieba jak orzeł w Księdze Objawienia.

KŁOS ZBOŻA. Niektórzy starsi masoni wydają się sądzić, że wprowadzenie tego symbolu do masonerii miało na celu utrwalenie pamięci o przejściu przez rzekę Jordan przez armie Izraela, kiedy po raz pierwszy weszli do ziemi Kanaan pod dowództwem Jozuego. To wydarzenie, tak ważne w historii żydowskiej, które miało miejsce podczas obchodów Paschy, kiedy ziemia obiecana była pokryta polami dojrzałego zboża, „kłos” przyjęto jako symbol tej obfitości, która radowała ich serca po okres czterdziestu lat w dziczy, gdzie źle karmiono się tylko manną i chętnie składano na zmianę jedzenia.

WSCHÓD. Piedestał, z Księgą Świętego Prawa, jest umieszczony we wschodniej części łoża, aby oznaczyć, że gdy słońce wschodzi na wschodzie, aby otworzyć i ożywić dzień, tak samo jest z Cz.M. umieszczonym na wschodzie, aby otworzyć łożę, i zatrudniać i pouczać braci w masonerii.

PODSŁUCHUJĄCY. W wykładach używanych przy odrodzeniu masonerii w 1717 r. Na cowana została nałożona następująca kara. „Być umieszczonym pod okapem domu w deszczową pogodę, aż woda spłynie mu na ramiona i na jego buty”. Francuzi raczej przedłużają tę karę. „On le met sous une gouttiere, une pompe, ou une fontaine, jusq’u’a ce qu’il soit mouille depuis la tete jusq’aux pieds”. Dlatego słuchacz nazywa się podsłuchującym.

EBAL. Następujące rzeczy zostały wprowadzone do wykładów masonerii przez naszych braci z ubiegłego wieku. Mojżesz nakazał Izraelowi, aby jak tylko minęli Jordan, udali się do Sychem i podzielili na dwa ciała, z których każde składało się z sześciu plemion; jeden umieszczony w miejscu, które sąsiaduje z Ebal; drugi na tym, który sąsiaduje z Gerizim. Sześć plemion Gerizim miało ogłosić błogosławieństwa dla tych, którzy powinni wiernie przestrzegać prawa; a szóstka na górze Ebal miała wymawiać przekleństwa przeciwko tym, którzy je złamali. Ten Joshua wykonał. Mojżesz nakazał im wznieść ołtarz z nieciosanych kamieni na górze Ebal i otynkować je, aby prawo mogło być zapisane na ołtarzu.

EDEN. Kiedy Bóg stworzył pierwszego człowieka, umieścił go w Ogrodzie Eden, aby go oporządzić i utrzymać. Agrokultura lub ogrodnictwo to pierwszy rodzaj zauważalnego zatrudnienia, w którym człowiek był zaangażowany w stanie doskonałości i niewinności. Chociaż ogród może wytwarzać wszystkie rzeczy spontanicznie, tak jak cała roślinna powierzchnia ziemi z pewnością miała miejsce podczas tworzenia, to jednak oporządzanie i uprawianie było później konieczne, aby utrzymać różne rodzaje roślin i warzyw w ich doskonałości i tłumić bujność. Nawet w stanie niewinności nie możemy sobie wyobrazić, że człowiek mógłby być szczęśliwy, gdyby był nieaktywny. Bóg dał mu pracę, a jego zatrudnienie przyczyniło się do jego szczęścia; ponieważ struktura jego ciała, jak również jego umysłu, wyraźnie dowodzi, że nigdy nie był przeznaczony do życia jedynie kontemplacyjnego. —Adam Clarke.

EDYKT CYRUSA. Wkrótce po wyznaczonym terminie niewoli Izraelitów, babilońscy monarchowie zostali wydalen, zgodnie z głosem proroctwa; i gniew Pana uległ uspokojeniu, wzbudził serce Cyrusa, króla Persji i Babilonu, przekazując mu Wielką Tajemnicę, aby wydać proklamację na budowę Świątyni. Lud został wyzwolony, święte naczynia przywrócono w liczbie pięciu tysięcy czterystu, w miejsce zniszczonych; a plemiona, które zgodziły się powrócić pod zwierzchnictwem swych książąt i wodzów, zostały triumfalnie wprowadzone do ziemi obiecanej przez Zorobabela, księcia, Jeszucę kapłana i Aggeusza proroka.

WYBIERANIE URZĘDNIKÓW. W większości miejsc wybierania urzędników odbywają się w dzień św. Jana lub w jego pobliżu, kiedy wybierani są albo nowi urzędnicy, albo starzy są wybierani ponownie. Ten, kto aspiruje do wypełnienia któregośkolwiek z głównych urzędów loży, musi nie tylko posiadać niezbędną wiedzę masońską, aby umożliwić mu wykonywanie pracy w loży z porządkiem i harmonią, ale musi być człowiekiem, którego ogólna wiedza, umiejętności, i doświadczenie przeszły szacunek i zaufanie jego braci; ranga, tytuły lub bogactwa nigdy nie powinny być brane pod uwagę, chyba że posiadacz posiada również poprzednie kwalifikacje; ani z drugiej strony, jeśli nie zostanie wybrany żaden brat, którego sytuacja życiowa nie pozwoli mu poświęcić niezbędnego czasu na obowiązki loży bez szkody dla siebie, swojej rodziny lub powiązań. Gdyby wybory spadły na każdego brata, który czuje się niezdolny do wypełnienia ważnych obowiązków, które na niego spoczywają, jego obowiązkiem jest natychmiastowe odrzucenie danego honoru. Dobrobyt loży powinien być jego jedynym celem, a jeśli czuje, że nie jest w stanie wspierać tego celu tak dobrze, jak powinien to robić jako urzędnik, to znacznie bardziej godne dla niego będzie czynić wszystko, co w jego mocy jako członek zwykły.

WYBÓR. Każda loża corocznie wybiera swojego Mistrza i Skarbnika w drodze głosowania, jeśli Mistrz był regularnie mianowany i pełnił funkcję Dozorczy regularnej loży; a na następnym spotkaniu po jego wyborze, gdy deska z prac zostanie przyjęta, zostanie on umieszczony na stanowisku, zgodnie z prądowym

zwyczajem; po czym ma wyznaczyć II Dozorcę i innych urzędników. – Konstytucje.

ELEMENTY. Trzy elementy, woda, ogień i powietrze, oznaczają trzech czeladników. Prowadzą nas i są tak niezbędne dla naszego utrzymania, że nasze życie kończy się w chwili, gdy opuszczają ciało. Choroby są zazwyczaj spowodowane rewolucją w tych elementach. Siła jednego z nich wydaje się niszczyć ciało. Jeśli element ognia staje się nienaturalnie silny, powoduje stan zapalny i gorączkę. Jeśli jest to element wody, który rośnie w siłę, inne choroby, równie niebezpieczne, są wywoływane. Kiedy ma miejsce śmierć, trzy elementy są ponownie reprezentowane przez palącą się świeczkę, miskę wody i ręczniki, które są zwykle umieszczane obok martwego ciała, i które również reprezentują trzech nikczemne Czeladników którzy unicestwili swego mistrza. –Rosenherg.

EMBLEMATY. Masoneria jest wyznawana jako system alegoryczny, wszystkie jej punkty, części i tajemnice muszą być wspólne dla jej symbolicznej konstrukcji. Każda doktryna i ceremonia ma swój mistyczny punkt odniesienia bardzo ważny dla jej uzasadnionego wyjaśnienia. Ale są często ważniejsze figury symboliczne niż te, które są powszechnie przypisane; i chociaż nie pojawiają się na powierzchni, są jednak godne naszego poważnego rozważenia. Stąd wynika konieczność w tych czasach badań naukowych i filozoficznych, aby utrzymać masonerię w jej właściwej pozycji, badając tendencję jej licznych szczegółów, że możemy poprawnie stwierdzić, czy ich stosowanie jest jednolite, a ich typowe odniesienie jest cenne.

LOŻA NADZWYCZNA (EMERGENCY). Loża nadzwyczajna może w każdej chwili zostać zwołana autorytetem Mistrza lub, w przypadku jego nieobecności, przez I Dozorcę, ale bez pretensji do uprzedniego uzyskania takiego upoważnienia. Szczególny powód zwołania loży nadzwyczajnej powinien być wyrażony w wezwaniu, a następnie zapisany w protokole; i żadna inna sprawa, niż ta, która jest w nim ujęta, nie zostanie podjęta podczas takiego spotkania.

NIESKOŃCZONY WĄŻ. Wąż był symbolem boskiej mądrości, mocy i twórczej energii; i nieśmiertelności i odrodzenia, w nowej skórze; i wieczności, w akcie gryzienia własnego ogona. Poza tym tymi różnymi symbolizacjami, mamy informację, że Egipcjanie reprezentowali świat za pomocą okręgu przeciętego przez dwie średnice prostopadłe do siebie.
-Dean.

PRZYJEMNOŚĆ. Wolnomularzom przysługuje przywilej rozkoszowania się niewinną wesołością, traktowania siebie nawzajem zgodnie ze zdolnościami, ale unikania wszelkiego nadmiaru lub zmuszania brata do jedzenia lub picia poza jego skłonnością, lub powstrzymywania go przed pójściem, gdy jego powinności go wzywają, lub robić lub mówić cze-
gokolwiek obraźliwego lub co może zabronić łatwej i swobodnej rozmowy; bo to zniszczy naszą harmonię i pokona nasze chwalebne cele.

ENOCH. Degeneracja ludzkości stała się tak wielka przed potopem, a wypaczenia czysto przedpotopowej masonerii tak ciężkie, że zgodnie z naszymi tradycjami

Enoch obawiał się, że prawdziwe tajemnice zostaną utracone i pochłonięte przez przewidywany potop. Aby temu zapobiec, złożył wielki sekret, wyryty na białym orientalnym kamieniu porfirowym, w wnętrznościach ziemi; i obawiając się, że moralność i nauka, które były ujęte w masonerii z taką troską, byłyby pochłonięte całkowitemu zniszczeniu, aby zachować zasady nauki, zbudował dwa filary w pobliżu miejsca, w którym zostały ukryte, z napisem w hieroglifach, znaczącym to miejsce niedaleko, z cennym skarbem, który został poświęcony Bogu.

ZNAKI. Na ten temat możemy odwołać się do talmudystów, którzy posunęli się tak daleko, że zdefiniowali kolory, figury lub herby wielu chorągwi. Mówią, że w przypadku Judy, był namalowany lew z inskrypcją: „Wstań, Panie, niech twoi wrogowie rozproszą się i niech ci, którzy cię nienawidzą, uciekają przed tobą”. Przypisali Issacharowi osła, Zabulonowi okręt, Rubenowi rzekę, (inni dają Rubenowi postać człowieka;) Symeonowi miecz, Iwa Gadowi, Efraimowi jednoróżca; wołu Manassesowi, wilka Benjaminowi i węża Danowi, choć inni dają mu orła. Pokrótkie sugerowali, że chorągwią Aszera była garść zboża, a Naftalego wół. -Adam Clarke.

UCZEŃ (ENTERED APPRENTICE). Nasi bracia z XVIII wieku rzadko przekraczali pierwszy stopień; niewielu przeszło do drugiego, a jeszcze mniej zostało podniesionych do trzeciego. Stopień mistrza wydaje się być znacznie mniej wszechstronny niż obecnie; a przez kilka lat po odrodzeniu masonerii trzeci stopień był niedostępny dla tych, którzy żyli z dala od Londynu;

zgodnie z prawami Wielkiej Łoży zarządzono, że „Czeladnicy są najczęściej dopuszczani do rzemiosła i mistrzów tylko tutaj (w Wielkiej Łoży), chyba że przez dyspensę od Wielkiego Mistrza”.

PRZYJĘCIE (ENTERING). Łoża, kiedy zostanie ujawniona inicjowanemu masonowi, odkrywa mu reprezentację świata; w której z cudów natury doprowadzamy do kontemplowania Wielkiego Oryginału i wielbimy Go za Jego potężne dzieła; i jesteśmy w ten sposób również poruszeni, aby korzystać z cnót moralnych i społecznych, które stają się ludzkością jako służgi Wielkiego Architekta świata, na obraz którego zostaliśmy ukształtowani w początkach.
-Hutchinson.

WEJŚCIE. W Ameryce „po tym, jak łoża była regularnie otwierana w trzecim stopniu, prace są zapoczątkowane przy wejściu kandydata poprzez czytanie tej pięknej i niezwykle wzruszającej części hymnu pokutnego króla Salomona, zwanej Kaznodziejskim (XII. 1-7). Pamiętaj o Stwórcy w dniach swojej młodości etc. W trakcie ceremonii trwa modlitwa pełna głębokiego oddania i patosu złożona z jednych z najwznioślejszych i wpływających fragmentów tego wspaniałego świętego dramatu Arabów, Księgi Hioba. Ta modlitwa jest częścią usługi pogrzebowej protestanckiego Kościoła Episkopalnego i jest pełna czułości i piękna ”.

ZAZDROŚĆ. Nikt nie odkryje się w zawiści dla dobrobytu brata, ani go nie zastąpi, ani nie wyrzuci z jego pracy, jeśli będzie w stanie dokończyć to samo,

bo nikt nie może dokończyć pracy drugiego tak bardzo dla zysku Pana, chyba że dokładnie zapoznał się z projektami i szkicami tego, który go rozpoczął.
-Dawne Obowiązki.

RÓWNOŚĆ. W żadnym społeczeństwie nie jest to bardziej praktykowane niż w Zakonie Masonów, ponieważ wszyscy jesteśmy braćmi i mówi się, że wśród braci musi być najdoskonalsza równość. Ale to słowo może być źle zrozumiane: nie wszyscy jesteśmy równi w loży, ponieważ niektórzy są powołani, by rządzić i zarządzać, więc obowiązkiem innych radośnie i szybko jest być posłusznym, a wszyscy są w równym stopniu uprawnieni do wyboru do tych urzędów, po uprzednim należnym wypełnieniu naszych obowiązków jako członkowie zwykli, a tym samym umożliwieniu wypełnienia ich zaufaniem dla siebie i satysfakcji dla Rzemiosła. Nie wszyscy jesteśmy równo stworzeni w odniesieniu do naszych zdolności umysłowych, a zwłaszcza nie wszyscy jesteśmy równi w pracy, którą mamy lub powinniśmy mieć, kultywując te zdolności umysłowe w możliwie największym stopniu. Ale my wszyscy powinniśmy być równie gorliwi w wypełnianiu naszych obowiązków, jako ludzie i masoni, i wszyscy powinniśmy udowodnić, że jesteśmy doskonale równi w gorliwości naszej braterskiej miłości do siebie. Bycie równym sobie w braterskiej miłości jest główną rzeczą, którą należy rozumieć w naszej równości. Nie odważmy się ani na chwilę stracić z oczu rangi lub stanowiska, które każdy z braci wypełnia w społeczeństwie, ale jednocześnie może istnieć doskonała równość między ludźmi z najbardziej przeciwstawnych szeregów społecznych, w pragnieniu

promowania każdej użytecznej pracy; a ta równość przyniesie najkorzystniejszy wpływ na ludzkie serce. Każdy mason, który ośmieliłby się podjąć wśród braci roszczenie do pierwszeństwa, jakie może dać mu konwencjonalna pozycja w społeczeństwie, hańbiłby filozofię Zakonu i przez to złożył świętokradczą rękę na tej świętej więzi, którą jesteśmy nierozzerwalnie połączeni ze sobą. -Gadicke.

TRÓJKĄT PROSTOKĄTNY (EQUILATERAL TRIANGLE). W starym kodzie wykładowych znajduję następujące wyjaśnienie tej figury. Trójkąt ten jest idealną przyjaźnią, podstawa trójkąta to obowiązek, prostopadła szczerością jego wykonania, przeciwprostokątna to zalety wynikające z wykonania. Jeśli obowiązek i szczerość są równe, korzyść będzie też równa ich zaletom.

ESSEŃCZYCY. Wśród Żydów w Judei i Syrii, kilka stuleci zarówno przed, jak i po narodzinach Chrystusa, wiadomo, że istniały trzy odrębne sekty - faryzeusze, saduceusze i esseńczycy. Ta trzecia była najstarszą sektą, a byli teraz i wtedy nazywani Terapeutykami. Esseńczycy chwalili się wieloma względami w porównaniu do pozostałych dwóch sekt; o ile byli mniej liczni i postępowali spokojnie, bezgłośnie, bez ostentacji lub przymusowych prób prozelityzmu; z tego powodu byli znacznie mniej znani niż inne sekty. Wierność swoim księżętom lub władcom, porządek prawny, przestrzeganie prawdy, cnoty, trzeźwości, pokory i ścisłej tajemnicy były głównymi zasadami ich kodeksu działania. Do terminowego wykonywania tych i innych podobnych obowiązków,

mianowicie najściślejszego zachowania tajemnic ich społeczności; sprawiedliwości i humanizmu, każdy przyrzekał sobie, kiedy został przyjęty na członka, przez najbardziej uroczystą przysięgę. Dopiero będąc w dojrzałym wieku i przechodząc trzyletni okres próbny, podczas którego byli zobowiązani do prowadzenia umiarkowanego, czystego, moralnego, cnotliwego, a pod wieloma względami poważnie umartwionego życia, zostali oni włączeni do Zakonu, wtedy otrzymywali białą tunikę lub fartuch i małą siekierkę (dolabella), jako znaki ich przyjęcia. -Gadicke.

PODSTAWOWE TAJEMNICE. „Podstawowe tajemnice masonerii składają się wyłącznie z znaków, dotknięć, haseł i tokenów, niezbędnych do zachowania społeczności przed atakami oszustów; wraz z pewnymi symbolicznymi emblematami, terminami technicznymi, które posłużyły jako rodzaj uniwersalnego języka, dzięki któremu członkowie Bractwa mogli się wzajemnie rozpoznać we wszystkich miejscach i krajach, w których ustanowiono loże. -Stone.

USTANOWIONY. Salomon wznosił swoje filary w przedsionku świątyni, którą zaprojektował jako pamiątkę dla Żydów, gdy weszli do świętego miejsca, aby rozpalic ich umysły ufnością i wiarą, przez ten zapis obietnic złożonych przez Pana ojcu Dawida, które zostały mu powtórzone w wizji, w której głosił głos Boga (I Ks.Krółowska, IX. 5), „Ustanowię tron królestwa twego w Izraelu na wieki”. -Hutchinson.

USTANOWIONA RELIGIA. Radosne przestrzeganie ustalonej religii kraju, w którym żyją, jest szczerze

zalecane w zgromadzeniach masonów; a ta powszechna zgodność, pomimo prywatnego sentymentu i opinii, jest sztuką praktykowaną przez nich, która ma wpływ na chwalebny cel pogodzenia prawdziwej przyjaźni między ludźmi każdego wyznania, wówczas dowodzi spoiwa powszechnego zjednoczenia. –Preston.

EUKLIDES. Stary manuskrypt masonski mówi: „Euklides był uczniem Abrahama, a za jego czasów rzeka Nil przelewała się tak daleko, że wiele mieszkań, w których mieszkało w Egipcie, zostało zniszczonych. Euklides poinstruował ich, jak tworzyć potężne mury i rowy, zatrzymujące postęp wody, a według geometrii odmierzać ziemię i podzielić ją na działki, aby każdy człowiek mógł ustalić swoją własność”. Rękopis ten niepoprawnie czyni Euklidesa współczesnym Abrahamowi; ale prawdziwie dodaje, że dał masonerii nazwę geometrii.

DOWODY (EVIDENCES). Nie można zakładać, że jesteśmy grupą ludzi wyznających zasady religijne, które są sprzeczne z objawieniami i doktrynami Syna Bożego, oddając cześć bóstwu przez wyznanie Boga Natury i zaprzeczając temu pośrednictwu, które jest łaskawie ofiarowane wszystkim prawdziwie wierzącym. Członkowie naszego społeczeństwa obecnie, na trzecim etapie masonerii, wyznają się jako chrześcijanie. Zasłona świątyni jest rozdarta, budowniczy zostaje uderzony, a my jesteśmy podniesieni z grobu. Nasze autoryzowane wykłady dostarczają nam takiej serii dowodów na poparcie tej opinii, jak trudno znaleźć w szczegółach jakiegokolwiek innej instytucji ludzkiej; dla masonerii, jak obecnie praktykuje

się, jest to spekulatywna, a nie operatywna instytucja, chociaż przyznaje się, że obie mogły być łączone w czasach starożytnych. Dowody powyższego faktu mamy w całym systemie i są równie widoczne w każdym stopniu. -Hutchinson.

WYWYŻSZONY. Mówi się, że kandydat jest wywyższony, gdy otrzymuje stopień MASONA Holy Royal Arch. Wywyższony oznacza wzniesiony lub podniesiony i określenie ma zastosowanie zarówno do szczególnej ceremonii stopnia, jak i do faktu, że ten stopień, w rycie, w którym jest praktykowany, stanowi szczyt dawnej masonerii. -Mackey.

BADANIE. Jeśli nieznanemu zgłosi się do ciebie w charakterze masona, ostrożnie będziesz go badać w taki sposób, w jaki roztropność kieruje cię, że nie będziesz zwiedziony przez nieświadomego ci fałszywego pretendenta, którego masz odrzucić z pogardą i szyderstwem i uważaj, by nie dać mu żadnych wskazówek dotyczących wiedzy. Ale jeśli odkryjesz, że jest prawdziwym i szczerym bratem, musisz go odpowiednio uszanować; a jeśli jest w potrzebie, musisz mu ulżyć, jeśli możesz, lub skierować go do tego, co może mu ulżyć. -Dawne Obowiązki.

PRZYKŁAD. Nic nie jest w stanie bardziej przyciągnąć oczu i ożywić oblicze niż światło, zwłaszcza to, które świeci w ciemnym miejscu; więc nic nie może bardziej pobudzać obserwacji, angażować uwagi ani radować serc widzów, niż uczciwy, jasny, doskonały charakter, pojawiający się wśród rozpustnego i skorpupowanego pokolenia. I jak wszystkie świetliste

ciała, proporcjonalnie, swoim blaskiem rozpraszają światło wokół siebie, a na odległość oświetlają inne ciała; w sensie moralnym i religijnym dobrym przykładem jest światło świecące w ciemności, rozprzestrzeniające swój wpływ na wszystkie sposoby, rozprowadzające nauczanie i wiedzę, motywuje do reformy i zachęca do cnoty. -Harris.

WYKLUCZENIE. Żadna loża nie wyklucza żadnego członka bez podania mu odpowiedniego zawiadomienia o zarzutach przeciwko niemu oraz o czasie wyznaczonym na ich rozpatrzenie. Imię każdego wykluczonego brata, wraz z przyczyną jego wykluczenia, zostanie wysłane do Wielkiego Sekretarza; a jeśli to loża prowincjonalna, to także do Wielkiego Prowincjonalnego Mistrza lub jego zastępcy -Konstytucje.

ZWOLNIENIE. Masoni, którzy zostali wybrani do budowy świątyni Salomona, zostali uznani za wolnych i zostali zwolnieni wraz z ich potomkami z opłat, ceł i podatków. Mieli także przywilej noszenia broni. Po zniszczeniu świątyni przez Nabuchodonozora potomkowie ówczesnych masonów zostali zabrani do niewoli wraz ze starożytnymi Żydami. Ale życzliwość Cyrusa zezwoliła na wzniesienie drugiej świątyni, dał im w tym celu wolność. To z tej epoki nosimy imię Wolnych i Uznanych Masonów. - York Lectures.

WYDATKI. Cały koszt budowy Świątyni Salomona wydaje się tak olbrzymi, że daje powód, by sądzić, że talenty, według których liczy się ta suma, były kolejnym rodzajem talentów o znacznie wyższej wartości nominalnej niż talenty Mojżesza: dlatego mówi się, że

dany przez Dawida i kontrybucje książąt koszt budowania świątyni w Jerozolimie, jeśli zostanie przeliczony te talenty, przekroczył wartość 800 000 000 naszych pieniędzy, co by wystarczyło, aby zbudować całą świątynię z litego srebra. -Prideaux.

DOŚWIADCZENIE. Proces doświadczenia Mazona jest stopniowy, od nieociosanego kamienia w północno-wschodnim kącie łoży, do perfekcyjnego aspiranta, opartego na pięciu punktach czeladnictwa. Jego postęp może jednak dojrzewać tylko przez poważną refleksję i umysłową wytrwałość, bez której nigdy nie zrozumie typowych odniesień zawartych w Stopniach, które otrzymał, ani ich skłonności do uszlachetniania swojej natury i uczynienia go mądrzejszym i lepszym człowiekiem. Mimo to te wzniosłe, same przez się, kroki są tylko przygotowaniem do czegoś nieskończenie bardziej uderzającego i bardziej bezpośrednio stosowanego do wielkiej dyspensacji, na której zawieszono są wszystkie nasze nadzieje na szczęście, zarówno na tym świecie, jak i na tym lepszym, spodziewanym. Czerwona masoneria (Royal Arch) pokazuje bezpośrednie prorocтва Mesjasza, gwiazdę Jakuba, Szilo, kamień węgielny, Mojżesza przy krzewie. W Masonerii Wojskowej wszystkie te przepowiednie są w pełni przedstawiane, a system chrześcijański wyraźnie się rozwinał; podczas gdy w Różokrzyżu jest przedstawiany we wszystkich swoich atrakcyjnych i doskonałych proporcjach.

WYDALENIE... Mason, który narusza jakiegokolwiek prawo lub regulamin Rzemieślnika, z naruszeniem którego nie zostanie nałożona żadna konkretna kara,

podlega, według uznania Wielkiej Łoży lub którejkolwiek z jej delegowanych władz, lub Wielkiego Mistrza Prowincji, upomnieniu, grzywnie lub zawieszeniu. Jeśli kara zostanie przyznana, za pierwsze wykroczenie będzie wynosić nie mniej niż jeden funt ani więcej niż pięć funtów; za drugie przestępstwo o podobnym charakterze, w ciągu trzech lat, nie może być mniejsze niż dwa, ani większe niż dziesięć funtów; a jeżeli brat odmówi zapłaty grzywny lub będzie winien trzeciego przestępstwa w ciągu trzech lat od drugiego przestępstwa, zostanie wydalony z Rzemiosła.

- Konstytucje.

ROZMIAR. Bezgraniczna jest wysokość łoży Masonów do najwyższego nieba, do głębi centralnej otchłani, długości od wschodu do zachodu, w szerokości od północy do południa. Tak rozległa jest granica masonerii, a zatem tak rozległe powinno być miłosierdzie wolnomularskie. -Mackey.

ZEWNĘTRZNY. Zewnętrzne przygotowanie kandydata, które odbywa się w odpowiedniej izbie przylegającej do łoży, jest zbyt dobrze znane, aby wymagać wyjaśnień; a jeśli nie, to jest to landmark, którego nie można tu przywołać.

OKO. Oko Boga jest w każdym miejscu, w celu podjęcia ścisłego i bezstronnego poznania wszystkich ludzkich działań. Ten wyrazisty emblemat przypominam wam, że Bóstwo czuwa nad całą ludzkością i będzie ważył równowagę prawdy, każdego działania, myśli i słowa.

OKO OPATRZNOŚCI. Symbol Cz.M. jest jako oko Wielkiego Architekta, nieba i ziemi, nieustannie nad wszystkimi jego dziełami, tak więc oko Cz.M. powinno spoczywać na każdej rzeczy, która dzieje się w jego łożu. -Gadicke.

WZROK. Ten, który został tymczasowo pozbawiony wzroku, sprowadza się do stanu nowonarodzonego niemowlęcia lub jednej z tych nieszczęśliwych osób, których naturalna słabość sprawia, że obecność przewodnika jest niezbędnie konieczna; ale kiedy nie ma żadnych zewnętrznych przedmiotów, które mogłyby odwrócić jego uwagę, to właśnie wtedy, gdy oko refleksji sonduje w najgłębsze i najciemniejsze zakamarki własnego serca, odkrywa swoje naturalne niedoskonałości i nieczystości znacznie łatwiej niż mógłby to zrobić gdyby nie został pozbawiony wzroku. To krótkie pozbawienie wzroku rozпалиło jego serce iskrą najjaśniejszego i najczystszeo płomienia. „Lud, który siedział w ciemności, ujrzał wielkie światło” (Mat. IV. 16). Musimy ponadto przyznać, że ci, którzy zostali pozbawieni wzroku i którzy mają nadzieję, że zostaną do tego przywróceniu, starają się najbardziej pracowicie i pilnie go uzyskać; że nie mają większego pragnienia i że najłatwiej zobowiązują się zrobić wszystko, czego można od nich wymagać, aby uzyskać to nieocenione błogosławieństwo. Człowiek, który został pozbawiony wzroku, może zostać wprowadzony do miejsc, w których jest otoczony najdziwniejszymi i najrzadszymi przedmiotami, bez możliwości zostania zdrajcą. Jednocześnie ci, którzy są w posiadaniu ich wzroku, nie mogą czuć troski o swoich przewodników tak bardzo, jak ci,

którzy są oszołomieni, i którzy czują, że bez ciągłej uwagi swoich prowadzących, byłiby znacznie bardziej bezradni niż teraz są; ale jakkolwiek wiele dowodów uwagi i troski może otrzymać, pozostaje jeszcze coś do życzenia; i na pytanie, jakie jest twoje główne pragnienie, odpowiedź zawsze będzie brzmiała: „Światło”. -Gadicke.

EZRA. Ezra lub Ezdrasz, słynny żydowski arcykapłan i reformator, należał do kapłańskiej rodziny, niektórzy uważali się za syna Jeryiasza, najwyższego kapłana, który został zabity w Riblath przez Nabuchodonozora, po zdobyciu Jerozolimy; ale jak Calmet sądzi, był tylko wnukiem lub prawnukiem. Uważa się, że pierwszy powrót Ezdrasza z Babilonu do Jerozolimy odbył z Zerubabelem, na początku panowania Cyrusa, A. M. 3468, o którym sam napisał historię. Był bardzo zręczny w prawie i gorliwy w służbie Bożej; i niewątpliwie miał wielki udział we wszystkich układach swoich czasów. -Calmet..

WIARA. Wiara jest podstawą sprawiedliwości, więzi z miłością i głównym wsparciem społeczności; żyjemy i kroczymy w wierze; przez to mamy uznanie wyższej istoty, mamy dostęp do tronu łaski, jesteśmy usprawiedliwieni, akceptowani i ostatecznie zbawieni. Prawdziwa wiara chrześcijańska jest dowodem na rzeczy, których nie widać, na substancję rzeczy, których się spodziewamy; to co zostanie utrzymane i dobrze odebrane przez kroczenie zgodnie z naszym wyznaniem masońskim, to będzie wiara w wizję i doprowadzi nas do tej błogosławionej rezydencji powyżej, gdzie sprawiedliwi istnieją w doskonałej

błogości przez całą wieczność; gdzie będziemy wiecznie szczęśliwi z Bogiem, wielkim geometrą wszechświata, którego Syn umarł za nas i zmartwychwstał, abyśmy mogli być zbawieni przez wiarę w Jego najcenniejszą krew. -Wykłady.

SPLOTY (FABRIC). System masoński wykazuje zadziwiające i piękne sploty, oparte na powszechnej pobożności. Aby rządzić i kierować naszymi namiętnościami, mieć wiarę i nadzieję w Bogu oraz miłość do człowieka, uważam je za przedmiot tego, co określa się przez spekulatywne masonerie.

UPADEK CZŁOWIEKA. Kiedy nasi pierwsi rodzice przekroczyli prawo, jedząc zakazany owoc, zobaczyli, czego nigdy wcześniej nie widzieli, że zostali pozbawieni doskonałości; że „stracili swoją niewinność; i że popadli w stan niedostatku i niebezpieczeństwa. Zostali wygnani z ogrodu Eden, ziemia została przeklęta ze względu na nich i zostali skazani na spożywanie chleba w pocie czoła. Z tej melancholijnej dezercji z czystości i pokoju zbudowano część rytuału Stopnia Royal Arch.

SPADEK WODY. Jest konkretny emblemat w stopniu Czeladnika, który mówi się, że wywodzi swoje pochodzenie z wód Jordanu, które były wstrzymywane, gdy przechodzili Izraelici, i które naturalnie spadły z wielką siłą, gdy wszystkie zastępy doszły do przeciwnego brzegu.

FANATYZM. Fanatyzm, fanatyk, nie może być dopuszczonym wśród masonów. Powinniśmy jedno-

myślnie dążyć do uzyskania tego stanu, w którym zasady Zakonu tak silnie działają, że nie może być żadnych sporów ani prześladowań wśród nas, choćbyśmy mieli różnorodność opinii. Każdy mason modli się do Boga w sposób, w jaki uczy go jego religia, i zachęca go się do tego w loży. Gdybyśmy nie pozwolili, by dzikie marzenia w wyobraźni, lub jeszcze bardziej dzikich przesądach, wywarły jakikolwiek wpływ na nasze wyobrażenia o Bogu i pobożne rzeczy, wszelkie prześladowania z powodu różnicy poglądów religijnych upadłyby same z siebie. O fanatyzmie całych łóż przeciwko sobie z powodu różnicy w ich rytuałach i systemach, było wcześniej zbyt wiele pogłosek; ale szczęśliwie wiele lat temu całkowicie to ustało. Fanatyzm religijny nie może mieć żadnego miejsca w loży masońskiej, ponieważ członkowie każdej sekty Kościoła chrześcijańskiego mają równe prawo w Zakonie. Jeśli rzymski katolik jest na czele dzisiaj, a luteranin lub członek Kościoła reformowanego jutro, bracia nie uważają tego za niewłaściwe. -Gadicke.

BÓJCIE SIĘ BOGA, CZCIJCIE KRÓLA. Jest to bezcenne wyróżnienie tego wolnego kraju, że istnieje taki sprawiedliwy i nieskrępowany stosunek poglądów, który nie pozwoli żadnej liczbie ludzi na przebywanie w żadnej niebezpiecznej lub ukrytej społeczności; - i że niemożliwe jest, aby jakokolwiek rozrzutna doktryna była tolerowana przez moment na spotkaniu loży pod regularną władzą, ponieważ jej kamieniem węgielnym jest: bójcie się Boga, czcijcie króla. -Książę Moiry.

UCZTA. Zwołanie Rzemiosła na coroczną ucztę, dla chwalebego celu promowania uczuć społecznych i umocnienia więzi braterskiej miłości przez wymianę uprzejmości, jest uświęconym czasem zwyczajem, który wciąż jest i ufamy, że będzie zawsze przestrzegany. Na tym spotkaniu nie należy prowadzić żadnej działalności, z wyjątkiem instalacji urzędników, a dzień musi być obchodzony w niewinny sposób. Wybór urzędników zawsze odbywa się na poprzednim posiedzeniu, zgodnie z rozporządzeniem przyjętym przez Wielką Lożę w 1720 r., W następujący sposób: - „Uzgodniono, aby uniknąć sporów w ciągu corocznego święta, że nowy Wielki Mistrz na przyszłość zostanie nazwany i zaproponowany Wielkiej Loży przed ucztą. - Mackey.

DOTYK. Dotyk jest tym zmysłem, dzięki któremu możemy odróżnić różne cechy ciał, takie jak twardość i miękkość, rytm i chłód, szorstkość i gładkość, figura, solidność, ruch i rozciąganie; z których wszystkie, za pomocą odpowiednich odczuć dotyku, są przedstawiane jako rzeczywiste cechy ekstremalne, a ich koncepcja lub wiara niezmiennie łączą się z odpowiednimi doznaniem przez oryginalną zasadę natury, która daleko wykracza poza nasze badania. -Dawne Wykłady.

OPŁATY. Żadna loża nie przyjmie masona bez opłaty nie mniej niż trzy gwinei, z wyłączeniem opłaty rejestracyjnej, ani z jakimkolwiek pretensjami lub odroczeniami płatności jakiegokolwiek części tej sumy; członek, który proponuje kandydata, musi być odpowiedzialny przed lożą za wszystkie opłaty należne

z tytułu jego wszczęcia. Wszystkie środki pieniężne należne za opłaty rejestracyjne, certyfikaty lub kwartalne będą zdeponowane w rękach Mistrza, aby były oddzielone od funduszy loży; i będą przekazane, z odpowiednimi spisami, co najmniej raz w roku, jeśli w kraju, i dwa razy w roku, jeśli w Londynie.
-Konstytucje.

OPŁATY HONOROWE. Każdy brat po mianowaniu lub ponownym powołaniu do jednego z następujących urzędów, zapłaci te sumy: - Zastępca Wielkiego Mistrza, po urzędzie jako Steward, dziesięć gwinei, jeśli nie, trzydzieści gwinei; Wielcy Dozorcy po osiem gwinei; Wielki Skarbnik pięć gwinei; Wielki Sekretarz, Archiwista i Diakoni, po trzy gwineje; Mistrz Obrzędu, Wielki Gospodarz i Miecznik po dwie gwineje; Wielki Mistrz Prowincjalny dwadzieścia gwinei, a jeśli nie służył w urzędzie Wielkiego Stewarda, dwadzieścia gwinei więcej; a Zastępca Wielkiego Mistrza Prowincjalnego płaci dwie gwineje za zarejestrowanie swojego nazwiska w księgach.

CZELADNIK. Drugi, lub stopień Czeladnika, jest interesujący dzięki tym naukowym instrukcjom i wykładom filozoficznym, które charakteryzują późniejsze części misteriów; choć oba te stopnie miały skłonić się do chwały Boga, który dał im tak wspaniałe zdolności, i dobrobyt ich bliźnich. -Archdeacon Mant.

KOBIETY. Jedynym powodem, dla którego kobiety nie mogą być obecne w otwartej loży masonerii, jest to, że jej tajemnice, będące symbolami pracy wykonywanej przez męczyznę, w tym przypadku nie mogą

być dzielone przez kobiety; żaden człowiek o uczciwym sercu nie może przez chwilę uwierzyć, nawet w myślach, żeby były gorsze; jeśli istniał człowiek, który tak myślał, pozwól mu zapytać, od kogo on najpierw wziął lekcje pobożności, cnoty i honoru. Ale jeśli panie nie mogą dzielić naszej pracy, nie ma powodu, dla którego nie mogłyby cieszyć się naszą pracą dla miłości. -Crucefix

ŚWIĘTA (FESTIVALS). Najczęściej obchodzone święta masońskie to św. Jana Chrzciciela, 24 czerwca i św. Jana Ewangelisty, 27 grudnia. To były od dawna obchodzone daty. Ale odbywa się doroczny festiwal Wielkiej Łoży w środę po świętym Jerzym, 23 kwietnia, ten święty jest patronem Anglii. Z podobnego powodu Dzień św. Andrzeja, 30 listopada, jest obchodzony przez Wielką Łożę Szkocji.

WIERNOŚĆ. Połączenie prawych rąk jest gwarancją wierności; bo Valerius Maxemus mówi nam, że starożytni mieli bóstwo moralne, którego nazywali Fides, boginią uczciwości lub wierności, i dodaje, gdy obiecali coś starego, położyli na nim rękę, tak jak my teraz ", a zatem ona jest reprezentowany jako dający jej rękę, a czasami jako tylko dwie ręce połączone. Chartarius dokładniej to opisuje, zauważając, że starożytni wierzyli, że właściwa siedziba wiary lub wierności znajduje się w prawej ręce. -Calcott.

POWIERNICZY. Znak powierniczy pokazuje nam, jeśli pokłonimy się twarzą do ziemi, w ten sposób rzucamy się na łaskę naszego Stwórcy i Sędziego, z pokorną ufnością czekamy na święte obietnice, przez

które tylko mamy nadzieję przejść przez Arkę nasze odkupienie do dworu wiecznej błogości i chwały obecności Tego, który jest wielkim Ja Jestem, Alfa i Omega, Początek i Koniec, Pierwszy i Ostatni.

OBŁOK OGNI. Ten filar lub kolumna, która pojawiła się jako obłok w dzień i ogień w nocy, była symbolem boskiej obecności. Była to Szekinah, czyli boskie miejsce zamieszkania, i była nieustannym dowodem obecności i ochrony Boga. To, czy istniał więcej niż jeden filar, nie jest jasne. Gdyby istniał tylko jeden, z pewnością przybrał trzy odmienne formy, by spełnić trzy bardzo ważne powinności. 1. W ciągu dnia, w celu wskazania drogi, kolumna lub słup obłoku był wszystkim, co było konieczne. 2. W nocy, aby zapobiec temu niedostatkowi, który miałyby miejsce poprzez inny sposób, słup obłoku stawał się słupem ognia, by nie kierować ich podróży, ponieważ rzadko podróżowali przez noc, ale dawać światło każdej części izraelskiego obozu. 3. W tak palącej, jałowej pustyni, było to coś więcej niż światło i przewodnik. Wydaje się, że ta chmura miała dwie strony, jedną ciemną, a drugą świetlistą. Świetlisty bok dał światło całemu obozowi Izraela w nocy przejścia; a ciemna strona zwróciła się w stronę ścigających Egipcjan i uniemożliwiła im czerpanie korzyści ze światła. -Adam Clarke.

GRZYWNY. Łoża, która została skazana za każde naruszenie prawa masonskiego, będzie, według uznania Wielkiej Łoży, podlegać, za pierwsze wykroczenie, grzywnie w wysokości nie mniejszej niż jeden funt ani więcej niż pięć funtów; za drugie przestępstwo

o podobnym charakterze, w ciągu trzech lat, będzie nie mniejsze niż dwa lub więcej niż dziesięć funtów; a jeśli łoża odmówi zapłaty grzywny lub dopuści się trzeciego wykroczenia w ciągu kilku lat od drugiego przestępstwa, zostaje usunięta, a jej patent przepada. Wszystkie nałożone grzywny będą stosowane na cele charytatywne. - Konstytucje.

OGIEŃ. Ogień i światło były jednolitymi symbolami przejawu bóstwa. Czasami świeciło łagodnym i łagodnym blaskiem, niczym słabsze iluminacje łoży Masonów, a w innych płonęło zaciekle pośród chmur i ciemności, grzmotów i hałasu. Adamowi objawił się w Szekinie, która strzegła bram Raju; Abelowi i Enochowi oraz Noemu Bóstwo ukazało się w płomieniu ognia. Nie pojawiło się, gdy odwiedził Abrahama, Izaaka i Jakuba. Dla Mojżesza w krzewie i dla Izraelitów na pustyni ogień był jego stałym symbolem.

PIERWSZY STOPIEŃ. W tym wykładzie cnota jest malowana w najpiękniejszych kolorach, a zwyczaje moralności są ściśle egzekwowane. Tutaj uczymy się takich mądrych i przydatnych lekcji, które przygotowują umysł do regularnego postępu w zasadach, wiedzy i filozofii; a te są zapisywane w pamięci przez żywe i sensowne obrazy, dobrze obliczone, aby wpływać na nasze postępowanie w prawidłowym wypełnianiu obowiązków życiowych. Całość jest regularnym systemem moralności, poczętym w szczepie interesującej alegorii, która bez trudu rozkłada swoje piękno na szczerego i pracowitego pytającego. -Preston.

PIERWSI RODZICE. Pierwsi rodzice ludzkości zostali pouczeni przez Wszechmogącego; co do jego istnienia i atrybutów, a po ich upadku zostali poinformowani o odkupieniu, które miało być udoskonalone przez Chrystusa, a na znak ich wiary kazano dawać Bogu ofiary. Jest również wysoce prawdopodobne, że powinny być podejmowane przez nich symboliczne działania na pamiątkę ich pokuty, czci, współczucia, utrapienia i wiary, i że mogą one zostać przekazane potomności. –Archidiakon Mant.

PIERWSZE ZASADY. W tworzeniu wszystkich ludzkich społeczeństw istnieją pierwsze zasady, które stanowią podstawę unii. Dotyczy to wszystkich przypadków. Jeśli więc pragniemy dojść do prostych faktów i sformułować prawidłowy osąd, jeśli chodzi o solidność tych podstawowych zasad, zaadaptowanych jako podstawa takiego związku, lub prawdziwych przedmiotów rozważanych w organizacji jakiegokolwiek społeczności, to czas, w którym prawda pojawia się z najmniejszym obciążeniem, a motyw działania jest widoczny jasno. W większości przypadków, w których powstały zasady moralne, życzliwości lub humanitarne, te dwa punkty są wyraźnie rozwinięte. –Town

PIĘĆ. Mówimy, że regularna łoża składa się z siedmiu mistrzów, ale także z pięciu. Ostatnia liczba wywodzi się z pięciu zmysłów, ponieważ osoby zjednoczone w celu utworzenia łoży powinny być tak doskonałe jako całość i pracować razem z taką samą jednomyślnością jak pojedynczy człowiek, który jest obdarzony pięcioma zdrowymi zmysłami. –Gadicke.

PIĘĆ PUNKTÓW Społeczności. Pięć punktów społeczności zostało zilustrowanych w wykładach używanych przez masonów z Athol z ubiegłego stulecia: 1. „Kiedy potrzeby brata wymagają mojego wsparcia, będę zawsze gotów udzielić mu pomocy, aby uratować go przed zatonięciem jeśli go uznam za godnego tego. 2. Indolencja nie sprawi, że moje kroki zatrzymają się, ani gniew, by ich odtrącić, ale zapominając o każdej samolubnej uwadze, będę zawsze szybki, aby ocalić, pomóc i wykonać życzliwość bliźniemu w niebezpieczeństwie, ale w szczególności bratu Masonowi 3. Kiedy złożę moje modły Bogu Wszechmogącemu, będę wspominał dobro mojego brata, jako moje własne, bo jak głos niemowlęta i ssania wznosi się na tron łaski, więc z pewnością tchnienia gorącego serca wzniosą się ku rezydencjom błogości 4. Sekret brata, przekazany mi jako taki, zachowam tak, jak chciałybym, ponieważ, jeśli zdradzę zaufanie, które było spoczywając we Mnie, mógłbym uczynić mu nieodwracalną szkodę będąc jak łajdak zabójca, który czai się w ciemności, by dźgnąć przeciwnika, gdy jest nieuzbrojony i najmniej przygotowany na spotkanie wroga. 5. Usposobienie brata, które poprę pod jego nieobecność, tak jak w jego obecności. Sam nie będę go złorzeczyć, ani nie będę cierpieć, aby to robili inni; jeśli w mojej mocy mogę temu zapobiec. Tak więc przez pięć punktów społeczności jesteśmy połączeni w jeden niepodzielny łańcuch szczerości, miłosierdzia, braterskiej miłości, wspomagania i prawdy ”.

STAŁE ŚWIATŁA. Stałe światła łoży były poprzednio reprezentowane przez „trzy okna, które

powinny znajdować się w każdym pomieszczeniu, w którym mieści się łoża, odnosząc się do głównych punktów kompasu, zgodnie z antycznymi zasadami masonerii”. Jedno był na wschodzie, drugie na zachodzie, a trzecie na południu, aby oświetlać ludzi do pracy i przy pracy; ale na północy nie było żadnego, bo słońce nie rzuca stamtąd żadnych promieni. Stanowią one symboliczne stanowiska trzech głównych urzędników.

PLYWAKI. Przy budowaniu świątyni wszystko było przygotowane z największą starannością, kamienie były wykute w kamieniołomach, a tam formowane, fasonowane, oznakowane i ponumerowane; a drewno wycinane w lasach było tam oprawione, rzeźbione, oznakowane i ponumerowane; po przywiezieniu do Jerozolimy, nie pozostało nic do zrobienia, jak układać je z różnych części. Materiały, które zostały w ten sposób przygotowane, zostały przeniesione na pływaki do Joppy, a stamtąd przeniesione do Jerozolimy na wagonach z ciekawym mechanizmem przewidzianym w tym celu, aby je złożyć zgodnie z planem architekta. Archidiakon Mant.

PODŁOGA. W symbolicznej łoży Błękitnych Masonów pierwszym obiektem, który zasługuje na uwagę, jest mozaikowa podłoga, po której stąpamy; ma na celu przekazanie naszym umysłom zmienność ludzkich spraw, z dziwną odmiennością wydarzeń. Dzisiaj podniecony uśmiechem dobrobytu, jutro przygnębiony jego marszczeniem brwi. Niepewność naszej sytuacji na tym świecie powinna nauczyć nas punktualności, stąpać uczciwie i stanowczo na szerokich

podstawach cnoty i religii oraz udzielać pomocy naszym nieszczęśliwym bliźnim, którzy są w niebezpieczeństwie; abyśmy, na jakimś kapryśnym gronie fortuny, nie stali się zależni od tych, którzy wcześniej patrzyli na nas jako dobroczyńcy. -Dalcho.

POKRYCIE PODŁOGOWE. W dawnych czasach nie było zwyczaju używania pokrycia podłogi, ale niezbędne figury były rysowane na podłodze kredą lub węglem drzewnym, które po zakończeniu zostały zmyte. Zwyczaj ten był używany tu i tam aż do około 1760 roku. Wiele łóż używa teraz materiałów stałych dla swoich podłóg, a nie obrazów. Każdy dobry Mason wie, co reprezentuje, a czym jest pokrycie podłogowe (kobierzec). Granica, przez którą jest otoczona, jest ważnym symbolem. -Gadicke.

STOPA. Indolencja nie powinna powstrzymywać stopy do zatrzymania się, ani gniew, by zepchnąć nasze kroki z drogi; ale zapominając o urazach i egoistycznych uczuciach, pamiętając, że człowiek narodził się dla pomocy swemu pokoleniu, a nie tylko dla własnych przyjemności, i aby zrobić to, co jest dobre; powinniśmy być szybcy, aby nieść miłosierdzie, zbawić, wzmocnić i wypełnić życzliwość. - Dawne Wykłady.

BRACIA ZAGRANICZNI. Bracia pod konstytucją Wielkich Łóż Szkocji i Irlandii, a także zagranicznych Wielkich łóż, mogą być wspomóceni przez Fundusz Życzliwości, po przedstawieniu zaświadczeń z ich odpowiednich łóż i zadowalającym dowodzie ich tożsamości i niedostatku. - Konstytucje.

FORMA. Forma łoży powinna być podłużnym kwadratem, powinna sięgać ze wschodu na zachód, z północy na południe; aż do chmur i do środka ziemi. Granice jej wpływu nie są tworzone przez cztery proste, ani przez dwa kwadraty umieszczone naprzeciwko innych, ale są rozciągnięte na najwyższe granice nadającego się do zamieszkania globu. Dlatego łoże muszą zrobić coś więcej niż tylko nadać miejscu pracy kształt podłużnego kwadratu. Ale jeśli bracia są zgromadzeni na podłużnym kwadracie, niech podniosą swe duchy do kontemplacji Najwyższego, podziwiają Go w cudach natury i rozciągną się, tak daleko, na dobre i doskonałe dary w każdej stronie świata. -Gadicke.

HART. Przez hart ducha uczymy się opierać pokusie i spotykać się z niebezpieczeństwem w duchu i stanowczości. Ta cnota jest równie odległa od pochopności i tchórzostwa; a ten, kto ją posiada, rzadko jest wstrząsany i nigdy nie zostaje obalony przez burze, które go otaczają.

CZTERDZIEŚCI. Dwie doskonałe liczby, cztery i dziesięć, pomnożone w siebie, dają liczbę czterdzieści, która również była święta, i miała odniesienie do liczby siedem. W ten sposób okres próbny naszych pierwszych rodziców w ogrodzie Eden, jak zwykle przypuszczano, wynosił czterdzieści lat; potop był spowodowany deszczem czterdziestu dni i nocy, z których zdarzeniem dla Noego było złe siedem dni; a wody pozostały na powierzchni ziemi przez czterdzieści dni. Dni na balsamowanie zmarłych było czterdzieści, a pochówku siedemdziesiąt. Ukrycie Mojżesza w ziemi

Midian trwało czterdzieści lat, a on był na górze czterdzieści dni i nocy. Jezus Chrystus pościł czterdzieści dni i nocy na pustyni, aby przygotować się do służby; i był kuszony przez diabła przez czterdzieści dni; i ten sam termin upłynął między jego zmartwychwstaniem a wniebowstąpieniem.

CZTERDZIESTE SIÓDME TWIERDZENIE.

Ponieważ liczba ta zależy od połączenia kilku linii, kątów i trójkątów, które tworzą całość, więc masoneria zależy od jednomyślności i integralności jej członków, nieelastyczności ich działań charytatywnych i niezmienności zasad, na których społeczność jest ustanowiona. Stanowisko jest jasne, a zatem w sensie syntetycznym, pokazujemy, że niektórzy z naszych braci z ich wzniosłej sytuacji życiowej, mogą być uważani za stojących na podstawie ziemskiego szczęścia, symbolicznego dla większego kwadratu, który leży pod kątem prostym. Inni, których Opatrzność pobłogosławiła środkami do kroczenia po kwiecistym miodzie bogactwa, opisują kwadraty stojące po bokach, które tworzą kąt prosty. Kilka trójkątów wpisanych w kwadraty odnosi się do tych szczęśliwych istot, które cieszą się wszelkim komfortem społecznym i nigdy nie przekraczają granic przeciętności. Ci, którzy mają szczerą satysfakcję z podania leku dla potrzeb biednego i pracowitego, mogą być porównani z kątami otaczającymi i podtrzymującymi figurę; podczas gdy linie, które go tworzą, przypominają nam o tych nieszczęsnych braciach, którzy przez serię nieuniknionych wydarzeń nie są w stanie zapewnić wspólnych potrzeb życiowych, dopóki nie pomoże im serdeczna i gotowa pomoc.

-Dawne Wykłady.

FUNDAMENTY. Masonskie dni właściwe dla kładzenia kamienia węgielnego łoży masonów, trwają od 15 kwietnia do 15 maja; i 8 kwietnia został ogłoszony szczególnie pomyślnie, ponieważ nic nie może być bardziej zgodne z rozumem i przyzwoitością, niż rozpoczęcie budowy wczesną wiosną, aby robotnicy mieli przed sobą całe lato, aby z pożytkiem ukończyć przedsięwzięcie, aby mogli świętować kamień zwieńczający z ufnością i radością.

CZTERY. Liczba czwarta była często łączona i mieszana z liczbą siedem, i uznano, że posiada podobne właściwości. Oznaczała powszechność wśród „kabalistów i pitagorejczyków” i tworzyło święty tetragrammat Żydów. Można to zaobserwować nie tylko w poczwórnej formie cherubinowej przy bramie Edenu, w czterech rzekach raju, i czterech figurach wokoło tabernakulum, gdzie usługi były prowadzone przez czterech kapłanów - Mojżesza, Aarona, Eleazara i Itamara; cztery rydwany i anielscy posłańcy w wizji Zachariasza, cztery wizje i cztery bestie Daniela, ale nawet prorocstwo naszego Zbawiciela z Góry Oliwnej było tak skonstruowane, że zawierało cztery synchronizmy.

CZTERY STOPNIE. Starożytne kamieniarstwo składało się z czterech stopni; trzy pierwsze z nich to: uczeń, czeladnik i wzniosły stopień mistrza; a brat, który jest dobrze zorientowany w tych stopniach i w inny sposób kwalifikowany, jak zostanie to wyrażone poniżej, kwalifikuje się do przyjęcia do czwartego stopnia, Świętego Królewskiego Łuku.
-Ahiman Rezon.

WOLNY. Słowo, które często się u nas słyszy, ale które jest ograniczone przez te same granice, co wolność życia społecznego. W naszych zgromadzeniach nie mamy nic, co przypominałoby wolność działania każdego zgodnie z nakazem jego własnego kaprysu; jesteśmy wolni, a przynajmniej każdy z nas powinien być wolny od panowania dumy, uprzedzeń, pasji i innych szaleństw natury ludzkiej. Wolny od szaleństwa odmowy posłuszeństwa albo prawu kraju, albo Rzemiosła. -Gadicke.

WOLNOURODZONY. Żaden kandydat nie może zostać przyjęty do wolnomularstwa ani uczestniczyć w jego tajemnych misteriach, chyba że będzie wolnym człowiekiem, dojrzałym wiekiem, zdrowym osądem i surową moralnością. Nikt nie może, mimo że został zainicjowany, nadal działać jako Mason lub praktykować obrzędy Zakonu, jeśli zostanie tymczasowo pozbawiony wolności lub wolności woli. Dla masonerii jest to tak istotne, że jej członkowie powinni być całkowicie wolni we wszystkich swoich działaniach, myślach i projektach.

WOLNOMULARZ. Wyjaśnienia tego słowa, które mówią to samo w prawie każdym żywym języku, są bardzo różne. Pierwotnie nazwa to tylko Mularz, ale przywileje, które zostały przyznane pewnym prawdziwym architektom i artystom, skłoniły ich do przyjęcia tytułu masonerii, aby odróżnić się od tych, którzy byli jedynie czynnymi murarzami. Inni ponownie twierdzą, że masoni powinni pracować bez ograniczeń i nieprzymuszeni. Ten, kto jest wolny od uprzedzeń i rozumie, jak regulować swoje życie

i działania za pomocą narzędzi roboczych mularza operacyjnego, może dobrze wyjaśnić znaczenie słowa „mason”. Możemy również racjonalnie przypuszczać, że wiele wybitnych osób, które nie były architektami ani artystami, zostało dopuszczonych do Bractwa i że te osoby zostały później nazwane wyłącznie Wolnymi i Uznanyymi Mularzami; który tytuł propagowali.
-Gadicke.

WOLNOMULARSTWO. Masoneria zgodnie z ogólną akceptacją tego terminu jest sztuką opartą na zasadach geometrii i ukierunkowaną na służbę i wygodę ludzkości. Ale masoneria, obejmująca szerszy zakres i mająca szlachetniejszy cel widzenia, a mianowicie kultywowanie i doskonalenie ludzkiego umysłu, może z większą właściwością nazywać się nauką, o ile korzysta z terminów pierwszego, wpaja zasady najczystszej moralności, choć jej lekcje są w większości ukryte w alegorii i ilustrowane symbolami.
-Hemming.

PRZYJAŹŃ. Przyjaźń jest śledzona przez krąg prywatnych powiązań z wielkim systemem powszechnej życzliwości, którego żadne granice nie mogą opisać, ponieważ jej wpływ rozciąga się na każdą gałąź ludzkiej rasy. Na tym ogólnym planie ustalono powszechność systemu masonerii. Gdyby przyjaźń była ograniczona do miejsca naszego narodzenia, jej działanie byłoby częściowe i oznaczałoby rodzaj wrogości dla innych narodów. Tam, gdzie interesy jednego kraju kolidują z interesami innego, natura dyktuje przestrzeganie dobrobytu naszych bezpośrednich związków; ale ta wzajemna ingerencja, prawdziwy

Wolnomularz jest obywatelem świata, a jego filantropia rozciąga się na wszystkich ludzi. Bez względu na lokalne uprzedzenia, nie zna preferencji w zakresie cnoty, ale zgodnie z jej stopniem, z dowolnego kraju lub strony świata może się pojawić. -Preston.

OWOCE. Jakie są owoce masonerii? Często ratowanie życia i mienia skuteczne; często odczucie ulgi; pouczenie ignoranta; codziennie wycieranie rzeki łez z oka cierpiących; często godzenie najbardziej wstrząsających interesów; często przekształcanie najgorętszych wrogów w najdroższych przyjaciół.

POGRZEB. Społeczeństwo jest często zdziwione, widząc wielką kondukt pogrzebowy i nie może sobie wyobrazić, w jaki sposób zmarły, żyjący w stanie względnego zapomnienia, mógł mieć tak wielu przyjaciół, wśród których niektórzy mają najwyższą rangę w społeczeństwie i od tych przyjaciół, jeden z nich zbliża się do krawędzi grobu i zwraca się do zgromadzonego tłumu mówiąc o życiu, śmierci i nieśmiertelności, w tak wzruszający i uczuciowy sposób, że bracia, krewni i widzowie toną we łzach. Ten, który może sobie pochlebiać, że będzie miał taki pogrzeb, i że jest tego wart, może zejść do grobu w pokoju, pewien, że otrzyma nagrodę za wszystkie swoje prace od Wielkiego Architekta Wszechświata. -Gadicke.

MEBLE. Meble łoży masonów powinny być rozrzucone z taką samą skrupulatną dokładnością, jak meble przybytku, które Mojżesz wykonał według wzoru, który Bóstwo pokazało mu na górze. Deska kreślarska

powinna być umieszczona na cokole Cz.·Mistrza, pod Biblią, węgielnicą i cyrklem; pierwsze wielkie światło wyświetlane w Ruth. To dla pierwszego stopnia. Księga konstytucji znajduje się przed Byłym Mistrzem; globusy na zachodzie; kamień nieociosany na północnym wschodzie, ociosany na północnym zachodzie, podczas gdy Mistrzowie powinni zająć swoje stanowiska na południowym zachodzie, a Byli Cz.·Mistrzowie na południowym wschodzie; Sekretarz na północy i Skarbnik w kącie Amorytów.

G. Usytuowanie tej litery, gdy jest sama, jest dobrze znana wszystkim masonom. Nie może nawiązywać do imienia samego Boga w niemieckich lożach, ani nie można jej znaleźć usytuowanej w obcych lożach. Ma bliższe powiązanie z geometrią, co jest tak niezbędne architektowi, a pewność geometryczna i prawda są wszędzie niezbędne. -Gadicke.

GEOMETRIA. Wśród geometrii nauk matematycznych znajduje się ta, która ma najbardziej szczególne odniesienie do architektury, a zatem możemy, pod nazwą geometrii, zrozumieć całą sztukę masonerii. W Księdze Andersona o Konstytucjach, masoneria jest często nazywana geometrią, a to tej ostatniej mówi, że cała istota Zakonu jest w niej pojmowana. Dlatego masoni powinni się dokładnie zaznajomić z geometrią. Nie jest absolutnie konieczne, aby potrafili nakreślić figury geometryczne, ale konieczne jest, aby mogli wywnioskować wszystkie nasze działania, dzieła lub rezolucje z zasad geometrycznych. -Gadicke.

GIBLIM. Gbibilimici byli doświadczonymi masonami operatywnymi, którzy rozumieli naukę o proporcjach geometrycznych w swoich praktycznych odniesieniach i zostali umocnieni w swoich lożach przez moralność jej odłączonych i składowych części.

PRZEPASKA. Przepaska w czasach starożytnych była powszechnie przyjmowanym symbolem prawdy i biernego obowiązku. Eliasz Tiszbita i Jan Baptysta, obaj byli przepasani fartuchem (białej) skóry. Mówiono o Jezusie Chrystusie, że jego przepaska winna reprezentować równą sprawiedliwość i wierność. I zgodnie z tymi autorytetami, jego główni uczniowie nawoływali chrześcijan, aby przepasali biodra swoich umysłów, aby byli trzeźwi i mieli nadzieję do końca, i aby trwali w wierze, mając przepasane biodra prawdą.

SZKOŁA DLA DZIEWCZĄT. Ta dobroczynna organizacja została ustanowiona 25 marca 1788 r. przez zmarłego Chevaliera Bartłomieja Ruspinię, w celu utrzymania, opieki i edukacji nieograniczonej liczby dzieci płci żeńskiej i sierot po zmarłych braciach, należących do starożytnego i honorowego społeczeństwa Wolni i Uznanych wolnomularzy oraz ich zabezpieczenie i ochrona przed niebezpieczeństwami i nieszczęściami, na które szczególnie narażone są młode kobiety w trudnej sytuacji; z dalszym spojrzeniem na szkolenie ich w wiedzy i miłości do cnoty, w nawykach pracowitości koniecznych do ich kondycji, oraz wywarcie na umysłach sensu subordynacji, prawdziwej pokory, zasad i praktyki wszelkiego społecznego, moralnego i religijnego obowiązku. Ta

działalność charytatywna jest wspierana przez dobrowolne składki.

KULA OGNIĄ. W ostatnim stuleciu niektórzy dziwacznicy bracia odnieśli się do koła i punktu, do postaci cherubinów, która została umieszczona przy bramie raj, aby zapobiec powrotowi naszych pierwszych rodziców do tego regionu niekończącego się szczęścia i radości, po upadku z czystości i prawości, próbując zdobyć zakazaną wiedzę. „Ogień rozprzeszreniany” lub kula ognia opisana przez proroka Ezechiela, reprezentowała Bóstwo, a żywe stworzenia z jednej strony i koła z drugiej, wskazywały na jego moc i dobroć.

GLOBUSY. Globusy ziemskie i niebieskie są najszlachetniejszymi instrumentami, które dają najbardziej wyrazisty pogląd na każdy problem lub propozycję, a także umożliwiają nam rozwiązanie tego problemu. Kontemplując te ciała, masoni są inspirowani należnym szacunkiem dla Bóstwa i jego dzieł; i są nakłaniani do stosowania z pilnością i uwagą astronomii, geografii, nawigacji i wszystkich sztuk zależnych od nich, przez co społeczeństwo wiele skorzysta. - Preston.

CHWAŁA W CENTRUM. Kiedy w łóżu podnosimy nasze myśli do Bóstwa, nasze oczy mimowolnie spoczywają na chwałę w centrum; potem z sercami przepelnionymi wdzięcznością i miłością, jesteśmy my, z szacunkiem przed wszechwiedzącym okiem Boga, któremu słońce, księżyc i gwiazdy są posłuszne, świadome, że przenika ich najgłębsze zakamarki,

i próbuje naszych myśli, słów i czynów, przez niekończący się próg prawdy i wiecznej sprawiedliwości.

REKAWICZKI. Operatywny mason nie może używać rękawiczek w swojej pracy, ale my możemy, i to również, w najczystszej bieli, tym samym dając do zrozumienia, że każde działanie Mularza powinno być czyste i nieskazitelne. -Gadicke.

ZŁOTY ŚWIECZNIK. To utensylium zostało wykonane przez Mojżesza dla służby świątyni. Składał się w całości z czystego złota i miał siedem ramion; to znaczy trzy po każdej stronie i jedna po środku. Ramiona te były w równych odległościach, a każde z nich była ozdobione kwiatami, takimi jak lilie, złote gałki w kształcie jabłka i migdałów. Na krańcach ramion było siedem złotych lamp, które były zasilane czystą oliwą z oliwek i zapalane każdego wieczoru przez służących kapłanów. Świecznik został umieszczony w Miejscu Świętym i służył do oświetlania ołtarza kadzidła i stołu z chlebem pokładnym, który stał w tej samej komnacie.

ZŁOTE RUNO. Mówi się, że masoński fartuch jest bardziej starożytny niż odznaka jakiegokolwiek innej honorowej instytucji. Był używany przed Grekami lub Romans pod tą nazwą. Uważa się, że ekspedycja argonautyczna jest jedynie figuratywnym opisem potopu; a fartuch jest niewątpliwie starszy niż to wydarzenie; było to więc przed ustanowieniem fałszywej masonerii. Jesteśmy pewni z niezaprzeczonego autorytetu, że fartuch był pierwszym gatunkiem odzieży, z którym zaznajomiono ludzkość i został

przyjęty przed wydaleniem naszych przodków z ogrodu Eden. Kiedy naruszyli pierwotną umowę, ich oczy otworzyły się na poczucie winy i wstydu, i zobaczyli, że są nadzy. Przyzwoitość zasugerowała konieczną celowość zakrycia się fartuchami. Dlatego jest powiedziane z wielką właściwością, że „fartuch jest bardziej starożytny niż złote runo lub rzymski orzeł”.

ZŁOTA ZASADA. Wolnomularstwo zaleca praktykowanie złotej zasady, czynienie innym tak, jak byście chcieli, aby wam to czynili, nie tyle po to, aby zachować pokój i porządek społeczności obywatelskiej (co nie może się nie udać), ale aby inspirować we własnej piersi miłość cnoty i dobrą wolę dla człowieka.

DOBRY MASON. Dobry Mason jest przykładem dla jego sąsiadów, a jego imię i charakter są przysłowiowe. Ci, którzy są młodszy, czczą go, jego towarzysze go kochają, a jego przełożeni wychwalają go. W swojej rodzinie jest ważny bez służalności i protekcyjnalny bez podłości; jego polecenia są łagodne – w rzeczywistości jego życzenia są jego poleceniami; wszyscy są równie gotowi odpowiedzieć na jego pragnienia. Dla swojej żony jest czułym mężem, a nie uzurpatorem; dla swoich dzieci jest postacią, opatrnościowym ojcem, a nie dominującym tyranem; dla swoich sług jest równie przyjacielem jak przełożonym. W ten sposób rządząc, słucha się go z radością; a jego dom, czy to chata czy pałac, gdy jest obecny, jest mieszkaniem pokoju; które opuszcza się z niechęcią, a jego powrotu oczekuje się z miłą chęcią. –Inwood.

EWANGELIA. Królewski Zakon Masonerii, jakkolwiek tajny od najwcześniejszych fundacji do chwili obecnej, nie ma nic do niego należącego, ale to, co jest tak dalekie od dania rodzenia lub wzrostu, do zlecenia jakiegokolwiek rzeczy niezgodnej z najściślejszymi częściami naszej świętej religii, czy respektuje nasz obowiązek wobec Boga czy człowieka, każdą jego część, jeśli należycie przestrzegana, ma bezpośrednią tendencję do egzekwowania i zachęcania do wykonywania każdego z jego najświętszych przykazań; i „przykazania Ewangelii są powszechnie zasadami masonerii” – Inwood.

RZĄD. Dobrze jest podać zasady dobrego rządu łoży; ale najlepszym nauczycielem jest doświadczenie. Punkty o mniejszym znaczeniu, zarówno w dyscyplinie, jak i doktrynie, stale się pojawiają, nie mają precedensu i muszą być regulowane przez sąd Mistrza. I od tych drobnych spraw dobrobyt i pomyślność łoży często zależą.

WDZIEK. Kiedy bracia masoni zbierają się przy stole bankietowym, gdzie ich obowiązkiem jest pragnąć błogosławieństwa, jak radośnie słyszą te słowa.

„O źródło najczystszej światła! O Panie Chwały!

Wielkie, niezrozumiałe wielkie, są twoje dzieła;

Tyś dał nam w budynku świątyni

Mądrość, siłę i piękno!

Dałeś nam witalność, radość, mięso i napitek!

Chwała, cześć, chwała i dzięki.

Po posiłku kapelan ponownie podnosi głos:

Chwała Ci, Boże ! Myślałeś także o nas dzisiaj;

Pomódlcie się za dzisiejsze błogosławieństwa;

O; ochroń nas ojcowsko, zgodnie z twoją łaską i mocą,

W szczęściu i smutku, na wszystkie nasze sposoby,

I pobłogosław tę noc.

–Gadicke.

STOPNIE RANG. Wiele osób usiłowało uzasadnić swoje zarzuty wobec instytucji wolnomularstwa, od przyznania dogmatu, że jego członkowie spotykają się na zrównani; skąd dochodzą do wniosku, że system znosi wszelkie ludzkie rozróżnienia i obiecuje dezorganizację społeczności i zredukowanie go do pierwotnych elementów. Ale nic takiego nie robi. W rzeczywistości nie ma innej instytucji, w której stopnie rang są lepiej zdefiniowane i zachowane. Cz.M. siedzi na wschodzie. W jakim celu jest tam umieszczony? Aby panować i rządzić jego łożą. I jest wyposażony w moc nawet despotyzmu, jeśli uzna to za bezpieczne, a Dozorcy są jego asystentami, a nie równymi sobie. Każdy ma przypisany mu szczególnie obowiązek, a poza nim nie wolno mu się wtrącać. Następną klasą są Diakoni. A jaki jest ich obowiązek? Z pewnością nie ma rangi równości z Mistrzem i Dozorcami, ale do wykonywania roli niższych w biurze, do przenoszenia wiadomości i poleceń. Jest to ich zakres, aby uczestniczyć przy Mistrzu i pomagać Dozorcom w czynnych obowiązkach łoży, takich jak przyjmowanie kandydatów na różne stopnie masonerii i zwykła praktyka naszych obrzędów. To jest sprawa Diakonów; a dzięki swojemu rzetelnemu wykonywaniu urząd staje się kamieniem milowym do dalszego awansu: ponieważ na Bracie spoczywa obowiązek pełnienia urzędu Dozorcy, zanim będzie on uprawniony do objęcia urzędu w łoży, tak więc, jeśli urząd diakona był przygotowawczy do stanowiska Czcigodnego, Skarbnika, Sekretarza, Stewardów, Odźwiernego, mają wszystkie oni swoje obowiązki do wykonania i rangi do wsparcia; podczas gdy bracia są zobowiązani do przestrzegania woli i zachcianek Cz.M.

GRAMATYKA. Gramatyka uczy prawidłowego rozmieszczenia słów, zgodnie z idiomem lub dialektem każdego szczególnego ludu, a także doskonałości wymowy, która umożliwia nam mówienie lub pisanie języka z dokładnością, zgodnie z rozumem i poprawnym użyciem.—Preston.

G. A. O. T. U., celebrowany na wykładach z masonerii, jest tym samym Jehową, który oświadczył Mojżeszowi w płonącym krzaku swoje imię, ukazał się na ziemi w tym czasie i miejscu, które zostało przepowiedziane przez żydowskich proroków, pozbawionych jego zewnętrznego splendoru; potwierdził prawdę o swojej misji przez najdziwniejsze cuda i zakończył swe skuteczne pojednanie przez publiczne wstąpienie do pochmurnego filaru, czyli Szekiny, która unosiła się nad Górą Oliwną; a kolejne kroki tego wielkiego schematu zostały zawarte w systemie masonerii. Można zatem wykazać, że historyczne landmarki składają się z pewnych znaczących faktów zapisanych w pismach żydowskich, które zostały przyjęte we wszystkich wiekach, zarówno przed, jak i po przyjsciu Chrystusa, jako typowe dla Odkupiciela człowieka, a tylko od niego.

WIELKI ARCHITEKT. To Najwyższe Istnienie powinno być należycie czczone przez każdego brata jako Wielkiego Architekta nieba i ziemi, a jego imię nigdy nie powinno być wypowiedane, jak z największą pokorą i czcią. Nie jest niewłaściwe, kiedy zawsze mówimy o masonerii, aby nazywać Boga Wielkim Architektem nieba i ziemi, jak nazywamy go także Panem panów i Królem królów. Każdy, nawet ci,

którzy nie są wolnomularzami, nazywają go Stwórcą nieba i ziemi. Stworzył wszystko, co możemy zobaczyć; i jest pewne, że stworzył wiele rzeczy, których nie mamy mocy widzieć; a kiedy bracia starają się uwielbiać jego największe dzieło – kiedy pomagają w prowadzeniu duchowej świątyni w sposób, który ustanowił – z całą pewnością wypełniają jego święte prawo. Gadicke.

WIELKI WSCHÓD. Gdziekolwiek znajduje się nadrzędne ciało masonskich instytucji, miejsce to nazywane jest Wielkim Wschodem (Grand Orient); Londyn, Jork, Dublin, Edynburg, Paryż, Wiedeń i Amsterdam to wszystkie Wielkie Wschody w języku masonskim. Każdy stan w Ameryce ma Wielki Wschód, a każde inne miejsce, w którym znajduje się rządząca Wielka Loża, nazywane jest przez masonów Wielkim Wschodem. Wschód u masonów ma szczególne znaczenie. Dobrze wiadomo, że nauki najpierw powstały na Wschodzie, a olśniewająca kula światła z tego kierunku głosi chwałę dnia. „I oto Chwała Boga Izraela przybyła ze Wschodu, a głos Jego był jak szum wielu wód; ziemia świeciła chwałą Jego, Brama Wschodnia będzie zamknięta, nie będzie otwarta; nikt nie wejdzie przez nią, ponieważ chwała Boga Izraela weszła przez nią.. -Dalho.

WIELKA LOŻA To ciało zarządzające składa się z Wielkiego Mistrza z pełnym personelem fioleto- wych urzędników, Wielkich Stewardów na rok, oraz Mistrzów, Dawnych Mistrzów i Dozorców każdej patentowej loży. W Wielkiej Loży oprócz mocy uchwalania praw i regulacji dla rządu Rzemiosła oraz

zmiany, uchylania i uchylania ich, pod warunkiem, że nadal zachowują starożytne landmarki Zakonu, Wielka Loża ma również wrodzone uprawnienia do prowadzenia dochodzeń, regulowania i rozstrzygnięcia wszelkich spraw związanych z Rzemiosłem lub poszczególnymi lożami lub poszczególnymi braćmi, które może wykonywać samodzielnie lub za pomocą takiego delegowanego upoważnienia, które według swej mądrości i swobody może wyznaczyć; ale w samej Wielkiej Loży mieszka moc usypiania łóż i wydalania braci z Rzemiosła, moc, której nie powinna przekazywać żadnym władzom podrzędnym w Anglii. – Konstytucje.

WIELKI MISTRZ. Ten główny urzędnik jest zazwyczaj osobą najwyższej rangi. Jest nominowany podczas kwartalnego Zgromadzenia w grudniu, a wybory odbywają się w marcu następującym po nim. Jeśli Wielki Mistrz umrze podczas swojego panowania lub przez chorobę, nieobecność lub w inny sposób, nie może sprawować obowiązków w swoim urzędzie, zastępca Wielkiego Mistrza lub, pod jego nieobecność, Wielcy Dozorcy, gromadzi Wielką Lożę natychmiast, aby zapisać wydarzenie, a Wielka Loża wyznaczy trzech swoich członków, aby zaprosić ostatniego Wielkiego Mistrza do pełnienia funkcji Wielkiego Mistrza do czasu przeprowadzenia nowych wyborów; jeśli odmówi działania, to następnego, i tak dalej; ale jeśli nie zostanie znaleziony żaden były Wielki Mistrz, zastępca lub wielki urzędnik następny w randze i starszym będzie postępował jako przełożony. Jeśli w momencie wystąpienia wakatu w Wielkim Mistrzostwie będzie Pro-Wielki Mistrz, taki

Pro-Wielki Mistrz niezwłocznie stanie się Wielkim Mistrzem, dopóki nowe wybory nie odbędą się w zwykłym okresie. - Konstytucje.

WIELCY URZĘDNIICY. Żaden z wielkich urzędników nie może zostać usunięty, chyba że z powodów, które wydają się wystarczające dla Wielkiej Łoży; ale jeśli Wielki Mistrz będzie niezadowolony z postępowania któregokolwiek z jego wielkich urzędników, może przekazać sprawę do Wielkiej Łoży; i gdyby większość braci przedstawiła, że skarga jest zasadna, może dymisjować tego wielkiego urzędnika i wyznaczyć innego. - Konstytucja.

KLUB WIELKICH URZĘDNIKÓW. Jak sama nazwa wskazuje, nikt oprócz wielkich urzędników nie kwalifikuje się do członkostwa; ale nie ma karty do głosowania w celu przyjęcia, ponieważ uważa się, że wszyscy, którzy są uważani za godnych wzniesienia w Zakonie, mają naturalne prawo wstępu, chociaż dobrze wiadomo, że nie ma przymusu wstępowania do klubu i że kilku wielkich urzędników nie korzystają z okazji. Wielki Mistrz czasami honoruje klub swoją obecnością.

WIELKICH STEWARDÓW ŁOŻA. Ta łoża nie ma numeru, ale jest zarejestrowany w księgach Wielkiej Łoży i umieszczony na drukowanych listach, na czele wszystkich innych łoż i odpowiednio uszeregowanych. Jest reprezentowana w Wielkiej Łoży przez swojego Mistrza, Byłych Mistrzów i Dozorców. Będąc ukonstytuowaną jako łoża Cz. Mistrzów, nie ma mocy tworzenia, przeprowadzania ani podnoszenia Masonów.

WIELCY DOZORCY. Wielcy Dozorcy są mianowani przez Wielkiego Mistrza co roku, w dniu jego instalacji, a jeśli są obecni, mają być natychmiast zainstalowani. Urzędnicy ci powinni regularnie odsłużyć urząd Cz. Mistrza Łoży. Nie mogą działać jako Dozorcy zwykłej Łoży, kiedy kontynuują Wielkie Dozorstwo. Kiedy rzeczywiście Wielcy Dozorcy znajdują się w Łoży, nikt inny nie może zająć ich miejsca; ale w przypadku ich nieobecności obecny starszy Były Dozorca powinien działać pro tempore. Jeśli nie będzie żadnych Byłych Dozorców, Wielki Mistrz może skierować dowolnego Mistrza Łoży do pełnienia funkcji Wielkiego Dozorcy na tę okazję. -Kostytucje.

GRÓB. Greckie groby zawsze były oznaczone krzewem zwanym ποθος lub girlandą ziół. Na cześć zmarłych rzucali na grób konary i liście; jak Eurypides mówi, że zrobili dla Polykseny, kiedy umarła; bo jeśli pod koniec mężczyzna był zwycięski lub coś podobnego, mieli zwyczaju zwieńczać zwłoki dzielnego z konarami i liśćmi mirtu, jak w Eurypidesie, Wyb. wers 510. Nie będę mówił o tym, czy w tym wszystkim była jakaś aluzja do złotej gałęzi Wergiliusza.

POWAGA. W dobrej Łoży cisza i powaga są zaleceniami podczas godzin przeznaczonych na prace. Zwykła działalność ma zbyt poważny charakter, aby można było mówić o jakichkolwiek zakłóceniach; stąd też Dawne Obowiązki mówią, że żaden brat nie zachowuje się śmiesznie lub żartobliwie, gdy Łoża jest zaangażowana w to, co poważne i uroczyste; ani nie używa żadnego niestosownego języka pod jakimkolwiek pozorem; ale oddaje należną cześć Mistrzom,

Dozorcom i Braciom, z wielkim poważaniem. Należy w miarę możliwości unikać hałasu poruszania się siedzeń lub stóp; a dla tego powodu, piasek nie może być rozsypany na podłodze; bracia nie mogą też opuszczać łoży podczas uroczystych ceremonii, aby hałas, jaki to spowodował, nie zakłócił ich przebiegu. Efekt inicjacji zostałby całkowicie zniszczony przez wszelkie tego rodzaju przerwy; i łatwo jest zrozumieć, że taki sam rodzaj zakłóceń dałby efekt odwrócenia uwagi braci podczas wykładów.

WIELKIE ŚWIATŁA. Masoni są oświeceni dużymi i mniejszymi światłami. Biblia, węgielnica i cyrkiel należą do pierwszych; i słońce, księżyc i Cz.·Mistrz, lub gwiazdy, do drugich. Wielkie światła są nieśmiertelne i nie są ograniczone czasem ani przestrzenią; mniejsze są ograniczone przez oba. Biblia panuje nad naszą wiarą i rządzi nią; węgielnica nad naszymi działaniami; a cyrkiel trzyma nas w więzi jedności z całą ludzkością, zwłaszcza z Bratem wolnomularskim. Lub innymi słowy, Biblia nakazuje nam wznieść nasze dusze do rozsądnej i racjonalnej wiary; węgielnica uczy, aby dyscyplinować nasze umysły tak, aby odpowiadały one czystemu i niezwłocznemu posłuszeństwu prawom naszej ojczyzny; a cyrkiel uczy nas, jak pielęgnować nasze rozumienie, abyśmy mogli żyć w więzi społecznej i braterskiej jedności z całą ludzkością, bez względu na ich różne poglądy na kwestie religijne lub polityczne. -Gadicke.

DOTYK I ZNAK. W czasach prymitywu, mówi masonski autor w Ameryce, kiedy ludzie, nieświadomi chirografii, wyciskali pieczęci swoich pergaminów

zębem dla podpisu, to zwykli mistrzowie masoni przekazywali uczniowi uścisk lub znak, którym powinien ujawnić się każdemu Masonowi jako regularny Uczeń cechu; a inny, gdy ukończył swoją praktykę rzemiosła. i przeszedł do rangi czeladnika ; a trzeci, gdy dzięki wytrwałości i umiejętności stał się mistrzem pracy, wznosił budynki, wynajmował Czeladników lub najemników i przyjął uczniów. Słowo, znak i uścisk, w tamtych czasach, były świadectwem Rzemiosła dla jego regularnie nauczanych członków.

PRZEWODNIK. Podczas naszego wstępowania do masonerii szukamy zdolnego przewodnika, który poprowadzi nas od tego mrocznego stanu ludzkiego życia do światła, a kiedy dotrzemy do tego pożądanego punktu, uderzają nas symboliczne przedstawienia przed nami; i pod obietnicą wierności rozpoczynamy naszą karierę w tym tajnym stowarzyszeniu Wolnych i Uznanych Masonów. Stopniowo wynurzamy się z najniższej doliny, a dzięki studiom dochodzimy do najwyższego stopnia okultystycznej nauki, lub do największej mentalnej doskonałości - Husenbeth.

GARDŁOWY. (GUTTURAL) Gardłowy znak nawiązuje do wstrzemięźliwości, która wymaga ostrożnego nawyku powściągliwości, co może być konieczne, aby uchronić nas przed ryzykiem naruszenia naszego obowiązku i poniesienia kary. -Hemming.

HAGAR. Abraham był niezmiernie przywiązany do syna Hagara z egipskiej niewiasty, a gdy dorastał, uczucia jego ojca wzrastały tak niezmiernie, że gorliwie błagał Pana, aby Izmael mógł być

dzieckiem obiecany. Ale prośba została odrzucona jako niezgodna z Boskimi celami; bo dzieci nie mogą odziedziczyć wolnego i szlachetnego ducha, jeśli nie zrodziły się z wolnej kobiety.

HAGGAI. Ten święty prorok i naczelnik Sanhedrimu lub Kapituły Królewskiej urodził się w niewoli babilońskiej i wrócił do Jerozolimy z Zorobabelem i Jeszua. Zachęcał ich do wznowienia pracy Świątyni, kiedy to zostało przerwane prawie czternaście lat, w wyniku intryg Samarytan i innych, podekscytowanych wydaniem edyktu Cyrusa. Prorok przedstawia lud jako bardziej gotowy do budowania i ozdabiania własnych mieszkań niż do pracy w służbie Bogu. Mówi im, że złe czasy, których doświadczyli, były całkowicie spowodowane tą przyczyną. Następnie zachęca ich obietnicami przyszłych błogosławieństw; i przepowiada ważne objawienia, które powinny poprzedzać ostateczne przyjście Mesjasza, kiedy królestwa świata powinny stać się królestwami Pana i Jego Chrystusa.

MŁOTEK. Dzięki temu małemu narzędziu Cz. Mistrz Łoży zarządza licznymi spotkaniami. Uderzenie młotka Mistrza nakazuje pilność, ciszę lub zakończenie pracy, a każdy brat szanuje i honoruje jego dźwięk. Jak dotąd młotek jest symbolem mocy Mistrza. Młotka nie wolno nigdy stracić z oczu podczas pracy w loży; i gdyby Mistrz był nieuchronnie zmuszony do opuszczenia loży, musi ją przekazać swojemu Zastępcy lub Byłemu Mistrzowi lub jakiemuś innemu odpowiedniemu bratu. Dozorcy nie rządzą lożą za pomocą młotków, kierują jedynie uwagę na polecenia Cz. M. -Gadicke.

DŁOŃ. Kiedy nieszczęścia naszego brata wzywają do naszej pomocy, nie powinniśmy cofać ręki, która mogłaby go podtrzymać przed zatonięciem; ale powinniśmy oddać mu te usługi, które, nie obciążając ani nie raniąc naszych rodzin lub fortun, dobroczynności lub religii, dyktowane są nam dla ratowania naszych bliźnich. - Dawne Wykłady.

HARODIM. Misteria tego Zakonu są charakterystyczne dla samej instytucji; wykłady Kapituły obejmują każdą gałąź systemu masońskiego i reprezentują sztukę wolnomularską w gotowej i kompletnej formie. Ustanowiono różne klasy a poszczególne wykłady ograniczają się do każdej z nich. Wykłady są podzielone na sekcje, a sekcje na klauzule. Sekcje są corocznie przypisywane przez Głównego Haroda do pewnej liczby wprawnych współtowarzyszy w każdej klasie, którzy są mianowani Sekcjonistami; i są oni upoważnieni do rozpowszechniania klauzul swoich odpowiednich sekcji, z aprobatą Głównego Haroda i Dyrektora Generalnego, wśród zwykłych współtowarzyszy Kapituły, którzy są określanii jako Trzymający Klauzule. Tacy współtowarzysze, dzięki wytrwałości znający wszystkie sekcje wykładu, zwani są Wykładowcami; i spośród nich zawsze wybierany jest Dyrektor Generalny.

HARPOKRATES. Ten egipski bóg był nieznaną Grekom do czasów Aleksandra. Czcili go pod nazwą Sigalion i obdarzali go wieloma atrybutami nieznanymi starożytnym Egipcjanom. Pojawia się jako młody mężczyzna w egipskiej mitrze, trzymający róg obfitości, lotos i kołczan, w towarzystwie makowca i sowy,

okryty długą szatą, zwieńczony wawrzynem, z palcem na ustach, rogiem obfitości. W Stosch mamy popiersie owinięte w siatkę, wawrzyn na głowie, kule i węże na piersi, ale palec na ustach i kosmyk włosów odróżniają prawie wszystkie jego postacie. –Fosbroke.

SŁUCH. Słuch jest tym zmysłem, dzięki któremu jesteśmy w stanie odróżnić dźwięki i jesteśmy zdolni do percepcji harmonii i melodii, ze wszystkimi przyjemnymi urokami muzyki; dzięki temu możemy cieszyć się przyjemnościami w społeczności; i wzajemnie przekazywać sobie nasze myśli i zamiary, nasze cele i pragnienia, a dzięki temu nasz rozum jest zdolny do wywierania najwyższej mocy i energii. –Dawne Wykłady.

SERCE. Serce jest siedzibą uczuć, namiętności i pragnień; jest przykazanie dane przez Salomona, aby zachować nasze serca, oznacza to, że powinniśmy pilnie zachowywać nasze dobre usposobienie i poprawiać nasze złe. Wszystkie działania życia człowieka rodzą się i pochodzą z serca; które jest źródłem nie tylko naszego naturalnego życia, ale także naszego śmiertelności; jakie serce człowieka jest, tak samo będzie z jego życiem: jeśli jego serce będzie czyste i niewinne, jego życie nie będzie niegodziwe i złośliwe; a jeśli jego serce jest złe i złośliwe, jego życie nie może być czyste i niewinne. –Biskup Beveridge.

WYSOKOŚĆ. Od ziemi do nieba.

BEZSILNOŚĆ. Jako wolnomularzowi twoje pierwsze przyznanie się do stanu bezradności było symbolicznym

przedstawieniem wejścia wszystkich ludzi w ich stan śmiertelnej egzystencji; wpoiło cenne lekcje naturalnej równości, wzajemnego uzależnienia. Pouczyło cię o aktywnych zasadach powszechnej życzliwości i miłości, aby uczynić je pociechą twoich własnych nieszczęść i rozszerzyć ulgę i pociechę na twoich współtowarzyszy w godzinie ich cierpienia. Wymagało od ciebie uwolnienia duszy od panowania pychy i uprzedzeń, wyjścia poza granice poszczególnych instytucji i postrzegania w każdym synu Adama brata w prochu. Przede wszystkim nauczyło cię pochyłać się z szacunkiem i rezygnacją przed wolą Wielkiego Architekta Wszechświata i dedykować w ten sposób swoje serce oczyszczone z każdej złośliwej pasji i przygotowane na przyjęcie prawdy i sprawiedliwości.

HIEROGLIFIKA. Użyto hieroglifów przed odkryciem sztuki pisania, a także poprzez obrazy przedmiotów naturalnych lub naukowych, przedstawiano niewidzialne rzeczy i idee, których inaczej nie można by wytyczyć. Ze względu na swoje znaczenie i trudność czytania, uważano je za święte. Hieroglify należy zawsze rozumieć jako obrazkowe reprezentacje, a symbol może być zarówno obrazkowym przedstawieniem, jak i działaniem. Z tego, co tu powiedziano, wolnomularz będzie w stanie dostrzec, które z masonskich przedmiotów ma uważać za hieroglify, a które za symbole. -Gadicke.

PEŁNA DWUNASTA. Mamy starą tradycję, przekazaną ustnie, że obowiązkiem Hiram Abiffa było nadzorowanie robotników; oraz że raporty urzędników były zawsze badane z największą skrupulatnością.

Na rozpoczęcie dnia, kiedy słońce wschodziło na wschodzie, jego stałym zwyczajem było, zanim przystąpił do pracy, wejść do świątyni i ofiarować swoje modlitwy Jehowie, aby otrzymać błogosławieństwo dla pracy. W ten sposób, gdy słońce zachodziło na zachodzie, a roboty dnia zostały zamknięte, a robotnicy odeszli, składał dzięki Wielkiemu Architektowi Wszechświata za harmonijną ochronę dnia. Nie zadowolając się tym pobożnym wyrazem jego uczuć rano i wieczorem, zawsze chodził do świątyni o godzinie dwunastej, kiedy ludzie zostali wezwani od pracy do odświeżenia, do zbadania postępu pracy, do narysowania świeżych wzorów na tablicy kreślarskiej, jeśli taka była konieczność, i do wykonywania innych prac naukowych, nigdy nie zapominając o święceniu swoich obowiązków przez uroczystą modlitwę. Te religijne zwyczaje były wiernie wykonywane przez pierwsze sześć lat w tajnych zakamarkach jego łoży i przez ostatni rok w okolicach Najświętszego Miejsca. W końcu, tego samego dnia wyznaczonego do święcenia kamienia zwornikowego budynku, zgodnie z naszą tradycją przyszedł samotnie jak zwykle w godzinie dwunastej i nie wrócił żywy.

WESOŁOŚĆ (HILARITY). Na wszystkich świętach masońskich wesołość powinna być łagodzona przez przemyślenia i ostrożność; i chociaż nie mamy nic przeciwko temu, w słowach starej pieśni masońskiej, aby

„Ukoronować miskę i napełnić szkło,
Do każdej cnoty, każdej łaski,
Do braterstwa wznoszącego
Zdrowie potrzykroć”,

Nie zapominajmy, w godzinach relaksu, o zachowaniu

decorum w świętowaniu i niewinności w wesołości, ponieważ, gdy przyjemność jest statkowana cnotą, jej urok zostanie zwiększony, a animusz wzrośnie.

WZGÓRZA I DOLINY. Zanim nastąpiła wygoda dobrze ukształtowanych łoż, bracia spotykali się na najwyższych wzgórzach i w najniższych dolinach; a gdyby zapytano ich, dlaczego spotkali się tak wysoko, tak nisko i tak bardzo tajemniczo, odpowiedzieliby, że lepiej widzieć i obserwować wszystko, co może się wspiąć lub zejść; a w przypadku pojawienia się profanów, Odźwierny może powiadomić Cz. M. na czas, co oznacza, że łoża zostanie zamknięta, a klejnoty zapieczętowane, zapobiegając tym samym bezprawnemu wtargnięciu. -Dawne Wykłady York.

HIRAM. Imię nadane młotkowi Czcigodnego Mistrza, bowiem jak Salomon kontrolował i kierował robotnikami w Świątyni dzięki pomocy budowniczego Hirama, tak też Cz. Mistrz zachowuje porządek w łoży za pomocą młotka. -Mackey.

HIRAM, KRÓL TYRU. Gdy Salomon postanowił zbudować świątynię w Jerozolimie, wysłał poselstwo do Tyru, prosząc Hirama, króla Tyryjczyków, o dostarczenie mu robotników do wycinania drzew w Libanie i kamienia w kamieniołomach Tyru, na budowę tego świętego gmachu. Odpowiedział on Salomonowi w języku miłości i szacunku. Zgodził się rozszerzyć braterską więź tej miłości i braterskości, która była wspólna zarówno dla prawdziwego, jak i zwykłego mularstwa, poprzez dostarczenie cedrów i innego drewna z lasu Libanu w celu wzniesienia

świątyni żywemu Bogu i zapewnienia największej ilości ekspertów-architektów swojego królestwa do jej budowy, pod warunkiem uzyskania pewnych dostaw zapasów w zamian; i wykonał swój kontrakt z księżką hojnością i masońską szczerością. Ale nawet to byłoby niewystarczające, aby osiągnąć jakikolwiek satysfakcjonujący rezultat, bez obecności mistrza umysłu do animowania i kierowania postępowaniem; a król Tyru zapewnił tego Mistrza w osobie swojego głównego architekta, Hiram Abiffa, dzięki któremu miało zostać ponowne zjednoczenie mularzy spekulatywnych i operatywnych.

HIRAM ABIFF. Ten zadziwiający i pomysłowy architekt był synem wdowy z plemienia Naftali, ale jego ojciec był człowiekiem z Tyru, robotnikiem w mosiądzu. Był najbardziej utalentowanym projektantem i operatorem na ziemi, którego umiejętności nie ograniczały się tylko do budowania, ale rozciągały się na wszelkiego rodzaju prace, zarówno w złocie, srebrze, mosiądzu lub żelazie; czy to w płótnie, gobelinie lub hafcie; bez względu na to, czy uważany jest za architekta, rzeźbiarza, budowniczego czy projektanta, równie go ceniono. Z jego projektów i pod jego kierunkiem rozpoczęto, kontynuowano i zakończono wszystkie bogate i wspaniałe wyposażenia świątyni z wieloma dodatkami. -Anderson.

HISTORYCZNY. Historyczna część wykładu Royal Arch odnosi się do trzech odrębnych epok, a mianowicie do utworzenia Świętej Łoży, Uświęconej Łoży i Wielkiej Królewskiej Łoży.

ŚWIĘTY OGIEŃ. Kiedy Nehemiasz został powołany do rządu Judei, z pełnym autorytetem, aby zbudować mury Jerozolimy i dokończyć Drugą Świątynię, posłał na poszukiwanie świętego ognia, który przed niewolą babilońską kapłani ukryli w suchej i głębokiej studni; nie znajdując tam żadnego ognia, lecz tylko gęstą i błotnistą wodę, pokropił nią ołtarz, a wtedy drewno, które było tak skropione, wzniciło ogień, gdy tylko słońce zaczęło świecić; za cud uznał to Król Persji, sprawił, że miejsce objęto murami, gdzie ogień był ukryty, i dał kapłanom wielkie łaski i przywileje. — Calmet.

ŚWIĘTA ZIEMIA. Loża znajduje się na świętej ziemi. Pierwsza loża została poświęcona z powodu trzech wielkich ofiar dla niej, które spotkały się z boską aprobatą. Najpierw po gotowej zgodzie Abrahama na wolę Bożą, wyrażona w odmowie ofiarowania jego syna Izaaka jako ofiarę całopalną, gdy spodobało się Wszechmogącemu zastąpić bardziej godną uwagi ofiarą zamiast niego; po drugie, wiele pobożnych modlitw króla Dawida, które faktycznie uśmierzyły gniew Boży i ustała zaraza, która wtedy szalała wśród ludu, z powodu jego nieumyślnego pomylenia kolejności; i po trzecie, liczne dziękczynienia, obłacje, i kosztowne ofiary, które Salomon, król Izraela, złożył na zakończenie, poświęcenie i konsekrację świątyni jerozolimskiej, na służbę Bożą. Te trzy rzeczy stały się wtedy, i wierzę, że kiedykolwiek się to znów się stanie, uczyni pracę ziemską loży masonskiej świętą.

ŚWIĘTA Z ŚWIĘTYCH. Najgłębsza i najświętsza część Świątyni była nazywana Świętą z Świę-

tych, a czasem Najświętszą, a została wyświęcona i wykonana celowo w celu przyjęcia Arki Przymierza. Całym celem i powodem tego najświętszego miejsca jest niczym innym, jak przyjąć tabernakulum. To miejsce lub izba miało dokładną formę sześcienną, jako trzydzieści stóp kwadratowych i trzydzieści stóp wysokości. Pośrodku umieszczono arkę, na kamieniu wznoszącym się tam na wysokość trzech palców nad podłogą, jakby cokołem. Po obu jego stronach stały dwa cheruby wysokie na piętnaście stóp; jeden po jednej stronie, drugi po drugiej stronie, w równych odległościach od środka arki i każdej ściany bocznej; gdzie, mając rozszerzone skrzydła, z dwoma z nich dotknęły wspomnianych ścian bocznych, a dwoma pozostałymi spotkały się i dotknęły się dokładnie nad środkiem arki; tak że arka stała dokładnie pośrodku między tymi dwoma cherubinami. -Prideaux.

ŚWIĘTA LOŻA. Ta loża została otwarta u podnóża góry Horeb, na pustyni Synaj, około dwa lata po wygnaniu Izraelitów z Egiptu, na miejscu, gdzie Mojżesz najpierw otrzymał rozkaz zejścia do Egiptu, i gdzie kazano mu zdjąć buty z nóg, bo ziemia była święta. Tutaj Wszechmogący przekazał mu dekalog z formami tabernakulum i arki, i tutaj podyktował te szczególne formy ustroju cywilnego i religijnego, które, oddzielając swój lud od wszystkich innych narodów, zostały poświęcone Izraelowi jako wybrane naczynie dla jego służby. W tej loży przewodniczył Mojżesz, wielki i natchniony prawodawca; Aholiab, wybitny rzeźbiarz i hafciarz oraz słynny architekt Bezaleel.

MIÓD. Miód był powszechnie używany jako symbol śmierci. Starożytni robili libacje po śmierci z miodu, wina i krwi. W ustach zmarłych Grecy umieszczali ciastka pogrzebowe, aby zaspokoić gniew Cerbera. Tak u Wergilusza: *Melle soporatum et medicatis frugibus offam.* Ποπανα, lub okrągłe, szerokie lub cienkie ciasta z miodem, stanowiły część ofiar pogrzebowych, Hecaty lub Księżycy.

NADZIEJA. Nadzieja jest kotwicą duszy, zarówno pewnej, jak i niezłomnej: niech mocne poleganie na dobroci Wszchemogącego ożywi nasze wysiłki i umożliwi nam utrwalenie naszej nadziei w granicach Jego najłaskawszych obietnic, wtedy osiągniemy sukces; jeśli wierzymy, że coś jest niemożliwe, nasze przygnębienie może temu się przyczynić, ale jeśli wytrwamy do końca, w końcu pokonamy wszelkie trudności. -Dawne Wykłady.

HOREB. Ta góra była niezwykła dzięki siedmiu niezapomnianym wydarzeniom. Płonący Krzak; uderzenie skały laską Mojżesza; podniesienie rąk Mojżesza przez Aarona i Hura, które spowodowały rzeź Amalekitów; przekazanie prawa; czterdzieści dni wstrzemięźliwości Mojżesza; zniszczenie dwóch kamiennych stołów na widok złotego cielca; i niebiańska wizja Eliasza.

GOŚCINNOŚĆ. Biały kamień wspomniany w Apokalipsie wydaje się mieć pewien związek ze szczególnym zwyczajem starożytnych, z którym rozpoczęli i utrwalili wyrafinowaną przyjaźń. W tym celu umawiające się strony wzięły mały kawałek kości,

kości słoniowej lub kamienia, i dzieląc go na równe i podobne części, jeden z osobników napisał swoje imię na jednym z nich, a jego przyjaciel na drugim, i dokonali wzajemnej wymiany. Ten mały żeton lub „pamiątka” został zachowany jako święta przysięga i pamiątka przywiązania najświętszego i nienaruszalnego, całego i trwałego, które można było znaleźć. Uwzględniając słowo, znak i oznakę nieubłaganego braterstwa, było ono sposobem na ustalenie uczuć serca po wielu latach nieobecności oraz zapewnienie mu przywileju przywilejów i udziału w gościnności i miłości. Oczywiście żeton został starannie zachowany. Choć sam w sobie uważany za niewielką wartość, ale jako pamiątka wysoko cenionego przyjaciela, gdy odnawia te radosne emocje, których był obiektem, i przywołuje historię, która ujmowała serce, jego wartość stała się nieoceniona, a gdy jest jeszcze ktoś, kto mógłby to wykorzystać, posiadacz przetrzymywał go z wielką prywatnością, ostrożnie ukrywał przed każdym wyryte na nim imię lub znak. -Harris.

KLEPSYDRA. Klepsydra jest symbolem ludzkiego życia. Nie możemy bez zdziwienia patrzeć, jak małe cząsteczki, które zawiera w środku, przesypują się niemal niezauważalnie, a jednak, ku naszemu zdziwieniu, w krótkim czasie wszystkie się wyczerpują. W ten sposób przemija życie ludzkie. Pod koniec krótkiej godziny życia człowieka, śmierć zadaje cios i sprowadza go ze sceny do jego długiego i mrocznego miejsca spoczynku.

GODZINY PRACY. Mistrzowie i urzędnicy powinni zawsze być punktualni w swojej obecno-

ści i przestrzegać skrupulatnie godziny spotkania; dla prawidłowego zachowania urzędnicy będą niezmiennie zapewniać odpowiednią punktualność u braci. Nie wiem, co bywa bardziej obrzydliwe i nie-smaczne dla umysłu niż bezowocne czekanie na obecność wyższych urzędników, ze spodziewanym rozczarowaniem.

HUMANIZM. Co to jest i jak różnie można to wyjaśnić, nie trzeba tutaj podawać. Dla wolnomularza musi to być sprawa serca. Wszystkie loże muszą stosować go względem siebie, podobnie jak każdy brat, nie tylko w loży, ale także poza nią. –Gadicke.

JESTEM. Według kabalistycznych teologów, Mojżesz, pytając Pana, czy powie mu imię swojej Boskiej Esencji, otrzymał za odpowiedź, „JA JESTEM, KTÓRY JESTEM”, posyłam po ciebie, (dzieci Izraela), równoważny do powiedzenia – Jaki jest pożytek z pytania, dla tego co jest niewytłumaczalne? „JA JESTEM KTÓRY JESTEM”, jak mówią starożytni mędrcy, oznaczało, że był z nimi w tej niewoli, tak samo byłoby w innych; i dlatego objawił Mojżeszowi Tetragrammaton; i powtórzył to, tak jak On zmanifestował się poprzez swoją reprezentację dziesięciu suwerennych światła: i w ten sposób stałby się znany, chociaż ukryty w nich; ponieważ Jego istnienie będzie zawsze ukryte przed wszystkimi i nie może być wyjaśnione przez żadną postać. –Manasseh Ben Izrael.

IDEE. System żydowski składał się głównie z ceremonii, powiedzeń i figur, oznaczających rzeczy intelektualne i obowiązki moralne. Ten sposób na-

uczania moralności był konieczny w tym wczesnym okresie świata. I dlaczego ? - Bo wtedy zaledwie jedna osoba na dziesięć tysięcy, oprócz kapłaństwa, potrafiła czytać. Ludzie nie byli wtedy w stanie przejawiać myśli za pomocą pisma, stąd też pojawiła się konieczność nauczania przez znaki i symbole, że gdy wpadały w oczy, powinny wznosić odpowiednie myśli w umyśle, a tym samym przekazywać moralne prawdy i obowiązki przez wzrok i działanie narzędzi i instrumentów mechanicznych. Jest to punkt oparcia, na którym spoczywa i zamienia się w pierwszą i najbardziej fascynującą część wyjaśnienia pochodzenia masońskich pouczeń. -Waterhouse.

NIELEGALNE ZAWIESZENIA. Jeśli Wielki Mistrz nie jest zadowolony, że jakkolwiek brat był nielegalnie lub bez wystarczającej przyczyny, zawieszony, usunięty, lub wyłączony z jakichkolwiek jego masońskich funkcji lub przywilejów, przez jakąkolwiek zwykłą lożę lub jakkolwiek podrzędny organ, może nakazać jego przywrócenie lub odwieszenie, a także może zawiesić, do następnego, kwartalnego zgromadzenia, jakąkolwiek lożę lub brata, który odmówi wykonania takiego polecenia. - Konstytucje.

NIEŚMIERTELNOŚĆ DUSZY. Wiara w tę doktrynę jest wpajana w masonerii przez kilka wyrazistych emblematów, a zwłaszcza przez drugi stopień drabiny Jakuba i gałązkę akacji. -Mackey;

NIERUCHOME. Nieruchome klejnoty to plansza, na której Cz. M. rysuje swoje projekty; kamień nieciosany, który Uczeń ma obrabiać i ciosać; i kamień

ociosany, który doświadczony Czeladnik sprawdza i dostosowuje swymi narzędziami. Są one określane jako nieruchome, ponieważ są one umiejscawiane w miejscach przydzielonych im w łoży, aby bracia mogli się moralizować. Dawniej nazywano je deską kreślarską, kamieniem surowym i szpiczastym.

OSKARŻENIE. W 1842 roku w Nowym Jorku wydarzyła się pojedyncza sprawa, w której prawa i przywileje Cz. Mistrza łoży znalazły się w zagrożeniu, w wyniku działania jego łoży. Po otwarciu łoży Mistrz był nieobecnym przez krótki czas, po powrocie okazało się, że wysunięto przeciwko niemu zarzuty i powołano komitet do osądzenia go, a I Dozorca odmówił zwrotu do jego rąk patentu i młotka. Po złożeniu skargi do Wielkiego Mistrza przez Cz. Mistrza, ten polecił Wielkiemu Sekretarzowi, aby poinformował I Dozorcę, że powinien niezwłocznie zwrócić patent do rąk Cz. Mistrza, a łoża do rozstrzygnięcia sprawy musi zostać zawieszona, a członkowie gotowi do przedstawienia swoich zarzutów przed Łożą Wielkich Stewardów, przed którą wszystkie strony niezwłocznie mają się stawić. Podstawą jego decyzji było, że Mistrz nie może być przedmiotem oskarżenia przez tych, którzy nie są zaznajomieni z jego obowiązkami, o których nie mogą wiedzieć, dopóki sami nie zasiądą na Wschodzie.

NIEDOSKONAŁOŚCI. System nauczany w zwykłych łożach może mieć pewne zbędności lub niedoskonałości, spowodowane przez lenistwo lub ignorancję starych członków. I rzeczywiście, poruszając się przez jakąś niezrozumiałość i niejasność,

obrzędy mogą zostać spłycone; przez wiele stuleci, języków i sekt, i partii, przez które przeszła, raczej zastanówmy się, czy kiedykolwiek dotarła ona do obecnego wieku bez większych niedoskonałości
-Anderson,

UPRAWOMOCNIENIE. Ogólny zbiór masońskich narzędzi może przypominać Mistrzowi o jego mocy i jurysdykcji, podczas gdy ostrzegają go, by unikał nadużywania tej władzy, do ograniczania swojej jurysdykcji i przekraczania swojego postępowania. One również dają mu obfite tematy poradnictwa dla tych, którzy pomagają mu w rządzeniu Bractwem, a także wszystkim braciom, nad którymi ma przewodniczyć. Może pragnąć doskonałości świętych pism jako roli życia; ponieważ pisma te uczą nas, że urodziwszy się na poziomie, powinniśmy działać na węgielnicy, opisując nasze pragnienia w zasięgu cyrkla darów Natury, wysypanych z rogu obfitości. Tutaj także może napominać ich, aby postępowali uczciwie, nie cierpiąc ani presji ubóstwa, ani chciwości bogactw, aby nie kusić serca ani na moment, by zboczyć z linii prostoty, która jest zawieszona przed nimi z centrum nieba. Podział czasu na równe i regularne porcje, może również powodować, jako najpewniejszą metodę zabezpieczenia największego dobra przed możliwościami, jakie nam zapewniono. Podporządkowanie naszych pasji i pragnień jest tutaj jak nauczanie przez młotek, który jest używany przez budowniczego operatywnego do usuwania narośli i wygładzania powierzchni szorstkich materiałów dla budynku; podczas gdy regulaminy łoży regulują zachowanie rzemieślników, podczas gdy gromadzą się w celu

doskonalenia społecznego i rekreacji umysłowej, a jednocześnie oddzieleni od reszty ludzkości i umieszczeni tam, gdzie nie ma nikogo oprócz braci.
-Monitor.

POSĄDZENIA. Indywidualne błędy lub wykroczenia powinny jedynie odzwierciedlać dyskredytację grzeszących części gigantycznej społeczności takiej jak nasza, której nauczający są rozrzućeni po świecie i znajdując się w każdym cywilizowanym kraju, nie mogą jednak być odpowiedzialni za niewłaściwe postępowanie każdego członka jego ciała. Bardzo często słyszy się, że ci, którzy nie są masonami, naciskają na ten argument z całą siłą i pewnością przekonania. Mason niewłaściwie się zachował, powiedzą, a więc masoneria musi być złą instytucją. Ale ten sposób rozumowania jest absurdalny. Weźmy ten argument z innego punktu widzenia i czym on się kończy? Ogólnym potępieniem wszystkich instytucji, ludzkich i boskich. Jakże by nas to zszokowało, gdyby zastosowano w dla chrześcijaństwo. Chrześcijanin bywał winny aktów przemocy; okradł jednego sąsiada, oczernił innego, zamordował trzeciego; i to było konsekwencją chrześcijaństwa? Czy to nie jest niedorzeczne, czy wynika z tego, że gdy niegodziwy chrześcijanin popełnia morderstwo, że religia chrześcijańska musi koniecznie polecać popełnianie morderstwa? Tak jest i z wolnomularstwem. Jeśli niektórzy bracia jak dotąd zapominają o swoich poważnych obowiązkach nieprzekraczania granic w przyzwoitości, jeśli dostali wotum nieufności od świata i hańbili się w oczach Boga i człowieka, nie można uważać, aby instytucja zalecała takie postępowanie.

PODATKI. Członkowie tajnego stowarzyszenia tyryjskich artystów, którzy zostali wynajęci przez króla Salomona do wzniesienia tej świętej struktury, aby odróżnić ich od Żydów, którzy wykonywali bardziej podrzędne prace, zostali uhonorowani epitetem Wolnych, załączonego do nazwy budowniczy lub mularz; a będąc utalentowanymi cudzoziemcami, uwolniono ich od zwykłych podatków płaconych państwu przez poddanych Salomona. -Husenbeth.

NIEWYMAWIALNE. Żydzi kabalistyczni, a po nich Józef Flawiusz i niektórzy Rzymianie, myślą, że Mojżesz nie prosił o imię Boga w płonącym krzaku, ale o prawdziwą wymowę imienia Jego, która, jak mówią, zaginęła przez niegodziwość ludzkości; z tego powodu poprzedni twierdzą, że słowo gholam, używane przez Boga po chwili, napisane bez vau, nie powinno być świadczone na zawsze, lecz ukryte, od korzenia ghalfim, aby się ukryć; nie biorąc pod uwagę tego, gdyby tak było, powinno być napisane gkalom, a nie gholam. Na tej podstawie wszyscy Żydzi nazywają Shemhamphorah, niewymawialne imię, o którym Józef Flawiusz mówi, że nigdy nie był znane ani słyszane, zanim Bóg powiedział to Mojżeszowi, z którego powodu nigdy go nie wymawiają, ale używają słowa Adonai, lub Elohim, lub wyraźnie słowa Hashem, IMIĘ, aby to wyrazić. Tak więc w swoich listach i wspólnym dyskursie zamiast mówić, że Pan was błogosławi, mówią, że Imię was błogosławi. --Universal History.

ZĄBKOWANY OBREĘB. Jest to stara nazwa zdo-bionej obwodu, która otacza mozaikowy bruk.

WIEZI NIEZAWODNE. Masoneria niweluje wszystkie partie, godzi wszystkie prywatne opinie i czyni z tych, którzy przez ich Wszechmogącego Ojca, zostali stworzeni z jednej krwi, aby byli jednym sercem i jednym umysłem; bracia związani są przez tę nierozzerwalną więź, miłość do Boga i miłość ich rodzaju. -Daniell.

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ. Masoneria jest nauką progresywną i nie osiąga się jej w żadnym stopniu doskonałości, ale przez czas, cierpliwość i znaczny stopień zastosowania i przedsiębiorczość; albowiem nikt nie jest dopuszczony do najgłębszych tajemnic, ani najwyższych zaszczytów tej Wspólnoty, dopóki nie zostaniemy zapewnieni, że przyswoił sobie dyskrecję i moralności.

KOGO NIE MOŻNA WYBRAĆ. Aby zapobiec wprowadzeniu niewłaściwych osób, regulamin wewnętrzny każdej loży przewiduje, że żadna osoba nie może zostać masonem, ani nie może być członkiem loży, jeżeli w głosowaniu przeciwko niej pojawią się trzy czarne kule. Niektóre loże nie życzą sobie takiego handikapu, ale wymagają jednomyślnej zgody obecnych członków; niektóre przyjmują jedną czarną kulę, dwie, co przewiduje regulamin każdej z nich. Loża musi zatem kierować się nim w tym względzie; ale jeśli są trzy czarne kule, taka osoba nie może, pod żadnym pozorem, zostać przyjęta.

WPŁYW. Wpływ masonerii może być poparty tylko przez jednomyślną determinację wśród braci, aby zachować w swoich zwykłych lożach najwyższą

regularność i przyzwoitość, zachowania obrzędów i ceremonii, a ponad wszystko, postanowienie praktykowania, w ich zasadach, tych moralnych obowiązków, które są tak mocno zalecane i tak pięknie prezentowane na wykładach loży.

INICJOWANY. Inicjowani, choć przebywający w loży, pracują nad doskonaleniem własnych zdolności umysłowych, jak również zdolności całego rodzaju ludzkiego. Szukają tu tajemnic masonerii, które same w sobie nie są wymowne; nie można ich przekazywać przez nałożenie rąk w ciągu kilku godzin spotkania. Myśli, pobbłażanie, które ileś lat temu zostałyby ukarane mieczem, palem lub wygnaniem, są w naszych czasach traktowane jako dobroczynne; a książeeta robią teraz rzeczy, za które ileś lat temu niezrozumiani filozofowie zostali potępieni jako szaleni oszuści. Ale są też myśli, nawet w dzisiejszych czasach, które wielka masa ludzkości może drwić lub przeklinać, ale które w pewnym przyszłym okresie będą pożyteczne i korzystnie wprowadzone do życia prywatnego. To było prawie wszystko, a jednak nadal jest głównym zatrudnieniem prawdziwej masonerii; chociaż w loży te tematy są bardzo rzadko otwarcie prezentowane; z tego powodu wielka masa ludzi uważa ceremonie za prawdziwy sekret, podczas gdy w rzeczywistości są one jedynie skorupą, w której są zamknięte. Gadicke.

INICJACJA. Jeśli bracia, „wchodząc” w tę społeczność, nie zastanawiają się nad zasadami, na których się opiera; jeśli są zadowoleni z pozostania w swojej pierwotnej ignorancji lub nie działają zgodnie ze zobowiązaniami, które podjęli na siebie, mogą

jedynie powiedzieć, że im szybciej takie osoby odejdą z Zakonu, tym lepiej będzie dla społeczności, a tym bardziej wiarygodne dla nas. - Książę Sussex,

STRAŻ WEWNĘTRZNA. Ma wpuszczać masonów po ich sprawdzeniu, wprowadzać kandydata w odpowiedniej formie i wypełniać polecenia młodszego Dozorcy.

NIEWINNOŚĆ. Ta niewinność powinna być wyznawaną zasadą masonerii, która nie budzi zdziwienia, gdy uważamy, że odkrycie Bóstwa prowadzi nas do poznania tych maksym, którymi może być bardzo zadowolony. Sama idea Boga towarzyszy wierze, że nie może ona aprobować nic, co jest złe; a kiedy pierwsi nasi poprzednicy wyznawali siebie jako sługi Architekta świata, jako niezastąpiony obowiązek, wyznawali niewinność i ubierali się w białe szaty, jako typowe i charakterystyczne dla ich przekonania, i ich poświęcenia dla Jego woli. -Hutchinson..

INKWIZYCJA. Krwawe trybunały inkwizycji były niezłomne i doprowadziły do rzezi wielu nieszczęśliwych masonów, za to, że odważyli się szukać Światła, Nauki i Prawdy, tam gdzie Ciemność, Niewiedza i Kłamstwo utrzymywały arbitralny wpływ. Auto da fe za Filipa Drugiego było niemal zwykłe, zostało ustanowione, by oddać się fanatyzmowi barbarzyńskiej ludności lub kapryśnej ambicji despotycznych władców. Nie aż tak dawno temu w Sewilli spalono masona imieniem Almodovar, wraz z młodą kobietą, która została skazana przez święte urzędy, że odbyła stosunki ze złym duchem i znała przyszłość na

pamięć. Zarówno te bezbronne ofiary ignorancji, jak i fanatyzmu oddychały każdą cechą najdoskonalszego zdrowia, tak że ręce kata, który je rzucił na stos, drżały przez cały czas. I było to przeznaczone dla tych okropnych zabójstw, że pod koniec żalostnego kazania dwie nieszczęsne istoty zostały rzucone na ziemię. „Ite missa est” był znakiem nadanym, by rzucić nieszczęsne stworzenia na płonący stos. -Kwartalny przegląd Freemasons.

OWAD-SHERMAH. Wielu Żydów uważa, że Świątynia była dziełem Bożym. Niektórzy z nich przypuszczają, że kamienie nie były tak obramowane i wypolerowane przez ludzką sztukę i przemysł, ale przez robaka zwanego samir, który Bóg stworzył w tym celu. I udają, że kamienie przyszły do świątyni z własnej woli i zostały złożone przez aniołów. Legenda ta wydaje się wynikać z błędnego przedstawienia słowa samir, które oznacza bardzo twardy kamień, który może być przecięty i wypolerowany z wielką doskonałością. Był symbolem spokoju chrześcijańskiego kościoła. W masońskiej tradycji powyższy robak nosi nazwę „owada shermah”.

INSYGNIA. Przewodniczący Łoży wyróżniają się pewnymi figurami geometrycznymi, będącymi kombinacjami tych, które nazywa się doskonałymi, mianowicie kwadratem, trójkątem równobocznym i kołem; ta ostatnia jest ogólną cechą wielkich urzędników. cyrkiel (Cz.M.) są częściami trójkąta; kwadrat (Cz. M.), trójkąt lub kwadrat; poziom (I D.) i pion, (II D.) są częściami kwadratu. Teraz kwadrat, poziom i pion, mają swoje odrębne i specyficzne zastosowa-

nia i są przypisane trzem głównym urzędnikom, jako symbole ich odpowiednich obowiązków. Ale Były Mistrz, który już dokonał swego urzędu i nie jest już czynny, z racji ciężaru noszenia narzędzia pracy, i zaangażowany w problem największej użyteczności w przedstawieniach geometrycznych, osiągnął rangę władcy w Izraelu; i dlatego węgielnica Mistrza zostaje obciążona przez kwadratową srebrną płytkę, na której nakreślono czterdzieste siódme twierdzenie Euklidesa. Cyrkiel jest narzędziem projektowania i dlatego jest wyznaczany Wielkiemu Mistrzowi. On projektuje; B. M. wskazuje; Cz. M. rządzi swoją szczególną lożą; I D. zachowuje równość i harmonię między braćmi; a II D. dba o to, by utrzymane były odpowiednie obowiązki pracy. W ten sposób zostaje zachowany system uporządkowania, który wytwarza porządek i regularność oraz stanowi Mądrość, Siłę i Piękno Masonerii.

INSTALACJA. Ta ceremonia odbywa się w każdej loży na początku roku masonskiego. Urzędnicy są instalowani i pilnie instruowani w swoich obowiązkach, ze starożytnych statutów Zakonu. Często zdarza się, że przy tych okazjach nowo zainstalowani urzędnicy udowadniają braciom swoje kwalifikacje i dobrze jest dla loży, gdy okazują, że są pod wrażeniem znaczenia zaufania, jakie pokładają w nich ich bracia. -Gadicke.

INSTRUKCJA. Kandydat jest instruowany przez Cz. M. w jego obowiązkach jako Masona; pierwszą i najbardziej imponującą częścią tego jest studiowanie Pisma Świętego i praktykowanie trzech wielkich

obowiązków moralnych wobec Boga, swego bliźniego i siebie samego. Bogu, zachowując jego imię z podziwem i czcią; postrzeganie go jako głównego dobra, błaganie o jego pomoc w godnych pochwałych przedsięwzięciach i błaganie o jego ochronę na rzecz dobrych intencji. Swemu bliźniemu, zawsze działając pod kątem prostym i uznając go za równie uprawnionego do dzielenia się błogosławieństwami opatrności, czyniąc mu te łaski i przyjazne urzędy, które, w podobnej sytuacji, J. oczekiwałby od niego. I sobie, nie nadużywając hojności opatrności, upośledzając twoje zdolności przez nieregularność, lub poniżając swój zawód przez nieumiarkowanie.

INSTRUKCJA. Każda osoba może zostać członkiem Zakonu poprzez zainicjowanie; ale czyniąc to, w większości uczy się tylko poznać ceremonie; a precyzyjne znaczenie lub odnoszenia wolnomularstwa, którego musi się nauczyć, podają pouczenia. W wielu lożach instrukcje te są napisane w formie komentarza i od czasu do czasu są przekazywane w loży; w tym czasie Cz.M. lub wykładowca ma wystarczająco dużo miejsca na uwagi wyjaśniające. W innych lożach pozostawiono Cz.M. pouczanie braci na tematy masońskie, zgodnie z jego własnymi poglądami. Instrukcje te stanowią główną część pracy loży, a kandydat musi zwracać na nie dużą uwagę. –Gadicke,

INSTRUKCYJNA, LOŻA. Znaczenie spotkań pod tym tytułem jest wystarczająco widoczne dzięki przepisom dotyczącym ich rządów i regulacji na stronie 90 Księgi Konstytucji; w rzeczy samej, tą dyscypliną, która przenika, można powiedzieć, wszystkie z nich,

Zakon jest bardzo obciążony, ponieważ często zdarza się, że działalność o charakterze ogólnym, która angażuje uwagę loży, uniemożliwia regularną praktykę w ceremoniach Zakonu i członkowie potrzebowaliby dłuższego czasu, aby stać się biegli, ale w lożach instruktazowych, których działalność ogranicza się do głównej dyscypliny wymaganej w ceremoniach, wykładach itp., daje to dużo większe możliwości tym, którzy szukają informacji, jak również większy zakres dla tych, którzy są dobrzy. W Londynie jest kilka loż instruktazowych, do których uczęszczają bracia wyróżnieni osiągnięciami masońskimi, których korzyści wszystkim pragną przekazać.

WOLNOMULARSTWO NARZĘDZIOWE.

Działanie narzędziowe polega na użyciu i zastosowaniu różnych narzędzi i przyborów, takich jak zwykły liniał, węgielnica, pion, poziomica i inne, które można nazwać matematycznymi, wynalezionymi w celu znalezienia rozmiaru lub wielkości części lub materiałów, z których zbudowane są nasze budynki, aby udowodnić, kiedy są wykonane w odpowiedniej formie i proporcji, a kiedy tak nie jest, naprawić je we właściwych miejscach i pozycjach, a także wziąć wymiary wszystkich ciał, czy to prostych, czy stałych, oraz dostosować i ustalić proporcje przestrzeni i zasięgu. Do tej części należy również użycie różnych innych instrumentów lub maszyn, takich jak dźwignia, koło i oś, klin, śruba, „koło pasowe”, które można nazwać mechanicznymi, używane do przekazywania i przyspieszania naszej działalności, aby złagodzić nasze trudy i umożliwić nam wykonywanie jedną ręką tego, czego nie można zrobić, bez wielu,

a w niektórych przypadkach wcale; lecz te bardziej należą do naszych braci drugiego stopnia, czyli Czeladników. -Dunekerly.

PRZYBORY. Istnieją pewne narzędzia lub przybory dobrze znane każdemu mistrzowi masonowi, które przeszły pewne zmiany we wzorach i określeniach od czasu przebudzenia w 1717 roku. Zostały one wtedy nazwane: tnący maul, przecinak, dłuto. Później w tym stuleciu mamy nazwy narzędzi tnących, węgielnicy i liniału; które po unii zostały zmienione na pion, poziomcę i ciężki maul.

INTEGRALNOŚĆ. Ponieważ żaden człowiek nie zbuduje domu na bagnie lub ruchomych piaskach, człowiek o podejrzanej uczciwości zostanie uznany za równie niezdolnego do utrzymania charakteru prawdziwego Wolnomularza. -Nourthouck.

WEWNĘTRZNY. Przykładem wewnętrznego przygotowania kandydata do wolnomularstwa jest deklaracja, którą ma złożyć w odniesieniu do motywów, które skłoniły go do ubiegania się o jego przywileje.

PRZERWANIE. Nie może być większej niegrzeczności niż przerwać innym nurt jego dyskursu; odpowiadanie komukolwiek jest bezczelnością i głupotą, jeśli nie poznamy, co ma do powiedzenia, jest wtedy tylko prostą deklaracją, że jesteśmy znużeni jego dyskursem, że lekceważymy to, co on uważa za niezbędne do poruszenia społeczności i jest to w rzeczywistości niewiele mniej niż zwykłe pragnienie, abyśmy

sami mogli mieć słuchaczy, mając coś lepszego do powiedzenia, wartego uwagi towarzystwa. Ponieważ zawsze jest zwykłym brakiem szacunku, może on stanowić bardzo dużą obrazę. —Martin Clare,

WPROWADZENIE. Sposobem wprowadzenia, którego Mason powinien użyć, by zostać zauważonym, jest znak dany Cz.Mistrzowi.

POWIERZONY. Gdy kandydatowi zostało powierzone, reprezentuje plemię Aszera, ponieważ wówczas zostaje obdarzony chwalebny owocem wiedzy masońskiej, jako że Aszer był reprezentowany przez obfitość i królewskie specjały.

WYLEWY. Wylewy Nilu naturalnie zacierały punkty orientacyjne, umieszczanych w określonych odległościach; składały się głównie z dziur w ziemi, tworząc linie graniczne każdej posiadłości lub podziału własności; bo nie uważam, żeby używali słupków, a jeśli tak, to były tylko niewielkie kołki, które wody podważały i zmywały. Te dziury wypełniane były ziemią aluwialną nanoszoną z gór Etiopii; kiedy wody cofały się, cały kraj przedstawił płaską powierzchnię i nic poza praktyczną pomocą geometrii nie mogło określić ilości i umiejscowienia prywatnych posesji. Dzięki swojej doskonałej znajomości geometrii Euklidesowi udało się przywrócić w Masonerii jej starożytne regularne zastosowania i zwyczaje, a także uregulować sprawę egipskiego rolnictwa; i stał się generalnym dobroczyńcą kraju, „dając”, mówi stary zapis Rzemiosła, „dla jego systemu nazwę geometrii, która jest teraz nazywana Masonerią”.

OBDARZONY. Obdarzenie kandydata odnosi się do Naftalego, i przez tę ceremonię zostaje uznany za wolnego; w ten sposób plemię Naftalego otrzymało szczególną wolność, zgodnie z Boskim błogosławieństwem ogłoszonym przez Mojżesza tuż przed jego śmiercią.

NADANIE. Wśród prymitywnych mularzy, odznaka niewinności otrzymała charakterystyczne wyróżnienie przez swoisty kolor i materiał; i rzeczywiście była jednoznacznym znakiem najwyższej godności. Nadanie fartucha stanowiła istotną część ceremonii upamiętnienia i uczestnictwa w obrzędach równie znaczących i imponujących. Z masonami esseńskimi osiągnięto to poprzez proces o podobnej tendencji, któremu towarzyszyły przedstawienia nie mniej imponujące i zadowalające dla nowo inicjowanego pytającego. Był ubrany w długą białą szatę, która sięgała do ziemi, obramowana rąbkiem niebieskiej wstążki, by pobudzać osobistą świętość, i mocno zapinał pas wokół talii lub jej strefy, by oddzielić serce od niższych i bardziej nieczystych części ciała. Z odkrytymi nogami i głową odkrytą uważano go za uosobienie skromności, pokory i strachu przed Bogiem.

WEZWANIE. Inwokacja użyta w Stanach Zjednoczonych na poświęcenie łóż masońskich jest następująca: - „Najwyższy Architekcie wszystkich światów, racz przyjąć uroczyste poświęcenie tej sali ku chwale świętego imienia twego! Uczynj jej mury zbawieniem, i jej wielką chwałę. Niech bracia, którzy tu się zgromadzą, spotkają się w jedności, będą pracować w miłości i harmonii. Niech Wierność pilnuje drzwi,

Wiara podpowiada obowiązki, Nadzieja ożywia trudy, a Miłość rozsiewa błogosławieństwa dla Łoży. I niech mądrość i cnota wyróżniają braterstwo, a masoneria przyniesie chwałę całej ziemi. Niech tak będzie! Amen.”

JONSKI. Styl joński nosi w sobie coś w rodzaju średniego podziału między bardziej solidnymi i delikatnymi stylami. Mówi się, że ukształtował się on na wzór miłej młodej kobiety o eleganckim kształtach, przybranej we włosy; jako kontrast do porządku doryckiego, który uformował się na podobieństwo mężczyzny. -Preston.

ŻELAZNA WRONA. Wrona, będąca symbolem prawości, nawiązuje do prostego sposobu, w jaki duch powstanie w tym wielkim i strasznym dniu, aby spotkać się z jego przepotężnym, choć miłosiernym sędzią.

NARZĘDZIA ŻELAZNE. Każda część Świątyni, bez względu na to, czy jest to drewno, kamień czy metal, została przyniesiona do Jerozolimy już przycięta i obrobiona; tak, że żadne inne narzędzia nie były wyczuwalne ani słyszane, niż to, co było konieczne do połączenia kilku części razem. Cały hałas topora, młota i piły był ograniczony do Libanu, kamieniołomów i równin Zeredathy, aby wśród Masonów Syjonu nie było słyhać, oprócz harmonii i pokoju.

ISAAC. Abraham ofiarował swego syna Izaaka w ofierze, gdy Panu spodobało się, że zamiast nie-

go zastąpi bardziej przyjazną ofiarę. Ponieważ Izaak był wyraźnym typem Chrystusa, więc to wydarzenie wskazywało na wielkie pojednanie; Izaak został nazwany przez niebiańskiego posłańca, zanim się urodził – podobnie jak Chrystus; Izaak niósł drewno, na którym został ofiarowany, a Chrystus niósł krzyż, na którym został ukrzyżowany; Izaak był ofiarowany na górze Moria, Chrystus był ofiarowany na sąsiedniej górze; Izaak miał cierpieć ręką swego ojca, a czym mieczem przeszyto Chrystusa?. Izaak został odkupiony od śmierci trzy dni po rozkazie Abrahama, aby go ofiarować, a Chrystus został wzbudzony z martwych trzy dni po swoim rzeczywistym ukrzyżowaniu. I wreszcie, Izaak został ojcem Żydów, zaś Chrystus jest powszechnym ojcem chrześcijan.

ISMAEL. Jest prawdopodobne, że Izmael roześmiał się i szydził z wielkiej krzątaniny, która dokonała się przy odstawieniu od piersi Izaaka, patrząc na siebie jako na pierwszego narodzonego, a przez to na przywilej wypełnienia obietnicy Mesjasza. Daje to dobre świadectwo gorliwości Sary za wydalenie nie tylko jego, ale także jego matki; co mu to pochwlebił i ujawnił w tych pretensjach. Można myśleć, że zrobił więcej niż szydził z niego, ponieważ św. Paweł nazywa to prześladowaniem, które Hierom bierze za pobicie. Izaak, który być może oburza się na jego szyderstwa, mógł powiedzieć coś, co sprowokowało Ismaela do pobicia go. Jest bardzo prawdopodobne, że jego matka zachęcała go do tego, a przynajmniej utrzymywała go w jego bezczelności; co było powodem, dla którego Sara naciskała, żeby oboje wygnano. – Biskup Patrick.

ISH CHOTZEB. Ciosy kamienia w tyryjskich kamieniołomach, przygotowane dla Świątyni Króla Salomona.

ISH SABBAL. Pracownicy prac ciężkich, będący potomkami dawnych Kananejczyków, których wynajęto do pracy, w ilości 70 000, którzy nie są zaliczani do mularzy.

JACHIN. W kopule Wortsberg, przed wejściem do komnaty zmarłych, widzimy z jednej strony tajemniczy napis Jachin, na kapliczce kolumny; a po drugiej stronie, słowo Boaz, na trzonie filaru. A postać Chrystusa, która zajmuje szczyt portalu kościoła St. Dennis, ma rękę ułożoną w pozycji dobrze znanej wszystkim istniejącym masonom. -Clavel.

DRABINA JAKUBA. Czy umieszczona nad kobiercem, czy nad Biblią: z cyrklem i węgelnicą powinna prowadzić myśli braci do nieba. Jeśli znajdujemy, jak ma wiele ma stopni lub szczebli, reprezentują one tyle moralnych i religijnych obowiązków. Jeśli ma tylko trzy, powinny reprezentować wiarę, nadzieję i miłość. Oddaje w Biblii wiarę, nadzieję i miłość; z tymi trzema otaczają całą ziemię i zarządzają wszystkie swoje działania przez węgelnicę prawdy, tak aby niebiosy były otwarte dla ciebie. -Gadicke.

JAH. Natchnione pisma informują nas, że bóstwo było znane w bałwochwalczych narodach, pod jego właściwą i znaczącą nazwą Jehowy. Św. Paweł mówi, że znali Boga, chociaż nie chwalili go

jako Boga, ani nie byli wdzięczni; ale oddawali cześć stworzeniu, a nie Stwórcy. A sam Bóg mówi nam, że posiadali Tetragrammaton, Tetractys, czyli święte imię, które wśród Żydów było Jah; bo mówi: „od wschodu słońca, aż do zejścia tego samego, moje imię będzie (lub jest, zgodnie z tłumaczeniem Cudwortha) wielkie wśród pogan i przesądnie wierzyli, że Imię jest o takiej suwerennej skuteczności, „aby umożliwić posiadaczowi wyleczenie chorób, czynienie cudów i przepowiadanie przyszłych wydarzeń”.

JEDIDIAH. Mamy tradycję, że król Hiram był Wielkim Mistrzem wszystkich narodów; a kiedy Świątynia została ukończona, zbadał ją przed poświęceniem i obradował z Salomonem o mądrości i sztuce; kiedy znalezienie Wielkiego Architekta Wszechświata zainspirowało Salomona ponad śmiertelnych ludzi, Hiram bardzo chętnie dał pierwszeństwo Solomonowi Jedidiahowi, umiłowanemu Boga. -Anderson.

JEHOSHAPHAT. Nasi starodawni bracia, którzy w początkach ostatniego wieku doprowadzili rozsiane elementy wolnomularstwa do zakonu, uważali, że łoża znajduje się w dolinie Jozafata; i że w jakiegokolwiek części świata mogłaby zostać otwarta, nadal uważano, że zajmuje to celebrowane miejsce. Tak więc w najwcześniejszych znanych wykładach ogłoszono, że łoża stoi na świętym gruncie, czyli najwyższym wzgórzu lub najniższej dolinie, lub w Dolinie Jozafata. Ta słynna dolina wywodzi się od Jehowy i Szafata, co oznacza Chrystusa i sędziego; a gdy prorok Joel przepowiedział, że Pan zgromadzi wszystkie narody

i sprowadzi je do doliny Jozafata, Żydzi uwierzyli (a chrześcijanie następnie przyjęli tę samą opinię), że w tym miejscu wielki dzień sądu zostanie uchwalony.

יהוה

To słowo zawiera tajemnicę Trójcy, tak jak starożytni Żydzi, którzy żyli przed Chrystusem, świadczy o ich tradycji. Bo przez ך oni rozumieją Ojca, który jest źródłem wszystkich rzeczy. Przez ה mają na myśli Syna, przez którego wszystko się stało. Przez ך, co jest spójnym połączeniem, rozumieją Ducha Świętego, który jest miłością, która łączy ich razem i pochodzi z nich. Co więcej, to ה odnosi się do dwóch natur Chrystusa, boskości i człowieka. -Vatabulus

JEHOWA. Większość chrześcijańskich tłumaczy Starego Testamentu, w tym naszych własnych, na ogół powstrzymuje się od wprowadzania Imienia w jego wersjach, stawiając „Pana” zamiast Jehowy, na wzór Żydów, którzy, aby uniknąć wszelkich prób wymówienia imienia, czytają אדני Adonai zamiast tego i siedemdziesiąt, zamiast tego umieszczając słowo ΚΥΡΙΟΣ. Żydowskie pojęcie tej sprawy zostało wyjaśnione w Talmudzie pod autorytetem R. Nathana Bena Izaaka, który miał powiedzieć: „W tym świecie rzeczy nie są takie jak w świecie obecnym, w którym piszemy to imię Boga z literami יהוה (Jehowa) a czytamy: אדני (Adonai), ale w przyszłym świecie będziemy czytać i pisać יהוה

JEFTE. Istnieje stara tradycja masońska dotycząca Jephthy osiągając następujący efekt. Kiedy Efraimici się zebrali, aby grozić Jefcie, ich przywódca

obozował wokół skalnego filaru, skąd z wysoka widział widok sąsiedniego kraju, gdzie Jefte już był przygotowany na jego przyjęcie. Po bitwie, gdy Ephraimici wycofywali się, Jefte zwołał radę wojenną, aby zdecydować o niezbędnych środkach ich schwycenia, gdzie uzgodniono, że przekraczając brzegi rzeki Gilgal powinni wymawiać hasło, przez które można odróżnić ich w ciemności, jak w świetle. A ci którzy nie mogli wymówić tego słowa (prawidłowo), natychmiast zostali zabici. To słowo testu zostało zatem użyte do odróżnienia przyjaciela od wroga.

JESZUA. Jeszua, arcykapłan, był potomkiem rodu Seraiab, którego pontyfikat przypadał, gdy świątynia została zniszczona, i stał się współpracownikiem i współdziałającym Zerubbabela w ramach wielkiego projektu budowy drugiej świątyni.

KLEJNOTY. Ozdobami masonów są trzy klejnoty, węgelnica, poziomica i pion. Ci, którym mają być powierzone, muszą posiadać największe talenty, a to, czy mogą być ostrożnymi i godnymi ich opiekunami, musi być wywiedzione z ich uprzedniego postępowania.
- Gadicke.

ŻYDOWSCY MASONI. Prawdziwe i czyste Łoże Wolnomularzy nie dopuszczają do nich żadnych Żydów; ponieważ Żyd, zgodnie ze swoją wiarą, nie może położyć ręki na Ewangelii św. Jana jako dowód swej szczerości i prawdy. Również doktryna Trójjedynego Boga jest najważniejszą różnicą między chrześcijaństwem a judaizmem, i jest główną doktryną chrześcijaństwa, a żaden Żyd nie może uznać tego symbolu, który jest tak święty dla masonerii. -Gadicke.

ŻYDOWSKIE SYMBOLE. Żydzi mają wiele symboli dla Przybytku i Świątyni. Mojżesz umieścił je w dawnych dwóch cherubinach lub sfinksach, a także w ornamentach i dekoracjach kwiatowych; a figury cherubinów były wyhaftowane na zasłonie Świętych Świętych, na zasłonach świątyni i prawdopodobnie również na kurtynie. Jest więc oczywiste, że Mojżesz nigdy nie zamierzał zabronić używania symboli; Żydzi nie rozumieli tego w żadnym czasie. Salomon tego tak nie rozumiał, ponieważ w jego świątyni cherubini byli reprezentowani w Sanctum Sanctorum, a on dekorował ściany palmami, cherubinami, kwiatami i innymi postaciami. Morze z brązu spoczywało na dwunastu wołach W opisie świątyni Ezechiela znajduje się wiele postaci, które, podobnie jak egipskie bóstwa, są głowami zwierząt. Filary, Jachin i Boaz, były ozdobione wyobrażeniami lilii, siatki i owoców granatu, jako symbole pokoju, jedności i obfitości, które wyróżniały budynek. Nawet po niewoli babilońskiej użyto tego samego systemu symbolicznego. Złotą lampę w drugiej świątyni, której reprezentacja nadal zachowała się na łuku triumfalnym Wespazjana w Rzymie, umieszczono na sfinksach. Na dachu, a przy bramie świątyni Zerubbabela znajdowały się złote motywy, gęsto wypełnione bogatymi gronami winogron.

ŻYDZI. Żydzi przez pięćset lat po ich wyjściu z Egiptu nie pozostawili ani jednej masońskiej tradycji wykraczającej poza zapisaną w pierwszym stopniu, a ponieważ drugi stopień traktuje sztukę i naukę, z pewnością pochodzi z innego źródła niż pierwsze, ponieważ Dziesięć przykazań, a dokładniej Talmu-

dyczne wyjaśnienie tego samego, było przeszkodą dla dogłębszych badań ewangelików. Nic, co zostało wyrzeźbione lub wykonane w inny sposób rękami, przez które Bóstwo lub wieczność było reprezentowane, nie było dozwolone; a rabiniczne prawo mówi, że nauki nie były konieczne, działały tak silnie na sumienną część tego ludu, że szły za pokornym zatrudnieniem duszpasterskiego życia. Tak opowiadają skąpe dokumenty, które mamy w izraelskiej masonerii.

BRACIA JANA. Przed rokiem 1440 masońskie społeczeństwo było znane pod nazwą Braci Jana, ale potem zaczęto je nazywać Wolnymi i Uznanyimi Mularzami, w którym to czasie w niektórych częściach Flandrii, dzięki pomocy i bogactwu braterstwa, powstały pierwsze szpitale wzniesiony dla ulgi takich jak dotknięci ogniem św. Antoniego. Chociaż w wykonywaniu miłosierdzia nie bierzemy pod uwagę ani kraju, ani religii, uważamy za konieczne i rozsądne, aby nie inicjować w żadnych misteriach, z wyjątkiem tych, którzy hołdują religię chrześcijańską. - Karta Colne.

PRZYŁĄCZENIE. Jeżeli którykolwiek z członków zostanie wykluczony z jego loży lub odstąpi od niej, nie przestrzegając jej przepisów wewnętrznych lub ogólnych przepisów dotyczących Rzemiosła, nie będzie on uprawniony do żadnej innej loży, dopóki nie zostanie złożony dokument wiążący się z jego dawnym zaniedbaniem, aby bracia mogli skorzystać ze swobody uznania co do jego przyjęcia. Za każdym razem, gdy członek jakiegokolwiek loży złoży rezy-

gnację lub zostanie wykluczony, lub kiedykolwiek w przyszłości może tego zażądać, powinien otrzymać zaświadczenie określające okoliczności, w których opuścił lożę; i takie zaświadczenie należy przedłożyć każdej innej loży, do której zaproponowano przyjęcie członka, przed przeprowadzeniem głosowania.

- Konstytucje.

JOPPA. Istnieje stara tradycja - wśród masonów, że brzegi rzeki w Joppie były tak strome, że konieczne było, aby robotnicy pomagali sobie nawzajem przez swoiste przytrzymanie prawej ręki, co jest nadal zachowane w stopniu Mistrza Znaku.

JÓZEF (JOSEPH). Masoni są zwykli dla szacunku dla Józefa jako jednego z ich największych święteł, z powodu jego licznie praktykowanych cnót. Przebaczył dobrowolnie swym braciom, kiedy posiadał moc ukarania ich za ich nieludzkie postępowanie wobec niego, ulżył swemu starzejącemu się ojcu w jego niedoli, a dzięki swej wyższej mądrości i rozeznaniu uratował cały lud od zniszczenia. To wszystko są cnoty masonskie pierwszej klasy; i zostały pięknie zilustrowane charakterem i postępowaniem Józefa, jego przykład jest zalecany do rozważenia, jako pożyteczna lekcja mocniejsza niż przykazanie i bardziej skuteczna niż napomnienie.

PODRÓŻ (JOURNEY). Każdy mason, gdy jest inicjowany w Rzemiosło, uczy się uważać życie ludzkie za podróż. Zemdlałby ze zmęczenia, zatracił się na nieznanych drogach lub upadłby w głębokie przepaście, gdyby nie był wspierany, wiernie prowadzony

i bratersko strzeżony. W ten sposób przybywa bezpiecznie do końca swojej podróży i może otrzymać światło osobiście, tak że może być w stanie wspierać, przewodzić i pomagać innym podróżując tą samą drogą. -Gadicke.

CZELADNIK (JOURNEYMAN). Trzy lub cztery lata temu w prasie pojawił się akapit, w którym angielskie słowo „czeladnik” wywodzi się ze zwyczaju podróżowania wśród robotników w Niemczech. Ta derywacja jest bardzo wątpliwa. Czy nie jest reliktem normańskiej reguły, od francuskiego „journée”, oznaczającego pracownika dniówkowego? Na poparcie tego można zauważyć, że niemiecka nazwa danego słowa to „tagelöhner”, pracownik dzienny. Wiadomo również, że aż do stosunkowo niedawnego okresu, rzemieślnicy i wolni robotnicy byli płaćeni codziennie. -Notes and Queries.

II DOZORCA. (JUNIOR WARDEN) II Dozorca jest ważnym urzędnikiem. Klejnot, którym jest on wyróżniony, jest symbolem prawości, ujawnienia sprawiedliwe i prawe zachowanie, które jest związane z wykonaniem, razem z Cz. Mistrzem i jego bratem Dozorcą, rządzenia i zarządzania braćmi łoży zgodnie z Konstytucje Zakonu; a dokładniej, poprzez zwrócenie szczególnej uwagi na ostrożność i bezpieczeństwo w badaniu obcych gości, aby przez jego zaniedbanie żadna niewykwalifikowana osoba nie mogła pozwolić sobie na wtargnięcie do łoży, a bracia bezwinnie z tego powodu nie mogli wypełniać swych obowiązków.

JURYSDYKCJA. Jurysdykcja wielkiej loży rozciąga się na wszystkie loże działające w jej granicach terytorialnych i na wszystkie miejsca, które nie są jeszcze objęte przez Wielką Lożę.

SPRAWIEDLIWA I DOSKONAŁA. Ta nazwa, nadana lożom św. Jana w ogólności, ma ważniejszą naturę niż ogólnie rozumiana przez nią, ponieważ nie wystarczy, żeby loża była tak daleko sprawiedliwa i doskonała, iż należy do określonej Wielkiej Loży, musi działać zgodnie z uznanym rytuałem i mieć wszystkich swoich urzędników i członków na ich właściwych miejscach, a to jest najbardziej sprawiedliwe dla wszystkich braci i doskonałe w wykonywaniu każdego masońskiego obowiązku. Nie jest sprawiedliwa, kiedy bracia są pozbawiani swoich praw, nawet praw nadzoru nad gospodarką loży, loża wtedy nie ma niezależności, a ten, kto jej nie ma nie może wykonywać swoich masońskich obowiązków jako doskonały Mistrz Mistrz. -Gadicke,

SPRAWIEDLIWOŚĆ. Sprawiedliwość, granica prawa, stanowi spoiwo społeczności obywatelskiego. Ta cnota w wielkiej mierze stanowi prawdziwą dobroć i dlatego jest przedstawiana do nieustannego studiowania przez doskonałego MASONA. Bez sprawowania sprawiedliwości dochodziłoby do powszechnego zamieszania, prawo silniejszego mogłoby przewyciężyć zasady sprawiedliwości, a stosunki społeczne przestałyby istnieć. -Preston.

WYKAZANIE SŁUSZNOŚCI. Nie wahamy się odwołać do świata w uzasadnieniu czystości naszego

systemu moralnego. Nasze Konstytucje są dobrze znane; poddaliśmy je swobodnie powszechnej inwe-
stytacji. Uroczyście je zachowujemy jako pryncy-
pia, którymi kierujemy się, fundament, na którym
budujemy, oraz zasady, według których pracujemy.
Rzucamy wyzwanie najostrzejszej krytyce, najbar-
dziej praktykującego moralisty, najdoskonalszego
chrześcijanina, by wskazali w nich wszystko co nie-
zgodne z dobrymi obyczajami, uczciwą moralnością
lub czystą religią.

KLUCZ. Ten symbol może zostać wyniesiony, aby
nadać umysłowi każdego brata znaczenie tych tajemnic,
które zostały przekazane przez trzydzieści stuleci,
pośród gorzkich prześladowań, dla dobra synów
światła. Tak jak je otrzymaliśmy, nieskalane doty-
kiem bluźnierczej ciekawości i nienaruszone przez
rewolucje czasu i imperiów, chrońmy je, w całej ich
czystości i doskonałości, dla następnych braci, pewni,
że nigdy nie zostaną ujawnione tym co niegodni.

ZWORNIK (KEYSTONE). Odnosi się to do zwornika
Royal Arch, zwanego przez niektórych kamieniem
kluczowym, ponieważ błędnie zakładają, że znajo-
mość zasad konstrukcji sklepienia nie jest dawniejsza
niż budowa świątyni jerozolimskiej. Znana jednak
Egipcjanom kilka stuleci przed rozkwitem czasów
Salomona, o czym świadczą w pełni współczesne
odkrycia.

KRÓL. Pierwszy urzędnik w Kapitulie Royal Arch,
powszechnie nazywany Pierwszym Pryncypałem. Re-
prezentuje Zerubabela, Gubernatora Judei, przy bu-
dowie drugiej świątyni.

KRÓL HENRYK VI. Za niepełnoletności króla Henryka VI, w Canterbury była bardzo szanowana loża i miała herb, bardzo podobny do herbu londyńskiej Kompanii Wolnomularskiej; skąd naturalne jest wyobrażenie, że wspomniana kompania jest potomkiem starożytnego Bractwa i że w dawnych czasach żaden człowiek nie wstąpił od tej kompanii, dopóki nie został zainicjowany w jakiejś loży Wolnych i Uznanych Masonów, jako niezbędnej kwalifikacji; i wydaje się, że przed kłopotami, które wydarzyły się za panowania tego nieszczęsnego księcia, Wolnomularze byli powszechnie szanowani, ale nawet sam król Henryk został masonem w roku 1442, a wielu władców i panów dworu, po jego przykładzie, zabiegało i uzyskiwało wstęp do Bractwa.- -Calcott.

KRÓLEWSKIE IMIĘ. Imię Boga obejmuje wszystkie rzeczy. Kto je wymawia, wstrząsa niebem i ziemią, i wzbudza w aniołach zdziwienie i przerażenie. Jest suwerenna władza w tym imieniu i rządzi światem dzięki swojej mocy. Inne imiona i nazwania Bóstwa mają zakres podobny jaki mają urzędnicy i żołnierze wobec swoich władców i generałów. W imię króla otrzymują rozkazy i są posłuszni.-Calmet.

KRÓLEWSKA WŁADZA. Królewska władza została przywrócona w osobie Zerubabela, który wyrósł z królewskiej linii Dawida i plemienia Judy; a ślad po nim nie został zatarty aż do zniszczenia miasta i świątyni przez Rzymian, pod Tytusem, w 76 roku obecnej ery, potwierdzając w ten sposób niezwykle proroctwo Jakuba, przedstawione powyżej

tysiąc lat wcześniej, że „nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska spośród kolan jego, aż przyjdzie ten, do którego ono należy (Shiloha)”.

UGIĘCIE KOLAN. Kiedy ofiarujemy nasze błaganie do Boga Wszchemogącego, będziemy pamiętać o dobru brata jak naszym; albowiem jak głosy niemowlaków mają dostęp do tronu łaski, takie z pewnością będą tchnienia gorącego serca; więc nasze modlitwy są z pewnością wymagane dla samych siebie.

KLEĆCZĄCY. Kiedy my kłękamy, przedstawia to nasz upadek w Adamie; a kiedy wstajemy, otrzymawszy korzyść z modlitwy skierowanej do tronu łaski, jest to rodzaj naszej odnowy w Chrystusie dzięki łasce Bożej, dzięki której możemy podnieść nasze serca do nieba. Kandydat do wolnomularstwa jest nakierowany na zginanie kolana z podobnym odniesieniem.

PUKANIE. (KNOCK) Mówi się, że kandydat do wolnomularstwa zastosował się do warunków określonego tekstu Pisma Świętego, najpierw znajdując w swoim umyśle, czy naprawdę pragnął zbadać tajemnice masonerii; następnie prosił o radę swego przyjaciela i wreszcie zapukał, drzwi masonerii stały się dla niego otwarte; i będzie pamiętane, że drzwi loży masońskiej nie są otwarte dla każdego, aby wejść, ani nie wzywamy robotników pracą, ale ci, którzy chcą z nami pracować, dobrowolnie oferują swoje usługi. Jeśli chce zostać przyjęty, musi zapukać szczerze i mężnie. „Proście, a otrzymacie, szukajcie, a znajdziecie,

pukajcie, a będzie wam otworzone”. Ten, kto nie może zapukać w pełnym zaufaniu co do honorowego uczucia i nie jest przekonany w swoim umyśle, że zasługuje na przyjęcie, nie powinien otwierać dla siebie drzwi łoży. –Gadicke.

WIEDZA, UMIEJĘTNOŚCI. Człowiek o doskonałej mądrości i wiedzy, osiągniętej na wszystkich jej drogach i bez najmniejszej winy, został namalowany w egipskich hieroglifach z piękną twarzą, ze skrzydłami jak anioł, trzymający w rękach księgę, do której zagląda, miecz i wagę, a za nim dwie wazy, jedna z nich pełna wody, a druga płonącego ognia, pod jego prawą stopą kula z krabem malowanym na niej, a pod jego lewą misa pełna węży, skorpionów i różnych gadów, której pokrywa ma kształt głowy orła. Aben Washih.

ZNAJ SIEBIE. (KNOW THYSELF.) Mówi się, że brat jest dobrym Masonem, jeśli uczył się i zna siebie, i nauczył się i praktykował tę pierwszą i wielką lekcję podporządkowania swej pasji swojej woli i stara się jak najmocniej uwolnić się od wszelkich wad, błędów i niedoskonałości; nie tylko tych, które pochodzą z serca; podobnie od wszystkich innych wad rozumu, które są spowodowane przez zwyczaje, opinie, uprzedzenia lub przesady; ten, który ma przyrodzoną wolność swego umysłu i ruszy szybko ku wolności, która czyni go wolnym; którego dusza jest (jeśli można tak wyrazić) uniwersalna i dobrze zobowiązana; i nie gardzi żadnym człowiekiem ze względu na jego kraj lub religię; ale jest zawsze gotów przekonać świat o prawdzie, braterskiej miłości i pomocy, są to wielkie zasady, według których działa.

PRACA. (LABOUR) Ważne słowo w masonerii – możemy powiedzieć, że najważniejsze jest tylko z tego powodu, że osoba musi zostać masonem; wszystkie inne powody są przypadkowe i nieistotne lub niezwiązane z nimi: Praca jest często powodem, dla którego odbywają się spotkania w loży, ale czy za każdym razem otrzymujemy dowód działalności i przemyślności? Praca murarza operacyjnego jest widoczna, nawet jeśli często jest źle wykonywana; i otrzymuje nagrodę, jeśli jego budynek zostanie rzucony w dół w następnym momencie ∴ Jest przekonany, że był aktywny; tak też musi pracować brat masonerii. Jego praca musi być widoczna dla niego samego i dla jego braci, a przynajmniej musi sprzyjać jego wewnętrznej satysfakcji. *Gadicke*.

ROBOTNIK. Żaden robotnik nie będzie zatrudniony we właściwej pracy masonerii; ani masoni nie pracują z tymi, którzy nie są wolni, bez pilnej konieczności; nie będą też uczyć robotników i nieuznanych masonów, ponieważ powinni uczyć brata – *Ancient Charges*.

DRABINA. Stojąc mocno na Biblii, węgielnicy i cyrklu, jest drabiną, która łączy ziemię z niebiosami lub okryciem loży, i jest zapisem tego, co patriarcha Jakub widział w wizji podczas podróży do Padannarum w Mezopotamii. Składa się z drążków lub niezliczonych stopni, które wskazują na wiele cnót moralnych, ale głównie na trzy, które odnoszą się do Wiary, Nadziei i Miłosierdzia; Wiara w Wielkiego Architekta Wszechświata, nadzieja w zbawieniu i bycie w Miłości z całą ludzkością, a zwłaszcza z naszymi braćmi.

JAGNIĘ. Skóra jagnięca była w każdym wieku uważana za symbol niewinności i pokoju. Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, da pokój tym, którzy Mu zaufali. Dlatego też, który nosi skórę jagnięcą jako odznakę masonerii, przypomina mu czystość życia i rozmowy, co jest absolutnie konieczne, aby obserwował, którzy oczekują przyjęcia do Wielkiej Łoży powyżej. -*Hardie*.

LAMECH. Gdy słońce zstąpiło w siódmym wieku od Adama, przed potopem Noego, urodził się Mathusaelowi, synowi Mehujaela, człowiekowi zwanemu Lamechowi, który wziął sobie dwie żony; jednej imię brzmiało Ada, a drugiej imię Zilla. A Ada, jego pierwsza żona, urodziła mu dwóch synów, jednego imieniem Jabal, a drugiego Jubala. Jabal był wynalazcą geometrii i pierwszym, który zbudował domy z kamienia i drewna; a Jubal był twórcą muzyki harmonii. Zilla, jego druga żona, urodziła Tubala Kaina, instruktora każdego rzemieślnika z mosiądzu i żelazie; i córkę o imieniu Naamah, która była pierwszą założycielką rzemiosła tkackiego -*Ancient Masonic MS*.

LANDMARKI. Co to są landmarki? często zadawane jest pytanie, ale nigdy nie jest ono dokładnie określone. W starożytności kamienie graniczne były używane jako punkty orientacyjne, zanim znane były akty własności, a ich usunięcie było surowo zabronione przez prawo. Jeśli chodzi o landmarki masonerii, niektórzy ograniczają je do znaków O. B., tokena i słów. Inne obejmują ceremonie inicjacji, przejścia i podniesienia; oraz forma, wymiary i wsparcie; podłoga, usytuowanie i pokrycie; ornamenty, meble

i klejnoty łoży lub ich charakterystyczne symbole. Niektórzy uważają, że Zakon nie ma żadnych land-marków poza swoistymi tajemnicami. Jest jednak całkiem jasne, że zakaz usunięcia lub zmiany land-marków był powszechnie zauważany we wszystkich wiekach Rzemiosła.

PÓŹNE GODZINY. Faktem, potwierdzonym doświadczeniem, jest to, że pobłażanie w późnych godzinach nie może narazić na szwank powagi i szacunku dla łoży, ponieważ wprowadza inne zwyczaje, które nie współgrają z powagą i przyzwoitością, które powinny zawsze charakteryzować postępowanie murarskie. I dlatego jest to ważna część obowiązku Cz. Mistrza, aby zdyskredytować tak złowrogą praktykę. Jeśli bracia spotykają się w celu prowadzenia spraw lub rozwijania wiedzy o nauce, przyłączając się do wykładów, niech pracują z pilnością i gorliwością w okresie przewidzianym w przepisach; i jeśli II Dozorca będzie dobrze pełnił swoje obowiązki, niech bracia dobrze się bawią z przyzwoitą umiarkowaniem; ale w każdym razie I Dozorca powinien wywiązywać się ze swojego obowiązku uczciwie i sumiennie, i niech łoża zostanie zamknięta, a bracia odejdą do swoich domów w takiej godzinie, która nie wzbudzi żadnych nieprzyjemnych uczuć, ani nie wywoła wyrzutów i uwag ze strony kobiet w ich rodzinach, których jest obowiązkiem i interesem, w charakterze mężów i ojców, jak i masonów, kochać, opiekować się i wypełniać swe zobowiązania.

LATOMUS. Łaciński termin pochodzący od greckiego *λατομος*, kamieniarz. Używa się go w znaczeniu

masonerii w łacińskim rejestrze Molarta, cytowanym w notatkach do Prestona, nota 17 Czystsze łacińskie słowo to lapidida, które Ainsworth definiuje, „kamieniarz, wolny mason” - *Mackey*.

PRAWO KRAJU. Mason ma największy szacunek dla praw kraju, w którym żyje, i jest im posłuszny z gorliwością wiernego poddanego. Jeśli powierza się mu wprowadzenie tych praw w życie, jego masońskie obowiązki przypominają mu, aby był wierny i pilny w ich stosowaniu. Gdyby państwo wydało nakazałołożyć, że ma zostać zamknięta, której jest członkiem, natychmiast go słuca i nie odwiedza żadnego zgromadzenia, które nie jest dozwolone lub przynajmniej tolerowane przez państwo. W przypadku, gdy brat świadomie narusza prawa swojego kraju, sam Zakon kieruje na niego uwagę sędziów, a ten, który jest karany jako przestępca przez prawo, jest wyłączony z Zakonu bez wyjątku. -*Gadicke*.

PRAWO MASONII. W Wielkiej Loży znajduje się moc uchwalania ustaw i przepisów dla zarządzania Rzemiosła oraz zmieniania, uchylania i unieważniania ich, pod warunkiem, że nadal zachowują starożytnie landmarki Zakonu. Nie należy składać wniosku o nową ustawę lub rozporządzenie, ani o zmianę lub uchylenie starego, dopóki nie zostanie ono zaproponowane lub przekazane komisji ogólnej, która spotyka się w śróde poprzeczającą każde zgromadzenie kwartalne, dopóki nie zostanie podane na piśmie Wielkiemu Mistrzowi. Po rozpatrzeniu i uznaniu przez niego, że nie zawiera niczego sprzecznego ze starożytnymi landmarkami Zakonu, wniosek może zostać przed-

stawiony publicznie. Jeśli zostanie poparty, zostanie postawione pytanie o opinię Wielkiej Loży. Jeśli zostanie zatwierdzony i potwierdzony na następnym spotkaniu, które odbędzie się w Wielkiej Loży, stanie się prawem społeczności. *Constitutions*.

SPRAWY SĄDOWE. Jeśli jakiś brat wyrządzi ci krzywdę, musisz złożyć wniosek do własnej lub jego loży, a stamtąd możesz odwołać się do Wielkiej Loży w trakcie kwartalnego Zgromadzenia, jak to było starożytnym godnym pochwałą zachowaniem naszych przodków każdej nacji; nigdy nie wnoście sprawy do sądu, dopóki sprawa nie może być inaczej rozstrzygnięta, i cierpliwie słuchajcie szczerze i przyjacielskiej rady Cz.Mistrza i towarzyszy, gdyby odradzaliby wam pójść prawić się z obcymi, lub pod-ekscytowałoby cię, gdybyś wyznaczył szybki termin wszystkim procesom sądowym, abyś mógł łatwiej i skuteczniej odnaleźć zapał masonerii; lecz w odniesieniu do braci i współbraci, Mistrz i bracia powinni uprzejmie ofiarować swoje pośrednictwo, które powinno być z wdzięcznością przyjęte przez sprzeczącących się braci; a jeśli to podporządkowanie jest niewykonalne, muszą oni jednak kontynuować swą sprawę lub proces sądowy bez gniewu lub urazy, (nie w zwykły sposób) mówiąc, że nie czyniąc nic, co mogłoby okiełznać braterską miłość i dobre urzędy, które mają być odnowione i kontynuowane, aby wszyscy mogli zobaczyć łagodny wpływ masonerii, jak zrobili to wszyscy prawdziwi masoni od początku świata, i robią to do końca czasu.

PRZYMIERZE. To było zgodne z prawem w starożytności, zanim zostało nadane prawo Mojżesza, aby stworzyć przymierze z obcymi ich religii, dla obopólnej korzyści, jak wynika z historii Jakuba i Labana, Izaaka i Ahimelecha (choć są pewne wątpliwości, czy był wyznawcą) i prawa Mojżesza nie zmieniły tego. Gdyby Hiram oddawał cześć innym bogom, Salomon mógł, mimo wszystko, zawrzeć z nim przymierze (ponieważ Hiram nazywa go bratem), nie był on w jednym z siedmiu narodów Kanaanu.- *Biskup Patrick*

FARTUCH SKÓRZANY. Biały skórzany fartuch jest symbolem niewinności, a ta odznaka Masona starsza niż złote runo lub rzymski orzeł, bardziej honorowa niż gwiazda i podwiązka, lub jakkolwiek inny order, który mógłby zostać przyznany kandydatowi przy tym lub jakimkolwiek innym przyszłym okresie, przez księcia, władce lub jakkolwiek inną osobę, z wyjątkiem tego, że jest masonem; i który każdy powinien nosić z przyjemnością dla siebie i honoru braterstwa.

ODEJŚCIE. Kiedy brat zmienia miejsce zamieszkania z miejsca, w którym znajduje się łoża, której jest członkiem, będzie postępował roztropnie, wymagając pisemnego zwolnienia z łoży, zwłaszcza, gdy w miejscu, w którym zamierza zamieszkać, znajduje się łoża, której chce zostać członkiem. W tym zwolnieniu powinno być poświadczono, że był on gorliwym robotnikiem i że dobrze wywiązał się ze swojego obowiązku wobec łoży, której był do tego czasu należał. Gdyby istniał jakkolwiek inny powód, dla którego członek

ogłosiłby się poza lożą, powinien być prawdziwie określony, ponieważ prawda powinna być zawsze jedną z wyróżniających cech masonów. Bez takiego pisemnego poświadczenia żaden obcy brat nie może zostawić jednej loży i dołączyć do innej. W miejscach, gdzie jest wiele łóż, brat może zostawić jedną i dołączyć do innej, ale nie powinien tego robić bez pisemnego świadectwa, że spełnił swój obowiązek wobec loży, którą opuszcza. Gdyby istniał jakiś szczególny powód dla tego kroku, obie loże powinny je dokładnie poznać. Wielu braci zostawia jedną lożę i dołącza do innej, bez żadnego zawiadomienia opuszczanej loży; sumienia tych braci muszą być ich własnymi oskarżycielami lub usprawiedliwiającymi. *Gadicke*.

LIBAN. Lasy gór Libanu mogły dostarczyć drewno do Świątyni. Takie lasy, jak leżące najbliżej morza, były w posiadaniu Fenicjan, wśród których zapotrzebowanie na drewno było tak nieustanne, że zdobyli wielkie i uznane umiejętności w jego wycince i transporcie, a zatem było tak ważne, że Hiram zgodził się zatrudniać w Libanie duże masy ludzi, aby wyrąbać drewno, jak również innych, by wykonywać usługi przekierowywania go na brzeg morza, skąd miało być zabrane wzdłuż wybrzeży w tratwach do portu Joppy, z którego to miejsca można łatwo przewieźć przez cały kraj do Jerozolimy.

WYKŁAD. Każdy stopień masonerii zawiera kurs instruktażowy, w którym przedstawione są ceremonie, tradycje i instrukcje moralne związane z danym stopniem. Ich przedstawienie nazywa się wykładem. Każdy wykład ze względu na wygodę oraz w celu

dostosowania się do pewnych podziałów podczas ceremonii, jest podzielony na sekcje, których liczba różniła się w różnych okresach, chociaż substancja pozostaje ta sama. Ci, którzy pragną uczyć się z wykładów, muszą być regularnie obecni w lożach i pilnie zwracać uwagę na instrukcje, które tam otrzymują. - MacAey.

WYKŁADOWCA. W symbolicznych lożach kontynentu i gdzie indziej co roku powoływany jest wykładowca; a po Cz.M. i B. Cz.M. wykładowca ma najważniejszy urząd w loży. On, podobnie jak dwaj pierwsi urzędnicy, muszą być doskonale zaznajomieni z masonerią, a nie być tylko człowiekiem, który otrzymał liberalne wykształcenie, ale musi także posiadać prawdziwego ducha wykładu. Jego oracje lub wykłady muszą wywierać wrażenie na umysłach jego słuchaczy. Przy wyborze wykładowcy powinni pamiętać o tym elektorzy i zastanawiać się, czy ma coś więcej do roboty niż tylko czytanie rytuału. Jeśli wykładowca ma wystarczającą wiedzę, aby móc uczyć braci wolnomularstwa, lub nieść moralną prawdę na temat nauki w przyjemny i pouczający sposób, a nie w formie mistycznej, będzie chętnie wysłuchany przez braci. Niektóre dyskursy są przystosowane do pewnych pór roku, ale nawet ci, którzy są najbardziej zainteresowani, mogą nie zadawać się jedynie powtórzeniami. Ten, kto ogranicza się do tych dyskursów i samego czytania rytuału, nie wypełnia obowiązków swojego urzędu, jak powinien.

LEWA RĘKA. Lewa ręka jest wspomniana w systemie masonerii, jako najbliższa sercu. Levinus

Lemnius, mówiąc o prawym palcu, mówi, że „mała gałąź tętnicy, a nie nerwów, jak myślał Gillius, jest rozciągnięta od serca do tego palca”.

LEGENDA. Wśród Żydów słowo, παραβολη, wyrażone dramatycznie lub słowami, było legendą lub symbolem. Ta metoda przekazywania uderzającej siły dzięki metaforycznym obrazom była stosowana zarówno u ich prywatnych, jak i publicznych. sprawy. Symbole, przypowieści lub legendy były z biegiem czasu mnożone tak obficie, że stanowiły główne treści Miszny i Gemary, opracowane przez rabina Judasza Makkadosha i jego następców, które tworzą tekst i adnotacje Talmudu.

DŁUGOŚĆ. Długość łoży wyraża rozmiar miłości masońskiej. Dzięki tej miłości nasze zajęcie nigdy nie znajdzie się w niebezpieczeństwie obwołania obłudą, ale przejdzie próbę kontroli; i niezależnie od tego, jak bardzo się starał, znajdzie się w posiadaniu. Dzięki tej miłości nasze oddanie będzie prawdziwym oddaniem duszy, w całej jej rodzimej prostocie i szczerości. Ta niebiańska iskra w naszych łonach złapie ten niebiański płomień boskiej i seraficznej miłości, który jako jedyny może zjednoczyć Stwórcę ze stworzeniem; a zatem sam może być uformowany i ukończony, ta prawdziwa szczęśliwość ludzkiej duszy, Wiary dla boskiego oryginału. -*Inwood*.

MNIEJSZE ŚWIATŁA. Te światła lub oświetlenia są używane do oświetlania nas do, podczas i po pracy. Znajdują się na wschodzie, zachodzie i południu, w nawiązaniu do pozornego słońca, które wschodząc

na wschodzie, ma swój południk na południu i znika na zachodzie. Te światła reprezentują symbolicznie słońce, księżyc i Cz.Mistrza łoży.

POZIOMICA. Poziomica jest wykorzystywana przez masonów operatywnych do ustalania poziomu i sprawdzania poziomu. Obowiązkiem brygadzysty lub nadzorcy każdego budynku jest częste sprawdzanie różnych części budynku, czy są w poziomie, w trakcie wznoszenia, a kto zaniedbuje tę ważną część swojego obowiązku, otwiera się na surowe wotum nieufności.
-*Gadicke.*

NAŁOŻYĆ. Drewna do budowy świątyni w Jerozolimie zostały ścięte w lasach Libanu, gdzie zatrudniono trzydzieści tysięcy mężczyzn z Jerozolimy w comiesięcznych zespołach po dziesięć tysięcy; a kamienie były cięte i kute w kamieniołomach gór Judei, przez osiemdziesiąt tysięcy ludzi, wspomaganych przez siedemdziesiąt tysięcy, którzy byli tragarzami.
Hemming.

LEWIS . Ta nazwa jest nadana synowi Masona. Dawniej Lewis miał przywilej inicjacji do Zakonu młodszy niż jakakolwiek inna osoba, nawet w osiemnastym roku życia; ale oni korzystają z tego przywileju tylko w tych łożach, w których prawo nie zabrania inicjowania nikogo przed osiągnięciem dwudziestego piątego roku życia. Lewis musi być także kulturalnym i moralnie szanowanym młodym człowiekiem, inaczej wstąpienie do łoży zostanie odrzucone tak jak i dla tych, których ojcowie nie są masonami. -*Gadicke.*

ŻYCIE. Znak krzyża wśród Egipcjan oznaczał życie i był znakiem, przez który kabaliści wyrażali liczbę dziesięć, która była doskonałą liczbą, oznaczającą niebo, i pitagorejską Tetractys, czyli nieprzeniknione imię Boga.

ŚWIATŁO. Światło jest symbolem wiedzy. Oby każdy Mason nieustannie dążył do światła, a zwłaszcza do światła wiecznego. Kiedy społeczność gromadzi się gdziekolwiek, aby czynić dobro, wymaga od wpływowej osoby, aby przekazała światło doświadczenia; poinstruowała ich i wskazała im drogę, którą powinni iść, czyli przynieść im światło. Można to zrobić symbolicznie, nagle rozświetlając ciemny pokój pochodniami. Ten, który wprowadza światło do łoża, musi być godnym człowiekiem i doświadczonym w Rzemiośle. *Gadicke.*

LILIA. Ten kwiat był pełen znaczenia wśród starożytnych i występuje w całym Wschodnim Egipcie, Persji, Palestynie i Indiach, prezentowano go wszędzie w swojej architekturze, w rękach i na głowach swoich rzeźbionych przedmiotów, czy to w reliefach lub posągach. Znajdujemy ją także w świętych szatach i architekturze Przybytku i świątyni Izraelitów, i widzimy, jak wspomniał o tym nasz Zbawiciel jako obraz szczególnego piękna i chwały, porównując dzieła natury z dekoracjami sztuki. we wszystkich obrazach pozdrowienia Gabriela dla Dziewicy Maryi, a w rzeczywistości był on utrzymywany w tajemniczej czci przez wszystkich ludzi ze wszystkich narodów i czasów. Jest symbolem boskości, czystości i obfitości oraz miłości najpełniejszej w miłości, miłości i błogostawieństwie; jak w Piśmie Świętym, to zwiercia-

dło czystości, Zuzanna, jest zdefiniowane jako Susa, co oznacza kwiat lili, imię nadane głównemu miastu Persów, za jego wyższą doskonałość. Trzy liście lili w ramionach Francji oznaczają pobożność, sprawiedliwość i miłość. -*Sir Robert Ker Porter.*

LILY WORK. Lily-work ze swojej bieli oznacza pokój.

LINIA. Powszechna więź, z którą każdy Mason powinien być zjednoczony ze swoimi braćmi, powinna składać się z sześćdziesięciu nici lub przędz, ponieważ zgodnie ze starożytnymi statutami, lożą nie może mieć ponad sześćdziesięciu członków; ale to nie zależy ani od jakości nici, ani od liczby braci, jeśli więź, która nas wszystkich łączy, skomponowana jest z prawdziwej braterskiej miłości. *Gadicke.*

LINEAR TRIAD. Ta figura, która pojawia się w niektórych starych tkaninach podłogowych Royal Arch, zawierała odniesienie do przybyszów, którzy reprezentowali trzy kamienie, które ofiarowano modlitwom i dziękczynieniu, po odkryciu zagubionego Słowa; dając tym samym przykład, że naszym obowiązkiem w każdym przedsięwzięciu jest ofiarowanie naszych modlitw i podziękowań, darowań Bogu naszego zbawienia.

POŁĄCZYĆ. Odnosi się do Genesis xi.

LEW. Lew był symbolem Jeremiasza z powodu strasznego głosu jego groźby; i św. Marka, ponieważ jego ewangelia zaczyna się od głosu w dzikości;

ale przede wszystkim Chrystusa, który jest nazywany lwem z pokolenia Judy, i ostatecznie podporządkuje sobie wszystko; „albowiem on najbardziej panuje, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod nogi”.

LOŻA. Jak ludzie nazywają dom Boży kościołem, a kiedy nabożeństwa są w nim odbywane, powiedzmy, w godziny kościelne, tak my nazywamy to miejsce, w którym gromadzi się łoża, łożą, a kiedy bracia się w niej gromadzą, to są godziny łoży. Forma łoży jest podłużnym kwadratem. Trzech wprowadzonych braci tworzy legalną łożę, pięciu ulepsza ją, a siedmiu czyni ją doskonałą. Możemy również nazwać pokój, w którym znajduje się łoża, salą - Gadicke.

Najwcześniejszy opis łoży, z którą się spotkałem, tłumaczy ją jako „sprawiedliwą i doskonałą według liczb trzy, pięć i siedem”. Zostało to następnie zilustrowane w następującej zalecanej formie. „Łoża masonów to zgromadzenie braci i towarzyszy zebranych razem w celu wyjaśnienia tajemnic rzemiosła, z Biblią, węgelnicą i cyrklem, Księgą Konstytucji i patentem upoważniającym ich do działania”. W formule używanej obecnie przyjęto kolejne wzmocnienie. To tutaj jest nazywane zgromadzeniem masonów, sprawiedliwych, doskonałych i regularnych, którzy spotykają się razem, aby rozprawić o misteriach Zakonu; po prostu dlatego, że zawiera objętość świętego prawa; perfekcyjnie, ze swoich liczb, każdy porządek wolnomularski, który jest praktycznie obecny przez jego przedstawicieli, aby ratyfikować i potwierdzić swoje postępowanie; i regularnie, z nakazu konstytucji, co oznacza sankcję Wielkiego Mistrza, dla kraju, w którym znajduje się łoża.

LOŻE LIBANU. Każdy ze stopni w łoży znaków wyróżnia znaki, słowa i żetony, bez których nie można było uniknąć zamieszania i nieporządku. Uczniowie zawierają się w towarzystwie siedmiu, a Czeladnicy o pięciu. Mistrzowie i Dozorcy byli ludźmi oświeconych umysłów i dojrzałych rozumień, dobrze wykształconych w geometrii i regułach proporcji. „Wyszkoliłem swoich braci i współbraci do praktyki łączenia cnót moralnych z dążeniami do nauki, niekalkulowanym miłosierdziem lub braterską miłością, jako cechą wyróżniającą ich zajęcie.

LOŻE TYRU. W kamieniołomach Tyru znajdowały się dwie łoże najdoskonalszych Mistrzów, nadzorujących pracę, której przewodniczył Tito Sadok, najwyższy kapłan: był to Harodim. Istniało również sześć łoż Doskonałych Mistrzów, ośmiu Wielkich Architektów i szesnastu Architektów o wybitnych talentach, którzy zostali wybrani ze względu na ich biegłość w naukach i umieszczeni jako nadzorcy nad robotnikami. To był konieczny przepis; w ten sposób mogli regulować postępowanie oraz zachować porządek i ułożenie w kilku wydziałach, które zostały im przydzielone. Były trzy klasy mistrzów w trzydziestu sześciu łożach, zwanych Menatzchim, i siedemset łoż Ghiblim, lub operatywnych Czeladników, pod wodzą Hirama Abiffa, ich wielkiego mistrza.

LOGIKA. Składa się z regularnego zestawu argumentów: skąd indukujemy, dedukujemy i wnioskujejmy, zgodnie z określonymi ustaleniami, dopuszczonymi lub przyznanymi; i są w nim wykorzystywane zdolności poczęcia, osądzania, rozumowania i rozporządzania;

które są naturalnie prowadzone od jednej gradacji do drugiej, aż do momentu, gdy przedmiotowy punkt zostanie ostatecznie określony. - *Preston*.

MIŁOŚĆ. Powszechna miłość Masona jest jak miłość Boga Masona, a jego Bóg jest Bogiem miłości. Zastanów się nad rozmachem miłości Boga, a tylko, zgodnie z jego stopniowaniem, jest zakres masonskiej miłości. W szerokim kręgu swoich uczuć zamyka całą ludzkość; on, podobnie jak Bóg miłości, nie patrzy przez stanowisko, klimat i kolor, a jedynym życzeniem powszechnej dobrej woli życzy całej ludzkości. Z cyrklem swego umysłu mierzy i rysuje kwadrat swojego postępowania, a w tym kwadracie, szczerze oddając się własnemu domowi, formuje małe kąty życzliwości i miłości dla strapionych wszystkich wspólnot. - *Inwood*.

LOJALNOŚĆ. Jak masoni powinni być, jak zawsze byli twoi starożytni bracia, wierni swej Królowej i tylko swemu krajowi; nauczać wszystkich będących w sferze swych znajomości, aby byli lojalni; pomagać rzeczywiście w odrzuceniu wszelkiej nielojalności lub buntu; podążać za wstrzemięźliwością, hartem ducha, roztropnością i sprawiedliwością w swoim życiu; być dobrymi mężami, dobrymi rodzicami, „szkolić swoje dzieci w wychowaniu i napomnieniach Pana” - *Percy*.

UCZYNIONY (MADE). Ta uroczysta ceremonia nigdy nie powinna być uznawana za najważniejszą część pracy masonerii (choć ważne jest, aby zainicjować nowego członka Zakonu). Nauczanie i działalność charytatywna są głównymi dziełami masonerii.

Inicjacje mają drugorzędne znaczenie. Dzień jego wtajemniczenia musi być zawsze ważną epoką dla wolnomularza i prowadzić do poważnej samokontroli. Refleksja, że pewnego wieczoru stał się ściśle związany z wieloma tysiącami nieznanymi ludźmi, jest sama w sobie ważna, nawet jeśli wtajemniczeni nie są w stanie docenić prawdziwego ducha Zakonu. Podczas inicjacji kandydat musi bezwarunkowo oddać się w ręce właściwego urzędnika wyznaczonego do prowadzenia go i poddać się wszelkiej żądanej od niego próbie i nie sprzeciwiać się żadnej z ceremonii, którą musi przejść, ale odpowiedzieć każde pytanie prawdziwie i mężnie. Gdy przybywa na zgromadzenie braci, zostaje ponownie zapytany i po raz ostatni, czy pragnie zostać zainicjowany. W chwili, gdy ma on otrzymać pierwszy stopień, każda wolność jest mu dozwolona albo iść naprzód w ceremonii, albo powrócić do miejsca, z którego przybył; musimy przyznać, że wejście w nieznaną przedsięwzięcie jest rzeczą niebezpieczną. Ten, kto traktuje to poważnie, tutaj udowodni, że uważa go za godnego człowieka, mogącego wypełnić każde zobowiązanie, które podjął po dojrzałym namyśle. Jeśli to uczyni, zgromadzeni bracia są uradowani i jednogłośnie uznają go za „godnego”, a on staje się uczestnikiem ŚWIATŁA, uroczystego zobowiązania podjętego przez kandydata oraz usankcjonowanego i tajemniczego sposobu, w jaki przekazywane są święte teksty, zawsze szanowane przez każdego wiernego brata.

-Gadicke.

POBIJAK (MALLETT). Jest to ważne narzędzie pracy i bez niego nie można podjąć się żadnej

umiejętności manualnej. Dowiadujemy się z tego, że praca jest losem człowieka i że umiejętności bez wysiłku na nic się nie zdadzą; bo serce może poczynać, a głowa na próżno wymyślać, jeśli ręka nie będzie chętna do wykonania planu.

CZŁOWIEK. Człowiek stanowił część symbolu cherubinów i nawiązuje to do proroka Izajasza, z powodu jego proroctwa o Chrystusie, jako człowieka narodzonego z dziewicy; i do św. Mateusza, ponieważ podaje ludzką genealogię Chrystusa. Było to insygnium Rubena i oznaczało rozum i religię.

MANNA. Symbol Royal Arch. Manna nazywana jest przez Dawida chlebem aniołów. Niektórzy Rabini uważają, że to nieprawidłowa nazwa, ponieważ aniołowie spożywają boskie światło, „quod lumen incantum est, et factum manna”. Jednak rabin Ismael nie zgadza się z tą doktryną, ponieważ aniołowie są niematerialni, nie jedzą materialnego pokarmu; a manna, będąc substancją materialną, nie może być stworzona z boskiej mocy, która jest substancją duchową. Chrześcijańscy boscy uważają jednak, że mistyczna manna została nazwana chlebem aniołów, ponieważ była to przedstawieniem Chrystusa, jakiego aniołowie chcieli zobaczyć.

PODRĘCZNIKI MASONSKIE. Podręcznik ujmuje te sprawy, które wykonywane są wyłącznie przez pracę rąk lub za pomocą prostych narzędzi, których zastosowania nie należy się uczyć przez zagadnienia lub zasady sztuki, ale tylko przez pracę i praktykę; i to ma szczególne zastosowanie do naszych braci pierwszego stopnia, zwanych Uczniami.—*Dunckerley.*

ZNAK RĘKĄ. Przypomina nam to tę rozmyślną i stałą roztropność, która powinna strzec naszych działań, zabraniając nam pieczętowania świętych obietnic naszą prawą ręką, czego serce nie usankcjonowało swoją aprobatą. – *Hemming.*

MANUSKRYPTY. Podczas przebudzenia w 1717r. Wielki Mistrz Payne pragnał, aby wszystkie stare zapiski masonskie mogły zostać wprowadzone do Wielkiej Łoży, aby odkryć zwyczaje starożytności; a w roku 1721 dr Anderson został zatrudniony do przygotowania Księgi Konstytucji. Pomiedzy tymi dwoma okresami, kilka bardzo wartościowych rękopisów dotyczących bractwa, ich łóż, przepisów, obowiązków, tajemnic i zwyczajów, które zostały złożone w prywatnych lożach, szczególnie napisanych przez Nicholasa Stone'a, Dozorcę Inigo Jonesa, zostało pośpiesznie spalonych przez niektórzy skrupulatni bracia, z zazdrosnym przypuszczeniem, że zobowiązanie do wydrukowania jakiegokolwiek rzeczy związanej z masonerią, byłoby szkodliwe dla interesów Rzemiosła; ale z pewnością taki akt *folo de se* nie mógł wynikać z gorliwości zgodnej z wiedzą. – *Noorthouch.*

ZNAK KAINA. Niektórzy mówią, że był paralitykiem. To wydaje się wynikać z wersji Septunginty, „jęcząc i drząc, będziesz”. Targum Jonatana ben Uzziela mówi, że znak pochodził od wielkiego i cennego Imienia, prawdopodobnie jednej z liter imienia Jehowa. Autor arabskiej kateny w Bibliotece Bodleian mówi: „Miecz nie mógł go przebić, ogień nie mógł go spalić, woda nie mogła go utopić, ani wysadzić

w powietrze; ani nie mógł weń uderzyć piorun ani błyskawica. Autor Bereshith Rabba, komentarz do Genesis, mówi, że znak był okręgiem wschodzącego słońca. Abravanel mówi, że znakiem był pies Abła, który stale mu towarzyszył. Niektórzy z uczonych w Talmudzie mówią, że na jego czole widniała litera ת thau, co oznaczało jego stan, ponieważ jest to pierwsza litera słowa תשובה, pokuta. Rabin Józef, mądrzejszy od całej reszty, mówi, że był to długi róg wyrastający z jego czoła! – Adam Clarke.

MASONI ZNAKU (MARK MASONS). Stopień Mistrza Znaków może być uważany za przynależny do stopnia Czeladnika, choć całkowicie odrębny i różny od niego. Porządek i harmonia, które ten stopień przekazał budowniczym świątyni w Jerozolimie, są niepoliczalne; i rzeczywiście, bez niego tylu robotników różnych narodów byłoby w ciągłym nieporządku. Każdy robotnik był nie tylko znany I Wielkiemu Dozorcy, ale każda część wykonania tej zdumiewającej konstrukcji została poddana najdrobniejszej kontroli, podczas gdy każdy wierny robotnik otrzymał z terminowością nagrodę za przedsiębiorczość i umiejętność. Ale mam tu spekulatywną aluzję, która jest bardzo interesująca dla każdej odpowiedzialnej istoty. Jest to obraz próby wielkiego dnia, kiedy dzieło każdego człowieka zostanie sprawdzone, niezależnie od tego, czy będzie dobre, czy złe. To, co niedoskonałe, zostanie odrzucone jako nieodpowiednie dla nowego Jeruzalem, do którego „nie może wejść nic, co obrzydliwe lub kłamliwe”.

MASON; Mason jest człowiekiem, którego zachowanie powinno być ustalone przez ścisłą prawość i sprawiedliwość wobec bliźnich; jego postawa powinna być naznaczona poziomem uprzejmości i życzliwości; podczas gdy prawość serca i integralność działania, symbolizowane przez pion, powinny być jego cechą wyróżniającą; w ten sposób, kierując się ruchomymi klejnotami masonerii, może z radością zejść z doliny życia, w nadziei, że zostanie przyjęty przez Najwyższego, jako udany kandydat do przyjęcia do Wielkiej Łoży powyżej.

ZNAKI MASONSKIE. Ci bracia, którzy zostali zainicjowani w stopniach Znak i Mistrza Znak, doskonale rozumieją, że znak został nadany starożytnym rzemieślnikom nie był nadany arbitralnie, ale wybrany z określonej i dobrze rozumianej serii - że rzemieślnik nie był uprawniony do używania żadnego znaku, dopóki jego sprawność nie została wypróbowana, a on udowodnił, że jest dobrze wykwalifikowany w używaniu pionu, poziomicy i węgielnicy. Że rozróżnienie znaku zostało nadane z osobliwymi uroczystościami; i że późniejsze zobowiązanie do używania określonego znaku, tak przyznanego, i do umieszczenia go na każdym „ociosanym kamieniu”, nie było uznaniowe, lecz konieczne. Znajomość tych faktów, w połączeniu ze staranną analizą starożytnych znaków, niewątpliwie rzuci więcej dodatkowego światła na historię architektury kościelnej, jak również udowodni mocniejsze połączenie i pokaże związek istniejący w minionych wiekach, między praktyczną architekturą i symboliczną albo duchową masonerią.

WIATR MASONA. W budynku Świątyni Króla Salomona powiedziano, że wiatr Masona wieje korzystnie, gdy przypada wieje ze wschodu i zachodu, ponieważ obliczono, że ma chłodzić i odświeżyć ludzi pracujących.

HALA MASONSKA. Hala masońska powinna być odizolowana i, jeśli to możliwe, otoczona wysokimi murami, tak aby mogła zostać połączona z dziedzińcem, a poza innymi budynkami, aby wykluczyć możliwość podglądania przez cowników lub podsłuchiowaczy; dla masonerii, która jest sekretnym stowarzyszeniem, ciekawość ludzkości zawsze skupia się na podważaniu jej tajemnic i zdobywaniu nielegalnymi środkami wiedzy, która jest swobodnie przekazywana wszystkim stosowanym aplikantom. Jednak taka sytuacja w dużych miastach, gdzie zazwyczaj praktykuje się masonerię, może być rzadko spotykana dla wygody braci, łoża powinno być uformowane w górnej kondygnacji; a jeśli ma sąsiadujące z nią budynki, okna powinny znajdować się na dachu lub bardzo wysoko nad podłogą.

MASONSKI ROK. Masoni datują swój rok zgodnie z chronologią Mojżeszową lub ze stworzeniem świata, a więc o cztery tysiące lat więcej niż pokazuje zwykły kalendarz. Masoński rok nie rozpoczyna się 1 stycznia, ale 24 czerwca. Ale ten sposób rozrachunku jest zwyczajny tylko w pismach Zakonu. - *Gadicke*

MASONERIA. Bezużyteczne jest wyznawanie wiedzy o masonerii, jeśli nie kształtujemy naszego życia zgodnie z nią. Nie wystarczy zapoznać się z jej doktrynami i wskazówkami, jeśli nie uda nam się

ich przystosować do praktyki. W takim przypadku nasza wiedza raczej przyłoży się do naszej hańby na tym świecie i z pewnością będzie kolejnym artykułem oskarżenia przeciwko nam w następnym. Byłoby bardzo nierozsądne wątpić w korzystne skutki naszych masonskich nakazów; ale przyznanie się do tego, że są prawdziwe, a mimo to zachowując się tak, jakby były fałszywe, byłoby w najwyższym stopniu nierozsądne. Nie zarzucę jednak moim braciom niesprawiedliwości, by wierzyć, że wielu z nich jest zdolnych do takiego wypaczenia rozumu. Jestem przekonany, że ci, którzy praktykują obowiązki, które naucza masoneria, w połączeniu z wiarą przekazywaną w ich religii, odziedziczą to wieczne miasto Boże, gdzie będą związani ze świętym i szczęśliwym braterstwem świętych i aniołów i cieszyć się będą słodkimi złączeniami braterskiej miłości na wieki wieków.

MISTRZ OBRZĘDÓW. On musi być pierwszym na każdym zgromadzeniu braci, aby zobaczyć, że poczyniono wszelkie przygotowania, które są niezbędne do utrzymania łoży, a następnie zaprosić braci, aby weszli. Przedstawia braci odwiedzających i pokazuje im ich miejsca. Musi nawiązać rozmowę z każdym obcym, który przychodzi do przedsionka, aby odkryć, czy jest bratem. W łoży musi zwrócić uwagę i zobaczyć, że wszystko, co jest konieczne do należytej powagi, jest przygotowane przed otwarciem łoży i że nic nie może zakłócić tej powagi, gdy jest otwarta. Jego miejsce jest tak umiejscowione, że Cz.M. ma go na widoku, i może go zostawić tak często, jak uzna to za konieczne, pod nieobecność Cz.M. Ma taki sam

obowiązek na bankiecie, a bracia obsługujący są pod jego kierownictwem. Do niego pierwszego zwracają się goście; i dlatego konieczne jest, aby na tym urzędzie był doświadczony Mason i, jeśli to możliwe, ten, który mówi różnymi językami obcymi.. - *Gadicke*.

MISTRZ ŁOŻY. Wszelki preferencje wśród maso-
nów powinny opierać się wyłącznie na prawdziwej
wartości i osobistych zasługach, dlatego żaden brat nie
zostanie wybrany na Cz.Mistrza łoży ani nie zostanie
wyznaczony do żadnego urzędu w nim tylko ze względu
na staż lub stopień. Cz.Mistrz, który wcześniej musiał
zostać mianowany i pełnił funkcję Dozorcy jakiejś
patentowej łoży, będzie corocznie wybierany w drodze
głosowania; a podczas następnej łoży, gdy protokoły
zostaną przyjęte, powinien być umieszczony na krześle
zgodnie z pradawnym zwyczajem; następnie wyznaczy
swoich Dozorców i wszystkich innych urzędników łoży,
z wyjątkiem Skarbnika i Odźwiernego. -*Konstytucja*

ŚWIATŁO MATERIALNE. Światło jest jedną z
najbardziej zdumiewających produkcji twórczej
umiejętności i mocy Boga. Jest wielkim medium,
dzięki któremu wszystkie jego inne dzieła są
odkrywane, badane i rozumiane, o ile tylko możemy je
poznać. Jego ogromna dyfuzja i ekstremalna prędkość
są wystarczające, by zademonstrować istotę i mądrość
Boga. Wiele eksperymentów udowodniło, że podróżuje
ze zdumiewającą prędkością 194 188 mil w ciągu
jednej sekundy! i biegnie ze słońca na Ziemię w
osiem minut 11 sekund, na odległość 95 513 794 mile
brytyjskie. - *Adam Clarke*.

DOJRZAŁY WIEK. Zakon Wolnych i Uznaných Masonów powinien składać się wyłącznie z mężczyzn w wieku dojrzałym i zgodnie z tą zasadą młodym mężczyznom i chłopcom odmawia się wstępu. W Dawnych Obowiązках angielskiej księgi konstytucyjnej, z datą 29 grudnia 1729 r., ustanowiono zasadę, że nikt nie może być zainicjowany poniżej dwudziestego piątego roku życia. W lożach innych krajów inicjowani są wcześniej, a syn masona, zwany Lewisem, może być inicjowany znacznie wcześniej.

NA POZIOMICY. Poziomica jest symbolem równości, ponieważ u Boga nie ma wyróżniania osób, a w Jego oczach wszyscy ludzie są równi, podlegają tym samym słabościom, odkupieni przez tego samego Zbawiciela, poddani tej samej śmierci i sądowi. W tym sensie masoni rozumieją jakość członków w strzeżonych lożach. Nie wiedzą nic o równej równości, która jest idolem rewolucjonistów tego świata; ich Konstytucje uczą, że są „podmiotami pokojowymi i posłusznymi władzom cywilnym” i są wrogami tego zamieszania i anarchii, która niszczy społeczne szczęście. Stąd poziomica wyróżnia I Dozorcę, przypominając mu, że podczas gdy przewodniczy pracom loży pod komendą Cz.M, a II Dozorca strzeże odpoczynku, jego obowiązkiem jest zobaczyć, że każdy brat spotyka się na tym poziomie, i że zasada równości jest zachowana podczas pracy, bez której harmonii, głównego wsparcia naszej instytucji, nie można utrzymać jej czystości i użyteczności.

SPOTKANIA. Nasze spotkania, prowadzone zgodnie z prawdziwym duchem Zakonu, charakteryzują się

emulacją do osiągnięcia w mądrości i znajomością cnoty praktycznej; i że instrukcja nieustannie przekazywana z krzesła Mistrza wywodzi się z obszernej i wyczerpującej kopalni, przechowywanej z najbogatszymi klejnotami moralności i religii, aby zreformować manieri i pielęgnować skłonności genialne w umyśle.

CZŁONKOSTWO. Mason może wycofać się ze swojej łoży, ale członkostwo pozostaje nienaruszalne. Prawdziwy Mason uważa za jedno ze swoich najświętszych obowiązków dokładne wypełnienie zobowiązań, które wiążą go z jego obrzędem, w łoży, z której po raz pierwszy otrzymał światło, i masońskiego ciała, od którego otrzymał moce. Nie może uwolnić się od zobowiązań, z wyjątkiem siły masońskiej, z którą zaręczył się i zgodnie z masońskimi prawami, które poprzysiągł przestrzegać i szanować. Każda próba, która może mieć za cel zmusić Masona, poprzez prześladowanie lub przemoc, do rzucenia rytuału, do którego należy, jest sprzeczna z duchem i prawami masonerii.

MENATZCHIM. Nadzorcy i pocieszyciele ludzi pracujących, którzy byli ekspertami w dziedzinie masonerii.

UMYSŁOWE. Umysłowe kwalifikacje kandydata obejmują rozsądek umysłu, zdolność zrozumienia obowiązków i instrukcji Zakonu, aby mógł być przygotowany do wykonywania swoich obowiązków.

MIŁOSIERDZIE (MERCY). Cnota, która inspirowuje nas współczuciem dla innych i skłania

nas do pomagania im w ich potrzebach. To jest jednym z najszlachetniejszych atrybutów Bóstwa, mówiącym po ludzku i wyjaśniającym, co według przypuszczeń może przejść w umyśle Boga, przez to, co przechodzi w ludzkim umyśle. Przedmiotem miłosierdzia jest niedola; Tak więc, Bóg, współczuje ludzkim cierpieniom i zakazuje surowego karania; więc człowiek współczuje niedoli bliźniego i pomaga ją zmniejszyć.. *Calmet*.

POŁUDNIK. Słońce jest ciałem nieruchomym, Ziemia stale krąży wokół niego na własnej osi, co koniecznie wynika z tego, że słońce jest zawsze w swoim południku; a masoneria jest powszechnie rozłożona na jej powierzchni, co wynika z drugiej strony, że słońce jest zawsze w swoim południku względem masonerii.

ZASŁUGA (MERIT). Przy budowaniu świątyni króla Salomona tylko zasługa była uznawana; niekwestionowany przypadek, który mamy w Zastępcy Wielkiego Mistrza tego wielkiego przedsięwzięcia, który bez bogactwa ani władzy - bez żadnego innego znaczenia niż bycie synem wdowy - został wyznaczony przez Wielkiego Mistrza i zatwierdzony przez lud, z tego jednego powodu, ponieważ był zręcznym rzemieślnikiem.

MESOURANEQ. Punkt w kręgu był uniwersalnym emblematem oznaczającym świątynię Bóstwa i odnosi się do kręgu planetarnego, w którego centrum znajdowało się słońce, jako uniwersalnego Boga i ojca natury; ponieważ cały krąg nieba był nazywany

Bogiem. Pitagoras uważał centralny ogień za niebiański dwór Jowisza; i nazwał to ΜΕΣΟΥΡΑΝΕΟ, ponieważ najwspanialsze ciało powinno mieć najbardziej doskonałe miejsce w Centrum.

METAL. Wielu ludzi ma w metalach srebra i złota całą swoją duszę i nie zna innego standardu, aby oszacować własną wartość lub wartość swoich bliźnich, niż według ilości tych metali, które posiadają, tym samym poniżając i degradując ich cechy umysłu lub ducha, przez które tylko ludzkość może być oszacowana. Ten, kto chce wstąpić do masonerii, musi być gotów zrezygnować ze wszystkich reprezentacji metalu i wszystkich przypadkowych okoliczności rangi i fortuny, ponieważ to CZŁOWIEK zostaje przyjęty do wolnomularstwa, a nie jego ranga lub bogactwo. *Gadicke.*

NARZĘDZIA METALOWE. W budynku świątyni króla Salomona nie było słyhać dźwięku topora, młotka ani żadnego innego narzędzia z mosiądzu lub żelaza, które by zakłóciły spokojną świętość tego świętego miejsca. Kamienie były wykute w kamieniołomie, tam ciosane, oznakowane i ponumerowane. Drewno zostało ścięte i przygotowane w lesie Libanu i przeniesione jako tratwy z Tyru do Joppy; metale zostały stopione i odlane na równinie Zeredatu; poczem całość przekazano do Jerozolimy, a tam ustanowiono za pomocą pobijaków i innych narzędzi przygotowanych w tym celu.

ŚRODKOWA IZBA. Świątynia Salomona stała na Górze Moria i zajmowała miejsce obecnego me-

czetu Omar, pod kopułą której znajduje się niezwykła skała, piętnaście stóp nad poziomem otaczającej platformy, widocznie pozostawiona przez projekt dla szczególnego celu, i dobrze mu odpowiadając; z relacji w 1 Ks.Królów VI., gdzie jest powiedziane, że „drzwi do środkowej komnaty znajdowały się po prawej stronie domu i weszli krętymi schodami do środkowej komnaty, a ze środka do trzeciej”; ustalając w ten sposób fakt, że Święta Świętych znajdowała się na wzniesieniu, do którego i do niczego innego nie można odwołać tej niezwykłej skały.

POŁUDNIE. Tak często, jak wolnomularz rozpoczyna swoją pracę, jest południe lub środek dnia, lub ten czas, w którym słońce osiągnęło największą wysokość; ponieważ ziemia jest okrągła, słońce zawsze jest gdzieś w południku. Wolnomularz ma wtedy najbardziej oświetlone i przydatne prace; a kiedy upływa południe, musi być w stanie dać najbardziej zadowalające dowody użyteczności swojej pracy.

PÓŁNOC. Dopiero gdy zbliża się północ, wolnomularz myśli o zakończeniu pracy; w rzeczywistości jego działalność i przedsiębiorczość powinny trwać do północy, do dwunastej.

ŁOŻE MILITARNE. Pierwszy patent nie zostanie przyznany na założenie loży wojskowej bez uprzedniej zgody dowódcy pułku, batalionu lub kompanii, do której ma zostać dołączony. Żadna loża wojskowa nie będzie, pod żadnym pozorem, inicjować w masonerii żadnego mieszkańca lub gościa w jakimkolwiek

mieście lub miejscu, w którym jego członkowie mogą stacjonować, lub przez które mogą przechodzić, ani żadna osoba, która w tym czasie nie należy do wojskowego zawodu ani osoby wojskowej poniżej rangi korpusu, z wyjątkiem braci służących lub zwolnienia od Wielkiego Mistrza, lub niektórych inspektorów prowincjalnych.

MINERWA. Masoni używają posągu Minerwy, lub otwierają świątynie z jej posągami w niej, jako symbolu mądrości. Mitologia uczy nas, że Jowisz otworzył swą czaszkę, by zrodzić Minerwę, dlatego jest symbolem wszystkich myśli, które powstają w głowie, i opiekunką sztuki i nauk. Na ogół jest reprezentowana jako młoda kobieta w stroju greckim i ma przy sobie sowę lub koguta, jako symbol pożytecznych studiów i czujności.

KSIĘGA BUDOWNICZA. Każda loża będzie miała sprawiedliwie napisane regulaminy, a także będzie przechowywać księgę lub księgi, w których Mistrz lub jakiś wyznaczony przez niego brat jako sekretarz wpisują nazwiska swoich członków oraz wszystkich osób w nich inicjowanych lub dopuszczonych, z datami ich propozycji, przyjęcia lub inicjacji, przejścia i podniesienia; a także ich wiek, możliwie jak najdokładniej, oraz ich tytuły, zawody lub przedsiębiorstwa, wraz z takimi transakcjami loży, jakie są właściwe do zapisania. *Konstytucje.*

ZŁE PROWADZENIE SIĘ. Jeśli któryś z braci zachowuje się w taki sposób, aby zakłócić harmonię loży, będzie on trzykrotnie formalnie upomniany przez

Cz. Mistrza, a jeśli będzie trwać w swym nieregularnym postępowaniu, zostanie ukarany zgodnie z regulaminem tej konkretnej loży – lub w pewnych przypadkach może być zgłoszony wyższemu autorytetowi masońskiemu. – *Konstytucje*.

KPIARSCY MASONI. W roku 1747 niektórzy niewierni bracia, rozczarowani ich oczekiwaniami wobec wysokich urzędów i zaszczytów społeczności, dołączyli do kilku bufonów, planując zakpienie z publicznej procesji na wielką fetę. Ta, jak można przypuszczać, ustawiona wesołość dla otwartego tłumu, i obrzydzenie społeczności, które mądrze pamiętając o sobie, zdecydowało, że w przyszłości ograniczy swe działania w granicach własnego zgromadzenia. Nazywano ich Kpiarskimi Masonami. – *Noorthouck*.

MODEL. Świątynia Salomona została wzniesiona zgodnie z wzorem przedstawionym przez Boga królowi Dawidowi, który jednak nie mógł sam zbudować tej świętej świątyni, ponieważ jego ręce były poplamione krwią.

UMIAR. W kierunku rządzenia loży masonów zalecałbym umiar w wyższych urzędnikach i podporządkowanie im braci; bo bez wzajemnej życzliwości, spokoju temperamentu i wzajemnej wyrozumiałości nadbudowa rozpadnie się, a loża, prędzej czy później, nieuchronnie rozpadnie.

MONADA. Monada jest zasadą wszystkich rzeczy. Od monad pochodzi nieokreślony duad, jako materia poddana monadzie przyczyny; od monady i nieokre-

ślonego duadu liczby; z liczb punkty; z punktów linie; z linii, powierzchnie; z powierzchni bryły; z tych ciał stałych, których czterema elementami są ogień, woda, powietrze, ziemia; ze wszystkich, które uległy przemianie i całkowicie się zmieniły, składa się świat
- *Stanley*.

MONITORIAL. Monitorialny znak przypomina nam o słabości ludzkiej natury, która sama nie jest w stanie oprzeć się potędze Ciemności, o ile nie jest wspomagana przez to Światło, które jest z góry, a zatem uznajemy naszą własną słabość i że nie możemy robić nic dobrego i akceptowalnego w służbie, jak przez Tego, od którego pochodzi cała dobra i sprawiedliwa rada, i pod którego Boską i szczególną łaską nigdy nie możemy zostać uznani jako niepotrzebni słudzy w Jego oczach.

KSIĘŻYC. Księżyc jest drugim mniejszym światłem w masonerii, ruchomym, nieokreślonym i odbierającym światło od słońca. Zmiana Dozorców prowadzi i pomaga nam, a księżyc oświetla wędrowca nocą, ale chmury mogą przechwycić światło księżyca; z tego powodu nie możemy polegać na niej, ale wybierzmy naszą drogę z wielkim i stałym światłem. *Gadicke*.

ARCHITEKCI MORALNOŚCI. Jako architekci moralności budujemy świątynie dla każdej cnoty; więzienia i lochy za występki, nieprzyzwoitość i niemoralność. Jesteśmy gotowi do każdego ludzkiego i przyjaznego urzędu; zawsze gotowi wlać oliwę i wino w rany naszych zmartwychwstałych braci i delikatnie ich przywiązać (to jest jeden z głównych celów naszej

instytucji), aby ci, którzy mówią źle lub o nas lekko, ujrzeli nasze postępowanie i widząc nasze środki głodni nakarmieni, nagi odziani, chorzy podtrzymani i pielęgnowani – zobaczą, że nasze światło tak pożytecznie świeci – ich złowieszcze wypowiedzi mogą być uciszone, ich głupie uprzedzenia usunięte, i mogą być przekonani, że masoneria jest użyteczną i czcigodną strukturą, wspieraną przez wielkie i trwałe filary Mądrości, Siły i Piękna. –Kodriertgton.

OBOWIĄZKI MORALNE. Nauka wolnomularska obejmuje każdą gałąź moralnego obowiązku, bez względu na to, czy dotyczy ona Boga, naszego bliźniego, czy nas samych. Ta osobliwość w systemie jest wyraźnie wpajana każdemu członkowi Zakonu podczas jego pierwszego przyjęcia do łoży; tak z niecierpliwością woli masoneria przeciw wszelkim błędom co do swoistych zasad. Żaden brat nie może ignorować wielkich punktów masońskiego obowiązku, chociaż może nie być zaznajomiony z drobnymi szczegółami. Tradycje i specyficzne doktryny zawarte w bardziej zawiłych częściach wykładów mogły pozostać niezbadane; ale w jego moralnym i religijnym dążeniu nie może być niedoinformowany.

PRAWO MORALNE. Mason jest zobowiązany przez swoją kadencję do przestrzegania prawa moralnego; i jeśli dobrze zrozumie sztukę, nigdy nie będzie głupim ateistą ani niereligijnym libertynem. On ze wszystkich ludzi powinien najlepiej wiedzieć, że Bóg nie widzi, jak człowiek widzi; bo człowiek patrzy na wygląd zewnętrzny, ale Bóg patrzy na serce. Mason jest więc szczególnie zobowiązany nigdy nie dzia-

łać przeciwko nakazom swojego sumienia. Pozwól, aby religia lub sposób oddawania czci człowiekowi był tym, czym może być, nie jest on wykluczony z Zakonu, pod warunkiem, że wierzy w chwalebne go architekta nieba i ziemi i praktykuje święte obowiązki moralności.

MORALNE KWALIFIKACJE. Moralne kwalifikacje kandydata są takie, że nie będzie on ani ateistą, ani niewiernym, ani niereligijnym libertynem; że najbardziej praktykuje cztery cnoty kardynalne i trzy cnoty teologiczne; musi być pokornym wierzącym w mądrość, moc i dobroć Boga, ponieważ stanowi to religijne wyznanie wolnomularstwa i działa jako sprawdzanie występku oraz bodziec do cnoty.

FILOZOFIA MORALNA. Moralna filozofia Zakonu odnosi się do Tego, którego nakazy dla jego stworzeń mają szczególne zastosowanie do wypełniania chrześcijańskiego obowiązku. Uczy, że zawdzięczamy Bogu obowiązek, który obejmuje szacunek dla jego imienia i atrybutów, cześć dla jego świętego charakteru i posłuszeństwo jego sprawiedliwym poleceniom. Mówi o obowiązku wobec bliźnich; z nimi jesteśmy skierowani do działania na węgielnicy we wszystkich transakcjach życia. Wpaja obowiązek wobec samego siebie. Od nas oczekuje się kultywowania samokształcenia i szacunku do samego siebie. W tym celu zaleca się zwracanie uwagi na cztery cnoty kardynalne, a także na praktykowanie każdego moralnego i społecznego obowiązku. Roztropność powinna nas kierować; Umiarkowanie powinno nas statkować; Męstwo wspierać nas; i Sprawiedliwość

być przewodnikiem wszystkich naszych działań. A w kierunku przewidzianym dla regulacji naszego postępowania, jesteśmy nakierowani na zachowanie w ich najpiękniejszym splendorze prawdziwie masońskich ozdób, Życzliwości i Miłosierdzia; i trwale odcisnąć na naszych umysłach święte nakazy Prawdy, Honoru i Cnoty.

MORALNOŚĆ. Moralność masonerii wymaga od nas sprawiedliwego traktowania innych; nie okradać, oszukiwać ani nie krzywdzić w ich sprawiedliwych należnościach lub prawach. Ale idzie dalej; uznając wszystkich za dzieci jednego wielkiego Ojca, uważa człowieka za związanego pobożnością, masońską moralnością i braterskimi więzami, aby służyć potrzebom biednych i cierpiących; i że możemy być zdolni do spełnienia tego najwyższego żądania ludzkości, ściśle nakazującego przedsiębiorczość i oszczędność, aby nasze ręce mogły być zawsze wypełnione środkami do spełniania miłosierdzia, do którego nasze serca powinny dysponowane. *Henkle.*

MORIAH. Nazwa całej góry, na kilku wzgórzach i zagłębieniach, w których znajdowało się miasto Jerozolima, nazywała się Moria, czyli Widok; ponieważ była to kraina wysoka i można ją było zobaczyć z daleka, zwłaszcza z południa; ale potem imię to zostało przeniesione do najbardziej wzniesionej części, na której wzniesiono Świątynię i gdzie Jehowa ukazał się Dawidowi. Ta góra jest wapiennym wałem, stromym wzniesieniem z każdej strony, z wyjątkiem północy, i jest otoczona z drugiej strony grupą wzgórz w formie amfiteatru, którego usytuowanie zabezpieczyła przed

trzęsieniami ziemi, które zdawały się być częste w Ziemi Świętej, i dostarczyła prorokom wiele eleganckich porównań. *Horne*.

ŚMIERTELNOŚĆ. Niech symbole śmiertelności, które leżą przed tobą, poprowadzą cię do kontemplacji twojego nieuniknionego przeznaczenia i kierują twoją refleksję do najciekawszego ludzkiego „badania” - wiedzy o sobie. Uważaj, aby wykonać przydzielone ci zadanie, póki jest jeszcze dzień; nadal słuchaj głosu natury, który świadczy, że nawet w tej przemijającej strukturze kryje się żywotna i niezmienna zasada, budząca świętą ufność, że Pan Życia pozwoli nam zdeptać Króla Strachu pod naszymi stopami i wzniesć nasze oczy na jasną Gwiazdę Poranną, której wschód przynosi pokój i zbawienie wiernym i posłusznym rodzajowi ludzkiemu.

BRUK MOZAIKOWY. Mozaikowy bruk znajdujemy przed przedsionkiem Świątyni Króla Salomona. Szczęśliwi są ci, którzy mogą się do niej zbliżyć, jak również do przedsionka. - *Gadicke*.

MOJŻESZ. Mojżesz nauczył się całej mądrości Egipcjan; został zainicjowany we wszystkiej wiedzy mędrców tego narodu, przez którą nauka starożytności była zachowana i uzyskała świętość; osłonięta przed okiem niegodnych i zwyczajnych przez symbole i hieroglify, i przekazywana ludziom tylko według własnego porządku, z troską, tajemnicą i ostrożnością. Nad tą tajemnicą nie należy się w żaden sposób zastanawiać, kiedy stwierdzamy prześladowania, które podążałyby za wiarą nie do przyjęcia dla ignorancji narodu,

który był otoczony przesądami i bigoterią. Mojżesz oczyścił boskie uwielbienie jego misteriów i obrazów, i nauczał Żydów wiedzy o Bogu Wszechświata, nieskażonego błędami narodów Ziemi, i nieskalanego narzędziami i absurdalnymi ceremoniami ustanowionymi przez lud na wschodzie, od którego wywodzi się pierwsza wiedza o Boskości. -Hutchinson.

PORUSZENIE (MOTIONS). Niech mistrz łoży przy każdej okazji zniechęca do tej skłonności, która pobudza brata do podejmowania wniosków w sprawach obojętnych lub błahych. Jakikolwiek poruszenia, ze względu na który łoża staje się podzielona, muszą być w pewnym stopniu szkodliwe, biorąc pod uwagę tak wiele różnych zwyczajów, poglądów i skłonności, jakie zwykle stanowią łożę masonów.

MOTYW LUB POWÓD. Ten, kto chce wstąpić do Zakonu Wolnomularskiego, powinien najpierw przedstawić sobie dobre i satysfakcjonujące podliczenie, dlaczego chce podjąć ten krok. To nie jest łatwe. Człowiek, który nie jest masonem, może znać Zakon tylko przez pogłoski lub czytając książki masonskie, a dołączenie do społeczności wydaje się raczej niebezpiecznym przedsięwzięciem, które jest człowiekowi całkowicie nieznanne. Zupełnie różni się od przyłączania się do innych wybranych społeczeństw, które publikują swoje zasady i przepisy, a także nazwiska wszystkich swoich członków, i przez te środki zapraszają innych do przyłączenia się do ich społeczności. Wolnomularze, wręcz przeciwnie, nie próbują przekonać nikogo do przyłączenia się do ich społeczności, nie publikują swoich zasad lub przepisów, a nazwiska członków

są bardzo rzadko znane, a co więcej, kandydat najczęściej poddaje się zasadom i przepisom, których znaczenie jest mu całkowicie nieznanie; prawdą jest, że w tych przepisach nie ma nic sprzecznego z Prawami Bożymi, ani z jego obowiązkiem wobec króla i kraju, jako dobrego obywatela państwa; ale ten, który nie jest masonem, nie może mieć jasnego pojęcia, jakie są te obowiązki. Jakie są zatem motywy wystarczająco silne, aby skłonić wolnego człowieka do zaoferowania się jako kandydat do przyjęcia do stosunkowo nieznanego społeczeństwa? Ten akt należy przyjąć najrozważniej, przyznając, że chce się wstąpić do Zakonu, ponieważ jako pożyteczne i niewinne społeczeństwo cieszy się ochroną państwa przez wiele lat, ponieważ tak wielu roztropnych ludzi jest członkami Zakonu i ogólnie rzecz biorąc, członkowie wyróżniają się stosownością swoich manier, uczciwością swoich transakcji biznesowych i poprawnością ich moralnego postępowania. *Gadicke*.

GÓRA BOGA. Wejście na szczyt rajskej góry Boga, za pomocą piramidy składającej się z siedmiu stopni, było starym pojęciem, z pewnością rozważanym przed wizją Jakuba, gdyż panowało wśród meksykańskich dzikusów; a pierwsi osadnicy na rozległym kontynencie amerykańskim nie mieli wiedzy o tej wizji, ani przez tradycję, ani przez osobiste doświadczenie. Żydowsy kabaliści uważali, że rajske góry były miejscem zamieszkania wybranym przez dzieci Seta, podczas gdy skażeni potomkowie Kaina mieszkali na równinach poniżej; a ich wysokość była tak wielka, że z jej szczytu słychać aniołów niebios, śpiewających swe niebiańskie hymny przed tronem Bożym.

RUCHOME KLEJNOTY. Cyrkiel, węgielnica, poziomica i pion, nazywane są ruchomymi klejnotami, ponieważ wyróżniają urzędników łoży i są przenoszone na ich następców. Były wcześniej zawieszane na wąskich, białych wstążkach, po których następował niebieski kolor o tej samej szerokości; ale regułą jest teraz, „kołnierze mają być zrobione z jasnoniebieskiej wstążki o szerokości czterech cali; jeśli zastosuje się srebrny łańcuszek, najczęściej należy go umieścić na jasnoniebieskiej wstążce”.

MUZYKA. Muzyka uczy sztuki formowania akordów, aby komponować zachwycającą harmonię, poprzez proporcjonalne ułożenie dźwięków dojmujących, uroczyстых i mieszanych. Ta sztuka, poprzez serię eksperymentów, sprowadza się do nauki, w odniesieniu do dźwięków, i tylko do odstępów dźwięku. Dba o naturę akordów i dysonansów i pozwala nam ustalić proporcje między nimi liczbowo. –*Preston.*

MUZYCZNA BRETHREN. Żadna łoża nie jest dobrze widziana bez piosenek i muzyki lub przynajmniej fortepianu. Jeśli jest wielu braci należących do łoży, którzy mogą przyczynić się do muzycznej rozrywki, tworzą muzyczne społeczeństwo, a tym samym zapewniają zarówno społeczne, jak i sakralne zapotrzebowanie namuzykę. –*Gadicke.*

MISTERIA. Zwyczaje i obyczaje starożytnych w ich społecznościach nazywane są misteriami. Jeśli przez misteria rozumiemy jedynie tajemną religię, to w cywilizowanej części globu nie może być tajemnic, ponieważ Bóg może być otwarcie czczony wszędzie;

ale jeśli przez misteria rozumiemy tajne ceremonie i doktryny, to możemy powiedzieć, że wśród masonów wciąż są misteria. Ale nie nazywamy naszych misteriów misteriami, a tym samym udowadniamy, że u nas nie może istnieć żadna tajna religia. Nikt z nas nie jest mistagogiem, a nasz zewnętrzny wygląd nie ma w tym nic tajemniczego. - *Gadicke*.

MISTERIUM. Słowo misterium dało okazję do wielu niewłaściwych wrażeń przeciwko naszym masonskim społeczeństwom. Zdrada, niewierność, oskarżenie o pochopne i niepotrzebne obligatorje, zostały obarczone za ich odpowiedzialnością, ale żaden z tych zarzutów nigdy nie został uzasadniony przez prześladowców. Słowo misterium sprowadziło na głowy masonów anatemy z nadgorliwych duchownych i skłoniło bezlitosnych gubernatorów do użycia broni przeciwko Rzemiosłu, a przecież po drobnym zapytaniu kościół i państwo mogą zostać poinformowani, że oddanie Bogu, posłuszeństwo państwu i wszystkim przełożonym, braterska miłość i powszechne miłosierdzie, są zasadami, które oddzielają naszą Wspólnotę od wszystkich innych tajnych stowarzyszeń, które powstały ostatnim czasem, dla degradacji religii i zburzenia dobrego porządku w społeczeństwie i państwie. - *Husenbeth*.

MISTYK. Oznacza tajną doktrynę, która działa szczególnie na uczucia serca lub uczucia, których nie można wyrazić słowami. Mistyk to człowiek, który wierzy, że jest wywyższony ponad świat materialny i czuje się zjednoczony z niematerialnym i duchowym. Możemy nazwać mistycyzm poczuciem wiary lub

życiem i poruszaniem się w życiu nadprzyrodzonym i nieśmiertelnym. Każdy człowiek może być uważany za nieco mistycznego, ale powinien strzec się tego prostackiego mistycyzmu, który wierzy w związki z aniołami, i mógłby być w stanie przeniknąć do trzeciego nieba.

MISTYCZNA WIĘŹ. Ta święta i nienaruszalna więź, która jednoczy ludzi o najbardziej niezgodnych poglądach w jedną grupę braci, która daje tylko jeden język ludziom ze wszystkich narodów i jeden ołtarz ludziom wszystkich religii, jest właściwie, z tajemniczego wpływu, jaki wywiera, denominowana jako mistyczna więź; a masoni sami, ponieważ są pod jego wpływem lub korzystają z jego zalet, są nazywani „braćmi mistycznej więzi” - *Mackey*.

WYKŁAD MISTYCZNY. Mistyczne poznanie stopnia Royal Arch, zrozumienie formy i ekspozycji świętych znaków oraz natury i znaczenia Świętego Słowa, a także tradycyjnej ceremonii, która ma być użyta, pokazując i przekazując tajemnice.

BOSA STOPA. Akt chodzenia nagimi stopami był zawsze uważany za symbol pokory i czci, a kapłani w świątyni zawsze chodzili z odkrytymi stopami, chociaż często szkodziło to ich zdrowiu. Nakaz w ten sposób przekazany Mojżeszowi nie reprezentował cywilnej i prawnej ceremonii odłożenia butów, tak jak później nakazywano Żydom, kiedy wyrzekali się jakiegokolwiek umowy lub kontraktu, ani jeszcze znaku żalu i smutku, jak wtedy, gdy Dawid wszedł boso do Jerozolimy; nakazano jednak, aby Mojżesz

wieczorem zbliżał się do tego świętego miejsca z czcią i bojaźnią Bożą, jak gdyby była to świątynia poświęcona kultowi. Kaznodzieje mówią: „Uważajcie na swoje stopy, wchodząc do świątyni Bożej”..

NAZWA BOGA. Józef Flawiusz mówi, że Imię nigdy nie było znane, dopóki Bóg nie powiedział tego Mojżeszowi na pustyni; i że on sam nie ośmielił się o tym wspomnieć, ponieważ nie wolno było go używać, z wyjątkiem raz na rok tylko przez Najwyższego Kapłana, gdy pojawiał się przed Siedzibą Miłosierdzia w dniu pokuty. Dodaje ponadto, że została utracona przez niegodziwość człowieka; i stąd powstały różnice zdań, niektórzy przypuszczali, że samo Słowo zaginęło; inni, że zmieniło treść lub tylko znaczenie; i wielu, że sposób wymawiania; i stąd twierdzą, że Mojżesz nie prosił Wszechmogącego o to, aby Jego imię było niesione braciom, ale tylko o prawdziwe przesłanie lub wymowę. Nie mamy pewności, jak dalece będzie to miało miejsce tej nocy; ale jest pewne, że prawdziwego sposobu przesłania nie można teraz udowodnić na podstawie żadnego pisemnego zapisu; po pierwsze dlatego, że dopuszcza ona wiele różnic w stosunku do użytych aneksów zapisów Masoretyków, których zapisy nie istniały w czasach Mojżesza; a po drugie, ponieważ język używany obecnie przez Żydów jest tak zniekształcony i zmieniony w porównaniu z tym, w którym pisano, że żaden z nich, z wyjątkiem kilku uczonych, niczego z tego nie rozumie; z jakiegoś powodu Żydzi nazywają to שם תרופמה *Shem Hamphoreth*, imię niewysłowione. Stąd nasz uczony brat Pitagoras, wziął swoje τετραγραμματων lub kwaterniony. — *Dunkerly*.

NAZWA LOŻY. Każda loża, która nie może być wyróżniona nazwą lub tytułem, pragnąc ją przyjąć, musi w tym celu zapewnić aprobatę Wielkiego Mistrza lub Wielkiego Mistrza Prowincji, a nazwa musi być zarejestrowana przez Wielkiego Sekretarza. Żadnej loży nie wolno zmieniać jej nazwy bez podobnej aprobaty. – *Konstytucje.*

NAZWY MASONERII. Nadal zachowujemy wszystkie nazwy, dzięki którym Sztuka została wyróżniona w każdym okresie świata, w formie spekulatywnej lub operatywnej; czy charakteryzowała się nazwą Lux, jak w epoce patriarchalnej; lub Geometria, jak ją nazywał Euklides; lub Filozofia, jak nazwał ją Pitagoras; lub Mesouraneo lub jakkolwiek inny tytuł; w systemie zawarto pamięć o takim oznaczeniu. Mówimy, że masoneria jest systemem Mądrości, Siły i Piękna, a definicja została przyjęta od naszego starożytnego W. M. Króla Salomona, który nazwał naukę Mądrością; który przez kabalistów został później nazwany Bafometem. I definiuje to w ten sposób: „Mądrość jest twórcą wszystkich rzeczy, ona jest blaskiem wiecznego Światła, nieskalanym lustrem mocy Bożej i obrazem Jego dobroci. Jest piękniejsza niż słońce, ponad gwiazdozbiory, porównywana ze światłem, znajdującym się przed nią.”

NATURA I SZTUKA. Jeśli spojrzymy na wytwory przyrody i sztuki w obliczu planety, którą zamieszkujemy, przekonamy się, że wszystko jest pełne boskich zasad Zakonu. Nie ma takiej góry ani doliny, drzewa, krzewu ani ździebeł traw; nie ma wystawnej

struktury z wypolerowanego marmuru, bogatej we wspaniałe dekoracje o cudownej architekturze, ani kamienia odrzuconego z kamieniołomu; nie ma obiektu, ożywionego lub nieożywionego w przyrodzie całej, który by nie tchnął duchem Wolnomularstwa; a uczony brat może znaleźć pouczający wykład masoniowski w skrzydle śmy, równie dobrze jak w poruszeniach dostojnych światła nieba.

NABUCHODONAZOR (NEBUCHADNEZZAR). Król Babilonu, który w jedenastym roku panowania Sedekiasza, króla Judy, po oblężeniu przez dwanaście miesięcy wziął Jerozolimę, rozkazał Nebuzaradanowi, swemu dowódcy straży, podpalić i całkowicie zniszczyć świątynię, spustoszyć miasto i przywieść jeńców do Babilonu.

NEGATYWNIE. Kiedy ktoś zostaje zaproponowany na członka loży lub jakakolwiek osoba ma zostać masonem, a po wrzuceniu kart do głosowania okaże się, że został odrzucony, żaden członek loży ani brat odwiedzający nie dowie się w żaden sposób, kim byli ci członkowie loży, którzy sprzeciwiali się jego wyborowi, pod karą, że taki brat zostanie na zawsze wydalony z loży (jeśli jest członkiem) i, jeśli jest to brat odwiedzający, że nigdy więcej nie zostanie przyjęty jako gość lub nie zostanie jej członkiem; i natychmiast po negatywnej opinii na temat proponowanej osoby, Cz. Mistrz odczytuje prawo, że żaden brat nie może powołać się na niewiedzę. – Dawne Konstytucje.

NEHEMIAH. Nehemiaszowi powierzono specjalny zespół, aby odbudować mury i odnowić fortyfikacje

Jerozolimy, a także dokonać pełnej renowacji ziem i mienia, które zostały zabrane w czasie niewoli przez sąsiednie narody. Kiedy przybył do Jerozolimy i objął w posiadanie swój urząd, znalazł wrogów swojego kraju, Samarytan i innych, na czele z Sanballatem, Tobiaszem i Geshem, przeciwstawiając się wszelkim przeszkodom, które mogły niepokoić i rozpraszać Żydów. Reperacje murów i fortyfikacji spotkało się z ogromnym oporem ze strony tych ludzi, którzy spiskowali, aby zaatakować Żydów podczas pracy, a w konsekwencji byli nieuzbrojeni; i byli do tego zachęceni przez niektórych zdrajców w mieście. Czujność Nehemiasza udaremniła plan.

BLIŹNI. Wolnomularstwo poucza nas o naszym obowiązku wobec bliźniego, uczy nas, abyśmy nie wyrządzali mu krzywdy w żadnej z nim znajomości, i we wszystkich naszych kontaktach z nim, działać ze sprawiedliwością i bezstronnością. To odwodzi nas od zniesławiania, każe nam nie rozprowadzać hańbiących plotek, wyolbrzymiać podejrzeń ani rozpowszechniać wieści o niepowodzeniach. Nakazuje nam być wiernymi naszemu zaufaniu, nie oszukiwać tego, kto na nas polega, być ponad podłość obłudy, aby słowa naszych ust były myślami naszych serc i cokolwiek obiecujemy, nabożnie wykonywać.
-*Codrington.*

SIEĆ. Była jedną z ozdób na głowicach dwóch filarów Przedśionka Świątyni Salomona. Połączenia jej oczek oznaczały jedność.

NEUTRALNY. Jak wszyscy nie byli z Chrystusa, który nazywał się chrześcijanami w czasach apostołów, tak nie wszyscy są masonami, którzy zostali inicjowani do Zakonu. Znajomość znaków, słów i tokenów, bez możliwości zastosowania ich zgodnie z ich właściwym projektem, nie może już stanowić Masona, a posiadanie narzędzi roboczych może tylko uczynić człowieka cieślą, chyba że wie, jak z nich korzystać. W tej kwestii istnieje wiele błędnych opinii za granicą. Osoba przechodzi inicjację i myśli, że może wszystko, co chce. Nigdy nie było bardziej fatalnego błędu. Inicjacja jest tylko elementarzem masonerii i ma takie samo zastosowanie do znajomości jej zasad, jak alfabet dla tych, którzy pragną przodować w osiągnięciach literackich. Gdyby ta uwaga była należycie egzekwowana przy każdym kandydacie na masonerię, Zakon miałby inny aspekt, a jego prawdziwy blask byłby bardziej powszechny.

NOWE PRAWO. Żaden wniosek o nową ustawę lub rozporządzenie, ani o zmianę lub uchylenie starego nie zostanie złożony, dopóki nie zostanie zaproponowany w komisji generalnej lub przekazany do niej, lub dopóki nie zostanie przekazany na piśmie Wielkiemu Mistrzowi. Po zapoznaniu się z nim i stwierdzeniu, że nie zawiera niczego sprzecznego ze starożytnymi symbolami Zakonu, wniosek może zostać publicznie zaproponowany. W przypadku jego poparcia należy zgłosić do opinii Wielkiej Loży. Jeśli zostanie zatwierdzony i potwierdzony, na następnym spotkaniu Wielkiej Loży stanie się prawem społeczności.
- *Konstytucje.*

NIL. W czasach Euklidesa rzeka Nil przelewała się tak daleko, że wiele mieszkań ludu Egiptu zostawało zniszczonych. Euklides nauczył ich sztuki tworzenia mocnych ścian i rowów, aby zatrzymać postęp wody; i według geometrii wymierzał ziemię i dzielił ją na części, aby każdy człowiek mógł ustalić swoją własność. - *Dawny masoński rękopis.*

NIL NISI CLAVIS DEEST. Na wierzchołku trójkąta oryginalnego klejnotu Sklepienia Królewskiego często pojawia się motto „nil nisi clavis deest”, które jest deklaracją, że noszący klejnot zawierający ten emblemat pragnę wykonać swój obowiązek i wezwać sprawiedliwość, która łączy nas w łańcuchu kreacji, w której Najwyższy miał wolę nas umieścić.

DZIEWIĘĆ. Dziewięć jest kwadratem trzech, jest doskonałym trójskładnikiem, poza którym nie ma liczby. Arytmetycy zauważają, jak pisze Hume (Dial. Nat. Rei. Str. 167), „że iloczyny dziewięciu tworzą zawsze albo 9, albo mniejsze iloczyny 9, jeśli dodamy do siebie wszystkie cyfry, z których składa się którykolwiek z poprzednich iloczynów. Zatem z 18, 27, 36, które są iloczynami liczby 9, otrzymasz 9, dodając 1 do 8, 2 do 7, 3 do 6. Zatem 369 jest iloczynem również dziewięciu; a jeśli dodasz 3, 6, 9, otrzymasz 18, mniejszy iloczyn dziewięciu.”

DZIEWIĘCIU MISTRZÓW. Oto imiona dziewięciu mistrzów, o których mówi się, że zostali wybrani przez Salomona po śmierci Hirama Abiffa; Moabon, Jachin, Boaz, Ganigam, Azariasz, Joram, Jach'gi, Achai, Obed.

NOACHIDZI. Synowie Noego; imię Wolnomularzy; skądinąd możemy zauważyć, że wiara w świecie została ukształtowana przez jednego najwyższego Boga i jest przez niego rządzona; kochać go i wielbić; i szanować naszych rodziców; i kochać naszego bliźniego jak siebie samego; i być miłosiernym nawet dla dzikich zwierząt, jest najstarszą ze wszystkich religii.

PÓŁNOC. Murarz operatywny jest przyzwyczajony do kładzenia kamienia węgielnego pod nowy budynek po stronie północnej i z tego powodu wszyscy ci, którzy zostali zainicjowani wśród nas, mają swoje miejsce na północy. Światło płynie ze wschodu na północ, ponieważ cała nasza wiedza idzie od wschodu
-*Gadicke*.

PÓŁNOCNY WSCHÓD. Kamień węgielny każdego wspaniałego gmachu był zwykle układany na północnym wschodzie; daje to racjonalny powód do umieszczenia tam nowo zainicjowanego kandydata. Kiedy dano mu światło, ale nie udzielono pouczeń, jest uważany za najbardziej powierzchowną część masonerii.

LICZBY. Uważamy liczbę trzy lub trzy razy trzy za świętą liczbę; i we wszystkich misteriach starożytnych najważniejsza była liczba dziewięć. Czy my, jako chrześcijańscy masoni, wciąż mamy starożytne wyjaśnienie świętości tej liczby, czy też czerpiemy jej świętość z Trójcy Świętej, nie możemy tutaj określić.
-*Gadicke*.

PRZYSIĘGA. W masonerii wielu mężczyzn zbiera się w społeczność, której głównym celem jest doskonalenie godnych pochwały umiejętności i wiedzy oraz promowanie powszechnej dobroczynności i cnót społecznych ludzkiego życia, co wyraża się w uroczystym obowiązku złożenia przysięgi. Tą swobodą cieszą się wszystkie łączące się społeczności, bez podawania w wątpliwość i refleksji. -*Anderson.*

POSŁUSZEŃSTWO. Być posłusznym jest jednym z wielkich obowiązków wolnomularza, nie tylko wobec praw Rzemiosła, ale także wobec praw królestwa lub państwa, w którym może przebywać, wobec praw Boga, wobec praw moralności, ale przede wszystkim wobec praw prawdziwej życzliwości. Jest on również zobowiązany do posłuszeństwa poleceniom swoich przełożonych, którzy przebywają w loży; ale każdy zarządzający powinien być ostrożny i wydawać tylko takie polecenia, które mogą być z satysfakcją przyjęte przez wolnego człowieka i MASONA, a nie wymagać niewolniczego posłuszeństwa, ponieważ w loży nie ma ani panów, ani niewolników, a prawda i sprawiedliwość musi być pojmowana jednomyślnie. -*Gadicke.*

OBELISK. Wysoka, o przekroju kwadratowym i ostro zakończona kolumna, który jest powszechnie wznoszona dla upamiętnienia jakiejś sławnej osoby lub niezwykłego wydarzenia. Można go znaleźć wśród masońskich emblematów.. -*Gadicke.*

OBIEKTY. Aby przekazać błogosławieństwa, których jesteśmy uczestnikami; przyczynić się do pomyślnego upowszechniania wiedzy, cnoty i pokoju, nauki i sztuki oraz wszelkich zdobyczy życia społecznego; a twierdzenie o postępie ludzkiego szczęścia było zawsze wielkim przedmiotem wolnomularstwa.

OBIEKCJE. Przecistawiano się masonerii we wszystkich wiekach jej istnienia, przez tych, którzy byli zazdrośni o jej tajne wpływy, lub zazdrościli przywilejów uprzywilejowanych jednostek, którzy zostali przyjęci w jej misteria. Ale mimo że wciąż obalane, te same zastrzeżenia pojawiają się w określonych okresach; powielane, gdy się pojawiają, w celu rozbudzenia naszej gorliwości i podtrzymania naszego zainteresowania instytucją. Zabawne jest studiowanie historii Rzemiosła, aby znaleźć uporczywe argumenty, które zostały obalone przez Hutchinsona, Calcotta i innych w ostatnim stuleciu, zgłaszane wielokrotnie przez nowych kandydatów do zaszczytu zadania anonimowego ciosu nieśmiertelnemu olbrzymowi. Nie można znaleźć prawie żadnej nowości w sformułowaniach obiekcji. Zarzuty ograniczają się głównie do kwestii zachowania tajemnicy, wykluczenia kobiet, zobowiązań etc.

OFIARY. Ofiary składane przez lud na rzecz wzniesienia Tabernakulum były także wieloma rodzajami łask chrześcijaństwa; złoto Wiary, srebro Nadziei, cenne kamienie Miłosierdzia; błękitny kolor jedwabiu etc., oznaczają podniesienie naszych serc do nieba, przywilej przekazany ludzkości przez chwalebne zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa; purpurę, naszą

walkę i ucisk ze względu na religię; i karmazyn, lub jak wskazują oryginalne słowa (tolaghath shani), podwójny szkarłat, wzajemna miłość Boga i człowieka.

OBOWIĄZEK. Masoni w swoich sekretnych społecznościach, zobowiązują swoich uczniów, podobnie jak starożytni bracia, do przestrzegania ich doktryn, ich zobowiązań i umów, odróżniających od tych, którzy nie są w Zakonie. Obowiązek ten nie składa się z tak olbrzymich przysięg, o które jesteśmy oskarżani przez bigotów, którzy, nie wiedząc, co naturalne, o wszystkich naszych poczynaniach, a zostali źle przyjęci w naszym społeczeństwie, grzmią bezbożnymi przekleństwami i ekskomunikami przeciwko nam. I tym samym sprawiają, że tylko głupcy aprobują ich pochopne działania, wywołując zdumienie świata i uśmiech MASONA z powodu ich śmiałej bezczelności, potępiających swoich bliźnich za urojone grzechy przeciw Bogu i religii, co ostatecznie zmusza nas oskarżyć tych błaznów o brak sumienia - *Husenheth*.

PODŁUŻNY. Tabernakulum, z jego świętymi emblematami, było wzorem łoża masonów. Był to podłużny kwadrat, a z jego podwórzami i przybudówkami reprezentował cały nadający się do zamieszkania świat. Takie są również rozmiary naszych łoż. Ten pierwszy był podtrzymywany przez filary, a ten drugi jest również podtrzymywany przez filary W. S. i B. Były one równo usytuowane na wschód i zachód. Święta księga objawionej woli i prawa Bożego została złożona w Arce Przymierza; ten sam święty zapis znajduje się w widocznej

części naszych łóż. Ołtarz kadzidła był podwójnym sześcianiem; tak samo jak nasz piedestał i kamień fundamentu. Pokrycie Przybytku składało się z trzech kolorów, jako reprezentacja półkuli niebieskiej; takie jest również przykrycie łoży masonów. Podłoga Przybytku była tak święta, że kapłanom nie wolno było stąpać po niej bez zdjętych butów; podłoga łoży jest świętą ziemią.

ZASTOSOWANIE (OBSERVANCES). Prawie wszystkie okoliczności występujące w ogłoszonych żydowskich przekazach zostały wprowadzone do masonerii; a poszczególne obrzędy zawarte w jego ceremoniach, Boskim pojawieniu się przy Płonącym Krzaku, butach, pręcie, wężu i Świętym Imieniu, są równie urzeczywistnione w systemie.

Plagi Egiptu ze znakami, które towarzyszyły boskiemu wyzwoleniu dzieci Izraela z niewoli – słupowi obłoku i ognia, potężnym wiatrom, podziałowi Morza Czerwonego, zbawieniu ludu Bożego i pokonanie Faraona i jego zarządcy; wędrówki po pustyni, przekazanie prawa, budowanie Przybytku i ustanowienie hierarchii, porządek obserwowany w częstych wędrówkach, prowadzonych pod sztandarami każdego plemienia i inne ważne wydarzenia, wszystkie te części weszły w skomplikowany system wolnomularstwa i pokazują jego związek z obrządkami religii.

LICZBY NIEPARZYSTE. Liczby te uznawano za bardziej sprzyjające niż parzyste, a więc przekazywały więcej cnót. Były święte dla niebiańskich bóstw i reprezentowały płęć męską, podczas gdy liczby parzyste były płci żeńskiej i przypisane do

podziemnych bogów. Stąd monadę uznawano za ojca liczb, a duad za matkę, z której jedności postępowwała nie tylko triada, ale święta poczwórność, które były źródłem siedmiu nauk liberalnych, i twórcą i przyczyną wszystkich rzeczy.

URZĄD. Jeśli wyżsi urzędnicy łoży nie są zaznajomieni z zasadami instytucji, nie można oczekiwać, że będzie dobrze działać. Gdyby Cz.Mistrz nie znał się na swojej pracy, bracia wkrótce nauczą się gardzić jego autorytetem. Mówiąc językiem technicznym masonerii, jeśli nie ma się wiedzy o sztuce rysowania, w jaki sposób zarządzać Czeladnikami, jak Praktykanci mają być instruowani?

URZĘDNICY. Masońscy urzędnicy łoży to Cz.Mistrz z jego dwoma Dozorcami, z ich asystentami, dwoma Diakonami, Wewnętrzna Straż i Odźwiernym; do których, w celu lepszego uregulowania zwykłych spraw łoży, mogą zostać dodani inni urzędnicy, tacy jak Kapelan, Skarbnik, Sekretarz etc. -*Konstytucje*.

OLIWA. Jeden z elementów konsekracji. Oliwa był w starożytności uważana za symbol dobrobytu i szczęścia. Oliwa radości wspomniana w pismach żydowskich był perfumowanym oliwą, którą ludzie namaszczeni w dniach radości i święta publicznego. Wszystko, co zostało przeznaczone na cele religijne w Przybytku i Świątyni, wszystkie były poświęcone oliwą. Królowie i kapłani byli namaszczeni w ten sam sposób. A nasze łoży, jako świątynie poświęcone moralności i cnocie, są również uświęcone przez zastosowanie ziarna, wina i oliwy.

GAŁĄZKA OLIWNA. Wielką sensacją propozycja prawosławnego brata Burnsa, Prov. G. M. dla zachodnich Indii, aby ustanowić nowy zakon, pod nazwą „Bractwo Gałęzi Oliwnej na Wschodzie”. Propozycja została przedstawiona w dniu św. Jana, 24 czerwca 1845 r., kiedy nie mniej niż osiemdziesięciu braci z różnych narodów zgromadziło się w Bombaju i został przyjęta przez głównych członków Rzemiosła w Indiach z wielkim entuzjazmem.

DRZEWA OLIWNE. Niektórzy porównują symbol punktu w okręgu do złotego świecznika otoczonego dwoma drzewami oliwnymi, wspomnianego przez Zachariasza; kandydata reprezentuje okrąg, oliwę punkt, a drzewa dwie prostopadłe linie równoległe. Ten pierwszy był symbolem narodu żydowskiego rządzonego przez olejek w centrum lub Świętego Ducha Bożego; a drzewa oliwne były dwoma pomazańcami, mianowicie królem i kapłanem, zastosowanymi przez proroka do Zembbabel i Jeshui, którzy zostali wzbudzeni przez Boską opatrzność, aby przewodniczyć doczesnym i duchowym sprawom narodu żydowskiego, kiedy budowano druga świątynię, nawiązując do świąteł i ozdób kościoła chrześcijańskiego.

ON. W tej nazwie Bóstwo było czczone przez Egipcjan, a oni twierdzili, że wierzą, że jest wieczny, i jest źródłem światła i życia; ale, zgodnie z ich zgrubymi koncepcjami, niekoniecznie widocznymi, słońce było uwielbiane jako jego przedstawiciel i najprawdopodobniej takie samo jak Ozyrys. Jeśli wierzyli, że jest żywym i wiecznym Bogiem, pozwolili tym samym atrybutom słońce, które niewątpliwie

czcili jako Pana stworzenia. Oannes był Bogiem Chaldejczyków, a Dag-On Filistynów; oba są pochodnymi o tej samej nazwie. Był najwyraźniej tym samym bóstwem, co hebrajski Jehowa, i został wprowadzony wśród Greków przez Platona, który uznaje jego wieczność i niezrozumiałość w tych niezwykłych słowach: „Opowiedz mi o Bogu, który jest; I to samo imię zostało użyte przez pierwszych chrześcijan dla Boga; dla św. Jana, w Apokalipsie, ma to wyrażenie $\Omega\upsilon$, και ο ην, και ο ερχομενος, które jest tłumaczone przez naszą autoryzowaną wersję Pisma Świętego, „Ten, który jest, a który był i który ma przyjść”.

OTWARCIE. Otwarcie loży jest ceremonią o wielkiej powadze i znaczeniu. Wszystko jest prowadzone w taki sposób, aby wpajać szacunek dla tych, którzy mają autorytet, z uroczystą czcią i adoracją Bóstwa, którego błogosławieństwo i skierowanie na naszych przywódców jest przywoływane, nie w sposób lekki i bezmyślny, jak niektórzy mogą wywodzić, ale z powagą i przyzwoitością dobrze uregulowanego kościoła.

DZIAŁANIE (OPERATION). Zasłona rzucona na masonerię sprawia, że jej działania są ciche i niezauważalne; jednak wpływ jej rozprzestrzenił się na wszystkie klasy społeczności, przenikając każdy krąg i rozpowszechniając (choć przez jego oddzielnych członków) opinie uporządkowane i dojrzałe, z odległych okresów, w braterstwie, będące potężne w skutkach. – *Markiz Hastings.*

OPERATYWNY. Jako operatywni masoni uczymy się ciosać, sprawdzać kąty, układać kamienie i szlifować. Nawiązując do masonerii operatywnej, stosujemy właściwe zasady architektury, skąd struktura czerpie trwałość, wytrzymałość i piękno, i skąd się bierze odpowiednia proporcja i słuszna odpowiedniość we wszystkich jej częściach.

OPHIR. Różne były przypuszczenia dotyczące usytuowania Ofiru. Józef Flawiusz umieszcza go w Indiach Wschodnich, w kraju, w którym według jego opisu wygląda na Malakkę. Bochart uważa, że był to Taphrobana lub Cejlon. Calmet umieszcza go w Armenii; Montanus w Ameryce; i Huetius na wschodnim wybrzeżu Afryki. Tak różne były uczucia względem Tarszisz; każdy uważa, że był blisko, a inni tak daleko od Ofiru. Wszystko, co mówi nam Pismo Święte, mówi, że flota Tarszisz przybywała raz na trzy lata i wyposażała Salomona w ogromne bogactwo; których nie znamy, ponieważ nie możemy dokładnie oszacować wartości określonych w talentach.

OPINIE. Indywidualnie mamy różne opinie dotyczące czystości i przydatności masonerii. Jeden mówi, że jest to nowoczesna instytucja, a zatem ma niewielką wartość; drugi określa jako frywolne, a co za tym idzie godne pogardy. Trzeci nazywa ją antychrześcijańską i ostrzega społeczeństwo, aby jej uniknąć jako pułapki. Inni twierdzą, że stoi za postępującym duchem ostateczności, a zatem jest przestarzała; ale niech każdy z nich osądzi go po owocach, które są wielkim chrześcijańskim kryterium, według którego wszystkie rzeczy powinny być wypróbowane,

zgodnie z boskim tchnieniem jego założyciela (Łukasz VI. 44). Karmimy głodnych, odziewamy nagich, pocieszamy chorych, pocieszamy strapionych i wspomagamy sieroty i wdowy. Gdy ktoś jest głodny – dajemy mu pożywienie. Czy ktoś jest spragniony – dajemy mu pić; nagich przyodziewamy go; chorych – odwiedzimy; w więzieniu przychodzimy z przesłaniem miłosierdzia. Bez względu na to, jakie są opinie przeciwników takich czynów, mamy satysfakcję wiedząc, że w ostatnim dniu zostanie wydany na nich słuszny wyrok.

ZAKON. W każdym zakonie powinien panować duch regularności, a zwłaszcza w Zakonie Masonerii. Wezwanie Mistrza „do porządku” przypomina braciom o tym w każdej loży, a każdy z nich uznaje za znak, że pamięta o swoim obowiązku. Zasadniczo społeczeństwo masonów nie było Zakonem, lecz bractwem, a imię Zakon zostało wprowadzone do Anglii w czasach nowożytnych. – Gadicke.

PORZĄDKI W ARCHITEKTURZE. System kilku składek, ornamentów i części kolumn i pilastrów nazywany jest porządkiem. Istnieje pięć porządków kolumn, z których trzy to greckie, dorycki, joński i koryncki; i dwa włoskie, toskański i kompozytowy.

ORGANIZACJA. Dyonitianie utworzyli jedno i to samo stowarzyszenie, jak żydowscy mularze, którzy zbudowali świątynię Jerozolimy. Ci ostatni, ponad wszelką wątpliwość, były związane razem w organizacji, która wykraczała poza Judeę. Biblia pokazuje, że mieszają się oni z tyryjskimi mularzami, pomimo

zwykłej odrazy Izraelitów wobec obcych; i masońska tradycja, której nie wolno kontemplować, pokazuje, że rozpoznawali się słowami i tajemnymi znakami, podobnymi do tych zatrudnionych przez Masonów w innych krajów.

ORYGINALNE PUNKTY. Starożytna masoneria dopuszczała dwanaście oryginalnych punktów, które stanowią podstawę całego systemu i bez których żadna osoba nigdy nie zrobiła lub nie może zostać legalnie przyjęta do Zakonu. Każdy kandydat ma obowiązek przejść wszystkie te podstawowe formy i ceremonie, w przeciwnym razie jego inicjacja nie byłaby legalna. Tak więc: otwierają, przygotowują, raportują, wchodzą, modlą się, okrażają, awansują, zobowiązują, powierzają, inwestują, umieszczają, zamykają.

POCHODZENIE MASONERII. Pochodzenie masonerii wywodzi się bezsprzecznie z stworzenia wszechświata; po tym, jak Wszechmocny Architekt skończył swój wielki projekt, czyniąc wszystkie rzeczy dobrymi i zgodnie z geometrią, Adam, pierwszy z rodzaju ludzkiego, wkrótce odkrył tę szlachetną naukę, badając dzieła Boga w swym stanie niewinności; i chociaż upadł przez nieposłuszeństwo i został wygnany z tej pięknej altany do szerokiego świata, nadal zachował wiedzę o tym i przekazał to samo swemu potomstwu. *Multa Paucis.*

SIEROTY. Mieszkał w hrabstwie Essex duchowny o imieniu Hewlett. Zmarł na malarię. Jego kłopoty nie były powszechne. Jego żona zmarła około trzech miesięcy wcześniej, a dziewięć sierot dzieci zostało na

świecie bez szylinga przy duszy. W Rochfort, Essex była łoża; Bracia spotkali się, wzięli pod uwagę sprawę i zanim się rozdzielili, dziewięciu braci zgodziło się na zabranie dziecka do swego własnego domu.

POZA ŁOŻĄ. Wolnomularz powinien odróżniać się od innych ludzi z łoży, jak również poza nią, przez uczciwość i przyjacielskość wobec braci, przez swobodny i nieograniczony sposób myślenia oraz przez nieskazitelną czystość życia. Brat wolnomularz nie tylko zachowuje się w łoży, ale także poza łożą, jako brat wobec braci; i szczęśliwi są ci, którzy są przekonani, że w tym względzie zawsze przestrzegali praw Zakonu. Swobodny i nieograniczony sposób myślenia odróżnia nie tylko człowieka oświeconego, ale także człowieka, który szlachetnie chroni to, co sprawiedliwe.

CEREMONIE ZEWNĘTRZNE. Wolnomularz nie może ani stać się wulgarnym sensualistą, ani wyznać, że jest stoikiem, martwym dla wszystkich zmysłowych przyjemności; albowiem nie jest konieczne, aby zaparł się niewinnych radości dla oka, ucha i smaku. Nikt nie może utrzymywać, że nie mają na niego wpływu wrażenia zewnętrzne. Aby odwołać się do cielesnych uczuć lub namiętności, znajduje najskuteczniejszy sposób wzbudzenia sympatii i przyciągnięcia uwagi tłumu. Z tego powodu wśród ceremonii masońskich znajdujemy zewnętrzne formy obliczone na pracę nad wewnętrznymi uczuciami; te ceremonie pochodzą w większości z czasów starożytnych i jest bardzo prawdopodobne, że były bardziej dopasowane do istniejącego wówczas stanu społeczności niż do tego, co istnieje obecnie. - *Gadicke*

WÓŁ. Wół tworzy część składową symbolu cherubina. Odniesi się do proroka Ezechiela, ponieważ przedstawia on przywrócenie Świątyni i ołtarza, symbol pojednania jako wołu; i św. Łukasza, który rozpoczyna opowiadanie o kapłanie Zachariasza. Nawiązuje także do kapłańskiego urzędu Chrystusa.

RÓWNOLEGŁE LINIE. W każdej dobrze uregulowanej łoży znajduje się punkt w okręgu, którego okrąg jest obramowany dwiema prostopadłymi równoległymi liniami. Przedstawiają one św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelistę, dwóch wielkich patronów masonerii, którym oddajemy nasze łoże, i które uważane są za „doskonałe podobieństwa w chrześcijaństwie i masonerii” – Dawne Wykłady.

CZĘŚCI. Staresłowo oznaczają stopnie lub wykłady. W tym sensie mówi się, że masoneria jest konsekwentna we wszystkich jej częściach, co wskazuje na jeden i ten sam przedmiot, wyraźnie widoczny we wszystkich kolejnych stopniach; i że każda ceremonia, każdy landmark i każde symboliczne odniesienie stanowi zwykły rodzaj jakiegoś wielkiego wydarzenia, które wydaje się być związane z naszymi najlepszymi i najczystszyimi interesami.

PASJE. Celem, moralnością masonerii, jest opanowanie naszych pasji; nie robić, co się chce – robić codzienny postęp w chwalebnej sztuce; promować moralność, dobroczynność, dobrą społeczność, dobrą naturę i ludzkość. – *Anderson*.

HASŁA. Niestety wiele nieregularności wkrađło się w błękitne stopnie, wskutek braku wiedzy masońskiej u wielu tych, którzy przewodniczą ich zebraniom; szczególnie dotyczy to tych, którzy nie znają języka hebrajskiego, w którym podane są wszystkie słowa i słowa kluczowe. Zasadniczo konieczne jest, aby człowiek nauki przewodniczył łoży, wiele szkód mogłoby wyniknąć z najmniejszego odchylenia w ceremonii inicjacji lub wykładów. Czytamy w Księdze Sędziów, że transpozycja przejście przez jedyny punkt kontrolny nad Schinem, w wyniku konfliktu narodowego wśród Efraimitów, zwanych cowanami, doprowadziła do rzezi 42 000 ludzi. -*Dalcho.*

BYŁY CZ.MISTRZ. (PAST MASTER) to ten, który faktycznie pełnił urząd Cz.Mistrza, tak długo, jak pozostaje członkiem uczestniczącym w jakiegokolwiek patentowej łoży, jest z urzędu członkiem Wielkiej Łoży i wydaje się być uprawniony do wielu przywilejów. Nikt oprócz Byłego Cz.Mistrza nie może legalnie inicjować, przekazywać ani podnosić. Cz.Mistrz nie może zrezygnować ze swojego krzesła z wyjątkiem Byłego Cz.Mistrza. Nie można utworzyć legalnej rady Byłych Mistrzów, o ile nie ma trzech lub więcej zainstalowanych Cz.Mistrzów.

PATRONAT. Wiele łoż czei głowę rządu jako swojego patrona, nie będącym masonem, i otrzymuje od niego publiczny dekret prawny, lub protektorium, dzięki któremu nie tylko wolno im prowadzić swoje łoże, ale także są prawnie chronione. Często jest tak, że patron jest członkiem Zakonu. -*Gadicke.*

POSADZKA. Zmysłowi Egipcjanie wyczerpywali swoją pomysłowość w wynajdywaniu nowych luksusów, z malowanymi ścianami i sufitami, mozaikową nawierzchnią, bogato zdobioną. W pałacu Kleopatry te posadzki były inkrustowane drogimi kamieniami; w Indiach podłogi najświętszych świątyń, a przynajmniej adytów, zostały wzbogacone o wypolerowane kamienie rozmieszczone w małych kwadratach lub tesserze, które odbijały promienie słońca w różnych wspaniałych kolorach. Na podobnej zasadzie skonstruowano podłogę loży masonów, co jest zgodne z resztą jej dekoracji; ponieważ projekt byłby niedoskonały, gdyby w całym układzie nie zaobserwowano ścisłego przestrzegania jednolitości i prawidłowości. Jest to uderzający dowód jedności projektu, z którym pierwotnie zbudowano wielki plan masonerii. Jak drobiazgowo mogą wydawać się, części lub elementy są rozproszone, lecz wszystkie one prowadzą do tego samego celu, chwały Bożej i dobra człowieka.

POKÓJ. Loża Masona jest świątynią pokoju, harmonii i braterskiej miłości. Nic nie może wejść, co ma najodleglejszą tendencję do zakłócania spokoju naszych poszukiwań. Spokojne badanie piękna mądrości i cnoty oraz badanie geometrii moralnej może być kontynuowane bez pośpiechu; i stanowią główne zatrudnienie w strzeżonej loży. Lekcje cnoty, które idą od wschodu, jak promienie jaskrawego światła płynącego od wschodzącego słońca, oświetlają zachód i południe; a wraz z postępem prac są starannie przyswajane przez robotników. Tak więc, podczas gdy Mądrość opracowuje plan i instruuje robotników, Siła używa swego zdolnego wsparcia

moralnej tkaninie, a Piękno ozdabia go ciekawym i zręcznym wykonawstwem. Wszystko to dokonuje się bez użycia topora, młotka lub jakiegokolwiek innego narzędzia z mosiądzu lub żelaza w obrębie świątyni, aby nie zakłócić spokojnej świętości tego świętego miejsca.

PEKTORAŁ (NAPIERŚNIK). Ogólne znaczenie lub symboliczne odniesienie do pektorału było następujące: cztery rzędy kamieni szlachetnych odnosiły się do czterech cnót kardynalnych, a trzy kamienie do każdego z trzech cnót teologicznych. Dwanaście kamieni oznaczało cenne doktryny chrześcijaństwa, ogłoszone przez dwunastu apostołów; a Urim i Tummim, istotną iskrą tych doktryn, był Chrystus, który nosi swój kościół na tronie nieba, jak najwyższy kapłan nosił mistyczną wyrocznię na swojej piersi. To utensilium było różnie wyjaśniane, jedno tłumaczące słowa Uritn i Thummim przez „wyjaśnienie” i „doskonałość”; inne „doktryny” i „prawdy”; inni „jasność,” i „doskonałość”, „sprawiedliwość” i „doktryna”, „klarowny” i „doskonały”, etc. Philo pisze, że były to „duas virtutes depictas”, a siedemdziesięciu tłumaczy je słowami *Δηλωσιν, Αληθειαν* „oświadczenie” i „prawda”. Z pewnością były to pewne namacalne substancje, które były umieszczony w podwójnej warstwie napierśnika, jak w torebce lub kieszeni, przez które odpowiedzi były udzielane noszącemu efod.

SWOISTA REZYDENCJA. Co było celem budowania świątyni Salomona? Jednym z celów, dla których jesteśmy stworzeni, było to, że może to być dom

modlitwy dla wszystkich narodów. To nie był jedyny cel. Bóg zamierzał uczynić z niego siedzibę swej widocznej obecności lub miejsca swego zamieszkania. Nie było przeznaczone, jak sądzi wybitny komentator, na miejsce modlitw, ale miejscem adoracji, w którym Bóg miał swoistą rezydencję. *Scott*.

NOŻNY. Nożny jest punktem (w uścisku), w którym otrzymujemy pierwszą wielką rekomendację Mistrza, aby kontynuować, tak jak wtedy się przedstawiamy, jako prawi ludzie i masoni. Oznacza to zatem obowiązek powszechnej sprawiedliwości, który polega na czynieniu innym tak, jak byśmy chcieli, żeby powinni nam uczynić - *Hemming*.

PIEDESTAŁ. Ołtarz łoży jest piedestałem w postaci podwójnego sześcianu, na którym widnieje Święta Biblia, aby nadać mu atrybut sprawiedliwości. A dlaczego otwarta Biblia mówi mu, że jest symbolem sprawiedliwości? Odpowiadam w ekspresyjnych słowach elokwentnego pisarza: Ponieważ nie ma innej cnoty o tak absolutnym znaczeniu i zasadniczej konieczności dla dobra społeczności. Niech wszystkie powinności sprawiedliwości zostaną powszechnie spełnione; niech każdy będzie sprawiedliwy dla siebie i dla wszystkich innych; niech przez wysiłek przedsiębiorczości i gospodarności starał się zaspokajać własne potrzeby i nie stawać się ciężarem dla społeczności i powstrzymywać się, dążąc do własnego utrzymania, od wszystkiego, co jest szkodliwe dla interesów innych; niech każdy odda wszystkim, co im się należy, co im przynależy na mocy prawa krajowego lub honorowego prawa, i im zapłaci, we wszystkich

swoich handlowych stosunkach z nimi; i zda tę część dobrej relacji, do której uprawniają ich zasługi, z tym godnym szacunkiem i cichym poddaniem, którego domaga się od nich prawowita władza cywilna. Gdyby sprawiedliwość była w ten sposób powszechnie stosowana, niewiele by pozostało do miłosierdzia.

ZNAK KARY. Znak kary oznacza nasze zobowiązanie i przypomina nam również wszystko o Adamie i straszliwej karze, jaką pociąga za sobą jego grzeszne potomstwo, będąc nie mniej niż śmiercią. Daje on do zrozumienia, że sztywny kark nieposłusznych zostanie odcięty od ziemi żywych przez sąd Boży, nawet gdy głowa zostanie odcięta od ciała mieczem ludzkiej sprawiedliwości.

OŁÓWEK. To jedno z narzędzi pracy Mistrza. Za pomocą ołówka zręczny artysta wyznacza budowlę w szkicu lub planie nauczania i przewodniczeniu robotnikom. Ołówek uczy nas, że nasze słowa i czyny są obserwowane i rejestrowane przez Wszechmogącego Architekta, któremu musimy opisać nasze przejście przez życie.

ZNAK GROZY. Pełny szacunku znak może być uważany za rodzica znaku grozy lub błagającego, ponieważ słusznie wskazuje on na ten układ serca i umysłu, bez którego nasze modlitwy i ofiarowanie uwielbienia nie uzyskają akceptacji u tronu łaski, przed którym, jako słabe i błędzące stworzenie z pyłu przedstawia go, z ugiętymi kolanami i podniesionymi rękami, od razu zdradzając jego pokorę i zależność? W tej postawie Adam najpierw ukląkł

przed Bogiem i pobłogosławił autora swojej istoty; i tam też pochylił się ze skruszonym respektem przed obliczem swego obrażonego Sędziego, aby odwrócić Jego gniew i błagać o Jego miłosierdzie; i przekazał tę świętą formę potomności na zawsze.

PENTALPHA. W Royal Arch imię Boga jest przedstawione na środku starych kobierców, przez podwójny trójkąt przeplatający się w ten sposób , Wpisany w ciemny okrąg, reprezentujący nieograniczoną przestrzeń poza zasięgiem światła, i górę reprezentujący „światło świecące w ciemności, a ciemność go nie ogarnia”. Został on użyty jako symbol chrześcijański, aby odwołać się do dwóch natur Jehowy, Boga-człowieka, na wieki przed myśleniem o Royal Arch. W tej formie lub wyżej, nazywano ją pentangle, czyli pieczęć Salomona i tarcza Dawida, i był on stosowany w całej Azji jako środek zabezpieczający przeciwko czarom, w których przesądnie mieli uczestniczyć Żydzi; ponieważ używali zaklęć zapisanych na powyższej sześciokątnej lub pięciokątnej figurze i kabalistycznie ułożonych, noszonych na szyi. Stanowił on pitagorejską pentalfę i był symbolem zdrowia.

DOSKONAŁY KAMIEŃ SZĘŚCIENNY. To kamień na podstawie kwadratu, który można sprawdzić tylko węgielnicą i cyrklem. Reprezentuje umysł człowieka przy końcu życia, po dobrze prowadzonej karierze pobożności i cnoty, którą można sprawdzić jedynie węgielnicą Słowa Bożego i cyrklem sumienia sprawdzającego.

KRZYWOPRZYSIĘSTWO. Niech każdy nieuprzedzony człowiek wypowie swoją opinię o masonerii wynikłą z doświadczenia, o korzyściach, jakie przyniosła społeczeństwu, a jego osąd nie może być nieprzychylny. Weźcie wielkie ciało masonów, a ich najbardziej straszni wrogowie muszą przyznać, że są honorowi w swoich działaniach i godni szacunku w życiu prywatnym. Przyjrzyj się kalendarzowi kryminalnemu w każdej sprawie, a bardzo rzadko znajdziesz członków tego Zakonu oskarżonych o przestępstwa przestępcze lub oskarżonych o zakłócanie porządku społecznego. Jeśli mason zostanie skazany za przestępstwo lub krzywoprzysięstwo, natychmiast zostaje wydalony z Zakonu.

PROSTOPADŁY. W sensie geometrycznym to, co jest wyprostowane i wznoszące, nie opierając się ani w jedną, ani w drugą stronę. W sensie figuratywnym i symbolicznym przekazuje znaczenie Sprawiedliwości, Męstwa, Roztropności i Umiarkowania; Sprawiedliwość, która nie skłania się ku żadnej innej stronie niż prawda; Męstwo, które nie poddaje się żadnemu niekorzystnemu atakowi; Roztropność, która zawsze podaży prostą ścieżką uczciwości; i Wstrzemięźliwość, która nie przychyła się ku apetytowi ani pasjom.
-Mackey.

ZASŁUGA OSOBISTA. Wszystkie preferencje wśród masonów opierają się wyłącznie na prawdziwej wartości i osobistych zasługach, lordowie mogą dobrze służyć, dla braci to żaden wstyd, a i Królowie Rzemiosłem nie gardzili. Dlatego żaden Mistrz ani Dozorca nie jest wybierany przez starszeństwo, ale

dla jego zasług. Nie sposób opisać tych rzeczy na piśmie i dlatego każdy brat musi znać swoje miejsce i uczyć się w sposób szczególny dla tej wspólnoty.
-*Dawne obowiązki.*

PETYCJA. Każdy wniosek o patent dla nowej łoży w większości składa się z petycji do Wielkiego Mistrza, podpisanej przez co najmniej siedmiu regularnie zarejestrowanych masonów; i należy określić łożę, do których wcześniej należeli. Petycja musi być polecona przez urzędników jakiejś zwykłej łoży i przekazana Wielkiemu Sekretarzowi, chyba że w prowincji, w której proponuje się złożyć łożę, jest Wielki Mistrz, w którym to przypadku ma być wysłany do niego lub jego zastępcy, który ma za zadanie przekazać go, wraz z jego zaleceniem lub opinią, Wielkiemu Mistrzowi. - Wnioski o ulgę muszą być również składane przez petycję, z podaniem imienia i nazwiska, zawodu, miejsca zamieszkania i aktualnych okoliczności składającego petycję; wraz z nazwą i numerem łoży, w której został zainicjowany, oraz czasem, kiedy został masonem. Skarżący, o ile nie jest niepełnosprawny z powodu choroby lub wypadku, najczęściej podpisuje się pod petycją. - *Konstytucje.*

FRAZY DOPUSZCZENIA. Kiedy kandydat otrzymuje pierwszy stopień, mówi się, że został zainicjowany, do drugiego stopnia zostaje przeniesiony, w trzecim podniesiony; kiedy otrzymuje stopień znaku, pogratulowany; po zostaniu przewodniczącym mówi się, że przewodniczył; kiedy zostaje Mistrzem Doskonałym, zostaje uznany i przyjęty; a kiedy zostaje masonem Royal Arch jest wywyższony.

FIZYCZNE. Fizyczne kwalifikacje kandydata są takie, że będzie on wolnym człowiekiem, zrodzonym z wolnej kobiety, dojrzałego wieku i zdolnego ciała.

KILOF. Dźwięk uderzenia kilofem przypomina dźwięk trąby ostatecznej, kiedy grób zostanie wstrząśnięty, spulchniony i uwolni swoich zmarłych.

FILARY. Każda łoża musi być wspierana przez trzy wielkie trzony lub filary – Mądrość, Siła i Piękno. Mądrość buduje budynek, Piękno zdobi, a Siła to wspiera; także Mądrość jest ustanowiona, aby odkryć, Piękno dla ozdoby, i Siła, aby unieść. Ten, kto jest mądry jako doskonały Mistrz, nie będzie łatwo porażony przez swoje działania. Czyli osoba, którą reprezentuje I Dozorca, zniesie i pokona każdą przeszkodę w życiu. A ten, kto jest udekorowany, jak II Dozorca, pokorą ducha, zbliża się do podobieństwa Boga bardziej niż inny. Ale trzy filary muszą być zbudowane na skale, a ta skała nazywa się Prawdą i Sprawiedliwością. *Gadicke*.

FILARY PRZEDSIONKA. Powszechnie uważa się, że te filary zostały wykonane i wzniesione tylko dla ozdoby, ponieważ nie wspierały żadnego budynku. Ale przypuszczenie Abarbinela nie jest nieprawdopodobne, że Salomon miał wzgląd na słup obłoku i słup ognia, który szedł przed nimi i prowadził pustkowie, i był znakiem Bożej Opatrzności nad nimi. On postawił go w przedsionku lub wejściu do świątyni (Jachin reprezentujący słup obłoku i Boaz słup ognia), modląc się i mając nadzieję, że Boskie Światło i obłok Jego chwały będą mogły wejść tam; i

przez to Bóg i Jego opatrzność będą mieszkać wśród nich w tym domu. – Biskup Patrick.

UMIESZCZONY. Sytuacja kandydata na północno-wschodnim krańcu łoży była symboliczna dla Józefa, który był ojcem dwóch plemion Izraela, z których jedno zostało umieszczone na czele jego podziału Izraelitów na pustyni i było jednym z wielkich sztandarów cherubinów, a drugi miał dwa działy na ziemi Canaan.

PLANY. Tablica kreślarska jest dla Mistrza, aby narysował swoje plany i oznaczenia, że budynek może być zbudowany z porządkiem i regularnością. Odnosi się do Świętej Księgi, która jest określana jako Tablica Kreslarska Wielkiego Architekta Wszechświata, ponieważ w tej świętej księdze ustanowił tak wielkie i święte plany, że gdybyśmy byli z nimi zaznajomieni i mieli w nie wgląd, zaprowadziłyby nas do budowli, która nie jest wzniesiona rękami, wiecznej w niebiosach.

SPISKI. Mason jest pokojowym podmiotem władzy cywilnej, gdziekolwiek przebywa lub pracuje, i nigdy nie powinien wdawać się w spiski i konspiracji przeciwko pokojowi i dobru narodu, ani też zachowywać się zuchwale wobec niższej rangi sędziów. Jest dobrze dostosowywać się do każdego prawowitego autorytetu; podtrzymywać, przy każdej okazji, interes społeczności i gorliwie promować interesy własnego kraju. *Dawne Obowiązki.*

PION. Bez tego instrumentu murarz operatywny nie może udowodnić, że jego praca jest idealnie prawidłowa; a nadzorca lub kierownik jakiegokolwiek budynku musi mieć to narzędzie w swoich rękach, aby mógł udowodnić, że jego ludzie pracują poprawnie. Posuwanie się naprzód ścieżkami cnoty i honoru oraz wierne wypełnianie obowiązków, jakich wymaga od nas Rzemiosło, wymaga ciągłej uwagi ze strony każdego Wolnego i Uznanego MASONA. *Gadicke.*

POEZJA WOLNOMULARSKA. Zrozumienie poezji masonerii można uzyskać z jej ogólnych zasad. Wpaja braterską miłość wśród całej ludzkości; ma tendencję do łagodzenia szorstkości ekskluzywnego uczucia wobec tych, którzy różnią się od nas poglądami na religię i politykę, chociaż nie pozwala na żadne dyskusje ani na temat jednej, ani drugiej; tłumaczy przywiązanie do klasy, która jest zmartwieniem wszystkich innych instytucji; i przez czystość swoich uczuć harmonizuje umysł, poprawia usposobienie i wytwarza to prawdziwe uczucie życzliwości i chrześcijańskiego miłosierdzia, które „cierpliwe jest, łaskawe jest, nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współwesele się w prawdzie, wszystko znosi ”.

PUNKT. Punkt jest nieaktywnym skutecznym usposobieniem lub skłonnością do kilku obowiązków człowieka i jest początkiem każdego aktywnego obowiązku. Jest to również początek każdej korzyści, zysku, przyjemności lub szczęścia, które wynika z obserwacji lub wykonania takiego obowiązku.

PUNKT W OKRĘGU. Tak jak w okręgu, jakkolwiek dużym, istnieje jeden środkowy punkt, gdzie wszystkie zbiegają się, nazywane przez geometrię środkiem; i chociaż części całego obwodu mogą być niezliczone podzielone, to jednak nie ma innego punktu, z wyjątkiem tego, z którego wszystkie mierzą się równomiernie, i który, według pewnego prawa równości, ma władzę nad wszystkimi. Ale jeśli opuścisz ten jeden punkt, niezależnie od tego, jaki punkt wybierzesz, im więcej linii narysujesz, tym bardziej wszystko będzie zdeorientowane. Tak więc dusza jest rzucana tam i z powrotem przez sam ogrom rzeczy i jest miażdżona przez prawdziwą nędzę, ponieważ jej własna natura zmusza ją wszędzie do szukania jednego przedmiotu, a wielość tego nie cierpi.

- Św. Augustyn.

POLITYKA. Polityka jest całkowicie zabroniona w loży masońskiej, a żaden brat nie odważy się propagować swoich poglądów na temat polityki w odniesieniu do Zakonu, gdyż jest to w bezpośredniej sprzeczności ze starożytnymi statutami. Polityczne poglądy ludzkości nigdy nie są zgodne, a zatem są one bezpośrednio przeciwne unii braterskiej. Jeśli szczególny zestaw poglądów politycznych zyska przewagę w państwie, lub nastąpi rewolucja, lub jeśli kraj zostanie zaatakowany przez obcą armię, loże zostaną zamknięte. Miłosierdzie dla cierpiącego wojownika, niech będzie przyjacielem lub wrogiem, nie może być uważane za akt polityczny, ponieważ jest to ogólny obowiązek ludzkości, a zwłaszcza jest to obowiązek masoński.

-Gadicke.

GRANAT. Owoc granatu jako godło było znane i cenione przez narody starożytności. W opisie filarów, które stały w przedsionku Świątyni, mówi się, że rzemieślnicy „zrobili dwa kapitele z roztopionego mosiądzu, aby osadzić je na szczytach filarów”. Otóż hebrajskie słowo *caphtorim*, które zostało przetłumaczone jako „kapitele”, i dla których w Amos IX. słowo „nadproże” zostało niepoprawnie zastąpione (choć marginalna lektura koryguje błąd), oznacza sztuczny duży owoc granatu lub kulę ziemską. Zwyczajowo umieszczano takie ozdoby na szczytach lub głowach kolumn, ale w innych sytuacjach. – Mackey.

PRZEDSIONEK. Szerokość przedsionka, miejsca świętego i najświętszego, wynosiła dwadzieścia łokci, a wysokość miejsc świętych i najświętszych wynosiła trzydzieści łokci; ale wysokość przedsionka była znacznie większa i wynosiła nie mniej niż 120 łokci, czyli czterokrotnie wyższą od reszty budynku. Na północy i południu oraz na zachodnim krańcu świętych i najświętszych miejsc lub wokół gmachu, z tyłu przedsionek z jednej strony, z tyłu przedsionka z drugiej strony, niektóre budynki były połączone; nazywano je komorami bocznymi i składały się z trzech pięter, każde na pięć łokci wysokości i połączone ze ścianą świątyni. – *Calmet*.

KADZIELNICA. Garnek kadzidła przedstawia się nam jako symbol czystego serca, które zawsze jest zadowolającą ofiarą dla Bóstwa; i jak to świeci żarliwym rytmem, tak nasze serca powinny nieustannie świecić wdzięcznością dla wielkiego i dobroczynnego

autora naszego istnienia, dla wielorakich błogosławieństw i wygód, którymi się cieszymy.

GARNEK MANNY. Garnek manny został umieszczony w sanktuarium dla upamiętnienia niebiańskiego chleba, dzięki któremu Izraelici byli podtrzymywani na pustyni; dlatego został przyjęty jako emblemat masonski, oznaczający, że Chrystus jest chlebem Bożym, który zstępuje z nieba.

PURSUIVANT. Dawniej posłaniec, który służył w wojsku króla; wśród masonów, urzędnik w niektórych wielkich lożach, którego głównym obowiązkiem jest ogłaszanie nazwisk odwiedzających. - Mackey.

PRAKTYKA. Możemy mówić o religii, jej doktrynach, wskazaniach i przywilejach; możemy mówić o filozofii z całym jej pociągami ludzkich doskonałości i ludzkich zdobyczy; możemy stać się masonami, chwalić się tajemnicą, nauką i moralnością; załóżcie wszystkie jego krzykliwe ozdoby i ozdoby i ozdóbmy się najbogatszymi klejnotami zewnętrznymi. Ale jeśli nasza religia jest pozbawiona miłości do Boga i miłości do naszych bliźnich; jeśli nasza filozofia jest pozbawiona filantropii, lub jeśli nasza masoneria jest pozbawiona aktywności czynienia dobra, drogą czynu zakonnego, jest to tylko puste imię; z sentymentem filozoficznym jest to jak brzmiały mosiądz; z dala od masonskich pretensji, ale są jak brzęczące cymbały. - Inwood.

MODLITWA. Uzasadnione modlitwy wolnomularstwa są krótkimi przemówieniami do Wielkiego

Architekta Wszechświata, aby otrzymać błogosławieństwo dla naszych prac. Kim jest ta Boska Istota, którą w ten sposób wzywamy? –Dlaczego, zgodnie z interpretacją naszych starożytnych braci, „Ten, który był niesiony na szczyt świętej świątyni”, czyli Jezus Chrystus. W tej interpretacji masoneria nie jest osobiwa. Św. Paweł mówi: „Jezus Chrystus położył fundamenty ziemi, a niebiosa są dziełem jego rąk”, czyli innymi słowy, że jest Wielkim Architektem Wszechświata.

OSTROŻNOŚĆ. Największe środki ostrożności są stosowane, aby zapobiec przyjęciu osób o niegodnym charakterze; jeśli z braku odpowiednich informacji lub ze zbyt lekkomyślnej przyczyny są wprowadzani, głęboko żałujemy tego błędu i używamy wszelkich właściwych metod, aby zaradzić złu.–*Harris.*

PIERWSZEŃSTWO. Pierwszeństwo łoż wywodzi się z kolejności przyjęcia ich konstytucji, zapisanej w księgach Wielkiej Loży. Nie uznaje się żadnej łoży ani jej urzędników w Wielkiej Loży, lub prowincjonalnej Wielkiej Loży, ani żadnego z jej członków jako uprawnionych do uczestnictwa w powszechnej jałmużnie lub innym masońskim przywileju, jeśli nie została ona regularnie ustanowiona i zarejestrowana.–*Konstytucje.*

PREFERENCJE. Chociaż dajemy zdecydowaną preferencję tym, którzy zostali wypróbowani i udowodnieni, i uznani za godnych, a w konsekwencji stali się członkami masońskiej rodziny, wiemy, że wyznaczamy i praktykujemy dobroczynność bez ograniczeń,

i liberalność nieograniczoną i pojmujemy w szerokim kręgu naszej życzliwości całą ludzką rasę.- *Harris.*

UPRZEDZENIE. Z uprzedzeń, a także z niewiedzy, powstaje większość zarzutów przeciwko masonerii i wszelkie fałszywe interpretacje jej zasad i praktyk. Ponieważ pochodzenie takiej niechęci do naszej instytucji jest dobrze znane, można uznać za zbyt wielki szacunek dla jej zła, aby zwrócić na nią uwagę generalnie, aby gardzić inwektywami oszczerstw i uśmiechać się na niemoc złośliwości; pogardzać przyjmowaniem jakichkolwiek bezpodstawnych przypuszczeń i nie dawać naszym braciom kłopotów wsłuchiwania się w pytania ignorantów lub pomieszanie opinii osób uprzedzonych i podstępnych - *Harris.*

PRZYGOTOWANIE. Przygotowanie ma kilka działów, różne szczeble i stopnie. Najczęściej stawiamy stopy na pierwszym szczeblu drabiny masońskiej lub teologicznej, zanim będziemy mogli wznieść się na drugi; i musimy otrzymać stopień Ucznia, zanim będziemy mogli zdobyć Czeladnika, a Czeladnika przed stopniem Mistrza. Zatem jak kompletna jest analogia między pracą masonerii spekulatywnej i przygotowanie materiałów dla Świątyni Króla Salomona oraz co pokazuje argumentacja przez analogię? Ilustruje to każda prawda moralna, która przygotowuje materiał dla Świątyni, nasze masońskie przygotowanie. Rozsądnie byłoby nam myśleć często o konieczności przygotowania się do postępu w oświeceniu i wiedzy. *Scott.*

PRZYGOTOWANY. Człowiek, który został właściwie przygotowany do inicjacji w masonerię, jest prawdziwym symbolem czystego i nieskalanego człowieka, jak tego chce Społeczność, i przygotowuje go jako jej członka. Taki człowiek musi być w stanie docenić innych śmiertelników bardziej dzięki ich wartości moralnej i osiągnięciom intelektualnym niż dzięki ich randze, władzy lub bogactwu. Szczęśliwi są ci, którzy chcą być tacy, szacowni, ponieważ będą czcili Rzemiosło, choć będą ubrani w purpurę i złoto, *Gadicke.*

PRZYGOTOWUJĄCY BRAT. Obowiązkiem przygotowującego brata, na krótko przed wprowadzeniem kandydata do inicjacji do loży, jest udowodnienie, czy nadal poważnie pragnie on być inicjowanym, jakie są przyczyny, które skłaniają go do zrobienia tego, aby chętnie poddać się bezwarunkowo zasadom nieznanego towarzystwa. Z tego możemy dostrzec, że przygotowujący brat musi posiadać doskonałą wiedzę o ludzkości. Sytuacja, w jakiej się znajduje, odnosząc to do kandydata, daje mu możliwość postawienia szeregu pytań, których nie można było zadać w żadnym innym miejscu, lub na które kandydat nie mógł odpowiedzieć w pełni i tak bez wahania, jak w izbie przygotowującej. Przygotowujący brat nie może odstraszać kandydata od ubiegania się o przyjęcie; jego obowiązkiem jest jedynie usunięcie wszelkich błędnych wyobrażeń, jakie kandydat mógł mieć na temat Rzemiosła, o ile okaże się to konieczne. -*Gadicke.*

WYMAGANIA WSTĘPNE. Nikt nie może zostać członkiem, jeśli oprócz wyżej wymienionych cnót lub przynajmniej chęci ich poszukiwania i zdobywania nie jest także od urodzenia wolny, w dojrzałym wieku, z dobrymi rekomendacjami, z wystarczające naturalnymi zdolnościami i zmysłami mężczyzny; z majątkiem, urzędem, przedsiębiorstwem, zawodem lub jakimś widocznym sposobem zdobycia uczciwego źródła utrzymania i pracy w swoim Rzemiośle, jak przystało na członków tego najbardziej starożytnego i czcigodnego bractwa, który powinno nie tylko mieć wystarczające środki dla siebie i rodziny, ale także coś, co można poświęcić na dzieła miłosierdzia i wspieranie prawdziwej godności królewskiej Sztuki.
-*Moore.*

KAPŁAN. Drugi pryncypał Królewskiego Sklepienia.

ZASADNICZY PUNKT. Zasadniczym punktem masonerii jest Braterska Miłość, Wsparcie i Prawda.

PRYNCYPIA. W kapitule Królewskiego Sklepienia Kompanioni powinni siedzieć wokół, w formie łuku łańcuchowego, w którym trony trzech Pryncypałów tworzą klucz lub zwornik, aby zachować pamięć o sklepionej świątyni, w której król Salomon zdeponował święte imię słowa. Zworniki są reprezentowane przez trzech Dyrektorów Kapituły, ponieważ wiedza o misteriach sklepionej kapituły może być znana tylko przez wyrysowanie ich, tak więc pełną wiedzę o tym stopniu można uzyskać tylko przechodząc przez jej kilka urzędów.

DRUKOWANE DZIEŁA MASONERII. Mason obiecuje przy swojej inicjacji, że nie zdradzi tajemnic Zakonu pisząc, i pomimo ogromnej liczby tak zwanych dzieł drukowanych na masonerię, które mamy, nie ma ani jednego autora dzieł, który byłby zdrajcą prawdziwych tajemnic Rzemiosła. Kiedy świat utrzymuje, że książki, o których mówi się, że zostały napisane przez uciskanych masonów, zawierają sekrety masonerii, jest to bardzo wielki błąd. Publikowanie relacji z ceremonii Łoży, jakkolwiek niesłuszne, nie przekazuje tajemnic Wolnomularstwa. Wydrukowane rytuały nie są poprawne, ponieważ są drukowane z pamięci, a nie z kopii Łoży. Zapytania o historię Zakonu i prawdziwe znaczenie jego hieroglifów i ceremonii przez uczonych braci nie mogą być uważane za zdradę, ponieważ sam Zakon zaleca studiowanie swej historii i że każdy brat powinien pouczać swoich towarzyszy tak bardzo, jak to możliwe. Podobnie jest z wydrukowanym wyjaśnieniem zasad moralnych i symboli Zakonu; zaleca się nieustanne ich studiowanie, dopóki nie uczynimy się mistrzami cennych informacji, które zawierają; a kiedy nasi uczeni i ostrożni bracia publikują wyniki swoich badań, powinni być bardzo mile widziani w Rzemiośle.

DRUK. Żaden brat nie może domagać się drukowania, publikowania lub powodowania, że zostanie wydrukowany lub opublikowany, postępowanie w jakiegokolwiek łoży ani żadnej jej części; lub imiona osób obecnych w takiej łoży, bez zgody Wielkiego Mistrza lub Wielkiego Mistrza Prowincjalnego, pod rygorem wydalenia z Zakonu. Prawo to nie dotyczy wydawania, drukowania lub publikowania

jakichkolwiek zawiadomień lub wezwań przekazywanych członkom Łoży za autorytetem Cz.Mistrza -*Konstytucje*.

PRYWATNE OBOWIĄZKI. Ktokolwiek byłby masonem, powinien wiedzieć, jak praktykować wszystkie cnoty prywatne. Powinien unikać wszelkiego rodzaju nieumiarkowania lub nadmiaru, które mogłyby uniemożliwić mu wykonywanie chwalebnych obowiązków jego Rzemiosła lub doprowadzić go do czynów potwornych, co odzwierciedlałoby hańbę starożytnej wspólnoty. Ma być pracowity w swoim zawodzie i wierny Panu i Mistrzowi, któremu służy. On ma pracować sprawiedliwie i nie jeść czyjegós chleba darmo; ale płacić naprawdę za swe mięso i napitek. Na ile pozwala mu czas pracy, oddaje się pilnym studiowaniu sztuki i nauk, aby mógł lepiej wypełniać wszystkie swoje obowiązki wobec Stwórcy, kraju, bliźniego i siebie samego. -*Moore*.

PRZYWILEJE. Większość każdej konkretnej Łoży, gdy jest należycie zgromadzona, ma przywilej pouczać swojego Mistrza i Dozorców o ich postępowaniu w Wielkiej Łoży i Kwartalnych Zgromadzeniach; i wszystkie określone Łoże w tym samym Zgromadzeniu, będą w miarę możliwości przestrzegać tych samych zasad i zwyczajów, i wyznaczyć niektórych swoich członków, aby odwiedzali się w różnych Łożach, tak często, jak to tylko możliwe. - *Moore*.

PROBACJE. Probacja oznacza progresję, a progresja oznacza nagrodę. Jeśli praca Ucznia ma

odnosić się do upadku człowieka lub przekleństwa wypowiedzianego za jego nieposłuszeństwo, wówczas pracowity i chrześcijański Mason ma pewność, że nadejdzie czas, kiedy wezwany zostanie za swoją pracę na ziemi, do odpoczynku w niebie.

PROCESJE. Nasze publiczne procesje zostały ustanowione dla wielu szlachetnych celów. Odwiedzamy dom Boży publicznie, aby ofiarować nasze modlitwy i pochwały za miłosierdzie i błogosławieństwa; uczęszczamy do tego ciała, aby pokazać światu nasze wzajemne przywiązanie jako zespół braci; jesteśmy ułożeni w ustaloną formę, aby pokazać piękno naszego systemu; skonstruowane w najbardziej harmonijnej proporcji i wzorowane na szeregu niezauważalnych stopni rangi, które cementują i jednoczą nas w tym nierozzerwalnym łańcuchu szczerego uczucia, tak dobrze rozumianym przez Mistrzów, i łączą atrybut równości i podporządkowania w równowadze tak miłej i sprawiedliwej, że zgoda między zasadami a braćmi nigdy nie podlega naruszeniu, podczas gdy spotykamy się na poziomie i w części kwadratu.

PROKLAMACJA. Podczas proklamacji Cyrusa Żydzi opuścili Babilon, pod kierownictwem Zorobabela, syna Szaltiel, potomka książęcego domu Judy, w którym uczestniczył Jezua, Najwyższy Kapłan, Aggeusz prorok i Ezdrasz, pisarz, i wrócili do swego kraju. W siódmym miesiącu tego samego roku wzniesiono ołtarz Boży i złożono na nim ofiary całopalne; a święto szałasów było przestrzegane zgodnie z prawem Mojżesza. Zatrudniano także

ludzi, zgodnie z pozwoleniem Cyrusa, do wycinania cedrów w Libanie i sprowadzania ich drogą morską do Joppy. Na początku drugiego roku budowę świątyni rozpoczął Zerubbabel, Wielki Mistrz mularzy żydowskich, wspomagany przez Najwyższego Kapłana Jeszue, będącego jako Wielki I Dozorca, z wielką radością i uwielbieniem dla Boga.

PROFAN Słowo to oznacza niewtajemniczonego. Wszyscy, którzy nie należą do Zakonu, są często tak nazywani. Zanim rozpocznie się łożę, należy uważać, aby nie było nikogo oprócz wtajemniczonych, a łoża jest dobrze strzeżona. Na listach łoż, które są często otwarte dla publiczności, podaje się adresy, na które najczęściej wysyłane są wszystkie listy do łoży, i nazywane są one adresami świeckimi. O wiele bardziej właściwe byłoby nazwanie ich „adresami miejskimi”, ponieważ wielu niewtajemniczonych tłumaczy słowo „profan” jako nieprzyzwoite lub bezbożne. *Gadicke*.

PROGRESYWNY. Są trzy kroki i trzy stopnie w symbolicznej masonerii. Każdy krok lub stopień jest postępowaniem w kierunku światła i wiedzy. W stopniu Czeladnika ujawnia się więcej niż w stopniu Ucznia; i jest pełnia światła i wiedzy w stopniu Mistrza. Ludzkość, przed pojawieniem się Mesjasza, została częściowo pouczona pod patriarchalnymi i lewickimi dyspensacjami. Ale świat był wtedy stosunkowo ciemny; więcej światła było pożądane, a Mesjasz nadszedł i dał więcej światła, nauczał i pouczał świat w misteriach swego królestwa.

OBIETNICA. Obietnica Zbawiciela, do niego odniesienie i spełnienie, jest wielką tajemnicą masonerii. Niektóre z naszych najbardziej wzniosłych zachowań opierają się na niej, a wyróżniające się znaki uznania w jednym z tych stopni odnoszą się wyłącznie do tej łaskawej interpretacji Bóstwa na rzecz upadłego człowieka; i na mocy jednego z tych znaczących znaków, jeśli pokłonimy się twarzą do ziemi, to błagamy o miłosierdzie naszego Stwórcy i Sędziego, z pokorną ufnością spoglądamy na Jego święte obietnice, dzięki którym tylko my mamy nadzieję przejść przez Arkę naszego Odkupienia, do mieszkań wiecznej błogości i chwały.

AWANS. Każdy człowiek dąży do promocji, zarówno w urzędzie, jak i w wiedzy. Z tego powodu Uczeń dąży do uzyskania stopnia Czeladnika, Czeladnik Mistrza, a Mistrz do jeszcze wyższego stopnia lub stanu wiedzy. Ci, którzy prawdziwie i gorliwie starają się uzyskać prawidłową wiedzę o wszystkim, co jest naprawdę dobre i wartościowe w Rzemiośle, nie poniosą porażki w swoich staraniach o awans.

WYMOWA. Imię Jehowa jest źródłem i korzeniem, tworzy wszystkie inne, a samo pochodzi znikąd; który jest opisany przez napisanie יהוה יהוה יהוה יהוה co jest siedemdziesiąt dwa; i jest przytaczany przez „Bereshit Raba”, jako jedno z najwyższych imion, nauczanych przez kapłanów i mędrców raz na siedem lat, na równi z pobożnością i cnotą, od wymowy niezwykle trudnej i tajemnej. - *Manasseh Ben Izrael.*

PROPAGACJA. Nasz Wielki Mistrz Solomon, obserwując efekty surowego porządku przyjętego przez mularzy zatrudnionych w jego pracy, wpadł na pomysł zjednoczenia umysłów w każdym. narodzie, w więzi braterskiej miłości i w pogoni za osiągnięciami naukowymi. Przyznał do udziału w tym systemie tych znamienitych mędrców, którzy przybyli do Jerozolimy, nawet z najdalszych zakątków Wschodu, aby otrzymać instrukcje w Jego mądrości; i wracając do swoich domów, propagowali system masonerii na całym obszarze kontynentu wschodniego.

WŁAŚCIWE OSOBY. Osoba uczyniona masonem, lub przyjęta do loży, musi być dobrym i prawdziwym człowiekiem, urodzonym wolnym, dojrzałym i dyskretnym z wieku i zdrowego osądu; nie przyjmowano niewolników, kobiet, niemoralnych ani skandalizujących mężczyzn, ale tych o dobrej rekomendacji. Należy ubolewać, gdy lenistwo powoduje niestosowanie się do tego zdrowego nakazu (żadna loża nigdy nie uczyni masona bez należytego zbadania jego charakteru), co może poważnie osłabić szacunek z tego powodu; ponieważ jak żaden człowiek nie zbuduje swego domu na bagnie lub ruchomych piaskach, człowiek o podejrzaney uczciwości zostanie uznany za równie niezdolnego do podtrzymania charakteru prawdziwego Masona; a jeśli uwzględniono by odpowiednie powiązanie z doczesnymi okolicznościami, działałoby to bardziej na dobrobyt i zaufanie do Społeczności.
- *Noorthouck.*

PROROK. Trzeci pryncypał Królewskiego Sklepienia.

PROPONOWANIE. Proponowanie kandydata to rzecz, która wymaga największej staranności i uwagi. Przez niewłaściwy osobę, cała Loża - nawet cała Społeczność - może otrzymać głęboką ranę. Nikt nie powinien ośmielać się zaproponowania osoby, z którą nie byłby dobrze zaznajomiony, i której zachowanie nie dało złej oceny po obserwacji w różnych okolicznościach. Osoba, która ma zamiar złożyć propozycję, musi starannie zapytać, czy kandydat nie jest pod wpływem pragnienia zysku lub własnego interesu; bo nie może patrzeć na Zakon jako środek zarabiania pieniędzy w inny sposób niż wydatkowanie ich na cele charytatywne.

ZAKAZ. Najcięższa kara w Zakonie. Mason, który został uznany winnym przestępstwa przeciwko przepisom Zakonu lub prawom kraju, otrzymuje uroczyście zakaz, a zawiadomienie o jego zakazie wysyłane jest do wszystkich łóż, aby nigdy więcej nie mógł uzyskać wstępu. - *Gadicke*.

OCHRONA. Prawdziwi wierzący, aby wycofać się i odróżnić się od reszty ludzkości, zwłaszcza bałwochwalców, przez których zostali otoczeni, przyjęli symbole i herby mistyczne, wraz z pewnymi zasadami wyróżniającymi, dzięki którym powinni być znani sobie nawzajem; a także poświadczeni, że byli sługami tego Boga, w którego rękach istniała cała kreacja. W ten sposób chronili się także przed prześladowaniami, a ich wiara od kpiny wulgarnego niedowiarka - *Hutchinson*.

PROTOTYP. Masoneria ma Wszechmocnego Architekta Wszechświata, jako przedmiot adoracji i naśladownictwa, Jego wspaniałe i cudowne dzieła na wzór i prototyp oraz najmądrzejszych i najznakomitszych ludzi w każdym wieku, narodach i językach, dla swoich mecenasów i profesorów. Ale chociaż masoneria wpaja przede wszystkim moralność i religię natury, to jednak złapała dodatkową iskrę ze światła objawienia i Słońca Sprawiedliwości. I choć masoneria nadal płonie podporządkowanym blaskiem, oświetla człowieka podróżującego tą samą drogą, oddycha zgodnym duchem powszechnej życzliwości i braterskiej miłości, dodaje jeszcze jedną nić do jedwabistego sznura ewangelicznej miłości, która wiąże człowieka z człowiekiem, i wieńczy kardynalne cnoty chrześcijańskimi łaskami. *Watson.*

PRZYKŁADY LUB MAKSYMUMY. W większości odnoszące się do Zakonu, w wielu lożach ustnie przekazywane braciom, i są oni badani w biegłości, jaką uzyskali w odkrywaniu ducha i znaczenia tych przykładów, zanim będą mogli uzyskać wyższy stopień. -Gadicke.

PROWINCJONALNA WIELKA LOŻA. Prowincjonalna Wielka Loża każdej prowincji ma być zgromadzona przez Prowincjalnego Wielkiego Mistrza lub jego zastępcę, przynajmniej raz w roku w celu załatwiania spraw; i może być także festiwalem masońskim. Obecni i dawni wielcy urzędnicy prowincjonalni, będący członkami jakiegokolwiek loży w okręgu, wraz z Mistrzami, Dawnymi Mistrzami i Dozorcami wszystkich loż, są członkami Prowincjonalnej

Wielkiej Łoży; a Mistrz i Dozorcy wezmą udział w tym samym, gdy zostaną należycie wezwani, lub zastępcy, bracia odpowiednio wykwalifikowani do ich reprezentowania. - *Konstytucje*.

WIELKI MISTRZ PROWINCJI. Mianowanie tego urzędnika dla hrabstw i dużych okręgów jest prerogatywą Wielkiego Mistrza, przez którego lub, pod jego nieobecność, przez jego zastępcę, może zostać udzielony patent takiemu wybitnemu i uzdolnionemu w rzemiośle bratu, jaki tylko może być uważany za godnego tej nominacji. Dzięki temu patentowi zostaje on obdarzony rangą i władzą w swoim konkretnym okręgu, podobną do tej, którą posiada sam Wielki Mistrz. *Konstytucje*.

WIELCY URZĘDNICY PROWINCJI. Urzędnicy ci mają być nominowani co roku i instalowani lub inwestowani, zgodnie ze swoimi stanowiskami w Wielkiej Łoży Prowincji; a gdy są tak regularnie mianowani, posiadają w obrębie swojego okręgu rangę i przywileje wielkich urzędników; ale nie są oni członkami wielkiej łoży ds. nominacji ani nie biorą żadnej rangi z prowincji, chociaż mają prawo nosić swoje ubrania jako wielcy urzędnicy prowincjonalni lub byli urzędnicy we wszystkich zgromadzeniach masońskich. Żaden brat nie może zostać mianowany Wielkim Dozorcą, jeśli nie jest Cz. Mistrzem łoży lub regularnie służył w tym urządzie; ani Wielkim Diakonem, jeśli nie jest Dozorcą, lub Byłym Dozorcą łoży. Jeżeli powołani są Wielcy Sędziowie, liczba ta nie może przekroczyć sześciu, ani nie będą oni zajmować żadnej znaczącej rangi ani wyróżnienia w prowincji.

ROZTROPNOŚĆ. Symbolem roztropności jest pierwszy i najbardziej wzniosły przedmiot, który wymaga naszej uwagi w loży. Umieszczony jest w centrum, by być okiem masona, aby jego serce zwracało uwagę na jej nakazy i był niezłomny w swoich prawach; roztropność jest rolą wszystkich cnót; roztropność jest drogą, która prowadzi do każdego stopnia przyzwoitości; roztropność jest kanałem, z którego na zawsze płynie samoocena. Prowadzi nas do godnych działań i, jako płonąca gwiazda, oświeca nas przez ponure i mroczne ścieżki życia. – Hutchinson.

PUBLICITY. Co jest w masonerii, z wyjątkiem landmarków i specyficznych tajemnic, co powinniśmy pragnąć ukryć? Czy nasze doktryny są niekorzystne dla interesów moralności, że pragniemy ukryć je przed obserwacją publiczną? Czy nasze ceremonie są odpychające cnotę lub nasze praktyki wywrotowe wobec zasad i przyzwoitości społeczności? Nic takiego. Chwalimy się naszymi dobroczynnymi instytucjami; wychwalamy naszą braterską miłość; obchodzimy nasz szacunek dla czterech kardynalnych i trzech cnót teologicznych. Po co umieszczają nasze światło pod korcem? dlaczego nie chcesz, aby świeciło to przed ludźmi, aby widzieli nasze dobre uczynki skłonne do chwaleń naszego Ojca, który jest w niebie?.

PUNKTUALNOŚĆ. Chciałbym wpajać Mistrzom i Dozorcom konieczności bycia punktualnym i zawsze otwierali swe loże i rozpoczynali rozpatrywać sprawy dokładnie o podanej godzinie na wezwaniu, pewni, że jeśli wytrwają w swoich obowiązkach,

wzbudzą wśród braci regularność, a w rezultacie ich rodziny i cały świat docenią instytucję, która w ten sposób przejawia owoce zdrowej i zdrowej dyscypliny; loże zwiększą się pod względem liczby i reputacji, a poprzez swoje wzorowe postępowanie masoneria zapewni sobie triumfalną przewagę i wzbudzi powszechny podziw i szacunek

UKARANIE. Ci masoni, którzy naruszają prawa kraju, w którym mieszkają, są zawieszani, wykluczeni lub objęci zakazem. Niemniej jednak loża nigdy nie uzurpuje sobie miejsca sędziego lub sądu, o co była dawniej oskarżana. Zwraca raczej uwagę urzędników sprawiedliwości na tych braci, dla których nie ma pomocy, i których jest zmuszona wykluczyć.
-*Gadicke.*

CZYSTOŚĆ. Biel zawsze była uważana za symbol czystości. Porfir, który tak dużo pisał o fałszywej masonerii, mówi: „Uważają go za niezdolnego do godnej ofiary, jeśli ciało nie jest odziane w białą i czystą szatę; ale oni nie uważają tego za wielką sprawę, jeśli niektórzy idą do ofiarowania, mając czyste ciała, a także ich szaty, chociaż ich umysły nie są pozbawione zła, jak gdyby Bóg nie był najbardziej zachwycony wewnętrzną czystością, która nosi w sobie najbliższe podobieństwo. Było nawet napisane w świątyni Epidauras - niech wszyscy, którzy przyjdą ofiarować w tym sanktuarium, będą czysti, a teraz czystość polega na świętych myślach.

PURPURA. Kolor, według którego wyróżniani są wiccy urzędnicy. Jest to symbol zjednoczenia,

wytwarzany przez kombinację niebieskiego i szkarłatnego, i przypomina noszącemu o kultywowaniu wśród braci, nad którymi jest umieszczony, takiego ducha zjednoczenia, który może umocnić ich w jednym kompletnym i harmonijnym społeczeństwie.

QUADRANGULAR DIAGRAM. Ta postać, która pojawia się na niektórych starych kobiercach Royal Arch, przypomina nam siedem par filarów, które podtrzymywały aleję króla Salomona, siedem kroków naprzód i siedem pieczęci; w tamtych czasach O. B. był zapieczętowany siedem razy. Całe hieroglify, w tym triady liniowe i kątowe, oraz diagram czworokątny, zostały użyte w kontynentalnym stopniu Tajnego Mistrza, aby wyrazić Tetragrammaton, czyli Święte Imię, które, jak twierdzą, znaleziono na starożytnych zabytkach Jerozolimy.

KWALIFIKACJA. Każdy kandydat na urząd Cz. Mistrza musi być prawdziwy i wierny, dobrej rekomendacji i wysoko oceniany wśród braci. Ma być najbardziej uzdolniony w naszej szlachetnej nauce i miłośnikiem rzemiosła; regularnie inicjowany, przesunięty i podniesiony w trzech uznanych stopniach masonerii i pełnił urząd Dozorcy w jakiejś zwykłej, patentowej loży. Powinien charakteryzować się wzorowym zachowaniem, uprzejmością w manierach, łatwością przemawiania, stabilny i stanowczy. Powinien być regularnie balotowany i wybierany przez Czcigodnego Mistrza, urzędników i braci w otwartej loży; i przedstawiony zgodnie z pradawną formą, regularnie tworzonej komisji zainstalowanych Mistrzów.

PYTANIA KWALIFIKACYJNE. Pytania te są wykorzystywane jako testy, aby ustalić postępy kandydata podczas jego przejścia przez stopnie. Są znaczące; a każdy, kto aspiruje do charakteru doskonałego Masona, powinien się z nimi zapoznać.

KŁÓTNIA. Jako mason musisz kultywować braterską miłość, fundament i zwieńczenie, cement i chwałę tego starożytnego braterstwa, unikając wszelkich kłótni i sporów, wszystkich oszczerstw i obmawiania, ani pozwalając innym oczerniać uczciwego brata, ale bronić jego charakteru i wypełniać wszelkie dobre przysługi, o ile jest to możliwe, i o ile jest to zgodne z twoim honorem i bezpieczeństwem, ale nie dalej - *Dawne Obowiązki.*

KAMIENIOŁOMY TYRU. Układu kamieniołomów tyryjskich nie można porównywać ze zwykłymi kamieniołomami tego kraju, lecz raczej z rozległą kopalnią węgla. Tak więc Shaw opisuje kamieniołomy Strabo w Aquilarii: - „Małe szyby lub otwory są unoszone dość wysoko nad powierzchnią, aby dostać się do świeżego powietrza, podczas gdy duże filary, z ich odpowiednimi łukami, stoją, aby utrzymać dach” Tutaj loże zostały otwarte w kilku stopniach.

KWARTALNE ZGROMADZENIE. Cztery Wielkie Loże, reprezentujące Rzemiosło, będą spotykały się co kwartał w każdym roku, w pierwszą środę w marcu, czerwcu, wrześniu i grudniu, przy każdej okazji, Cz. Mistrzów i Dozorców wszystkich patentowych łóż, dostarczając na ręce Wielkiego Sekretarza

i Wielkiego Skarbnika dokładną listę wszystkich członków płacących składki; a patentowe łoża w Londynie i przylegające do niego będą wpłacać na rzecz wielkiego funduszu jeden szyling na kwartał dla każdego członka.

KWARTALNE SUBSKRYPCJE. Wspieranie łoży, płacenie służącym braciom i inne wydatki, których nie da się uniknąć, powodują, że wydatki, których niepewne opłaty po rozpoczęciu nie będą spełnione, powodują, że bracia muszą w tym celu wpłacać co miesiąc niewielką sumę; kwoty te różnią się pod względem ilości w różnych łożach zgodnie z ich własnymi regulaminami sporządzonymi w tym celu. Bilans w rękach Skarbnika, po opłaceniu wszystkich niezbędnych wydatków, jest wydawany na rzecz łoży lub przeznaczony na cele charytatywne. Żaden brat nie powinien zaniedbywać tych płatności; a ten, kto mieszka w miejscu, gdzie nie ma łoży i nie jest subskrybentem, działa jak najbardziej niemasońsko, zaniedbując wspieranie organizacji charytatywnych. Biedni bracia i ci, którzy są inicjowani jako bracia muzycy lub służący, są zwolnieni z wszelkich składek; ale ci, którzy są w stanie płacić i tego nie robią, zasługują najbardziej słusznie na skreślenie z listy członków. *Gadicke.*

POCZWÓRNOŚĆ. Święte poczwórne, czyli numer cztery, obejmuje nauki liberalne, fizykę, moralność etc. A ponieważ pierwsze cztery cyfry, dodane do siebie, dają liczbę dziesięć, Pitagoras nazwał poczwórną całą liczbę i użył jej jako symbolu uniwersalności.

KRÓLOWA ELŻBIETA. Za panowania królowej Elżbiety rząd kraju próbował ingerować w masonerię, ale bez powodzenia. Królowa była zazdrosna o wszystkie tajemnice, w których nie była w stanie uczestniczyć, i w dniu św. Jana w grudniu 1561 r. rzuciła siły zbrojne, aby rozbić doroczną Wielką Lożę. Wielki Mistrz, Sir Thomas Sackville, przyjął urzędników królowej z wielką uprzejmością, mówiąc im, że nic nie może dać mu większej przyjemności niż wpuszczenie ich do Wielkiej Loży i przekazanie im tajemnic Zakonu. Przekonał ich, aby zostali zainicjowani, co przekonało ich, że system opiera się na wzniosłych obrzędach moralności i religii. Po powrocie zapewnili królową, że działalność masonerii jest kultywacją moralności i nauki, harmonii i pokoju; a polityka i religia były zabronione do dyskusji na swoich zgromadzeniach. Królowa była doskonale usatysfakcjonowana i nigdy nie próbowała ponownie przeszkadzać lożom.

TECZA. Tęcza była symbolem wspólnym dla każdego gatunku religijnego misterium; i prawdopodobnie wywodzi się ze starej tradycji arkitiańskiej, że boskość była ubrana w tęczę; w ten sposób jest on reprezentowany przez proroka Ezekiela: „Tak jak wygląd łuku, który jest w obłoku w dzień deszczu, tak wyglądał blask wokoło; to było na podobieństwo Chwały Pana.” Święty Jan widział w wizji tron Boży objęty tęczą. Tęcza była w rzeczywistości zwykłym symbolem „boskiego Zbawiciela” na świecie. Niektórzy chrześcijanie „promieniowanie słońca na obłoku” widzą jako misterium Słońca Prawości, w mroku ciała; kolory zieleni i czerwieni oznaczają dwa zniszczenia świata przez wodę i ogień a kolor wody i krwi tajemnice chrztu i świętej Eucharystii ”.

PODNIESIONY. Termin ten jest używany przejście kandydata do trzeciego stopnia masonerii. Przekazuje aluzję do konkretnej części ceremonii, a także do faktu, że został wzniesiony lub podniesiony do tego stopnia, który jest powszechnie uznawany za szczyt starożytnej masonerii Rzemieślniczej.

ROZPOZNAWANIE, ZNAK LUB ZNAKI, SŁOWO I DOTKNIĘCIE. – Gdziekolwiek spotykają się bracia, niezależnie od tego, w jakiej części świata się znajduje, czy potrafią zrozumieć każdy inny język, czy to w dzień, czy w nocy, jeśli jeden jest głuchy, drugi głupi, mimo to mogą się rozpoznać jako bracia. Pod tym względem znaki rozpoznawcze są językiem uniwersalnym i są przekazywane każdemu Masonowi podczas jego inicjacji. Znaki i dotknięcia można podawać tak ostrożnie, że nie można ich dostrzec, nawet będąc otoczonym przez tysiące niezainicjowanych. Podać słowo jest nieco trudniejsze. Przez dotknięcie możemy dać się poznać ślepym, znakiem głuchym, słowem i dotknięciem w dzień lub w nocy. *Gadicke.*

REKOMENDACJA. Poniżej znajduje się ogólna forma petycji do Łoży dobroczynności o wspomnienie, która może ulec zmianie w zależności od okoliczności: – My, podpisujący, Cz.Mistrz, Dozorcy i większość obecnych członków, w otwartej Łoży zebranej, nr ____ nazywanej ____ w ____, dnia ____ 18 ____, niniejszym zaświadczamy, że wymieniony w niej składający petycję był stałym członkiem składowym tej Łoży na okres ____ lat; i że znamy go w renomowanych okolicznościach i dlatego rekomendujemy do Łoży Wspomagania o jego wspomnienie, mając zadowolające podstawy, by sądzić, że stwierdzenia przedstawione w jego petycji są prawdziwe. – *Konstytucje.*

POJEDNANIE. Wolnomularstwo uczy tłumienia prywatnych uprzedzeń i ducha partyjności; należy zapomnieć o animozjach i słuchać głosu pojednania; narzekanie zmiękczyć w łagodność, współczucie i miłość; i przygotować się do wszystkich obowiązków powszechnej życzliwości.

MORZE CZERWONE. Ta część morza, przez którą przechodzili Izraelici, ma, według pana Bruce'a, i innych podróżnych, około czterech mil w poprzek, a zatem może łatwo zostać przekroczona w ciągu jednej nocy. Wydaje się, że przy podziale morza dwa czynniki mają wpływ, chociaż wywołanego efektu nie można przypisać żadnemu z nich. Na wzniesienie laski, wody zostały podzielone; przez powiew gwałtownego wschodniego wiatru dno morza zostało wysuszone. Zauważono, że na dnie morza, gdzie mieli przechodzić Izraelici, woda ma około czternastu sążni lub dwadzieścia osiem metrów głębokości. Żaden naturalny środek nie mógłby podzielić tych wód i spowodować, że staną jako ściana po prawej i po lewej stronie; Bóg uczynił to dzięki swojej suwerennej mocy. Gdy wody zostały w ten sposób podzielone, nie było potrzeby cudu, aby osuszyć dno morza i uczynić je znośnym; dlatego przyniesiono silny, wysychający wschód wiatr, który wkrótce spełnił ten cel. — *Adam Clarke.*

ODŚWIEŻENIE. Lubię stare, dobre, umiarkowane odświeżenie podczas godzin spędzanych w Łoży, ponieważ jestem przekonany, że prowadzone z odpowiednimi ograniczeniami, jest zgodne ze starożytnym zwyczajem. Następują tu rutynowe ceremonie, które

były używane przy takich okazjach przez naszych braci ostatniego stulecia. W pewnej godzinie wieczoru, z pewnymi ceremoniami, łoża zostaje powołana z pracy do odświeżenia, aby bracia „bawili się przyzwoitą radością”, a pieśń i toast dominowały przez krótki okres. Piosenki były zazwyczaj na tematy masońskie, wydrukowane w starych Księgach Konstytucji i innych pracach; i chociaż poezja czasem nie jest najlepsza, to jednak kilka z nich może zaliczyć się do pierwszych kompozycji tego dnia. Każdej piosence odpowiada na toast; w ten sposób bracia mają podstawy do spędzenia godziny w swej społeczności. Z doświadczenia mogę powiedzieć, że czas odświeżenia w łożu masońskiej, aż do unii w 1813 r., był okresem czystego szczęścia i racjonalnej przyjemności.

REGALIA. Żaden brat nie może, pod żadnym pozorem, zostać wpuszczony do Wielkiej Łoży ani do żadnej podległej łoży, bez odpowiedniego ubioru. Jeśli noszony jest honorowy klejnot lub inny klejnot, musi być najbardziej nadający się do stosowania i zgodny z tymi stopniami, które są uznawane przez Wielką Łożę. - *Constitutions*.

REGENERACJA. Krzyż, na którym cierpiał Mesjasz, był typowy dla Jakubowych wśród patriarchów; między Żydami przez łaskę Mojżesza, jako środek zbawienia na ich wybawienie z niewoli egipskiej i podczas ich pobytu na pustyni; a także przez pał, na którym zawieszono miedzianego węża: a wśród pogan przez krzyż tau, który został przypisany Serapisowi i innym bóstwom; i, w swojej potrójnej

formie, stanowiącej uderzający emblemat masonerii Królewskiego Sklepienia, połączony z chrześcijaństwem w chwili obecnej. Godne uwagi jest to, że w każdym przypadku, czy to z laski Jakuba, laski Mojżesza, filaru miedzianego węża, czy tau narodów pogańskich, emblemat oznaczał podobnie krzyż Chrystusa, odrodzenie, i życie.

PIECZĘTARZ. Wielki Pieczętarz ma być mianowany corocznie przez Wielkiego Mistrza w dniu jego instalacji i, jeśli jest obecny, zainstalowany zgodnie ze starożytnym zwyczajem. Będzie on sprawował pieczęć nad pieczęciami Wielkiej Łoży i opatry nimi wszystkie patenty, nakazy, certyfikaty i innymi dokumenty wydane przez władzę Wielkiej Łoży, a także Wielkiego Mistrza, zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulacjami rzemiosła. Ma nadzorować urząd ewidencji Wielkiej Łoży i zadbać o to, by dokumenty wydane przez jego urząd były we właściwej formie. – *Konstytucje.*

REJESTRACJA. Każda loża jak najbardziej zachowuje szczególną ostrożność w rejestrowaniu nazwisk braci w niej inicjowanych, a także w rejestracji składek swoich członków, ponieważ żadna osoba nie jest uprawniona do uczestnictwa w ogólnym wspomożeniu, jeśli jego nazwisko nie zostanie należycie zarejestrowane, a on musybyć co najmniej dwa lata członkiem wnoszący składki do loży; z wyjątkiem następujących przypadków, w których ograniczenie dwóch lat nie stosuje się, mianowicie: rozbicia się statku lub napaści na morzu, pożaru lub złamania lub przemieszczenia kończyny, w pełni poświadczone

i udowodnione. Aby zapobiec krzywdzie jednostek, wykluczających z przywilejów murarskich, przez zaniedbanie ich łoż w nie rejestrowaniu ich nazwisk, każdy brat po przedstawieniu wystarczającego dowodu, że zapłacił wszystkie opłaty do swojej łoży, w tym opłatę rejestracyjną, będzie w stanie korzystać z przywilejów rzemiosła. Ale uchybiająca łoża zostanie zgłoszona Radzie Celów Ogólnych i rygorystycznie rozliczona z zatrzymania pieniędzy przynależnych Wielkiej łoży.

REGULARNA ŁOŻA. Przez ten termin nie tylko rozumiemy taką łożę pracującą na podstawie ogólnego patentu, przyznanego przez Wielką łożę kraju, w którym się ona znajduje, i która jest uznawana przez sąsiednie łoża i jest z nimi korespondująca, ale również, że Księga Świętego Prawa zostanie rozłożona na piedestale; że składa się z wymaganej liczby braci i autorytetu nadania egzekwowanego przez obecność Księgi Konstytucji.

REGULARNOŚĆ. Uznaje się kogoś za Wolnego i Uznanego murarza jedynie wtedy, gdy został wtajemniczony w nasze misteria w określony sposób, z pomocą i pod nadzorem co najmniej siedmiu braci, i który jest w stanie udowodnić, że był regularnie inicjowany, przez użycie tych znaków i słów, które są używane przez innych braci. - *Karta Kolońska*.

REGULACJE. Bez takich uregulowań, jakie wymyślił Salomon dla zarządu swoich sług, bez takich rzemieślników i wyższej mądrości, która zarządza całością, nie moglibyśmy brać pod uwagę

zapoczątkowania, kontynuowania i zakończenia tego wielkiego dzieła na przestrzeni siedmiu lat i sześciu miesięcy, kiedy dwie kolejne świątynie, choć znacznie mniej pracochłonne, zabrały o wiele więcej czasu; a zatem mamy dobry dowód, aby wierzyć, że Świątynia Diany, w Efezie, struktura nieporównywalna do Świątyni Jerozolimskiej, była dwieście dwadzieścia lat w budowie. - *Hutchinson*.

PRZYWRÓCENIE. Prowincjonalny Wielki Mistrz nie ma prawa wydrzeć MASONA, chociaż może, gdy upewni się, że jakkolwiek brat został niesprawiedliwie lub nielegalnie zawieszony, usunięty lub wyłączonej z jakiegokolwiek ze swoich masonskich funkcji lub przywilejów przez lożę, nakazać natychmiastowe jego przywrócenie i może zawiesić, do następnego Zgromadzenia kwartalnego, lożę lub brata, którzy odmówią wykonania takiego polecenia. - *Constitutions*.

WSPOMOŻENIE. Wspomożenie jest ważnym elementem naszego zajęcia; i choć, aby ulżyć cierpiącym, jest obowiązkiem wszystkich ludzi, dotyczy to w szczególności masonów, których łączy nierozzerwalny łańcuch szczerego uczucia. Aby ukoić nieszczęście, złagodzić nieszczęście, współczuć nieszczęściu i przywrócić pokój niespokojnemu umysłowi, jest wielkim celem prawdziwego MASONA. Na tej podstawie nawiązuje przyjaźnie i tworzy swoje związki.

RELIGIA. Starożytne loże przyjmowały tylko te osoby do Zakonu, które uznają boskość Jezusa Chrystusa; w ten sposób mieli być chrześcijanami, zarówno

angielskiego, katolickiego, luterańskiego, zreformowanego, jak i współczesnego kościoła greckiego. Mahometanie, Żydzi itd. byli wykluczeni, ponieważ żaden z nich nie uznawał Nowego Testamentu za święte pismo. W dzisiejszych czasach niektóre z francuskich łóż zapoczątkowały przyjmowanie Żydów, ale starożytne loże nie uznają ich za masonów. *Gadicke.*

USPIENIE LOŻY. Jeżeli jakakolwiek loża podjęła decyzję o uspieniu, Cz.Mistrz lub Dozorca niezwłocznie przesyła kopię protokołu z loży dotyczącą usunięcia Wielkiemu Sekretarzowi lub Wielkiemu Mistrzowi Prowincjalnemu lub jego zastępcy, aby można było ustalić, czy powyższe zostało ściśle przestrzegane, a usunięcie może być należycie zarejestrowane. Jeśli spotkanie loży na jej zwykłym miejscu mogłoby być w jakikolwiek sposób niemożliwe lub niewłaściwe, Cz.Mistrz może wyznaczyć inne miejsce i skonsultować się z braćmi przy tej okazji.

ZRZECZENIE SIĘ. Wśród Żydów, kiedy osoba odstępowała od jakiegokolwiek umowy lub kontraktu, zdejmowała but i dawała go swojemu kontrahentowi; uznawano za wystarczający dowód, że przekazał on całe swoje prawo tej osobie, której dostarczył swój but. Nie jest łatwo opisać pochodzenie tego zwyczaju; ale powód jest dość prosty, to naturalne, że zrezygnował z zainteresowania ziemią, dając mu swój but, którym zwykł chodzić, aż do końca, aby mógł wejść do niego i sam go objąć. Targum podaje, że zamiast buta można było dać prawą rękawiczkę; być może w tych czasach zwyczajem było dać to zamiast buta. Bo

mniej kłopotliwe jest zdejmowanie rękawicy niż buta i dostarczanie jej innym, choć ma to samo znaczenie; tak jak teraz Żydzi dostarczają chusteczkę w tym samym celu. Tak więc R Solomon Jarchi stwierdza: „Potwierdzam zakup chusteczką lub welonem zamiast buta”. – Biskup Patrick.

BIESIADY. Dni spotkania są często dniami świątecznymi. Biesiada jest potęgowana przez tymczasową równość, która dodaje wiele radości ze spotkania, a wszystkie troski ustępują w ten dzień. To, co powiedziano o niektórych zgromadzeniach, gdzie nie przestrzegano przyzwoitości, jest z pewnością wynikiem oszczerstwa.

UDERZENIE. Dźwięk młotka Mistrza przypomina każdemu bratu o świętych liczbach, rzecz, która powinna skłonić nas chętnie i radośnie do uznania i przestrzegania jego poleceń. Ten, kto chce dostać się do nas, musi pamiętać o powiedzeniu: „Pukajcie, a będzie wam otwarte”. Tylko wtedy może wejść z uświęconym sercem. Gadicke.

RAPORTY. Raporty lub znaki masońskie są zbyt dobrze znane każdemu bratu, aby potrzebować wyjaśnienia. Są one uporządkowane na pewnych ustalonych zasadach, aby rozróżniać każdy stopień.

REPREZENTACJA. Sprawami publicznymi Bractwa zarządza generalna reprezentacja wszystkich podrzędnych łóż zapisana wraz z obecnymi i dawnymi Wielkimi Urzędnikami i Wielkim Mistrzem na czele. Wszyscy bracia, którzy byli regularnie wybierani

i instalowani jako Cz.Mistrzowie loży, i którzy sprawowali urząd przez jeden rok, otrzymują rangę Byłego Mistrza i będą członkami Wielkiej Loży. Ale jeśli Były Mistrz przestanie płacić składki na lożę więcej niż dwanaście miesięcy, nie będzie już dłużej cieszyć się rangą Byłego Mistrza ani kontynuować członkostwa w Wielkiej Loży.-*Konstytucje*.

REPREZENTANCI, albo PRZEDSTAWICIEL LOŻY WZGLĘDEM DRUGIEJ, Mogą to być albo przedstawiciele jednej Wielkiej Loży w innej, albo Loży Św. Jana w Wielkiej Loży. W ostatnim przypadku przedstawiciel musi dążyć do utrzymania praw i przywilejów loży, którą reprezentuje, i nie może dopuścić żadnych uchwał, które mogłyby działać szkodliwie dla reprezentowanej przez niego loży lub jakiegokolwiek innej loży. Widzimy w ten sposób, że przedstawiciel powinien mieć jasne poglądy na temat praw i przywilejów loży, którą reprezentuje, oraz całego Zakonu, lub nie może wypełniać swoich obowiązków jako przedstawiciel w przedstawianiu jakichkolwiek propozycji, które może podjąć przed Wielką Lożą. Musi on także być w stanie przekazać poprawne rozliczenie spraw Wielkiej Loży do loży, z której jest on delegowany. -*Gadicke*.

REPUTACJA. Wydaje się, że masoni mają wielki szacunek zarówno do reputacji, jak i do profitu ich Zakonu; ponieważ sprawiają, że jest to jeden z powodów, dla których nie wolno ujawniać spraw wspólnoty, aby ich uhonorować. Myślę, że w tym względzie okazują zbyt wiele szacunku dla własnej społeczności, a zbyt mało dla reszty ludzkości. -*Locke*.

ZARZUT. Są osoby tak podstępne i nieżyczliwe, że najbardziej ostrożni nie mogliby uniknąć swoich uwag lub uciec od oceny. Wyjątkowo mogą obejmować pewne okoliczności niedostrzeżone lub inne, fałszywie przedstawiać to, co jest dobre, i, nadając im niewłaściwy zwrot lub nazwę, psują zarówno jego zaufanie, jak i efekt. Podczas gdy zazdrośni i złośliwi będą przenikliwi w odkrywaniu słabej strony każdej postaci, i zręczni, robiąc to, najmocniej i w najgorszy sposób. Tak więc, jak mamy się zachować? Jak można uniknąć zarzutów? Może to być niemożliwe. Ale jeśli nie możemy uniknąć zarzutów, unikajmy zasłużenia na nie. -*Harris.*

REZYGNACJA. Rezygnacja członka rozwiązuje wszelkie powiązania między nim a jego dawną lożą, ale wcale nie wpływa na jego ogólne stosunki z Zakonem ani na jego obowiązkowe obowiązki jako Masona.

WZGLĄD NA KOMPETENCJE. Odnosząc się do pomyślnego stanu Rzemiosła i przystąpień, których codziennie zwiększa się liczba, zauważyłbym, że charakter loży nie zależy od liczby, ale od szacunku dla jej członków. Zbyt często zdarza się, że loża przejawia zbyt duże parcie, aby zwiększyć tę liczbę, pod błędnym przekonaniem, że ilość stanowi siłę. Należy jednak pamiętać, że tego wyścigu nie wygrywają szybcy, a starcia siln. Tak jest w masonerii; loża złożona z tuzina mężczyzn, zaufanych w społeczeństwie, wywiera większy wpływ na społeczność niż pięciokrotna liczba wątpliwej reputacji. Ta ostatnia będzie większa pod względem siły ilości, ale ta pierwsza będzie miała rzeczywistą moc. - *Tannetill.*

OGRANICZENIA. Kiedy Świątynia w Jerozolimie została ukończona, król Salomon, pragnąc przekazać społeczeństwu pradawne ograniczenia, jako błogosławieństwo dla przyszłych wieków, zarządził, że kiedykolwiek zgromadzą się w swoich łóżach, będą dyskutować i doskonalić się w sztuce i nauce, i czymkolwiek innym, co powinno się uważać za właściwe tematy, aby zwiększyć ich wiedzę, powinni również pouczać się nawzajem w dyskrecji i roztropności, moralności i dobrej społeczności; i dla tych celów ustanowił pewne szczególne zasady i zwyczaje, które należy niezmiennie stosować w ich rozmowach, by ich umysły mogły być wzbogacone przez doskonałą znajomość i praktykowanie każdego moralnego, społecznego i religijnego obowiązku, aby nie dopuścić do tego, że wielce zaszczytzeni, jako zatrudnieni przy wznoszeniu świątyni wielkiemu Jehowie, zaniechali zapewnienia sobie szczęśliwego wstępu do niebiańskiej łoży, której świątynia miała być tylko prototypem.
- *Calcott.*

ZMARTWYCHWSTANIE. Kobierzec Mistrza, pokryty symbolami śmiertelności, daje lekcję dla podnoszonych o pewności śmierci, a także o zmartwychwstaniu z martwych. Podobnie jak w przypadku dwóch poprzednich stopni, jest to podłużny kwadrat, otoczony czarną obwódką w czterech głównych punktach kompasu. Głównym przedmiotem jest czarna trumna, na białym podłożu, na której znajduje się gałązka rośliny zimozielonej, zwanej kasją lub akacją, która wydaje się kwitnąć i rozkwitać nad grobem, jakby mówiła: „O śmierci, gdzie żądło twoje, gdzie jest zwycięstwo twoje?”

PRZEKAZANIE. Każda loża przekazuje, co najmniej raz w roku, bezpośrednią korespondencję Wielkiemu Sekretarzowi z regularną listą swoich członków i braci, zainicjowanych lub afiliowanych do niej od czasu ich ostatniego przekazania, z datami inicjacji, przeniesienia, i podniesienia każdego brata; także ich wiek, w miarę możliwości w tym czasie, oraz ich tytuły, zawody, dodatkowe zajęcia lub przedsięwzięcia; wraz ze wszystkimi pieniędzmi należnymi lub należnymi Wielka Loży; która to lista ma być podpisana przez Mistrza i Sekretarza. -*Konstytucje.*

ZGROMADZENIE (RE-UNION). Wolnomularstwo tworzy szczęśliwe zgromadzenie, związek dla godnych ludzi, którzy pragną wyselekcjonowanej społeczności przyjaciół i braci, którzy zobowiązali się dobrowolnie do wzajemnej miłości, do udzielenia pomocy i asysty w potrzebie, do ożywienia nawzajem do aktów cnoty i życzliwości oraz do zachowania nienaruszalnych tajemnic, które stanowią główną cechę Zakonu. Lalande.

OBJAWIENIE. Masoneria przede wszystkim wpaja morale i religię natury, ale złapało dodatkową iskrę ze światła objawienia i Słońca Sprawiedliwości. I choć masoneria nadal płonie zależnym blaskiem, oświetla człowieka podróżującego tą samą drogą; oddycha zgodnym duchem powszechnej życzliwości i braterskiej miłości; dodaje jeszcze jedną nić do jedwabistego sznura ewangelicznej miłości, która wiąże człowieka z człowiekiem i wieńczy kardynalne cnoty chrześcijańskimi łaskami. *Watson.*

LIBACJE. Żadne mroczne hulanki ani orgie o północy nie są praktykowane w loży. Żadne słowa gniewu lub potępienia nie są słyszane i nie są zadawane w pytaniach. Kandydat słyszy o pokoju, braterskiej miłości, wspomaganii i prawdzie. Uczy się go, aby szanował święte imię Boga i nigdy o tym nie zapominał, ale z tym pełnym czci podziwem, jaki ma stworzony do Stwórcy błagał o Jego pomoc we wszystkich chwalebnych przedsięwzięciach i cenił Go jako główne dobro. *Scott.*

PEŁEN SZACUNKU. Uczymy się przez pełen czci znak, aby pochylać się z poddaniem i rezygnacją pod karzącą ręką Wszechmogącego, a jednocześnie wszczepiać prawo w nasze serca. Ta ekspresyjna forma, w której Ojciec ludzkości najpierw stawiał się przed obliczem Najwyższego, aby otrzymać potępienie i straszliwy sąd, została przyjęta przez naszego Wielkiego Mistrza, Mojżesza, który, gdy Pan ukazał mu się w płonącym krzaku na górze Horeb, zasłonił twarz przed blaskiem boskiej obecności.

REWIZJA. Co jakiś czas przeprowadza się przegląd wykładów w loży, aby sprostać postępowi cywilizacji i nauki, co powinno odbywać się pod kuratelą Wielkiej Loży. Każda instytucja, aby być idealną, powinna być spójna ze sobą. W związku z tym, wystarczalność obecnych wykładów może być zasadnie kwestionowana. Pożądane jest zatem, aby uwaga Bractwa była skupiona na tym temacie, aby mogli oni przyjąć przesłanki do ich najpoważniejszego rozważenia i aby starali się umieścić Masonerię na tak znaczącej

podstawie, aby stanowiła niezmaconą dumę swoich przyjaciół i obrońców, i przeciwstawić się złości oszczerców i wrogów, jeśli tacy jeszcze się znajdują wśród tych, którym nie podoba się jej postęp.

NAGRODA. Bracia kończą pracę, i otrzymują nagrodę. Szacunek, miłość i wdzięczność są ich nagrodą, a świadomość, że zasłużyli na to, musi mieszkać w piersi samego robotnika. Nikt nie może ani nie ośmieli się oświadczyć, że jest godny lub niegodny tej nagrody, a tym bardziej nie może twierdzić, że zasługuje od swoich braci.

RETORYKA. Retoryka uczy nas mówić obficie i płynnie na każdy temat, nie tylko z przyzwoitością, ale z całą przewagą siły i elegancji; mądrze starając się zniewolić słuchacza siłą argumentów i pięknem ekspresji, bez względu na to, czy chodzi o błaganie, czy napominanie, przestrożę lub aplauz.

RYM. Kiedy wykłady zostały dodane do systemu masonerii, były czasem układane w rymach częstochowskich, a ich wersety rzadko ucieleśniały jakieś szczególne tajemnice. Wprowadzenie „Części Mistrza”, jak ją wtedy nazwano, zostało wyrażone w następujący sposób. Fragment został usunięty z naszych wywodów, jako nieomylny i bezużyteczny, a zatem nie będzie nic niewłaściwego wprowadzenia fragmentu tutaj, aby pokazać, jak pracowali nasi przodkowie. *Dawniej.* E. A. P. Przypuszczam, że byłeś. R. J. i B. Widziałem. A M.: M. Najrzadziej byłem z diamentem, kamieniem ciosanym i węgielnicą. *Dawniej.* Jeśli byłbyś M. M., musisz zrozumieć za-

sadę trzech, a M. B. uwolni cię; a to, co chcecie w Masonerii, będzie wam pokazane w tej loży. R. Dobro masonerii, tak rozumiem; klucze wszystkich lóż są w moim posiadaniu, i c. &do.

WSTĘGA. Wstęga noszona przez Towarzyszy Zakonu jest świętym godłem oznaczającym światło, składającym się z dwóch głównych kolorów, z których spleciona jest zasłona tabernakulum. Jest ona dalej oznaczana promienistą formą i pod każdym względem jest uważana za symbol królewskiej władzy i godności.

KĄT PROSTY. Doskonała prostopadłość jednej linii do drugiej jest linią tego kąta, a linia obowiązku to promień. Ostry kąt to niedoskonała szczerokość. Kąt rozwarty to niesprawiedliwość. Połącz szczerokość doskonałą z każdym obowiązkiem, a ona tworzy sprawiedliwość i jest równa kątowi dziewięćdziesięciu stopni. – Stary wykład.

PRAWA RĘKA. Za właściwe miejsce zamieszkania wiary lub wierności była uważana prawa ręka, a zatem było to czasami reprezentowane przez dwie prawe ręce połączone razem; czasami przez dwa małe obrazy potrząsających się nawzajem prawych rąk; tak, że prawa ręka była uważana przez starożytnych za święty symbol i zgodnie z tym są te wyrażenia w Wergiliuszu: – „En dextra fidesque;”, jak gdyby potrząsanie prawą ręką było niezastąpionym znakiem uczciwego serca. I znowu: „Cur dextre jungere dextram non datur, ac vems audire, et reddere voces?”, To znaczy: „Dlaczego nie powinniśmy złączyć prawych rąk, aby usłyszeć i mówić prawdę?”
– *Anderson*

PRAWA LINIA. Właściwą linią jest obowiązek utrzymany w niezmienności lub w nieprzerwanej przewodzie, wobec zysku, przyjemności lub szczęściu. To, co nie ma żadnego związku z żadną inną rzeczą, aby być doskonałe samo w sobie, jest w porządku. Każde boskie polecenie jest właściwą linią postępowania, a także szczerością, z jaką takie polecenie powinno być wykonywane. Każda linia przedstawiająca obowiązek do wykonania może zawierać wszystkie poszczególne gałęzie tego obowiązku; ponieważ gałęzie lub części jakiegokolwiek obowiązku, muszą w konsekwencji stanowić całość samego obowiązku.

- *Dawny wykład.*

PRAWA. Prawo Uczniado awansu lub Czeladnika do podniesienia podniesione, zależy, w ścisłej zasadzie, od jego biegłości w stopniu, który otrzymał. Powinien być zdolny do okazania intelektualnej lub moralnej pracy, aby upoważnić go do podwyższenia wynagrodzenia lub do podjęcia studiów wyższych wydziałów nauki. *Scott.*

RYT. Ryt jest przedmiotem ceremoniału nadawania stopni, chociaż w niektórych krajach jest rozszerzony o kilka stopni i poleceń, jak we francuskim obrzędzie „ancien et accepte”, który obejmuje „Maisonnerie Symbolique, Elu, Chev d'Orient, du Soleil, Kadosh, Rose Croix” i „Grades dites Philosophiques et Administratifs”.

RYTUAŁ Słowo to podaje sposób, w jaki łoża powinno być otwierana i zamykana oraz sposób inicjacji, przejścia lub podniesienia; można to

również nazwać liturgią loży. Rytuał nie jest taki sam we wszystkich lożach, jest prawie tyle różnych rytuałów, ile jest Wielkich Łóż. Wiele z tych rytuałów ma całkiem współczesne pochodzenie, zwłaszcza te z Wielkiej Loży Royal York w Berlinie i Wielkiej Loży w Hamburgu. Angielski rytuał jest najstarszy i rozszerzył się na każdą część ziemi, ale w wielu miejscach został zastąpiony przez Francuzów, Szwedów i innych. Te zewnętrzne formy i ceremonie, choć jeszcze się różnią, nie dzielą braci między sobą, ale każda loża i jej członkowie tolerują członków innych łóż; i wszystkie loże mogą starać się osiągnąć swój cel w sposób, jaki uznają za najlepszy. Nie ma też żadnej realnej różnicy, czy niektóre ceremonie mają być wykonywane w ten sposób, czy inny, zgodnie z różnymi rytuałami, lub czy urzędnicy są nazywani tak czy inaczej. Czas i różne okoliczności dokonały tych zmian - w rytuałach głównie w celu wytworzenia bardziej trwałego wrażenia na umyśle kandydata podczas jego inicjacji i do postępu z duchem czasu. Fragmenty niektórych rytuałów zostały opublikowane, zwłaszcza tych starych; ale musi istnieć więcej niż tuzin rytuałów opublikowanych, zanim niewtajemniczona osoba mogłaby dowiedzieć się, jak przeprowadzono inicjację lub jak zawiadywano lożą. Zakończenie, do którego prowadzi rytuał, jest głównym przedmiotem lub prawdziwą tajemnicą masonerii i wymagałby od adepta, by odkrył to na podstawie każdego rytuału. Powinien być tylko jeden rytuał, jak miało to miejsce w poprzednich wiekach; a nieszczególny system słów nigdy nie powinien być zostać wprowadzony do Rzemiosła. - *Gadicke*

RZEKI EDENU. Cztery rzeki Raju mają odnośnienie do cnót kardynalnych. W Pizzon nasi pierwsi rodzice czcili źródło roztropności; w Gichon ujrzeli święty strumień sprawiedliwości. Szybki strumień Hiddekel oznaczał męstwo, a Eufkrat łagodny i stały prąd wstrzemięźliwości. Szczęśliwy był ich stan, podczas gdy te święte prawdy nadal kontynuowały ich działania; a Mason będzie równie szczęśliwy, idąc przez życie przyswajając lekcje tutaj wpajane, pouczony przez roztropność, kierujący się sprawiedliwością, umocniony hartem ducha i powstrzymywany przez wstrzemięźliwość, jak Adam w ogrodzie Edenu, jego akceptowana przez dla Bóstwo.

LASKA. Laska Mojżesza, straszna jako wąż atakujący Egipcjan, była berłem sprawiedliwości dla synów Izraela. Był to znak boskiego autorytetu i widzialny przejaw Bożej mocy, używany do mylenia udawanych umiejętności magów, pokazania wszechmocy Bóstwa i upokorzenia pychy faraona, gdy ujrział potężne cuda dokonane przez tak godnego pogardy przedstawiciela pasterzy, ale przede wszystkim ta laska przemieniona, był przedstawieniem śmierci Chrystusa, na co rzeczywiście wskazuje masoneria; Albowiem jak przez węża śmierć przyszła na świat, tak przez śmierć Syna Bożego wąż lub Szatan został w pełni pokonany i podeptany.

KAMIEŃ NIEOCIOSANY. Nie możemy uważać kamienia nieociosanego za niedoskonałą rzecz, ponieważ została ona stworzona przez Wszechmogącego Wielkiego Architekta, a on nie stworzył niczego niedoskonałego, ale dał nam mądrość i zrozumienie,

aby umożliwić nam nawrócenie pozornie niedoskonałych rzeczy na nasze szczególnie zastosowanie i wygodę. Jakie wielkie zmiany są dokonywane w szorstkim kołnierzu przez młotek i dłuto! Dzięki niemu powstają, przez inteligentnego człowieka, najbardziej godne podziwu elementy architektury. A człowieku, kim on jest, kiedy po raz pierwszy wchodzi w świat niedoskonały, a jednak jest doskonałym dziełem Bożym, z którego tak wiele można uczynić poprzez edukację i kultywację. –Gadicke.

ROYAL ARCH. Stopień ten jest bardziej dostojny, wzniosły i ważny niż te, który go poprzedzają, i jest szczytem starożytnej masonerii. Imponuje naszym umysłom przez bardziej zdecydowane przekonanie o istnieniu Najwyższego Bóstwa, bez początku dni lub końca lat, i słusznie przypomina nam o szacunku i czci ze względu na to święte imię. Aż w ciągu tych kilku lat stopień ten był nadawany tylko tym, którzy byli zapisani do wspólnoty przez dłuższy czas, a poza tym mogli dać najbardziej jednoznaczne dowody swoich umiejętności i biegłości w Rzemiośle. *Ahiman Rezon.*

SZTUKA KRÓLEWSKA. Królewską sztuką jest zachowanie tajemnicy, dlatego jesteśmy przyzwyczajeni do nazywania masonerii sztuką królewską. Umiejętność planowania dużych budynków, zwłaszcza pałaców, jest z pewnością wielką i królewską sztuką, ale wciąż bardziej królewską sztuką jest nakłanianie ludzi do robienia tego, co dla nich dobre, i powstrzymywanie ich od zła, bez uciekania się do moc prawa. Inni wywodzą nazwę, sztukę królewską, od tej części członków angielskich loż budowniczych, którzy

po ścięciu Karola I, 30 stycznia 1649 r., dołączyli do prześladowanych zwolenników Stuarta, ponieważ pracowali nad przywróceniem tronu, który został zniesiony przez Cromwella. Anderson, przeciwnie, w swojej angielskiej księdze konstytucji potwierdza, że nazwa królewskiej sztuki wywodzi się z faktu, że osoby królewskie stały i nadal stoją na czele Rzemiosła. *Gadicke*.

KRÓLEWSKA LOŻA. Loża Królewska powstała się w Jerozolimie, po powrocie jeńców babilońskich w pierwszym roku panowania Cyrusa; nad nimi przewodniczył Z., księżę Żydów, H., prorok, i J., najwyższy kapłan. Stało się, że królewska moc została ponownie wyraźnie przywrócona i trwa-ła aż do całkowitego zniszczenia miasta i świątyni przez Rzymian, pod dowództwem Tytusa; gdy Herod, nie z ich własnej linii królewskiej, ani nawet Żyd, nie został mianowany królem, i niniejszym potwierdziło się proroctwo Jakuba w Egipcie, wydane ponad tysiąc lat wcześniej, „Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska spośród kolan jego, aż przyjdzie Sziloh (ten, do którego należy sąd).

RUAMMI. Słowa Ammi i Ruammi, używane przez proroka Ozeasa, mogą być interpretowane, *mój ludu*, lub *otrzymali miłosierdzie*.

WŁADCY. Władcy i gubernatorzy, najwyżsi i podwładni starożytnej loży, na swych odpowiednich stanowiskach powinni być poważani przez wszystkich braci, zgodnie z Dawnymi Obowiązkami i regulacjami, z całą pokorą, czcią, miłością i skwapliwością. *-Dawne Obowiązki.*

SABAT. Instytucja sabatu była *in signum creationis*, na pamiątkę stworzenia; ponieważ, jak Bóg odpoczął tego dnia, na świadectwo, że jego dzieło zostało zakończone, zostało to uznane za święte i wyznaczone by przestrzegać jako dzień powszechnego odpoczynku.

ŚWIĘTOŚĆ. Nazywamy to świętością, która jest oddzielona od rzeczy wspólnych i poświęcona całkowicie lub częściowo Najwyższemu. „Idee prawdy i cnoty, poczucie czystej miłości i przyjaźni są święte, ponieważ wnoszą nas ponad wspólne rzeczy i prowadzą do Boga. Sens świętej myśli i uczuć jest skierowany ku religii, i dlatego wszystko jest święte co poświęcone służbie religijnej oraz ostrożnie chronione przed zastosowaniem do celów zwyczajnych, lub które ze względu na swoje ogromne znaczenie i wartość, są szczególnie honorowane i uważane za niezbędne dla naszego dobra duchowego i moralnego. Zgodnie z tymi ideami wyznaczania tego, co święte, mason może nazywać swoją pracę świętą, a każdy brat musi to uznać. Nasze prace oddzielone od świata zewnętrznego, oparte na prawdzie i cnotcie, wymagają braterskiej miłości i filantropii i zawsze podnoszą ducha do Wielkiego Architekta Wszechświata. Lecz prawdziwą wewnętrzną świętość każdy brat ma mieć w swojej piersi, a nie szukać w stopniach Zakonu. –Gadicke.

ŚWIĘTA ŁOŻA Świętej loży przewodniczył Salomon, największy z królów, i najmądrzejszy z ludzi; Hiram, wielki i uczony król Tyru; i Hiram Abiff, syn wdowy z plemienia Naphtali. Odbyla się ona we wnętrzu świętej Góry Moria, pod częścią, na której wzniesiono S. S. lub N. z Ś. Na tej górze Abraham potwierdził

swoją wiarę gotowością ofiarowania swego jedynego syna Izaaka. Tutaj Dawid złożył tę zadowalającą ofiarę na klepisku Arauna, dzięki której złość Pana została zaspokojona, a plaga została odwołana. Tutaj właśnie Pan przekazał Dawidowi, we śnie, plan chwalebnej świątyni, potem wzniesionej przez naszego szlachetnego WMKS. I wreszcie, tutaj oświadczył, że ustanowi swoje święte imię i słowo, które nigdy nie powinno przeminać; z tych powodów słusznie nazywano to miejsce Świętą Łożą.

ŚWIĘTE SŁOWO. Imię to wyraża wieczność Boga i wskazuje na jego niezmiennność, jak również na jego nieskończone doskonałości, Hebrajczycy odnotowali atrybuty Bóstwa pod różnymi nazwami. Jeśli chcieli wyrazić jego boską esencję, używali słowa Jehowa, jeśli jego wszechmoc była tematem, to był to El, Elah lub Eloah; aby wyrazić jego wzniosłość, używali słowa Elion; zaś jego miłosierdzie, Elchannan,

ŚW. JAN CHRZCICIEL. Był prekursorem Jezusa, syn żydowskiego kapłana Zachariasza i Elżbiety, który jako gorliwy sędzia moralności i niezachwiany kaznodzieja pokuty, zdobył wielką sławę, najpierw w swoim rodzinnym kraju, potem w górach Judei, i potem wśród całego narodu. Jego prosty i wstrzeźnieliwy sposób życia przyczynił się w znacznym stopniu do jego sławy, a zwłaszcza do szczególnego oczyszczenia lub poświęcenia przez chrzest w kąpeli rzecznej, którą wprowadził jako symbol tej moralnej czystości, którą tak gorliwie wpajał. Jezus pozwolił by udzielił chrzest i od tego czasu Jan powiadał swoim uczniom, że z pewnością jest on Mesjaszem. Szcze-

ra żarliwość i wielka sława, z jaką głosił nawet w Galilei, wkrótce przyniosły mu podejrzania i nienawiść na dworze Tetrarchy Antypasa, czyli króla Heroda, który go uwięził, a 29 sierpnia w trzydziestym drugim lub trzydziestym trzecim rok jego życia spowodował, że został ścięty. 24 czerwca, jego dzień narodzin, poświęcony jest jego pamięci przez całe chrześcijaństwo. Patronem bractwa masonów był niegdyś nie św. Jan Chrzciciel, ale św. Jan Ewangelista, którego święto obchodzili 27 grudnia, w którym to dniu odbywają swoje zgromadzenie ogólne, prawdopodobnie wywołane tym wydarzeniem, ponieważ w tej porze roku członkowie nie byli obciążeni ich działalnością lub zawodem. Z tego powodu zdecydowali się także na swoje kwartalne święta, Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny, Michała i święto św. Jana Chrzciciela, które było ostatnim świętem, ze względu na lepszą pogodę i inne okoliczności, które okazały się wygodniejsze na coroczne zgromadzenie, było często wyznaczane na czas, w którym powinno się odbywać, aby stało się teraz prawie ogólne. Wiele łóż nadal świętuje 27 grudnia i nazywa je dniem św. Jana. -*Gadicke.*

SW. JAN EWANGELISTA. Św. Jan Ewangelista i Apostoł Jezusa, którego ewangelia jest tak ważna dla wszystkich masonów, urodził się w Betsaidzie, w Galilei, synu Zebedeusza, i był uczniem Jezusa, który go kochał, ponieważ wyróżniał się swoją łagodnością i pokorą. Po wniebowstąpieniu Jezusa głosił ewangelię głównie w Azji Mniejszej i w Efezie, gdzie prawdopodobnie zmarł w późnym wieku. Był człowiekiem wielkiej energii, poetyckiego ognia i życia; we wczesnych

latach był nieco wyniosły i nietolerancyjny, ale potem był przykładem miłości. Mamy ewangelię lub biografię Jezusa przez napisaną przez niego, a trzy z listów noszą też jego imię. Ewangelia św. Jana jest szczególnie ważna dla masonerii, ponieważ głosi miłość, a jego księga z pewnością zawiera wszystkie podstawowe doktryny masonerii. Jako masoni nie powinniśmy nigdy zapominać, że kładliśmy rękę na ewangelii św. Jana, więc nie powinniśmy nigdy przestać kochać swoich braci zgodnie z doktryną miłości zawartą w tej świętej księdze. Wiele łóż świętuje jego rocznicę, 27 grudnia. -*Gadicke*.

ŚW. JANA MASONERIA. Pierwotnie istniał tylko jeden rodzaj wolnomularstwa. Ale kiedy wprowadzono szkockie i inne wyższe stopnie, trzy pierwsze stopnie otrzymały miano Masonerii Św. Jana.

SÓL. W helwesckich ceremoniach masonerii dodaje się sól do wina, wina i oliwy, ponieważ była ona symbolem mądrości i nauki, które charakteryzują łoże masońskie. Pierius czyni z niego symbol gościnności i przyjaźni, a także wierności. W Piśmie Świętym sól jest uważana za symbol wieczności i nieskazitelności i jest używana jako przymierze. Formuła stosowana przez naszych starożytnych braci, kiedy sól została posypana na kamień węgielny nowej łoży, brzmiała: „Niech to przedsięwzięcie, obmyślane przez mądrość, zostanie dokonane siłą i ozdobione pięknem, aby mogło być domem, w którym pokój, harmonia i braterska miłość będą stale panować ”.

SALUT. Jako murarze operatywni i inni mechanicy mieli tak zwany znak lub hasło, zwłaszcza gdy byli w podróży, tak też mieliśmy wcześniej odpowiednią formę do pozdrawiania obcych braci. Obecnie pozdrowienie „Od Godnych i Czcigodnych Braci Świętej Łoży św. Jana” i etc. &etc. nie jest wymagane od zagranicznego brata, który nas odwiedza, ponieważ żąda się od niego czegoś więcej niż tej starożytnej metody legitymacji. Pozdrowienie braci powinno być pozdrowieniem pokoju i miłości i wzmocnione świętymi wersami. Kto naprawdę nie miłuje swego brata, niech nie podaje mu ręki, niech nie udaje miłości. Doświadczenie uczy nas, że nie każdy brat jest godny miłości i że ci, którzy spotykają każdego z uściskiem, którzy wyznają, że kochają każdego, otwierają się na podejrzenie, że tak naprawdę nie szanują nikogo. ,

SANCTUM SANKTORUM (S.S.). To była miejsce wyroczeni; a były tam cztery cheruby, dwa mniejsze, zbudowane przez Mojżesza z masywnego złota, i dwa większe wykonane przez Salomona i pokryte złotem. Te pierwsze były przymocowane do pokrywy Siedziska Miłosierdzia, drugie rozpostarły nad nim skrzydła jako ornament i ochronę.

SANHEDRIM. Sanhedrim był radą złożoną z siedemdziesięciu jeden lub siedemdziesięciu dwóch senatorów wśród Żydów, którzy określali najważniejsze sprawy narodu. Miejsce, w którym się spotkali, był rotundą, z której połowa została zbudowana za Świątynią, a połowa wewnątrz, w drugiej części, w której siedział sędzia. Nasi, albo książę, który był

generalnie arcykapłanem, siedział na tronie na końcu korytarza, jego zastępca, zwany Ab-beth-din, po prawej stronie, a drugi zastępca, czyli Chacam, po lewej ; inni senatorzy są ustawieni w kolejności po każdej stronie. Większość członków tej rady była kapłanami lub lewitami, chociaż ludzie prywatni nie byli wykluczeni. - *Calmef.*

SZARFA. Kolor szarfy R. A. jest jednym z najbardziej trwałych i pięknych w naturze. Jest to odpowiedni kolor przyjęty i noszony przez naszych starożytnych braci w trzech symbolicznych stopniach i jest to osobiwa cecha instytucji, która przetrwała próbę wieków, i która jest tak samo wyróżniająca się trwałością jej materiałów lub zasad, jak przez piękno jego nadbudowy. Jest symbolem powszechnej przyjaźni i życzliwości i poucza nas, że w umyśle Masona te cnoty powinny być jak niebieskie sklepienie nieba. - *Moore*

SZKARŁAT. Ten bogaty i piękny kolor jest symboliczny dla żarliwości i gorliwości. Jest odpowiednim kolorem stopnia Royal Arch; i upomina nas, abyśmy byli żarliwi w oddaniu Bogu i gorliwi w naszych wysiłkach na rzecz promowania szczęścia człowieka. - *Moore.*

BERŁO. Dawni masoni mówili w wykładzie RA: „Na szczycie tych lasek lub bereł znajdują się sztandary dwunastu plemion, i służą wielu celom, zwłaszcza dla upamiętnienia wielkich cudów dokonanych dla dzieci Izraela podczas ich przejścia przez pustynię, kiedy po raz pierwszy ustanowiono

ich sztandary wokół ich obozowisk, w których każde plemię zostało zebrane w odpowiedniej formacji. Herby na nich przedstawiały symbolicznie, co powinno się stać z ich potomstwem po wiekach ”.

SZAMIR. Rahbini twierdzą, że król Salomon otrzymał tajemnicę od Asmodeusza, złego ducha, wspomnianego w księdze Tobiasza, który uzurpował sobie jego tron, a potem został jego więźniem. Dzięki temu mógł ukończyć świątynię bez użycia siekiery, młotka lub metalowego narzędzia; ponieważ kamienny szamir, który przedstawił mu demon, posiadał właściwość cięcia jakiegokolwiek innej substancji, jak diament tnie szkło. Jest to jednak całkowicie fantastyczne. W lesie i kamieniołomie używano metalowych narzędzi, a budynek został zbudowany w naturalny sposób bez użycia tych narzędzi.

SCHIZMA. Powszechnie uważa się, że rozpowszechnienie schizmy w każdej instytucji jest rodzicem owocującego zła, które nie może umniejszyć jej czystości i doskonałości. I tak jest; ale w złym są części dobra. Doświadczenie uczy, że jeśli członkowie instytucji stają się apatyczni, nic nie może ich bardziej obudzić do poczucia obowiązku, jak istnienie sprzecznych opinii, które powodują rozdzielenie interesów i dzielą ich na dwie przeciwne sekcje; każda z nich, podobnie jak samo-mnożący się polip, często stanie się tak silna i prosperująca jak instytucja macierzysta.

SZKOŁY. Królewskie Masońskie Szkoły dla Dziewcząt zostały założone w 1788 r., dla utrzymania, odziania i edukacji dzieci płci żeńskiej i sierot po zubożałych

braciach, w celu ochrony i ochrony przed niebezpieczeństwami i nieszczęściami, na które szczególnie narażone są młode kobiety w trudnej sytuacji; za szkolenie ich w wiedzy i miłości do cnoty oraz w nawykach przedsiębiorczości; i wpajać w ich umysłach z prawdziwą pokorą i praktyką wszystkie społeczne, moralne i religijne obowiązki. Od chwili założenia do tej szkoły przyjęto prawie 600 kobiet, które uczęszczały do szkoły lub wróciły do przyjaciół, z których wiele stało się ornamentami swej płci i stanu, a wszystkie z nich były dobrymi i użytecznymi członkami społeczności. Muszę również wspomnieć Królewską Masońską Instytucję Oporządzenia, Edukacji i Praktyki Synów Ubogich i Zmarłych Wolnomularzy, założoną w 1798 roku. Chłopcy kształcą się w szkołach w pobliżu rezydencji rodziców lub przyjaciół, są wyposażeni w książki, uczą się czytać, pisać i arytmetyki, wyposażeni w odpowiednie ubranie, a po opuszczeniu instytucji przyznawana jest im odpowiednie stypendium dla ucznia. - *Piercy*

NAUKA. Wolnomularstwo jest nauką, której nie należy ograniczać do kilku tradycji izraelskich wyuczonych na pamięć, jak chłopiec uczy się swoich lekcji; nauką obejmuje wszystko, co jest użyteczne dla człowieka; koryguje serce i przygotowuje je do otrzymywania łagodnych wrażeń Boskiego kodeksu; jego nakazy moralne, jeśli zostaną należycie zważone i właściwie zastosowane, nigdy nie zawiodą w formowaniu jego uczniów w dobrych członków społeczności. Otwiera postępowe pole do dociekań i nigdy nie powinno być sprowadzane do wąskich granic przez uchwalenie prawa, mówiąc, jak daleko pozwolimy

wam iść, a nie za daleko, pod karą wykluczenia z jego powszechności. -Husenheth.

MASONERIA NAUKOWA. Nauka polega na wiedzy o kilku sztukach i naukach, aby umożliwić nam rozpoznanie przyczyny działania wspomnianych wcześniej instrumentów, narzędzi i maszyn oraz siły i pędu różnych mocy mechanicznych; a także w celu wyjaśnienia i uporządkowania naszych pomysłów w taki sposób, aby móc je tak wyraźnie nakreślić na naszym kobiercu, aby w odpowiedniej skali bracia drugiego stopnia mogli je przejąć i ukończyć nasz projekt, a jeśli jest przeznaczony do tego celu, postawić konstrukcję, która po skończeniu będzie w największym stopniu wytrzymała, elegancka i wygodna, na ile starczy materiałów i miejsca; i to jest ta część, które ma zastosowanie u naszych braci najwyższego stopnia Rzemiosła, Mistrzów.

SKRYBOWIE. Dwaj skrybowie reprezentują dwie kolumny, które podtrzymywały i ozdabiały wejście w formie łuku; skąd wynika ich obowiązek rejestrowania lub wpisywania do akt, każdego aktu, prawa i transakcji, dla ogólnego dobra rozdziału.

ZWOJE. Drobną wewnętrzną kora takich drzew jak lipa, jesion, klon lub wiąz była wcześniej używana jako substancja do nanoszenia pisma. Nazwana w języku łacińskim liber, nazwa ta została trwale zastosowana do wszystkich rodzajów książek i została przyjęta w większości języków europejskich. Książki te, podobnie jak wszystkie inne z elastycznych materiałów, były zwinięte, aby uczynić je przenośnymi,

i zachować pismo. Zwykle były one zwijane wokół prętu lub cylindra, a jeśli były długie, na okrągłe dwa cylindry, stąd nazwa volume (wolumen), zwinięta rzecz, która nadal jest stosowana do książek bardzo różnych od zwojów. Używając zwoju, czytelnik rozwijał ją do miejsca, które chciał czytać, i zwijał go ponownie, po czytaniu. Księga Prawa napisana na pergaminie jest więc zwinięta i odczytywana w żydowskich synagogach obecnie. *Kitto*.

CZASZKA i SKRZYŻOWANE PISZCZELE. Są to symbole śmiertelności i uczą Mistrza Mazona, aby kontemplował śmierć jako koniec swoich cierpień oraz wejście do innego i lepszego życia.

KOSA. Kosa jest symbolem czasu, który odcina kruchą nić życia i wprowadza nas w wieczność. Jakie spustoszenie powoduje kosa czasu wśród rasy ludzkiej! Jeśli przez przypadek ucieknijemy od liczego zła, które miało miejsce w dzieciństwie i młodości, osiągamy doskonałe zdrowie i siłę w latach energicznej męskości; lecz niedługo nastaje zgrzybiała starość i musimy zostać ścięci przez niszczącą wszystko kosę czasu i zostać zebrani w ziemi tam, dokąd nasi przodkowie poszli przed nami. -*Dawne wykłady*.

PIECZĘĆ. Każda loża ma własną pieczęć, a kolekcja tych pieczęci jest bardzo interesująca, ponieważ każda z nich zawiera aluzję symboliczną lub alegoryczną do nazwy loży. Każdy certyfikat jest zapieczętowany pieczęcią Wielkiej Loży, przez którą jest przyznawany, a ponieważ wszystkie pieczęcie Wielkiej Loży są dobrze znane, w ten sposób

zapobiegamy fałszywym świadectwom naruszenia Rzemiosła. Cherubiny są eksponowane w oficjalnej pieczęci, jak sądzę, wszystkich Wielkich Łóż na świecie. W Wielkiej Łoży dwóch wielkich cherubinów Salomona są jego suportami, a cztery postacie są wbite w herb masonów. Herbem jest Arka Przymierza, na której cherubiny są ponownie powtarzane jako unoszące się nad Siedzibą Miłosierdzia, by stworzyć wspinały tron Bóstwa.

PIECZĘĆ SALOMONA. Podwójny lub nieskończony trójkąt, w jednej lub w innej jego formie, stanowi słynną pieczęć Salomona, naszego starożytnego W. M., o której mówiono, że tak szybko więzi złe dżiny, że nie były w stanie się uwolnić. Dzięki tej pieczęci, jak wierzyli muzułmanie, Salomon zmusił dżiny do pomocy w budowaniu Świątyni Jerozolimskiej i wielu innych wspinających dzieł.

DRUGI STOPIEŃ. Jako że ciemność pogaństwa lub religii naturalnej poprzedzała boskie objawienie udzielone ludowi Bożemu, więc dzięki naszej inicjacji do drugiego stopnia, przesuwamy się jeszcze dalej do świtu zorientowanego przez dyspozycję Mojżeszową, która poprzedzała bardziej doskonały Dzień chrześcijański. Tutaj nowicjusz zostaje skierowany ku światłu, aby zobaczyć i obsłużyć narzędzia o bardziej udanej i pomysłowej konstrukcji oraz symboliczne podniosłe prawdy moralne. Przez to uczy się redukować prymitywną materię do właściwej formy i prymitywne maniery do bardziej dopracowanego kształtu moralnej i religijnej prawości; stając się tym samym bardziej harmonijnym kamieniem węgiel-

nym symetrii w strukturze ludzkiego społeczeństwa, aż stanie się chwalebny kamieniem szlachetnym w świątyni Boga. – *Watson*.

DYSKRECJA. Dyskrecja jest jednym z pierwszych obowiązków wolnomularza, ale ci masoni błędzą wielce, którzy myślą, że wykonują swój obowiązek, wykonując go tylko w sprawach dotyczących Zakonu lub Łoży. Nie z tego powodu tylko dyskrecja jest tak często wpajana w Łoży jako masoński obowiązek, że powinien on stosować dyskrecję i ostrożność we wszystkich swoich sprawach w Łoży, a zwłaszcza tam, gdzie jego gadatliwość może być środkiem powodując krzywdę lub szkodzenie swoim współbraciom. – *Gadicke*.

SEKRETARZ. Ważne biuro w Łoży, ponieważ konieczne jest, aby wypełniał go człowiek, który potrafi nie tylko dostrzec wspólne sprawy w Łoży, ale także to, co jest w stanie zrozumieć ducha wykładu i wprowadzić go do zapisu, krótko i jednocześnie poprawnie. Pisanie protokołu poprawnie, tak aby w przypadku jakiegokolwiek sporu mogło służyć jako dowód pisemny, jest, jak wiadomo, najtrudniejszym zadaniem i wymaga dużego doświadczenia. Sekretarz musi być Mistrzem, a gdy jest to konieczne, bracia muszą pomagać mu jako kopiaści. – *Gadicke*.

SEKRET. Co to może być? Jest to pytanie, które było zadawane od stuleci i prawdopodobnie będzie się nadal pojawiać przez następne stulecia. Ceremonie, zwyczaje, moralne wyjaśnienia alegorycznych i symbolicznych instrumentów i figur, które

można znaleźć w loży masońskiej, są uważane przez niektóre bractwa za tajemnice. Ale to nie mogą być prawdziwe prawdziwe tajemnice masonerii; to jest niemożliwe; bo mason może być zaznajomiony ze wszystkimi ceremoniami, zwyczajami i zwyczajami Rzemiosła – może być w stanie moralnie wytłumaczyć każdy symboliczny lub alegoryczny instrument lub figurę, które można znaleźć w loży masonów, a jednocześnie nie być szczęśliwym w tym świecie, ani nie mieć pewnej podstawy, na której mógłby budować swoje nadzieje na szczęście w przyszłym świecie. –*Gadicke*

TAJNE STOWARZYSZENIA. Wolnomularze starają się zawsze postępować zgodnie z zasadami starożytnych sekretnych stowarzyszeń, a jeśli różnią się w pewnych punktach od praktyk tych starożytnych, to ulepszają swoje wiodące zasady, szerząc prawdę, na cały glob, podczas gdy szkoły i akademie nauczania naszych poprzedników, były bardziej lokalnym niż uniwersalnym istnieniem. –*Husenbeth*.

SEKTA. Nie można sobie wyobrazić, że masoneria jest obecnie systemem religijnym. Nie może to być dalsze od prawdy. Takie przypuszczenie sprowadziłoby ją do poziomu sekty religijnej i całkowicie zniszczyłoby jej powszechność. Obejmuje pogląd na wszystkie główne fakty związane z wielkim planem ludzkiego odkupienia; ale pozostawia braci, aby uporządkowali te fakty, które mogą odpowiadać ich indywidualnej opinii. Taka jest doktryna pierwszego starożytnego obowiązku.

BUNT. Następująca klauzula zwolnienia z sankcji Ustawy O Buntach była wysoce honorowa dla Zakonu: - „Ponieważ pewne społeczności od dawna funkcjonują w królestwie, pod nazwą loży masonów, spotkania ich były w znacznej mierze skierowane na cele charytatywne, zostaje zatem uchwalone, że nic w tym akcie nie rozciąga się na spotkania jakiegokolwiek takiego towarzystwa lub loży, które, przed wydaniem tego aktu, był zwykle utrzymywane pod wspomnianą nazwą, i zgodnie z zasadami panującymi wśród wspomnianych społeczeństw masonów. ”

WZROK. Wzrok jest tym zmysłem, dzięki któremu możemy odróżnić przedmioty różnego rodzaju i, natychmiastowo, bez zmiany miejsca lub sytuacji, oglądać armie w szyku bojowym, kształty najbardziej okazałych struktur i wszystkie przyjemne różności przedstawione w krajobrazie natury.-*Dawne Wykłady*

POSZUKIWANIE. Ten, kto pragnie znaleźć mądrość, musi jej pilnie szukać; i jeśli chce poznać prawdziwy projekt masonerii, musi studiować, obserwować i medytować nad tym, co słyszy w loży, w przeciwnym razie więzy ignorancji nigdy nie zostaną usunięte.

INTERESOWNOŚĆ. Pozwólcie mi podróżować ze wschodu na zachód lub z północy na południe, gdy spotkam prawdziwego brata, znalazłem przyjaciela, który zrobi wszystko, co w jego mocy, aby mi służyć, bez najmniejszego spojrzenia na własny interes; a jeśli jestem biedny i cierpiący, wspomóż mnie, w najwyższym stopniu ze swojej mocy, zainteresowania lub zdolności. To druga wielka zasada; bo ulżenie nastąpi, gdy będzie miłość braterska. -Dunckerley.

SAMOWIEDZA. Każdy mason jest usilnie zachęcany do samodzielnego studiowania. Kto nie zna samego siebie, swoich słabości moralnych, swoich pragnień, mocy tolerancji i swojej prawdziwej, a nie wymaginowanej, duchowej siły, nie może żyć tak, jak Zakon wymaga, aby żył w więzach najbliższej braterskiej miłości z całym bractwem; a jeśli urząd jest mu powierzony w loży, nie może wiedzieć, czy jest w stanie wypełnić go w zaufaniu, dla korzyści Rzemiosła. Jest dość konieczne, aby mason był dobrze zaznajomiony ze swoją siłą moralną, tak jak ze swoją słabością moralną; ponieważ wielu masonów jest nieaktywnych w loży i rzemiośle, tylko dlatego, że nie znają mocy, która jest w nich samych. Ten, który dokładnie studiował sam siebie, i jest podatny na wszystkie tego dobre efekty, będzie narażony na znacznie mniej na zło niż inni. —*Gadicke*.

SEMPER EADEM. Czym jest ta władczą instytucja, która rozpostarła swoje skrzydła nad całym kontynentem europejskim i która, bez najmniejszego uzależnienia od jakiegokolwiek formy rządu, zachowała swoją czystość wśród wszystkich gatunków politycznych konwulsji, katastrof imperiów i wojen religijnych? Czym jest to ogromne i wpływowe stowarzyszenie, którego pochodzenie zostało utracone w ciemnościach starożytności, a którego rozgałęzienia rozchodzą się wśród sprzecznych interesów spekulacji handlowych, sojuszy dyplomatycznych i wszystkich społecznych instytucji ludzkości, w każdym kraju świata, pomimo różnic w klimacie, kolorze skóry, języku i manierach? Co znaczą znaczenie jej obrzędów i ceremonii, ich zwyczaje i symbole? Jakże usługi jest w stanie oddać

świętej sprawie ludzkości? Każdy rozsądny człowiek odpowie na te pytania poprzez odniesienie do tajemnic masonerii. –Janvier.

STARSZEŃSTWO ŁÓŻ. Pierwszeństwo łoż wywodzi się z kolejnego numeru ich konstytucji, zapisanego w księgach Wielkiej Łoży. Nikt nie może zostać uznany, ani jego urzędnicy przyjęci do Wielkiej Wielkiej Łoży, ani do prowincjonalnej Wielkiej Łoży, ani do żadnego z jej członków uprawnionych do uczestnictwa w ogólnym wspomóżeniu lub innym masońskim przywileju, jeśli nie został on regularnie ustanowiony i zarejestrowany. *Konstytucje.*

PIERWSZY DOZORCA. Obowiązek Pierwszego Dozorcy, podobnie jak obowiązek Cz.Mistrza, jest wskazany przez jego klejnot urzędu, który jest symbolem równości, i poucza go, że obowiązki jego sytuacji powinny być wykonywane z bezwzględną bezstronnością i bez respektu dla dostojników. Regularność obecności jest istotną częścią tego urzędu, ponieważ jeśli Cz.Mistrz umrze, zostanie usunięty lub stanie się niezdolny do wypełniania obowiązków w swoim urzędzie, Pierwszy Dozorca zajmuje jego miejsce do następnych wyborów urzędników; a nawet gdyby Cz.Mistrz był nieobecny podczas pojedynczej łoży, Starszy Dozorca rządzi łożą, jeśli nie byłby obecny Były Mistrz.

SEPHIROTH. Termin sefira pochodzi od „szafiru”, który w świętym piśmie wydaje się być uważany za najwyższy błyskotliwość; słowo to jest zatem ogólnie tłumaczone jako „splendor”, chociaż niektórzy autorzy uważają, że jego pochodzenie pochodzi z ספיר

liczba i czyni je „wyliczeniami”. Pierwsza z nich jest najbardziej poprawna, z jej rzekomego pochodzenia, że poprzednia przestrzeń kosmiczna została wypełniona nieskończonym światłem, które zostało wycofane do pewnego punktu, kiedy Boski Umysł postanowił uformować wszechświat, pozostawiając w ten sposób kulistą próżnię. Z tak uformowanej wklęsłości promień światła padł na nieprzezroczystą kulę. Światło to nie ciągnie się długo w prostoliniowym kursie, rozchodzi się w dziesięciu różnych punktach, tworząc tak wiele oddzielnych koncentrycznych okręgów światła, oddzielonych od najwyższego światła częściami nieprzezroczystej przestrzeni, pozostawiając jednak w środku nieprzezroczyste kuliste ciało; dlatego nazwali je suwerennymi światłami. Nazywa się je-- 1, Korona; 2, Wiedza; 3, Mądrość; 4, Siła; 5, Miłosierdzie; 6, Wielkość; 7, Zwycięstwo; 8, Chwała; 9, Stabilność; 10, Królestwo.

WĄŻ I KRZYŻ. Zanim Izraelitom pozwolono zamieszkać w kraju przypisanym im przez przymerze z Jehową ich przodka Abrahama, złożony symbol, który następnie został wprowadzony do masonerii, został publicznie wystawiony jako rodzaj zbawienia. Mam na myśli krzyż tau i węża. Izraelici zostali poddani pladze węży jako kara grzechu; i na ich skruchę Mojżeszowi polecono wywyżzyć węża z mosiądzu, aby każdy, kto na niego spojrział, mógł zostać zbawiony. Stąd krzyż stał się symbolem życia i zbawienia; a bycie, w większym stopniu potrojonym między nami, oznacza Tetragrammaton, czyli Tego, który stworzył światy, ewidentnie autor naszego odkupienia – Jezus Chrystus.

SŁUŻEBNOŚĆ. Przewidywany okres służenia jako uczeń to siedem lat, ale mniej czasu wystarczy, jeśli okaże się godnym awansu, posiadając cechy wolności, żarliwości i gorliwości.

SIEDEM. Siedem to ważny numer dla wolnomularza. W czasach starożytnych każdy brat był zmuszony do zapoznania się z siedmioma sztukami wyzwolonymi i naukami; z tego powodu siedmiu braci tworzy symboliczną lożę. Jeśli dwa \triangle trójkąty są ze sobą połączone, tworzą \star lub sześcioramienną gwiazdę, a jeśli ta figura jest zamknięta w okręgu, wówczas jest siedem punktów; i to dzięki tej figurze starożytni reprezentowali siedem podporządkowanych sił natury.

SIEDEM GWIAZD. Emblemat oznaczający liczbę braci wymaganych do stworzenia doskonałej loży.

SIEDEMDZIESIĄT LAT. Ten okres niewoli w Babilonie musi być obliczony po klęsce Egipcjan w Karkemisz, w tym samym roku, w którym to proroctwo zostało podane, kiedy Nabuchodonozor podporządkował sobie sąsiednie narody Syrii i Palestyny, a także Jerozolimę. Pod koniec siedemdziesięciu lat, po nastąpieniu Cyrusa, nastąpił koniec monarchii babilońskiej; sam Babilon stał się podległą i zależną prowincją i zaczął doświadczać tych boskich nawiedzeń, które zakończyły się na długo w tym, co słusznie nazywa się „wiecznym pustkowiem” – *Blayney*.

SABA. Wydaje się, że królowa Saba była osobą uczącą się i to tego rodzaju nauką, która była wówczas niemal charakterystyczna dla Palestyny, a nie dla Etiopii; ponieważ wiemy, że jednym z powodów, dla których przybyła, było zbadanie, czy Salomon był naprawdę uczonym człowiekiem, jak mówiono, że jest. Przyszła, aby wypróbować go w alegoriach i przypowieściach, w których Nathan go pouczył. Mówią, że była poganką, kiedy opuściła Arabię; ale będąc zachwycona dziełami Salomona, nawróciła się na judaizm w Jerozolimie i urodziła mu syna, którego nazwał Menilek, a który był ich pierwszym królem -*Bruce*.

OWCA. Lud Boży często figuruje w Piśmie Świętym pod imieniem owiec, ze względu na ich łagodną, cierpliwą i nieszkodliwą naturę. Skóra jagnięca jest zatem odpowiednim symbolem niewinności Jezusa i łagodności jego naśladowców. Baranek ma również charakter społeczny i jest symbolem miłości braterskiej. Łatwo to wyprowadzić. Są jednak „zagubione owce”, o których mówi Biblia - te, które zawędrowały daleko od swojej owczarni i pasterza. Apostołowie zostali wysłani do zagubionych owiec w domu Izraela. Chrystus nazwał własne owce po imieniu i wyprowadził je. Owce powinny zawsze słuchać głosu pasterza i iść za nim i lękać się go. Jezus trzykrotnie nakazał Szymonowi Piotrowi nakarmić swoje owce. Powtórzenie polecenia jest uważane za bardzo piękne w greckim dialekcie. Jezus został nazwany Barankiem Bożym, nie tylko ze względu na jego nieskazitelną niewinność, ale w aluzji do baranka złożonego w ofierze na Paschę, był prawdziwym Barankiem Paschalnym, zabitym od założenia świata. -*Scott*.

SHEKINAH. Promień chwały. Ta wiązka lśniła na Ablu i jego ofierze, i jest przez niektórych uważana za poruszającą przyczynę zawiści Kaina. Bóg zaświadczył o aprobachie ofiary Abrahama przez tę samą chwałę, która, podobnie jak płomień lampy, przechodziła między ofiarami. Słup chmury i chmury, które utrzymywały Przybytek i Świątynię, miały tę samą naturę; a według Pisma Świętego byli to Jehowa lub Chrystus; albowiem św. Paweł mówi Żydom, że ten jasny blask został pokazany ich przodkom jako promienie chwały od wiecznego Syna Bożego.

SHESH-BAZZAR. Innym imieniem Zerubabela było to, że w czasie niewoli powszechne było, że wielcy mężowie Judy mieli dwa imiona: jedno z własnego kraju, które było domowe; inny z Chaldejczyków, który był używany na dworze. Nehemiasz nosił dwa imiona, a ten z Szesz-Bazzara wydaje się być dobrym znakiem ich rozkwitu; złożone z dwóch słów oznaczających delikatny len i złoto. Wręcz przeciwnie, Zerubabel był imieniem sprawdzającym nędzę ludu Izraela w tym czasie; bo jest tak samo jak wygnaniec lub, obcy w Babilonie, gdzie się urodził. Tak więc pobożni ludzie, pośród zaszczytów, których doświadczali na dworze (jak mówi Józef Flawiusz: Zorobabel był jednym z strażników ciała króla), zostali upomnieni, aby nie zapominali o swoich braciach, ale współczuli im w ich nieszczęściach.
Patrick.

CHLEB POKŁADNY. Na złotym stole w Przybytku Mojżesza umieszczono dwanaście chlebów praśnych, zwanych chlebem obecności, ponieważ był on wiecznie

przed obliczem Jehowy, a niektórzy twierdzą, że byli nazywani imionami dwunastu pokoleń Izraela; ale nie ma na to autorytetu w wykładach w świętych pismach.

SHIBBOLETH. Shibboleth oznacza wody. Kiedy Efraimici błagali ludzi z Gileadu, aby pozwolili im przejść, zostali zapytani w zamian - Co masz przejść? Nie mogli odpowiedzieć „Shibboleth” bez zdradzenia się wrogowi (swym akcentem).

BUT. Odrzucenie butów, jak mówią niektórzy, było nakazane Mojżeszowi, aby w ten sposób uświęcił to miejsce, stąpając bosymi nogami. Ale miejsce było już święte z powodu obecności Boga; miejsce to nie było święte, ponieważ Mojżesz zdjął buty, ale ponieważ było święte, usiłuje zdjąć buty, tak Ambroży to interpretuje - „ponieważ buty są zrobione ze skór martwych zwierząt, Mojżesz powinien odrzucić strach przed śmiercią, z obawy, że uciekł od faraona. ” (Komentarz w Lucani lvii.) Cyprian mówi: „Mojżesz, odrzucając buty, nie rzuca wyzwania żadnemu prawu małżonka kościoła, lecz oddaje je Chrystusowi, jego głowie i mężowi; zwyczaj, że następny krewny, odrzucając but, oddaje swoje prawo żonie zmarłego brata.

ŁOPATA. Łopata służy do usuwania śmieci i luźnej ziemi; i moralnie przedstawia stan śmiertelny, w którym ciało jest złożone w grobie; że kiedy szczątki tego ciała zostaną właściwie pochowane, my, z pokorną, ale świętą ufnością, mamy nadzieję, że duch może powstać do życia wiecznego.

KAPLICA. Miejsce, w którym przechowywane są tajemnice Royal Arch.

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI „Każda rzecz znika jak zgaszony płomień”. Najważniejszy symbol dla masonów. Żadna ziemską chwała nie powinna go zniewolić; musi bowiem zawsze pamiętać o chwale płomienia, w porównaniu z którą każda inna chwała jest próżna. Życie samo w sobie jest jak płomień, może zostać zgaszone, zanim zostanie ledwo dostrzeżone. Ten piękny symbol został przyjęty przez Rycerzy Podwiązki. Kiedy hełm, miecz itp. zmarłego brata zostają uroczyste pogrzebane, wołają: „Sic transit gloria mundi!” - *Gadicke*.

PODPIS. Każdy brat, któremu przyznano certyfikat Wielkiej Łoży musi podpisać swoje nazwisko na marginesie lub certyfikat nie będzie ważny. - *Konstytucje*.

ZNAK ROZPACZY. W społeczeństwie, którego członkowie powinni po bratersku kochać się i pomagać sobie wzajemnie, należy oczekiwać, że powinni mieć znak, dzięki któremu mogliby natychmiast dać się poznać swoim braciom, bez względu na to, w jakich trudnych okolicznościach mogliby się znajdować, a tym samym żądać ich pomocy i ochrony. To jest znak grozy w połączeniu z kilkoma słowami. Ten, który wpada w największe trudności i niebezpieczeństwo, i przypuszcza, że w zasięgu wzroku lub słuchu jest brat, niech użyje tego znaku, a prawdziwy i wierny brat musi zgłosić się z pomocą. - *Gadicke*.

ZNAKI. Nauka masonerii nadal charakteryzuje się Z. Sł. i T.; ale poważnym błędem jest przypuszczenie, że są istotą systemu; są to jedynie bezsensowne oznaczenia czegoś, co ma większą wartość. Są dla Maso-
na jako peruka dla sędziego, rękawy dla wielebnego
prałata lub dla laska ze złotą główką dla pradaw-
nych lekarzy – niezbędnych do formy, ale nieważne
w rzeczywistości. Wysoka wartość naszych doktryn,
jak również ich powszechność, pozostałaby cała,
gdyby te konwencjonalne znaki uznania zostały
zniesione. Preston nazywa je kluczami naszego skarbu;
i rzeczywiście, są do pewnego stopnia, ale gablotkę
można otworzyć, jeśli klucze zostaną utracone. Z. Sł.
i T. są po prostu konwencjonalne, choć nie można
zaprzeczyć, że wielka liczba masonów jest zadowolona
z ich posiadania i nie szuka niczego poza nimi.

MILCZENIE. Pierwszą rzeczą, której Pitagoras
nauczał swoich uczonych, było milczenie; przez pe-
wien czas zakazywał mówienia, z powodu, że mogą
lepiej nauczyć się zachowywać cenne tajemnice, które
musiał komunikować, i nigdy nie mówić bez
potrzeby, wyrażając w ten sposób, że dyskrecja
była najrzadszą cnotą. Arystotelesa zapytano, co mu
się najtrudniejsze okazało; odpowiedział, że dyskrecja
i milczenie. W tym celu św. Ambroży, w swoich
urzędach, umieścił wśród głównych podstaw cnoty
cierpliwy dar milczenia. – *Dermott.*

SZCZEROŚĆ. Poszukiwanie prawdy jest szcze-
gólnym zatrudnieniem masonów na ich okresowych
spotkaniach i dlatego opisują je jako boski atrybut
i podstawę każdej cnoty. Być dobrym człowiekiem,

i prawdomównym, jest pierwszą lekcją, której uczymy się w masonerii; W tym temacie kontemplujemy, a jej dyktatami staramy się regulować nasze postępowanie; pod wpływem tej zasady hipokryzja i oszustwo są nieznane w loży; szczerłość w zwykłych kontaktach odróżniają nas; podczas gdy serce i język łączą się w promowaniu ogólnego dobra i radują się wzajemną pomyślnością.

USYTUOWANIE. Loża usytuowana jest na wschód i zachód z różnych powodów; ale głównym powodem naszych starożytnych braci do przyjęcia tego rozkładu było, aby mogło ono służyć upamiętnieniu wielkiego wyzwolenia Izraelitów z niewoli, naśladowując układ Przybytku, który został wzniesiony przez Mojżesza na pustyni, jako miejsce kultu publicznego, dopóki Pan nie ujawnił przeznaczenia, które wybrał dla swego Świętego Imienia wśród plemion w Ziemi Obiecanej.

SZEŚĆ ŚWIATEŁ. Masoni Royal Arch uznają sześć światła; trójka mniejszych, razem reprezentujących światło Prawa i Proroków, a przez to liczba nawiązuje do dyspensacji patriarchalnej, mojżeszowej i chrześcijańskiej. Trzy większe reprezentują święte Słowo, wyrażające Jego twórczą, zachowującą i niszczącą moc. Światła te są umieszczone w formie trójkąta równobocznego, z których każdy jest mniejszy i przecina linię utworzoną przez dwa większe. Tak więc geometrycznie dzieląc większy trójkąt na trzy mniejsze trójkąty, na jego krańcach i przez ich zjednoczenie, tworzą czwarty trójkąt w środku, wszystkie z nich są równe i równoboczne, symboliczne z czterech stopni w masonerii – Uczeń, Czeladnik, Mistrz i Święte Sklepienie Królewskie.

SZEŚĆ OKRESÓW. W ciągu sześciu dni Bóg stworzył niebiosa i ziemię i odpoczął w siódmym, dlatego nasi starożytni bracia poświęcili go jako dzień odpoczynku od ich pracy, ciesząc się tym samym częstymi okazjami do kontemplowania chwalebnych dzieł stworzenia i uwielbiania ich wielkiego Stwórcy.-
- *Webbe.*

SKIRRET. Skirret przyczepiony na centralnej szpili służy do oznaczenia terenu nowego budynku. Gdy skirret ma przypisaną kredą linię, wskazuje prostą linię obowiązku wykreśloną w Świętym Prawie Boga.

BŁĘKIT. W kosmogoniach boska mądrość tworzy świat, a Stwórca ukazany jest zawsze na tle błękitu. Wisznu, zgodnie ze świętymi księgami Hindusów, narodził się z niebieskiego koloru. To wskazuje, że mądrość emanująca od Boga jest symbolizowana przez błękit. W Egipcie najwyższy Bóg, Stwórca wszechświata, Cneph, był malowany w błękicie. W Grecji lazur to kolor Jowisza. W Chinach firmament jest najwyższym Bogiem; a w chrześcijańskiej symbolice lazurowe sklepienie nieba jest płaszczem, który zasłania Boskość. Błękit jest również symbolem Boga Zbawiciela, Odkupiciela ludzkości.

WKRADNIĘCIE. Jest to nie tylko możliwe, ale często zdarzało się, że ludzie wkradli się do Łoży, nigdy nie będąc godni przyjęcia do członków Zakonu, ale którzy zostali zainicjowani przez hipokryzję i ponieważ członkowie nie mieli wystarczających możliwości udowodnić jej i obserwować ich

poprzedniego zachowania. Ale nie jest możliwe, aby ktokolwiek, kto nie został zainicjowany, znalazł drogę do loży, aby zaspokoić swoją ciekawość. Każdy kulturalny i moralny człowiek wie, że inicjacja nie zostanie mu odmówiona, jeśli zastosuje się do niej w odpowiedni sposób, i zapewni, że nigdy nie będzie próbować, siłą ani oszustwem, uzyskać dostępu do społeczności, w której nie ma prawa być. Czy ktokolwiek, pozbawiony poczucia moralnego, powinien próbować to zrobić, myśląc, że dzięki drukowanym pracom zapoznał się z naszymi zwyczajami i może pokazać się jako mason, nigdy nie może wyjść poza przedsięwzięcie, ponieważ nie ma świadectwa lub jeśli tak, to nie jest jego, a to wkrótce zostanie udowodnione; jego nazwisko nie znajduje się na żadnej liście, ani też nie wie, jak powinien odpowiadać na pytania, które zostaną mu postawione. Człowiek niewykształcony ma jeszcze mniejsze szanse na wkradnięcie do loży, ponieważ jego odpowiedź na pierwsze zadane mu pytanie natychmiast go odkryje. Gdybyśmy byli tak dobrze zabezpieczeni od pierwszego sposobu niewłaściwego zdobycia wstępu do loży, jak my od ostatniego, Zakon byłby w bardziej kwitującym stanie niż obecnie. —*Gadicke.*

WĘCH. W odniesieniu do narządu jest to wrażenie wywierane na nos przez małe cząsteczki stale wydzielane z ciał zapachowych; jeśli chodzi o przedmiot, to postać i usposobienie pachnącej wydzieliny, które przyklejają się do narządu, pobudzają poczucie węchu; a jeśli chodzi o duszę, to jest to postrzeganie wrażenia przedmiotu na organie lub wynikająca z niego miłość w duszy.

SPOŁECZNOŚĆ. Wolnomularstwo tworzy szczęśliwe centrum zjednoczenia dla godnych ludzi, którzy pragną wyselekcjonowanej społeczności przyjaciół i braci, którzy zobowiązali się dobrowolnie do wzajemnej miłości; zapewnienia pomoc i wsparcia w razie potrzeby; ożywiania się nawzajem w aktach cnoty i życzliwości; i zachowania nienaruszalnych tajemnic, które tworzą wielką cechę Zakonu. *Lalande.*

SODALICJA. Katon, cenzor, kiedy był Kwestorem, ustanowił sodalicję lub bractwa podobnych osób. Na wczesnym etapie społeczności, kiedy prawa były zbyt słabe, by pozwolić na ochronę, jednostki nie mające żadnych innych środków zabezpieczających ich życie i własność, ale wchodząc w związki stowarzyszone, w których wiele osób angażowało się w obronę i pomaganie innym. Mieli też okresowe spotkania, na których radowali się swą obecnością. Tak więc Quintilion powiedział: „*Tempestiva convivia, et perviliges jocos, advocata sodalium turba solutas, et affluens agebam*” Bractwa tego samego rodzaju, mówi biskup Percy, panowały w tym królestwie nie tylko w czasach anglosaskich, ale w niektórych wiekach po podboju.

PRZYBYSZE. Podczas gdy trwały przygotowania do budowy drugiej Świątyni, przybysze i pielgrzymi z Babilonu, podżegani przez napomnienia proroków, od czasu do czasu uzupełniali liczbę tych, którzy z entuzjazmem angażowali się w te żmudne obowiązki; a ich przykład dawał wielką zachętę robotnikom.

BRYŁA. Bryła ma długość, szerokość i grubość i jest tworzona przez obejmującą powierzchnię. Bryła to więc cały system boskich praw, istniejących w praktyce. Jeśli bowiem każdy obowiązek w praktyce i doskonałości jest powierzchowny, nastąpi to, że gdy wszystkie zostaną ułożone jeden na drugim, powstanie bryła; a ta bryła będzie prostokątną trójkątną piramidą, której wysokość i długość oraz szerokość jej podstawy są równe. Długość, szerokość i wysokość całego prawa w praktyce muszą być doskonałe - Dawne Wykłady.

SALOMON. Salomon, syn Dawida, zrodzony przez Batszebę, został uznany przez ojca za dziedzica tronu Hebrajczyków, usuwając na bok swego starszego brata. Miał długie i spokojne panowanie, od 1015 do 975 r. przed Chrystusem, owoc czynków jego ojca, mądrość jego decyzji sądowych, a także poprawa i doskonałość systemu rządu, który wprowadził, zyskały mu miłość i podziw ludzi; a jego sława jest uwieczniona przez budowę Świątyni, która ze względu na wielkość, wspaniałość i piękno znacznie przewyższyła wszystkie dzieła architektury, jakie kiedykolwiek widziano. Ta świątynia jest jednym z najwznioślejszych symboli Zakonu MASONERII, dlatego wprowadzono tutaj imię Salomona. -*Gadicke.*

ŚWIĄTYNIA SALOMONA. Jest to najważniejszy symbol dla wolnomularza, gdyż w swoim czasie był uważany za najbardziej regularny i najwspanialszy budynek. Salomon zbudował tę świątynię w Jerozolimie i było to nie tylko miejsce kultu Bożego, ale także mieszkanie dla kapłaństwa i depozyt dla arki.

Dawid dostarczył wielką ilość materiałów budowlanych i zostawił ogromną sumę pieniędzy na pokrycie kosztów budynku, który prowadzono w doskonałej ciszy. Cały kamień i drewno zostały przygotowane poza miastem, a następnie sprowadzone do Jerozolimy. Fundacja została ustanowiona w roku 2993; w tym czasie Fenicjanie posiadali najlepszych artystów każdego rodzaju, a w architekturze ze wszystkich innych narodów. W związku z tym, aby zbudować swoją Świątynię zgodnie z najlepszymi wówczas znanymi zasadami architektury, Salomon poprosił Hiram, króla Tyru, o polecenie mu architekta, i ten posłał tego, który również nazywał się Hiram. Hiram posiadał nie tylko wiedzę naukową, ale także wystarczające umiejętności praktyczne w swojej sztuce, aby umożliwić mu wykonanie wszystkiego zgodnie z życzeniem króla Salomona, a także w budowaniu Świątyni w odniesieniu do wspaniałości, jak również w oryginalności formy i w stosowności naczyń świętych, które były konieczne przy ofiarach i całopaleniach, i które wszystkie powstały w ściślejszej proporcji, zgodnie z zasadami geometrii. Ściany otaczające świątynię miały obwód 7700 stóp. Wielka i szlachetna sala stała na zachodzie, a Święta Świętych na wschodzie. -*Gadicke*.

PRZESILENIE. Symbol punktu w okręgu czasami zawierał astronomiczne odniesienie. W ten sposób mówi się, że punkt w centrum reprezentuje Istotę Najwyższą; krąg wskazuje roczne obiegi słońca; a równoległe linie wyznaczają przesilenia, w których ten obieg jest ograniczony. Z hipotezy tej wynikają, że Mason, podporządkowując się należnym

ograniczeniom, naśladować to chwalebne światło, nie będzie zbaczał ze ścieżki obowiązku.

PIEŚNI WOLNOMULARSKIE. To, co można nazwać manierami społeczności, różni się w zależności od zwyczajów wieku, w którym się rozwijają; a wahania te są dokładnie zaznaczone w charakterze jego piosenek. Nie ma potrzeby włączać się do rozprawy o zaletach poezji masońskiej. Pod tym względem jestem skłonny wyznać, że Rzemiosło nie zajmuje pierwszego miejsca w literaturze dzisiejszej. Ale nasze tak nie są pozbawione znaczenia poetyckiego, jeśli polegają na wyświetlaniu obrazów, które są szczególnie odpowiednie dla tematu na ilustracji; sentyment, który uderza w wyobraźnię i wzbudza nowe uczucia w umyśle; patos, który dotyka wrażliwego akordu w sercu słuchacza; i moralne natchnienie miłości do cnoty; w czystym języku i pozbawiony ekstrawagancji w stylu lub materii.

DUSZA ŚWIATA. Philo mówi, że Sabat był duszą wpojona światu przez Boga; to, co odpowiednio przestrzegali R. Abraham Aben Ezra i Nachmanides, było błogosławieństwem, które Bóg obdarzył w dzień szabatu, uświęcając go tym samym; ponieważ dzięki wyższemu wpływowi tego dnia ciało jest odnawiane, siła jest odnowiona, a nowa inteligencja i wiedza przekazywane duszy.—*Manasseh Ben Israel*

POŁUDNIE. Droga słońca jest ze wschodu na południe i zachód; a Mistrz rozmieści Dozorców, aby rozszerzyć swoje polecenia i instrukcje na zachód i północ. Od wschodu promienie słoneczne nie mogą przeniknąć na północ i zachód w tym samym czasie. Gadické.

SPEKULATYWNY. System masoński wykazuje zadziwiającą i piękną strukturę, opartą na powszechnej pobożności. Aby odgrywać rolę i kierować naszymi namiętnościami, mieć wiarę i nadzieję w Bogu oraz miłość do człowieka, uważam za przedmiot tego, co określa się mianem spekulatywnej masonerii.
- *Stephen Jones.*

DUCH RZEMIOSŁA Po pokrytej mozaikowym brukiem tej ulotnej i burzliwej egzystencji, szybko posuwamy się do wspólnego celu wszystkich ludzi; i wzdłuż toru Czasu schodzimy w dół, niektórzy płynniej niż inni, ale wszystko bez mniejszej pewności i szybkiego przejścia. Nie bądźmy więc nieświadomi miłosiernych celów naszego stworzenia i odkupienia, aby „świecić jak gwiazdy w niebiosach”, gdy zostaniemy podniesieni w chwalebnych ciałach z ciemności grobu, zostaniemy przedstawieni przez naszego Wszechobecnego przewodnika przed tronem Wszechmogącego, zawsze uwielbianego i czczonego Wiecznego Mistrza niebiańskiej łoży - *Poolle*

WĘGIELNICA. W architekturze węgielnica sprawdza nie tylko narożniki budynku, ale także wszystkie linie poziome i prostopadłe. Bez dokładnej węgielnicy budynek byłby słaby i chwiejny w pierwszych etapach wznoszenia, a większość z niego była nadal niedokończona. Bez dobrze zdefiniowanego i bardzo jasnego kodeksu wzajemnych praw i obowiązków urzędników i członków jakiegokolwiek społeczności, charytatywnej lub naukowej, niemożliwe byłoby uniknięcie całkowitego obalenia w bardzo krótkim czasie. Doskonała legalność jest jedyną

pewną podstawą dla każdego społeczeństwa, a przez to same ciała ludzi są utrzymywane w granicach ich właściwych granic; skoro tylko arbitralna siła i siła fizyczna uzurpują sobie miejsce praw każdej społeczności, szybko staje się ono nieczynne; dlatego z wielką stosownością węgielnica jest wkładana w ręce Czcigodnego Mistrza, aby mógł on trzymać braci na węgielnicy starożytnych obowiązków masonerii. Ten symbol musi zawsze i we wszystkich miejscach być uważany za wielkie światło, a prawdziwy mason jest tylko przypomniany przez to światło, aby wypełniał swoje obowiązki wobec braci, a także dla całej ludzkości. - *Gadicke*.

SZTANDAR. Izraelici na pustyni zostali zebrani zgodnie z ich plemionami, a każde plemię zostało podzielone na rodziny. Każdy naczelnik pododdziału, czyli tysiąca, został wyposażony, za pomocą chorążego lub sztandaru, pod którym jego naśladowcy zebrali się, zgodnie z uprzednio uzgodnionym planem, zarówno w obozie, jak i podczas marszu; w ten sposób powstrzymano wszelkie zamieszanie, by szybko można było wydać rozkaz, by kontynuować marsz lub zatrzymać i rozbić namioty. Cztery wiodące podziały zostały wyznaczone przez składowe symboli cherubinów - mężczyznę, wołu, lwa i orła.

CHORAŻY. Wielcy Chorążcy mogą być wyznaczeni przez Wielkiego Mistrza, gdy zajdzie taka potrzeba; muszą być Mistrzami masonerii i nosić sztandar Wielkiej Łoży, Wielkiego Patrona i Wielkiego Mistrza we wszystkich wielkich ceremoniach. Nie są oni jednak mianowani członkami Wielkiej Łoży ani nie

noszą ubioru wielkiego urzędnika. Każdy wielki urzędnik dopuszczony do posiadania sztandaru może wyznaczyć Chorążego, ilekroć będzie to konieczne, a ten musi być Mistrzem. – *Konstytucje*.

GWIAZDA. Gwiazda w języku hieroglificznym zawsze oznaczała Boga. Tak więc, kiedy Balaam przepowiedział, że gwiazda powstanie od Jakuba i berło od Izraela, odniósł się do Prawodawcy lub Szilo, o którym już mówił patriarcha. Gwiazda przez Jakuba i Bóg przez Jakuba byłyby zatem wyrażeniami równoznacznymi. A któż mógłby być tym Bogiem, który powinien nosić berło Izraela jako Króla królów i Pana panów, jak nie teokratyczny król Izraela, Jehowa, Mesjasz lub Chrystus?

GWIAZDY. Mistrz Masoński, podobnie jak gwiazdzisty firmament, powinien być w stanie oświecić młodszych braci. Siedem gwiazd przypomina nam, że siedmiu braci tworzy doskonałą lożę. Gwiazdy są również używane głównie jako symbole wielkiej inteligencji, a ten symbol został utrwalony w najbardziej odległej starożytności. Ozdoba większości duchowych i doczesnych obrządków składa się z gwiazdy. – *Gadicke*.

STATUTY LUB OBOWIĄZKI. Każda loża ma statut, z którym każdy brat powinien być dobrze zaznajomiony, i który powinien być często czytany w otwartej loży. Traktują on obowiązki masonerii zarówno w lożach, jak i poza nimi, w obowiązkach urzędników, w zarządzaniu lożą, w obowiązkach i przywilejach braci względem siebie oraz w miejscu, w którym loża się znajduje. – *Gadicke*.

LASKI. W roku 2513, gdy Mojżesz opiekował się trzodą swego teścia Jetro, u stóp góry, dostał polecenie przez Wszchemogącego, aby zszedł do Egiptu i uwolnił swych braci z ich niewoli. Bóstwo zapytało go wtedy: „Co to jest w twojej ręce?” A on powiedział „Laska”. I rzekł mu Pan: „Rzuć ją na ziemię”. I rzucił ją na ziemię, i natychmiast stała się wężem, a Mojżesz uciekł od niego. A Pan powiedział do Mojżesza: „Wyciągnij rękę i weź go za ogon”. Zrobił to i przywrócił swoją pierwotną postać. Takie jest pochodzenie naszych lasek R.A.

KROK. W systemie masonerii kandydat jest reprezentowany w każdym kroku z trzema drogocennymi klejnotami. Jako U. otrzymuje „słyszające ucho, niemy język i wierne serce”. Jako Cz. jest to „wiara, nadzieja i miłość”. A jako M. M. otrzymuje „człowieczeństwo, przyjaźń i braterską miłość”.

KROKI. Rozważny człowiek jest ostrożny, gdy kroczy, i nie jest mu obojętne, czy kroki są skierowane na wschód, zachód, północ czy południe. Jego pragnieniem jest ciągle rozwijanie się, a on czyni postępy, mimo że od czasu do czasu jest zmuszony czekać, a nawet iść obok. Ale dla niego to trzy wielkie kroki, które symbolicznie prowadzą z tego życia do źródła wszelkiej wiedzy, i mają ogromne znaczenie. Robi krok naprzód i nigdy się nie odwraca.
- *Gadicke.*

STEWARD. Stewardzi to urzędnicy, którzy pomagają w łożu przy odświeżaniu, etc. Każda łoża ma dwóch. -*Gadicke.*

KAMIEŃ WĘGIELNY. Mówi się, że na masońskim kamieniu węgielnym jest pisane przeraźliwe Imię lub Słowo, które jest powierzone doskonałemu Mistrzowi, kiedy osiągnie najwyższą godność nauki. Litery są umieszczone w trójkącie i okręgu, jako symbol Boskiej Istoty, pod której ochroną umieszczono ten poświęcony kamień, i dlatego często nazywano go kamieniem życia. Królowie wierzyli, że z mocy tego Słowa kamień został obdarzony mocą wróżenia i wieloma innymi osobliwymi cnotami.

BRUK KAMIENNY. Kamienny bruk jest figura-tywnym dodatkiem do łoży Mistrza Masonów; i tak jak w Najświętszym Miejscu w Świątyni, Najwyższy Kapłan kroczy po nim.

WYRÓWNACZE KAMIENIA. Byli to Dioniziści, towarzystwo architektów, którzy zbudowali Świątynię Herkulesa w Tyrze i wiele wspaniałych budowli w Azji Mniejszej, zanim zaprojektowano Świątynię Salomona. Byli mistrzami i Dozorcami łoż mularzy podczas wznoszenia tego słynnego gmachu,

SIŁA. Nie jest konieczne, aby siła Dozorcy składała się z siły fizycznej lub cielesnej; powinna być duchowa. Filar ma siłę by utrzymać. Ten, który wytrwale przechodzi trudną drogę życia - odważnie znosi wszystkie swoje rozczarowania - mężnie i niezachwianie mówi prawdę, nawet przed tronami królów i książąt, - posiada prawdziwą siłę.
- Gadicke.

SKREŚLENIE. Zakaz gromadzenia łoży lub skreślenie łoży z listy Wielkiej Łoży. Jest to zdarzenie bardzo rzadkie, że łoża jest skreślone z listy lub zabronione jest jej zgromadzenie. Można tego dokonać na życzenie władz państwa; a kiedy tak jest, bracia są zobowiązani do przestrzegania prawa bez szemrania lub narzekania, że ich sfera działania jest ograniczana. Ale kiedy łoża się zostaje skreślona z listy Wielkiej Łoży, pod którą podlega, to najczęściej dlatego, że popadła w nieregularność lub naruszyła zasady Rzemiosła w takim stopniu, że sprowadziła na siebie największą karę, jaką może Wielka Łoża zadać. - *Gadicke.*

SZNUR. Nasze tradycje mówią, że kiedy Hiram Abiff udał się do N. z Św., aby ofiarować Bogu swoje usługi w godzinie dwunastej, arka przymierza nie była tam usunięta, ponieważ miało to miejsce podczas poświęcenia, kiedy nikomu nie wolno było wejść, oprócz Św.K., a i on tylko raz w roku, w wielki dzień pokuty, w którym to czasie zawiązywał sznur lub pas wokół swojej talii, którego koniec sięgał na dziedziniec Przybytku, aby mógł być wyciągnięty z Św.S., w przypadku, gdyby nastąpiła jego nagła śmierć podczas wypełniania obrządku. - *Dalcho.*

PODPORZĄDKOWANIE. Władcy i gubernatorzy, najwyżsi i podporządkowani starożytnej łoży, powinni być słuchani na swoich odpowiednich stanowiskach przez wszystkich braci, zgodnie z Dawnymi Obowiązkami i przepisami, z całą pokorą, czią, miłością i żarliwością.

POSŁUSZEŃSTWO. Twoje posłuszeństwo musi być udowodnione przez ścisłe przestrzeganie naszych praw i przepisów; przez szybkie zwracanie uwagi na wszystkie znaki i wezwania; przez skromne i poprawne zachowanie podczas pobytu w loży; powstrzymując się od wszelkich dyskusji religijnych lub politycznych; przez gotową zgodę na wyniki głosowanie i rezolucje należycie przyjęte przez braci; i przez doskonałe podporządkowanie się Mistrzowi i jego Dozorcom, pomagając jednocześnie w wypełnianiu ich odpowiednich urzędów. -*Hemming.*

SUKKOT. Kiedy dostarczyliśmy wystarczającą ilość kamienia i drewna na budowę Świątyni, bracia zgromadzili się na rozległych równinach między Sukkotem i Zarthanem, gdzie całe materiały zostały ułożone, obrobione i wyrzeźbione; najpierw starannie zmierzono je pod okiem architekta, a kształt wyznaczono ciemniejszymi liniami; każda loża miała swój szczególny znak i liczbę, aby przykłady niedoskonałego wykonania mogły być znane i poddane ogólnej dezaprobachie.

WEZWANIE. Bracia muszą być zaproszeni wezwaniem przez Sekretarza na każde spotkanie lożowe; które wezwanie musi zawierać miejsce, w którym i kiedy ma się odbyć, a także w jakich stopniach ma pracować. -*Gadicke.*

SŁOŃCE. Słońce wschodzi na wschodzie, a na wschodzie jest miejsce dla Czcigodnego Mistrza. Jako że Słońce jest źródłem wszelkiego życia i ciepła, tak Czcigodny Mistrz ożywia i zagrzewa braci do

ich pracy. Wśród starożytnych Egipcjan słońce było symbolem Boskiej opatrności. Schiller mówi: „słońce rzuca swe promienie równo na każdą część nie-skończoności”. – *Gadicke*.

POWIERZCHNIA. Rozkład linii generuje powierzchnię. Dlatego powierzchnia jest doskonałym obowiązkiem. Obowiązek jest albo teoretyczny, albo praktyczny. Suma obowiązków teoretycznych to cały system boskich poleceń. Praktyczne obowiązki to te polecenia, które istnieją w praktyce. – Dawne wykłady.

NADZÓR NAD PRACAMI. Wielkim nadzorcą prac powinien być brat dobrze wykształcony w dziedzinie geometrii i architektury. Ma on doradzać radzie celów ogólnych, przy wszystkich planach budynków lub budowli podejmowanych przez Wielką Lożę, i dostarczać plany i szacunki dla tego samego; ma nadzorować ich budowę i patrzeć, czy są one zgodne z planami zatwierdzonymi przez Wielkiego Mistrza, Wielką Lożę i Radę Celów Ogólnych; ma on sugerować ulepszenia, jeśli to konieczne, we wszystkich budynkach Wielkiej Loży; i na pierwszym posiedzeniu Rady ds. Celów Ogólnych w każdym roku, informować o stanie naprawy lub uszkodzeń takich budowli i sporządzać takie raporty od czasu do czasu, jak może uznać to za celowe. –Konstytucje

WSPARCIE. Łoża jest wspierana przez trzy filary, które nazywane są Mądrością, Siłą i Pięknem; ponieważ żadna część architektury nie może być określona jako doskonała, chyba że nie ma Mądrości do walki, Siły do wsparcia i Piękna do ozdabiania.

POWIERZCHNIA ZIEMI. Przypomina masonowi, że jego działalność powinna być powszechna, że wzgórza lub góry na drodze nie przeszkodzą mu w kroczeniu po prostej ścieżce obowiązku, i że pośród największych niebezpieczeństw i trudności powinien postępować systematycznie, choć ostrożnie, w drodze do światła i prawdy. –*Gadicke.*

ZAWIESZENIE. Jeśli którykolwiek z braci zostanie wezwany do stawienia się przed Wielkim Mistrzem lub jego zastępcą, lub Wielkim Mistrzem Prowincjalnym lub jego zastępcą, lub jakiegokolwiek komisją lub komitetem upoważnionym przez Wielką Lożę i nie zastosuje się do tego lub dostarczy wystarczających powodów do nieobecności, wezwanie ma być powtórzone, a jeśli nadal będzie się upierał przy swoim niestawiennictwie, zostanie zawieszony we wszystkich prawach masońskich i postępowanie przeciw niemu zostanie skierowane do Wielkiej Loży.

MIECZE. W czasach starożytnych każdy brat był zobowiązany do uzbrojenia w loży, aby chronić się w przypadku napaści na lożę i jako symbol męskiej siły. Obecnie miecze nie są konieczne w wielu lożach, a w innych są używane tylko jako symbole posłuszeństwa, w przypadku, gdy powinien być konieczny, i uważany za miecz sprawiedliwości. Dla ochrony swojej ojczyzny każdy wierny brat powinien ochoczo wyciągać miecz do obrony, ale nigdy nie powinien go plamić krwią brata, nawet jeśli ten brat jest wrogiem. –*Gadicke.*

MIECZNIK. Noszący Wielki Miecz jest mianowany corocznie przez Wielkiego Mistrza w dniu jego instalacji. Jego obowiązkiem jest uczestniczenie w zgromadzeniach kwartalnych i innych spotkaniach Wielkiej Łoży.

SYMBOL. Każdy Uczeń wie, co należy rozumieć przez to słowo, a także wie, że filar na dobrym fundamencie może być mocny, choć prawie złamany. Inskrypcja mówi mu dalej: „Niech nikt nie rozpacza pod swymi próbami, gdyż jego niespokojne dążenia ku jednemu prawdziwemu dobru są utrudniane na każdym kroku; człowiek zdecydowany posuwać się naprzód ścieżkami cnoty musi być stanowczy jako dobrze ugruntowany filar, nawet jeśli jest złamany w połowie.

SYMBOLICZNY. Masoneria jest wyznawana jako system alegoryczny, wszystkie jej punkty, części i tajemnice muszą mieć wspólny charakter w postaci jej emblematycznej konstrukcji. Każda doktryna i ceremonia ma swoje mistyczne odniesienia - każdy landmark jest jej uzasadnionym wyjaśnieniem. Ale są często ważniejsze przeciwieństwa niż te, które są powszechnie przypisane i choć nie pojawiają się na powierzchni, są jednak warte naszego poważnego rozważenia. Stąd wynika konieczność, w tych czasach badań naukowych i filozoficznych, utrzymania masonerii w jej właściwej pozycji, poprzez badanie tendencji jej licznych szczegółów, że możemy poprawnie stwierdzić, czy ich stosowanie jest jednolite, a ich typowe odniesienia do nich są wartościowe.

WYKŁAD SYMBOLICZNY. Formy, symbole i ozdoby Masonerii Royal Arch, a także obrzędy i ceremonie używane obecnie przez nas, zostały zaadaptowane przez naszych poprzedników przy budowie drugiej świątyni. Aby więc zachować w naszych umysłach opatrnościowe środki, dzięki którym dokonano tego wielkiego odkrycia, jak w naszych sercach lekcja tej wysokiej moralności, my, członkowie tego wzniesłego stopnia, powinniśmy praktykować, odwołujemy się do wyjaśnień symbolicznych wykładu. -Wykład R.A.

MASZYNERIA SYMBOLICZNA. Uczony Faber, mówiąc o konstrukcji Apokalipsy, ma następującą bardzo ważną uwagę: „W reprezentacji czystego kościoła, starożytnego patriarchalnego schematu symbolicznej maszynerii, wywodzącego się najprościej z wydarzeń potopu, i pożyczonego, z zwykłe przewrotne niewłaściwe stosowanie przez pogan zostało przywrócone (przez chrześcijaństwo) do jego właściwego użycia. „Czym jest ten patriarchalny schemat symbolicznej maszyny, z którego poga nie wymyślili i zapożyczyli swoje fałszywe Masonerie? system prawdy, uznany za pierwotny plan kultu Bożego, który został objawiony przez Boga pierwszemu człowiekowi? To był rzeczywiście prymitywna masoneria, ukryta w alegorii i zilustrowana symbolami.

MASONERIA SYMBOLICZNA. Symboliczna masoneria, pod jakąkolwiek postacią może być proponowana, jest instytucją powszechną, demokratyczną w swej formie i rządzie oraz uniwersalną w swojej działalności. Dowodem na to jest dowolna

definicja Zakonu, swobodne wybory jego głównego rządu i niższych zarządców każdej prywatnej loży, corocznie i w powszechnym głosowaniu, oraz renomowanej formy i zakresu jej łóż. Gdyby pozbawiona była jakiegokolwiek z powyższych atrybutów, nie byłby już masonerią; a wszystkie jej dobroczynne skutki dla umysłu i manier ludzkich zostaną rozproszone przez wiatry na niebie.

PRZYBYTEK. Tabernakulum wydaje się być zbudowane na planie egipskich świątyń. Prawdą jest, że ściśle mówiąc, nie powinno się go traktować jako elementu architektury, będącego jedynie ogromnym namiotem. Ale rozważając to bliżej, dostrzeżemy, że Przybytek łączy się z architekturą. W rządzie Hebrajczyków Najwyższa Istota była równie Bogiem i Królem. Tabernakulum zostało wzniesione z myślą o odpowiedzi na podwójny tytuł. Służył od razu jako świątynia i pałac.

MAŁOMÓWNOŚĆ. Małomówność jest dowodem mądrości i sztuką o nieocenionej wartości, która okazuje się być atrybutem Bóstwa, przez chwalebny przykład, który daje w ukrywaniu przed ludzkością tajemnic Jego Opatrzności. Najmądrzejsi z ludzi nie mogą przeniknąć w arkany niebios, ani też nie mogą wiedzieć dzisiaj, co jutro może przynieść.

WĘZŁY. Obrębienie narożników loży to cztery węzły, mające przypominać o czterech cnotach kardynalnych; mianowicie umiarkowanie, męstwo, roztropność i sprawiedliwość; całość, o której informuje nas tradycja, była stale praktykowana

przez ogromną większość naszych starożytnych braci. Charakterystycznymi cechami dobrego masonerii są cnota, honor i litość; i czyby zostały wygnane ze wszystkich innych społeczeństw, mogą zawsze zostać znalezione w piersi Masona. - *Hemming,*

KRZYŻ TAU. Godło „tau” stanowi główne wyróżnienie fartucha i klejnot Masonerii Royal Arch. Umieszczone w środku trójkąta i okręgu, oba jako symbole Bóstwa, wyglądałoby na to, że pierwotnie miało ono przedstawiać święte imię, jak prawdopodobnie autora życia wiecznego; potrójnie w systemie chrześcijańskim, ponieważ życie, które ma nadejść, zgodnie ze światłem objawienia, przewyższa elysium pogan; a może w aluzji do trzech niebios wymienionych przez św. Pawła. Nawiązanie do trzech wielkich światła masonerii, wyrażających twórczą, zachowującą i niszczącą moc Boga.

WSTRZEMIEŹLIWOŚĆ. Przez wstrzemięźliwość jesteśmy pouczeni, aby rządzić namiętnościami i kontrolować niesforne pragnienia. Zdrowie ciała i godność gatunku w równym stopniu troszczą się o jej wierne przestrzeganie.

ŚWIĄTYNIA. Świątynia Salomona była tylko niewielkim budynkiem, a pod względem wielkości była nieco niższa od niektórych z naszych kościołów, a jej wymiary to tylko sto pięć stóp szerokości i sto pięćdziesiąt stóp długości. Jej splendor i wyższość leżały w bogactwie jego materiałów, ozdób i krużganków oraz innych budynków, z którymi była otoczona. Została zbudowana z białego marmuru,

tak świetnie złożonego, że nie można było odróżnić łączenia, a cały budynek wyglądał, jakby został wycięty z jednego całego kamienia. Drewno było cedrem i drewnem oliwnym pokrytym złotymi płytami i wysadzane drogocennymi kamieniami o wielu odcieniach.

DZIESIEĆ. Liczba doskonałości. Wielki trójkąt jest ogólnie nazywany pitagorejskim, ponieważ służył jako główna ilustracja systemu tego filozofa. Ten emblemat. silnie wyjaśnia mistyczną relację między symbolami numerycznymi i geometrycznymi. Składa się z dziesięciu punktów, tak ułożonych, aby utworzyć jeden większy trójkąt równoboczny, a jednocześnie podzielić go na dziewięć podobnych trójkątów o mniejszych wymiarach. -*Hemming.*

WCIĘTY. Wcięty obręb był starożytnie nazywany Indented Trasel. Uczony szkocki mason, w liście do autora, uważa, że właściwym terminem jest granica tasselowana. Proste i oryginalne znaczenie, jak mówi, można znaleźć w książkach heraldyki i jest niczym innym jak wciętą linią tarczy lub herbem. W masonerii granica ta jest brzegiem masonskiego kobierca lub tablicy łoży, a frędzle są dołączane jako ozdoby.

TESSERA HOSPITALIS. Był to znak lub tabliczka u starożytnych Greków i Rzymian, podzielone wzdłuż na dwie równe części, na których każda ze stron napisała swoje imię i wymieniła je z innymi jako znak gościnności. Tak uczynione, kiedy podróżowali, dawało wzajemne roszczenia umawiającym się

umawiającym i ich potomkom, do przyjmowania i traktowania krewnych w domach nawzajem, jak może tego wymagać okazja. Przypuszcza się, że aluzja do nich jest zamierzona w Księdze Objawienia gdzie jest powiedziane: „Pokonanemu dam biały kamień, a na kamieniu wypisane nowe imię, którego nikt nie zna, oprócz tego, który je przyjmuje”.

TESTY. Jednym z ważnych powodów, dla których nasi bracia ostatniego wieku przyjęli serię testów mających na celu odróżnienie cowana od prawdziwego i wiernego brata, znajduje się w fakcie, że cały system spekulatywnego masonerii jest zawarty w Piśmie Świętym. nas z jego historią i legendą, jego rodzajami i symbolami oraz Nowy Testament z jego moralnością i wyjaśnieniem tych alegorycznych odniesień, które były zapieczętowaną księgą aż do pojawienia się Mesjasza na ziemi i objawienia jego ewangelii. Teraz, jako konkretny test, w którym znajdują się wszystkie te informacje można było znaleźć, były były swobodnie rozpowszechniane braciom w rękopisie, jeśli nie w druku, to niektóre bezpieczeństwa kopie mogą dostać się w ręce niewtajemniczonych, i powierzchowna znajomość naszych referencji może zostać osiągnięta; i bez testów, jako sposobu na wykrycie oszustwa mógłby takiemu człowiekowi, nawet przy tak niewielkich pretensjach udać się wprowadzić do łoży, gdzie funkcjonariusze nie dbali o przyjęcie odwiedzających, a starszym praktykantem był zaniedbujący wykonywanie swoich obowiązków; i jeśli zobaczy wystarczająco dużo, aby móc powtórzyć eksperyment i zostać włączony do prawd, które nie mogły być mu przyznane

TETRAGRAMMATON. Żydzi są w pełni świadomi, że prawdziwa wymowa Słowa została utracona i uważa ją za jedną z tajemnic objawionych w dniach Mesjasza. Utrzymują jednak, że wiedza o Imieniu Boga istnieje na ziemi, a ten, przez kogo ta tajemnica została nabyta, ma na jej mocy moce świata na jego rozkaz; i wyjaśniają cuda Jezusa, mówiąc nam, że posiadał znajomość niewysłowionego imienia. Słusznie rozumiane słowa wydają się oznaczać, że ten, który przemawia do Boga przez to Jego prawdziwe imię, nie może nie zostać wysłuchanym przez Niego. Krótko mówiąc, słowo to tworzy słynny tetragrammaton, czyli imię czworoboczne, którego każdy słyszał. – *Kitto*.

TEORIA. Teoria masonerii zawiera coś z całej nauki; operatywną częścią masonerii jest praktykowanie wszystkich cnót, wszystkich nauk. Dlatego też, aby zostać zainicjowanym tylko w teorii masonerii, należy przynajmniej dobrze się uczyć; a jeśli pójdziemy dalej, aby praktykować masonerię, z pewnością doprowadzi nas to do dobrego samopoczucia; i zarówno uczyć się, jak i czynić dobrze, to cała nasza religia, czy to jako ludzie, jako Chrześcijanie, czy jako masoni. Inwood.

TRZECI STOPIEŃ. W ceremonii Trzeciego Stopnia próbuje się zilustrować ostatnią wielką tajemnicę w sposób wymowny i szczególny, ukazując uderzającą analogię, że Mistrz Mason nie może być uznany za doskonałego w chwalebnej nauce, aż do kultywacji swej mocy intelektualnych zyska taki moralny rząd nad namiętnościami, taki spokój umysłu, który w przyswojeniu z tytułem Mistrza w sztuce operatywnej jego myśli, podobnie jak jego czyny, stały się równie przydatne na tyle, na ile pozwoli ludzka inteligencja;

i w to posiadanie przeszedł przez próby życia z hartem ducha i wiary, nadaje się więc do tej wielkiej, uroczystej i misteryjnej doskonałości, dzięki której sam może poznać wielką tajemnicę wieczności.—*Crucefiz*.

NIC ŻYCIA. Dzięki której klucz masonski zostaje zawieszony.

TRZY. Święta liczba w masonerii, z którą cała praca jest rozpoczynana i zakończana. Ta liczba przypomina nam trzy wielkie światła, trzy królestwa przyrody, Trójcę Świętą lub słowa Chrystusa: „Gdzie dwaj lub trzej zgromadzeni są w moim imieniu, tam będę pośród was”. Możemy również uważać się za stronę trzecią w jedności i miłości, której obowiązkiem jest wykonywanie tych dwóch cnót kardynalnych. Chrześcijanin może także przyjąć liczbę trzy jako wielką wyróżniającą doktrynę swojej wiary. Istnieją trzy główne części człowieka, ciało, dusza i duch. Wiara, miłość i nadzieja, wsparcie i życie upiękzone.—*Gadicke*.

TRZY WIELKIE OFIAROWANIA. Wszystkie zostały wykonane na świętej górze Moria. Po pierwsze, ofiarowanie Izaaka, gdy Panu spodobało się, że zamiast niego zastąpi go bardziej przyjazną ofiarą. Drugi składał się z pobożnych modlitw i zawodzeń króla Dawida, które uśmierzyły gniew Boży i powstrzymał zarazę, która szalała wśród jego ludu, z powodu jego nieumyślnego policzenia. I trzeci, z wielu podziękowań: darowizn, oblacji, całopalenia i ofiar, które król Salomon złożył na poświęcenie i konsekrację Świątyni.

TRZY ZMYŚLY. Trzy zmysły, słuch, wzrok i dotyk, są uważane za szczególnie istotne wśród masonów i cieszą wielkim szacunku. Ich charakter i zastosowania stanowią część instrukcji w stopniu Czeladnika.

TRZY KROKI. Trzy kroki wytyczone na kobiercu Mistrza są symboliczne dla trzech głównych etapów ludzkiego życia, młodości, dojrzałości i starości.

CZAS. Punkt centralny jest symbolem czasu i kręgu wieczności. Ten ostatni, podobnie jak wszechświat, jest nieograniczony w swoim zakresie; ponieważ czas jest tylko punktem w porównaniu z wiecznością, i równo oddalonym od wszystkich części jego nieskończenie wydłużonego obwodu; ponieważ ten ostatni zajmował tę samą nieokreśloną przestrzeń przed stworzeniem naszego systemu, tak jak stanie się to po upływie czasu, i ziemia ze wszystkim, co zawiera, będzie zniszczona.

TOASTY. Brat, którego obowiązkiem jest, jako gościa, podziękować, musi być niezwykle ostrożny, aby nie mówić za dużo, albo nie dać się wciągnąć w doraźny wykład, który niełatwo zakończyć; przeciwieństwem tego jest powtarzanie kilku oklepanych zwrotów, jak papuga, strzeżmy się tego. Jeśli zarówno starzy, jak i młodzi członkowie są przy tym samym stole, młodzi niech nigdy nie próbują nalegać na starych. A przed zamknięciem, toast, który jest tak drogi każdemu dobremu masonowi, nigdy nie powinien zostać pominięty; a mianowicie „za naszych chorych i cierpiących braci”, ani bracia służący nigdy nie powinni być zapomniani. –*Gadicke.*

ŻETONY. Znaki, żetony i słowa nie stanowią wolnomularstwa, lecz są znakami lokalnymi, dzięki którym się masoni się poznają i mogą zostać zmienione lub całkowicie usunięte, bez najmniejszego uszczerbku dla wolnomularstwa naukowego. Jest to zbyt absurdalne przekonanie wielu masonów i wciąż absurdalna praktyka, aby budować naszą naukę na tak płytkim fundamencie, jak znaki, żetony i słowa, które, jak się obawiam, dla niektórych stanowią jedyną zdobycz, w której znajdują Wolnomularstwo. Że pewne sygnały mogą być konieczne, chętnie na to pozwalam; ale zaprzeczam, że taki mechanizm stanowi główną część naszej instytucji. –*Husenbeth.*

JĘZYK. Mason powinien używać swojego języka, aby chronić, ale nigdy nie zdradzić.

TABLICA KREŚLARSKA. Tablica kreślarska ma na celu nakreślenie przez Mistrza jego planów i projektów, że budowla, czy to moralna, czy dosłowna, była stawiana z porządkiem i regularnością.

TRADYCJA. Powszechnie wiadomo, że w dawnych czasach, gdy nauka pozostawała w niewielu rękach, starożytni mieli kilka instytucji do kultywowania wiedzy, ukrytych pod misteriami doktrynalnymi i rytualnymi, które były w sposób święty zatajone przed wszystkimi, którzy nie zostali wtajemniczeni w uczestniczenie w przywilejach w jakie ich wprowadzono, i nie były oferowane zwykłym ludziom. Do tych instytucji można zaliczyć masonerię; a jego wartość można wywnioskować z przetrwania tych rewolucji zarządzania, religii i manier, które pochłonęły resztę.

A tradycje tak czcigodnej instytucji domagają się uwagi, znacznie przewyższającej luźne relacje ustne lub epickie pieśni ludzi nieuprawnionych. -*Anderson.*

ZDRAJCA. Starożytna masoneria wymierzała bardzo surową karę za najmniejszą zdradę Zakonu; niemniej jednak mamy relacje o ludziach, którzy dali dowody, że są zdrajcami, a nawet odnajdujemy opisy takich zdrajców w misteriach starożytnych. Wraz ze wzrostem oświecenia i racjonalnej refleksji przyznaje się, że brat może zarówno mówić, jak i dużo pisać o Zakonie, nie stając się zdrajcą jego tajemnic. W jaki sposób przeprowadzana jest inicjacja, jak podaje się słowo lub dotknięcie, nie daje klucza do prawdziwej tajemnicy Zakonu; niemniej jednak nie zgadzamy się z takimi ujawnieniami, gdyż niewtajemniczeni mogliby stworzyć z nich bezużyteczną chimerę. -*Gadicke.*

PRZENIESIENIE, w przypadku rozwiązania łoży, konstytucja zostaje przekazana Wielkiemu Mistrzowi i nie może być w żadnym wypadku przekazana bez jego zgody. Jeśli bracia posiadający patent założenia łoży nie są godni dłuższego posiadania go, Wielki Mistrz może, po tym, jak Wielka Loża zdecyduje się na ten fakt, przekazać taki patent innym braciom, którym może się wydawać, że nań zasługują, z nowym numerem na ostatnim miejscu w spisie. -*Konstytucje.*

PODRÓŻ. Nasi starożytni bracia mówią, że podróżowali z zachodu na wschód w poszukiwaniu instrukcji; i jest niezaprzeczalnym faktem, że

cała wiedza, cała religia, wszystkie sztuki i nauki, podróżowały, zgodnie z biegiem słońca, ze wschodu na zachód. Od tej ćwiartki Boska chwała najpierw nadeszła, a stąd promienie boskiego światła nadal rozpraszają się na powierzchni ziemi. Stąd przysłała Biblia, a przez to nowe przymierze. Stamtąd przyszli prorocy, apostołowie i pierwsi misjonarze, którzy przynieśli wiedzę Boga do Europy, na wyspy morskie i na zachód. -*Adam Clarke*.

SKARBNIK. Starzy założyciele łóż musieli przeznaczyć duże sumy pieniędzy lub bardzo małe sumy musiały być w tamtych czasach uważane za duże skarby, ponieważ nadali tytuł skarbnika bratu, który zarządza funduszami łoży. Każda łoża ma skarbnika, a jego obowiązkiem jest nie tylko dbać, ale i pobierać wszystkie składki. Część wydatków łoży jest ustalona, a część jest głosowana przez mistrzów masonerii na cele charytatywne. Te łoża, które mają zwyczaj praktykowania cnót charytatywnych, wpajane z taką siłą w masonerii, rzadko posiadają duże fundusze; i łoża, które szczycą się bogactwem, rzadko cieszą się wielką sławą w masonerii. -*Gadicke*.

TRÓJKĄT. Figura geometryczna, którą zna każdy mason; i musi on w szczególności studiować ten trójkąt, który ma trzy równe boki, lub który jest nazywany trójkątem równobocznym. Starożytni egipcycy kapłani wyrażali pochodzenie wszystkich rzeczy przez trójkąt; a kiedy później chcieli opisać boskość w różnych jej atrybutach, przyjęli również trójkąt. Dobry, dobry, łaskawy i miłosierny Bóg wytyczył trójkąt wodny \triangle ; a sprawiedliwy i rozgniewany

Bóg, przez trójkąt ognia ∇ . Trójkąt rozpatrywany jako figura geometryczna, składa się z trzech rzeczy, które, zjednoczone, tworzą jedną całość, a mianowicie trzech szczególnych punktów i kątów, przez których sam trójkąt powstaje jako jedna całość lub kompletna figura. Z tego powodu został przyjęty jako symbol Trójjedynego Boga. Jeśli zjednoczymy \triangle z ∇ , mamy sześcioramienne gwiazdę \star jako symbol doskonałego Boga, we wszystkich jego atrybutach i czynach. Jeśli otoczmy tę figurę okręgiem O, będzie siedem punktów w niej, gdy uwzględnimy punkt środkowy okręgu, który reprezentuje świętą liczbę siedem - *Gadicke*.

POTRÓJNY TRÓJKĄT. Można by podejrzewać, że oni (druidzi) uważali święty symbol i mistyczny charakter, który w starożytności uważany był za bezcenny; jest to figura pięciokątna, uformowana z potrójnego trójkąta, zwanego imieniem Hygeia, ponieważ może być pozwiązywana w greckie litery, które łączą słowo. Pitagorejczycy używali go wśród swoich uczniów jako mistycznego symbolu oznaczającego zdrowie, a kabalistyczni Żydzi i Anbiczycy mieli to samo upodobanie. Jest to pentalpha, czyli pentagramon wśród Egipcjan, znak dobrobytu. Antiochus Soter, walcząc z Galatami, we śnie znalazł radę, by nosić ten znak na swoim sztandarze, co stało się sygnałem zwycięstwa. *Stukely*.

POTRÓJNE TAU. Ta figura tworzy dwa kąty proste na każdej z zewnętrznych „linii, a druga w środku przez ich połączenie, ponieważ trzy kąty trójkąta są równe dwóm kątom prostym. To potrójne tau,

ilustruje klejnot noszony przez kompanionów Royal Arch, który przez swoje skrzyżowanie tworzy określoną liczbę kątów, mogą być one wykonane w pięciu różnych kombinacjach i zmniejszone, ich ilość pod kątem prostym będzie równa dwóm ciałom platońskim, które reprezentują cztery elementy i sferę wszechświata. *Wykład R.A.*

KIELNIA. Kielnia jest dostosowana do stopnia Mistrza, ponieważ, jak mówią Wykłady, tylko jako Mistrzowie stanowimy uznaną rodzinę masońską. Po-
nownie, narzędzie to jest uważane za odpowiednie narzędzie robocze Mistrza, ponieważ w operatywnej masonerii, podczas gdy Uczeń przygotowuje materiały, a Czeladnik umieszcza je w odpowiednim miejscu, Mistrz rozprawdza zaprawę za pomocą kielni, która wiąże je razem. W spekulatywnej masonerii, mistrz łoży jest zaprawą, który jednoczy braci i łączy ich w pokoju, harmonii i braterskiej miłości.

PRAWDZIWIE. Mason powinien być nie tylko wierny braterstwu i Zakonowi, ale całej ludzkości. Każdy mason powinien działać w taki sposób, aby nie wątpić, że mówi prawdę. Pochlebne słowa, gdy są obliczone jedynie na zwiedzenie słabych i nieostrożnych, nie wzmacniają tej prawdy, której oczekuje się od braci. Musimy móc polegać z taką samą pewnością na słowie masona, jakby dał nam pisemne zobowiązanie.
- *Gadicke.*

PRAWDA. Prawda jest boskim atrybutem i podstawą każdej cnoty. Być dobrym i prawdziwym, jest pierwszą lekcją, której uczymy się w masonerii.

Ten temat rozważamy i zgodnie z jego nakazami staramy się regulować nasze postępowanie; pod wpływem tej zasady hipokryzja i oszustwo są nieznane w loży; szczerłość i zwykłe kontakty odróżniają nas, podczas gdy serce i język łączą się w promowaniu ogólnego dobrostanu i radują się wzajemną pomyślnością. - *Preston.*

TUBAL CAIN. Przed wielkim potopem był człowiek zwany Lameck, który miał dwie żony, jedną zwaną Ada, drugą Zilla; z Adą miał dwóch synów, Jabell i Juball; z Zillą miał syna zwanego Tubal i córkę zwaną Mahmah. Te czworo dzieci dało początek wszystkich rzemiosł na świecie. Jabell odkrył geometrię i podzielił stada owiec i jagniąt; zbudował pierwszy dom z kamienia i drewna. Juball odkrył muzykę. Tubal odkrył handel i rzemiosło kowalskie, a także pracę ze złotem, srebrem, miedzią, żelazem i stalą. - *Starożytny rękopis masoński.*

TOSKAŃSKI. Toskański jako pierwszy jest najprostszym i najtrwalszym z pięciu styli. Został wynaleziony w Toskanii, skąd pochodzi jego nazwa. Prostota konstrukcji tej kolumny sprawia, że stosowana jest tam, gdzie główną cechą ma być solidność, a ornament byłby zbyteczny.

DWADZIEŚTO-CZTERO CALOWA MIARA. Jest narzędziem wykorzystywanym przez mularzy operatywnych do mierzenia i układania ich pracy; ale my, jako Wolni i Uznani Masoni, uczymy się wykorzystywać ją do bardziej szlachetnego i chwalebego celu, jakim jest podzielenie naszego czasu.

Jest ona podzielony na dwadzieścia cztery części, co symbolizuje dwadzieścia cztery godziny doby, którą dzielimy na trzy części, w nich znajdujemy część na służbę Bogu i pomoc godnemu strapionemu bratu; część na nasze zwykłe zajęcia; i część do odpoczynku i snu.

STRZEŻENIE, jest technicznym określeniem masońskim i oznacza nie więcej niż strzec lożę przed kimkolwiek wchodzącym, który nie jest Masonem: a osoba, która wykonuje ten obowiązek, nazywa się Odźwiernym.

ODŹWIERNY. Odźwierni mają być wybrani przez członków loży i mogą w każdej chwili zostać usunięci, z przyczyn uznanych za wystarczające przez większość obecnych braci, - podczas regularnego spotkania loży. Jeśli jakikolwiek Odźwierny, bez licencji Wielkiego Mistrza lub jego zastępcy, uczestniczy w jakimkolwiek masońskim pogrzebie lub innej procesji publicznej, lub uczestniczy w jakimkolwiek spotkaniu fałszywej loży masonów, nie będąc regularnie ukonstytuowanym i nie uznaje autorytetu Wielkiego Mistrza, lub nie przestrzega praw Wielkiej Loży, tym samym nie jest zdolny do bycia Odźwiernym lub chronić loże i nie będzie mógł korzystać z ogólnego wspomnienia.

TYR. Tyr i Sydon były pod panowaniem jednego króla, Hirama, i miały wielce zdolnych mechaników, zwłaszcza Sidończycy, dzięki tej sztuce stały się bardzo bogate. Ale co do Izraelitów, nie przeszkadzały im manufaktury, ale zajęli się całkowicie rolnictwem

i żywieniem bydła; w czasach Salomona nie było w Palestynie żadnych profesjonalnych wytwórców, którzy mogliby podjąć pracę w Świątyni.

TYRYJCZYCY. Kieliszek Sydonu, purpura Tyru i przepiękne płótno, które tkali, były produktem ich kraju, ich inwencji; i Tyryjczycy znani byli ze swoich umiejętności w obróbce metali, z ciosanego drewna i kamienia: jednym słowem, ze względu na doskonałą znajomość tego, co było solidne, wspiane i ozdobne w architekturze, trzeba pamiętać o wielkim udziale, jaki mieli w wznoszenie Świątyni w Jerozolimie, co przyniosło im wielki honor, i dawało jasne wyobrażenia o tym, czym musiały być ich własne budynki. Ich sława była tak rozległa jak ze względu na gust, wzornictwo i wynalazki, że cokolwiek było eleganckie, wyróżniało się tytułem Sidonian, lub jako wykonanie tyryjskich artystów, a jednak Świątynia lub Przybytek prawdziwego Boga w Shiloh przewyższały wszystko mądrością i pięknem, choć nie w sile i wymiarach. -Anderson.

JEDNOMYŚLNOŚĆ. Wśród różnych obowiązków spoczywających na masonach, nie ma bardziej skutecznych dla dobra naszej instytucji niż jednomyślność. To sprawia, że jest zaprawą, ta wielka zasada spójności, daje zwartość wszystkim częściom i członkom; formuje je w regularną strukturę w jeden jednolity budynek; i dodaje harmonii i piękna, stanowczości i stabilności całej pracy. Lub może być porównana do zwornika, który wzmacnia łuk, na którym wsparty jest budynek, i podtrzymuje go. -*Harris.*

JEDNOMYŚLNIE. Głosowanie jest jednomyślne, gdy nie ma czarnych kul. Ta jednomyślność musi opierać się na prawidłowym stosowaniu zasad i przepisów ustanowionych dla naszego przewodnictwa w tej ważnej części naszego obowiązku i doskonałej jednomyślności opinii braci na temat moralnego charakteru kandydata. -*Gadicke.*

JEDNOLITOŚĆ. Wszystkie loże są szczególnie zobowiązane do przestrzegania tych samych stosowań i zwyczajów; dlatego każde odstępstwo od ustalonego sposobu pracy jest wysoce niewłaściwe i nie może być usprawiedliwione ani usankcjonowane. Aby zachować tę jednolitość i kultywować dobre zrozumienie wśród masonów, niektórzy członkowie każdej loży powinni być wyznaczani do odwiedzania innych łóż tak często, jak to tylko możliwe. Jeżeli jakakolwiek loża udzieli sankcji dla loży instrukcyjnej zgodnie z jej patentem, taka loża będzie odpowiedzialna za to, że postępowanie w loży instrukcji jest prawidłowe i regularne oraz że przyjęty tam tryb pracy otrzymał sankcję Wielkiej-Loży. -*Konstytucje.*

WSZECHŚWIAT. Wszechświat jest świątynią Bóstwa, któremu służymy. Mądrość, siła i piękno dotyczą Jego tronu, jako filarów dzieł Jego; albowiem Jego Mądrość jest nieskończona, jego siła jest we wszechmocy, a Piękno przejawia się przez całą jego kreację w symetrii i porządku. On rozciągnął niebiosy jako baldachim, a ziemię posadził jako podnózek swój; koronuje swoją świątynię gwiazdami jak diademem; w swym ręku On rozciąga moc i chwałę; słońce i księżyc są posłańcami jego woli, a

całe jego prawo jest zgodne. Filary wspierające łożę są reprezentatywne dla tych boskich mocy. Łoża, w której gromadzą się doskonali masoni, reprezentuje te dzieła Bóstwa. -*Hutchinson.*

UNIWERSALNOŚĆ. Uniwersalność masonerii opisywana jest przez masońskiego autora ostatniego stulecia: „Pozostawiając świętą ziemię, prześledzimy masonerię wśród wschodnich mędrców i słynnego nauczania w Egipcie. Została przywieziona przez europejskiego apostoła masonerii, Pitagorasa, rozprzestrzeniając się aż do brytyjskiej wyspy. Zasady jej były szanowane i rozpowszechniane przez braminów, filozofów, artystów i świętych, i przynosili światło nauki na najdalszych zakątków ziemi. Nauczano religii naturalnej, filozofii, subordynacji i sztuki na brzegach Gangesu, w hieroglifach Egiptu, sanktuariach Eleusis, szkołach mędrców, jaskiniach Druidów.

UNIWERSALNY JĘZYK. Uniwersalny język był bardzo pożądanym przez wielu uczonych. Jest to raczej rzecz, której pragniemy, niż się spodziewamy. Ale wydaje się, że masoni udają, że mają coś takiego. Jeśli to prawda, to chyba musi to być język pantomimy znany wśród starożytnych Rzymian, o którym mówi się, że byli w stanie, tylko dzięki znakom, wyrazić i przekazać każdą orację w sposób zrozumiały dla ludzi ze wszystkich narodów i języków - *Locke*

GÓRNA IZBA. Nasze łoża są uformowane w górnych izbach i ostrożnie strzeżone przez odźwiernych u drzwi i wyciągnięte miecze. Najwyższe wzgórza

i najniższe doliny są miejscami najmniej narażonymi na nieuprawnione wtargnięcie. Tak więc mówi się, że masoni spotykają się w takich sytuacjach, aby upamiętnić niezwykle zwyczaj starożytnych Żydów w budowaniu ich świątyni, szkół i synagog; a zgodnie z prawem żydowskim, gdy dziesięciu z nich zebrało się w tym celu, przystępowali do pracy, tak samo było z naszymi pradawnymi braćmi, którzy uformowali się w loży, ilekroć zgromadzono dziesięciu czynnych mularzy, składających się z Mistrza, dwa Dozorców i siedmiu Czeladników.

WYPROSTOWANA POSTAWA. Człowiek, który postawił nogi na niezmiennym kwadracie moralności i którego ciało jest wyprostowane w dumnej świadomości cnoty, jest rzeczywiście godny panowania, które zostało mu dane nad zwierzętami polnymi i ptactwem powietrznym. A Mason, pamiętając, że „Bóg uczynił człowieka wyprostowanym”, powinien nieustannie dążyć do zachowania tej wyprostowanej postawy ciała i umysłu.

UCZCIWIE. Krocząc uczciwie do Nieba i przed ludźmi, nie zbaczając w prawo, ani w lewo, jest obowiązkiem Masona; ani stawanie się entuzjastą ani prześladowcą w religii, ani pochylenie się w kierunku innowacji czy niedowiarstwa. W rządzie cywilnym, stanowczy w naszej lojalności, a jednocześnie stanowczo przestrzegający prawa, wolności i konstytucji. W życiu prywatnym wyrzekając się wszelkich egoistycznych skłonności, nie skłaniając się ani do chciwości, ani do niesprawiedliwości, do złośliwości czy zemsty, do zazdrości lub pogardy dla ludzkości;

ale jak budowniczy podnosi swoją kolumnę prostopadle do powierzchni, tak Mason powinien podążać w kierunku świata. -*Hutchinson*.

ZWYCZAJE. Zwyczaje i obyczaje masonów zawsze odpowiadały zwyczajom masonów starożytnych Egipcjan, z którym bliskie mają pokrewieństwo. Ich filozofowie, nie chcąc narażać swoich misteriów na widok zwykłych oczu, ukryli swoje szczególne założenia i zasady ustroju i filozofii pod postaciami hieroglifów, i wyrazili swoje wyobrażenia o zarządzaniu za pomocą znaków i symboli, które przekazywali swoim kapłanom lub tylko magom, którzy przysięgali, że ich nie ujawnią.

DOLINY. (Zobacz WZGÓRZA)

RÓŻNICE. Jeśli odwiedzisz symboliczne loże w różnych krajach Europy, a nawet w różnych stanach Ameryki, zobaczysz w pewnym stopniu różnicę między nimi. Jeśli urzędnik przewodniczący jest człowiekiem talentu, dodaje takie upiększenia, jak wskazuje na mu jego geniusz. Czy powinien, przeciwnie, być człowiekiem, którego zdolności umysłowe nie powstają ponad przeciętność i który nie czuje entuzjazmu dla systemu, którego piękna nie rozumie, redukuje podmiot do poziomu własnego pojmowania - Dalcho

KRYPTA. Krypty znajdują się w każdym kraju świata, jak również w Judei, i były wykorzystywane do tajnych celów. Tak więc Stephens, mówiąc o niektórych ruinach na Jukatanie, mówi: „Jedynym

sposobem zejścia było zawiązanie liny wokół ciała i opuszczenie przez Indian. W ten sposób zostałem zawiedziony i zanim moja głowa przeszła przez dziurę, moje stopy dotknęły szczytu gruzu, wysoko bezpośrednio pod dziurą i osunęły się; zstępując w dół znalazłem się w okrągłej komnacie, tak wypełnionej gruzem, że nie mogłem stać prosto ze świecą w mojej ręce, czołgałem się na rękach i kolanach, komnata była w kształcie kopuły, a źle pokryta tynkiem, z którego większość odpadła, a teraz pokrywał ziemię, głębina nie mogła być określona bez uprzątnięcia wnętrza.

PRZEJŚCIE DO KRYPTY. Żydowscy uczeni twierdzą, że Salomon zbudował izbę pod ziemią (pod podłogą wyroczeni), gdzie może być złożona arka, na wypadek, gdyby budynek miał być opuszczony. I uczynił tę jaskinię w bardzo głębokich i krętych przejściach, kładąc kamień na wejściach, za którymi stała arka. Tam Jozjasz, jeśli zajdzie potrzeba, złoży Arkę i garnek z manną, laskę Aarona i olejek święty, by zostały znalezione po powrocie z Babilonu.
-*Biskup Patrick.*

VESICA PISCIS. Godło hieroglificzne stylizowane Vesica Piscis, które stanowiło znak rozpoznania wśród Epopców, należący do systemu platońskiego. Platon i Proklos wielokrotnie odwołują się do tej figury, którą widzieli i słyszeli interpretując w Egipcie. Często pojawia się na świątyniach, a zwłaszcza na tronie Ozyrysa. Jako potrójny symbol odnosił się do doktryny egipskich kapłanów na temat ich trójcy i reprezentował geometrycznie narodziny Horusa (słońce lub monada świata), lub ślub Ozyrysa i Izidy.

CNOTY. W każdym wieku były przedmiotem wolnomularstwa, nie tylko po to, by poinformować umysły jego członków, pouczając ich o naukach i sztukach przydatnych, ale by poprawić ich serca, poprzez egzekwowanie nakazów religii i moralności. W trakcie ceremonii inicjacji, braterska miłość, lojalność i inne cnoty są wpajane w symbolach hieroglificznych, a kandydatowi często przypomina się, że jest jest oko nad nim, które obserwuje działanie jego serca i jest zawsze ustawione na myśli i działania ludzi. *Laurie.*

ODWIEDZINY BRATERSKIE. Jeśli mason jest członkiem jakiegokolwiek loży, ma prawo zostać przyjęty do wszystkich innych loży jako brat odwiedzający, ale musi być albo wprowadzony przez członka loży, albo musi być w stanie legitymować się Certyfikatem Wielkiej Loży i wykazać swą pracą. W czasie prac, jak i przy stole, brat odwiedzający, który należycie się sprawdził i uzyskał wstęp, powinien być zawsze traktowany z największą życzliwością i uprzejmością członków loży.

GŁOSOWANIA. Wszystkie sprawy będą rozstrzygane większością głosów, każdy członek ma jeden głos, a Wielki Mistrz dwa głosy; chyba że loża, ze względu na pospiech, pomyśli, że należy pozostawić jakiś szczególny przedmiot pod determinacją Wielkiego Mistrza. Głosy członków zawsze muszą być oznaczone przez każde przytrzymanie jednej z rąk bis, które podniesione ręce Dozorców mają policzyć, chyba że liczba powinna być tak nierówna, aby uczynić zliczanie niepotrzebnymi.

GŁOSOWANIE. Stare Konstytucje przewidywały, że wszystkie wnioski złożone w Wielkiej Loży, nawet przez najmłodszego Ucznia, powinny być poddane głosowaniu; aprobata i zgoda większości obecnych braci jest absolutnie niezbędna, aby uczynić to samo wiążące i obowiązkowe. A każdy powyżej stopnia Ucznia jest zdolny do reprezentowania Cz. Mistrza lub Dozorców w Wielkiej Loży pod ich nieobecność, pod warunkiem, że nosił wcześniej odpowiedni klejnot urzędu.

WYNAGRODZENIE. Tradycja dotycząca wypłaty wynagrodzeń robotników w budynku Świątyni Salomona może, ale nie musi być dokładna, ponieważ nie znam autorytetu, na którym opierają się kalkulacje. Rzeczywiście prawdopodobne jest, że tradycja została sfabrykowana w późniejszym okresie, bez istnienia jakichkolwiek dokumentów potwierdzających jej autentyczność. Pracownicy byli opłacani w swoich lożach szekelami, srebrną monetę wartą około pół korony naszych pieniędzy; a liczba szekeli na dzień była regulowana kwadratem liczby stopni osiągniętych przez każdego z nich. Tak więc tylko w odniesieniu do Uczni było ich dziesięć tysięcy w pracy i dwadzieścia tysięcy w spoczynku. Ci ludzie, w ilości jednego szekla na głowę, otrzymywali razem codziennie 1250 funtów, lub w ciągu siedmiu lat i siedmiu miesięcy budowy świątyni, 3 458 750. W wyższych stopniach otrzymywano nie tylko wynagrodzenie za swoją pracę, ale także za ich większy kunszt i umiejętności artystyczne.

BERŁA. Noszący berła R. A. oznaczają królewskich, proroczych i kapłańskich urzędników, z których wszyscy byli, i powinni być, nadawani, w szczególny sposób towarzyszący otrzymaniu określonych tajemnic.

DOZORCY. Każda loża ma dwa takie urzędy i są następne po randze Cz.M. Ich miejsca są tak usytuowane, że mogą nadzorować wykonywanie poleceń Cz.M. Jako Dozorcy powinni zawsze być wybierani doświadczeni bracia, którzy mają wystarczającą wiedzę o sile i pięknie, a którzy są zawsze gotowi do użycia poziomu i pionu, aby mogli prowadzić działalność loży w razie koniecznej nieobecności Cz.M. lub jego zastępcy. -*Gadicke.*

ZABÓJCZA BRONŃ. MASONI Athol odrzucili pomysł wprowadzenia do rzemiosła loży jakiegokolwiek pokazywania zabójczej broni. Potępiają i myślę słusznie, praktykę wystawiania wyciągniętego miecza w otwartej loży.

PATENT. Dawniej loża formowała się bez żadnej ceremonii, wszędzie tam, gdzie mieszkała wystarczająca liczba braci, aby utworzyć lożę, a jedna z sąsiednich loż uformowała ją dla nich. Ale w 1722 r. Wielka Loża w Londynie ustaliła, że każda nowa loża w Anglii powinna mieć patent, i od tego czasu wszyscy ci bracia, którzy chcą utworzyć nową lożę, starają się uzyskać zezwolenie z Wielkiej Loży. Nowa loża dołącza do Wielkiej Loży jako loży macierzystej, zobowiązuje się do pracy zgodnie z jej systemem, do trzymania się dawnych zasad i corocznie zapisuje niewielką sumę na pokrycie wydatków, które ponosi każda Wielka Loża. Wtedy taka loża jest zwana sprawiedliwą, doskonałą i regularną. *Gadicke.*

HASŁO. Słowa nie należy rozumieć wyłącznie jako hasła wstępu, na wzór tych załączonych do kilku stopni Rzemiosła, ale także, teologicznie, jako termin przekazujący umysłowi jakąś ideę tej Wielkiej Istoty, która jest jedynym autorem naszej egzystencji i niesie ze sobą najbardziej uroczyste uwielbienie dla świętego Imienia i Słowa, a także najbardziej jasne i doskonałe wyjaśnienie jego mocy i atrybutów, które ludzki umysł jest w stanie przyjąć.

ODSTAWIONY OD PIERSI. Kiedy Izaak został odstawiony od piersi, Abraham świętował to wydarzenie wielkim świętem. Nie odpłacił się tym samym po odstawieniu Ismaela, ponieważ był synem niewolnicy, co bardzo zirytowało Hagar, i podburzyła swojego syna do dokuczania młodemu dziecku Izaakowi, którzy nie mogąc przeciwstawić się, ze względu na starszy wiek i siłę Izmaela, powiadomił o tym swoją matkę. Przeciwna tej informacji Sara sprzeciwiła się Abrahamowi, mówiąc: „Odpraw tę niewiastę i jej syna, bo tacy jak oni nie będą dziedziczyć jako nie wolni urodzeni. Mówiła jako obdarzona boskim natchnieniem, wiedząc, że z lędźwi Izaaka wydadzą się wielcy i potężni ludzie, którzy będą służyć Panu z wolnością, żarliwością i gorliwością, i obawiając się, że jeśli zostaną wychowani razem, Izaak mógłby przyswoić sobie niektóre niewolnicze zasady i skłonności Izmaela, ale ogólnie zauważono, że umysły niewolników są naturalnie znacznie bardziej skażone niż umysły urodzonych na wolności.

ZACHÓD. Tam, gdzie słońce zamyka swój codzienny bieg, dziękuje mieszkańcom świata, a wraz z wschodzącym porankiem ponownie rozpoczyna się jego życzliwy kurs. Każdy brat zbliża się do wieczora swoich dni; i dobrze będzie dla niego, jeśli pod koniec jego pracy będzie mógł oczekiwać z nadzieją na dobrą nagrodę za swoją pracę. -*Gadicke.*

BIAŁY. Jeden z emblematycznych kolorów masonerii, który jest wyrażony w kolorze fartucha i rękawiczkach, które otrzymuje się podczas inicjacji. Jest symbolem niewinności i czystości. Jego użycie była częścią ceremonii wszystkich starożytnych misteriiów. Mackey.

BIAŁY KAMIENŃ. Biały kamień jest nieocenionym darem, obiecany każdemu, kto żyje moralnie i cnotliwie. Biały jest symbolem czystości, a nowe imię przekazuje tytuł, który należy przyjmujemy zasłonięci, i uhonorowani miejscem w pobliżu żywego Boga w tym pałacu, który jest opisany przez św. Jana jako doskonały sześcian, którego ściany i fundamenty są ozdobione wszelkimi drogocennymi kamieniami, wszystkie wykute, sprawdzone i wypolerowane mistrzowską ręką T.G.A.O.T.U.

FUNDUSZ WDOWI. Wielka Loża często przyznawała wdowom po godnych masonach sumę pięćdziesięciu funtów i więcej; i niedawno wydała polecenie, który przypomina kredyt, dla ustanowienia stałego zabezpieczenia dla tego rodzaju ubogich kobiet.

SYN WDOUY. Hiram, architekt, opisany jest w dwóch miejscach Biblii; w pierwszym zwany jest synem wdowy z pokolenia Neftalego, a w drugim nazywa się synem kobiety z córek Dan; ale w obu jego ojciec był człowiekiem z Tyru; to znaczy, że była z córek miasta Dan, w pokoleniu Naftalego, i nazwał wdowę po Neftalimie, gdyż jej mąż był naftalitą; bo nie jest nazywany Tyrianem z pochodzenia, ale człowiekiem Tyru, gdyż tam mieszkał.
-Anderson.

WIATR. Mówi się, że wiatr wolnomularski wieje na wschód i zachód, aby ochłodzić i odświeżyć ludzi pracujących; i odnosi się do tego cudownego wiatru, który podzielił Morze Czerwone, aby Izraelici mogli uciec z niewoli egipskiej, a potem utopił egipską armię w jej próbie pójścia za nimi.

KRĘTE SCHODY. Kiedy Czeladnik szedł odebrać swoją zapłatę, wstępował na kręte schody, stopnie, które, jak wszystkie masońskie symbole, ilustrują dyscyplinę i doktrynę, jak również naukę przyrodniczą, matematyczną i metafizyczną, i otwierają na nas obszerny zakres dochodzeń moralnych i spekulacyjnych; w ich rozgraniczeniu stopnie, które liczą liczby nieparzyste, powinny być bardziej szczegółowo oznaczone jako jeden, trzy, pięć, siedem i jedenaście, a wznosząc się, Czeladnicy powinni zatrzymać się na każdym alternatywnym stopniu, i rozważyć kilka etapów jego postępów, a także ważne lekcje, które są tam wpajane.

WINO. Jest jednym z elementów konsekracji i symbolem szczęścia i radości. W ten sposób Dawid, mówiąc o Boskiej dobroczynności, mówi: „Potrzebujemy trawy, aby rosła dla bydła, a zioła by służyło człowiekowi, aby otrzymał pożywienie z ziemi i wino, które rozwesela serce ludzkie i oliwa, aby oświeciła twarz jego, i chleb, który wzmacnia serce człowieka.

MĄDROŚĆ. Tylko ci, którzy posiadają mądrość, wykorzystują w tajemnicy moce umysłu i którzy, bez żadnego samolubnego celu, starają się promować powszechne szczęście ludzkości, której ani szczęście, ani nieszczęście nie są w stanie odepchnąć od spokojnego i stałego postępu przez życie. By osiągnąć mądrość masońską nie jest konieczne, aby być bardzo uczonym lub mieć najbardziej przenikliwy umysł; człowiek o zdrowym rozsądku może być mądrzejszy od najbardziej uczonego człowieka. To nie jest aktem mądrego człowieka, aby uczynić wielkie wyznaczenie mądrości; a tajemnice naszych łóż powinny nas nauczyć, jak wykorzystać naszą masońską mądrość.
- *Gadicke.*

ŚWIADKOWIE. Emblematy, symbole i masoneria mogą być nazywane świadkami moralnymi. Nie ma podstaw, by podejrzewać ich integralność, żyjącą przez wieki i nigdy nie zmieniając ewidencji. To, o czym zawsze mówiły, będzie miało tę samą konstrukcję i znaczenie. Kierują umysł ku kontemplacji naszych społecznych i wiecznych przeznaczeń. Szereg dedukcji, które zostały z nich wyciągnięte, a także kolejność wprowadzania emblematów i typów, znacznie zwiększają siłę dowodów. - *Scott.*

NARZĘDZIA MASONERII. Są trzy rodzaje, mianowicie ozdoby, sprzęty i klejnoty. Rozumiemy przez to rzeczy, bez których nie jesteśmy w stanie wykonywać żadnej pracy fizycznej, jakiej należy oczekiwać od narzędzi roboczych; ale jeśli weźmiemy je za symbole, to będą miały najważniejsze znaczenie.
-*Gadicke.*

ŚWIATOWY DOBYTEK. Uczniowie Tubal Cain w naturalny sposób posiadali mnóstwo surowca, aby móc ćwiczyć swoją pomysłowość; a badania naukowe zostały przyspieszone przez nowy impuls, który jego wynalazki przekazały utalentowanym robotnikom. Ale ich ziemskie dobytek byłyby niekompletny bez znajomości metali szlachetnych. W związku z tym, jeśli użyjemy analogii wczesnego okresu po potopie, możemy rozsądnie dojść do wniosku, że złoto i srebro były obfite wśród przedpotopowych i przyczyniły się do ich zepsucia, które zakończyło się ich zniszczeniem.

ŚWIATOWE BOGACTWO. Masoneria nie wyróżnia żadnego człowieka z powodu jego światowego bogactwa i honoru. Biedni i bogaci mogą zapukać do drzwi naszej świątyni i uzyskać wstęp. Wszyscy są mile widziani, jeśli są godni, by otrzymać światło. To ściśle biblijne: „Szukajcie, a znajdziecie; pytajcie, a otrzymacie; zapukajcie, a drzwi się wam otworzą”. Masoneria, dzięki swej zasobności, zapewnia pełną pomoc ubogim. -*Scott.*

CZCIGODNY. Miano nadane symbolicznej łoży i jej przewodniczącemu Mistrzowi. Były Czcigodny (Past Master), gdy nim być przestaje, nadal zachowuje tytuł Czcigodnego. - *Mackey*.

CZCIGODNY MISTRZ. Ten, który osiągnął trzeci stopień w masonerii, jest mistrzem; a tam, gdzie nie pracują w tak zwanych wysokich stopniach, osiągnął szczyt swego zawodu. Nikt, oprócz Czeladników, którzy zostali sprawdzeni i uznani za godnych, mogą uzyskać ten stopień. Ubranie M. M. jest niebieskie, jako nagroda za jego wierność i prawdomówność. Jako M.M. ma głos we wszystkich konsultacjach urzędników łoży i może, jeśli posiada wystarczające umiejętności masońskie, zostać wyznaczony do jakiegokolwiek urzędu w łoży, nawet Cz.M, które jest najwyższym stanowiskiem, jaką może mieć Mason w masonerii świętojańskiej, przez trzy stopnie, które musiał przejść każdy kandydat na stopień BM. Jeśli są członkowie w łoży, którzy mają wyższe stopnie, są ogólnie wybierani na Cz.M.; ale choć nie jest to konieczne, aby posiadać te stopnie, aby umożliwić bratu wybór na przewodniczącego, jest absolutnie konieczne, aby był człowiekiem dobrego, nieskałanego charakteru moralnego i rozległej wiedzy masońskiej; następnie zostaje wybrany przez swoich braci na rok. Bracia podczas tych wyborów powinni zachować największą ostrożność i ostrożność, aby zapobiec zaszkodzenia łoży przez wybór niewłaściwej osoby; w małych miastach zwłaszcza społeczeństwo szybko uświadamia sobie, kto stoi na czele łoży, a jeśli nie jest człowiekiem bardzo szanowanym, bracia, którzy go wybrali, mają wiele do odpowiedzi.

Musi być również dobrze zaznajomiony z Zakonem, jego doktrynami, jego tajemnicami, historią i konstytucją, i musi posiadać moc przedstawiania się swoim braciom we wszystkich tych tematach, w jasnej i wyczerpującej formie. Powinien także być w stanie, przy okazji, dostarczyć logiczny dyskurs na temat Rzemiosła, natychmiast. Obowiązek często spoczywa na nim samym, aby naprawić pracę łoży i uformować każdego brata w takiego masona, jak tego wymagają statuty zakonu. Jest całkiem łatwo być Cz.M., i zbyt wielu tak uważa, ale najtrudniej jest być takim, jak wymaga tego Zakon. Wielu ogólnie sądzi, że wykonali swój obowiązek, czytając wyraźnie rytuał. Ale ten, kto chce wiernie wypełniać swój obowiązek, musi pamiętać, że siedzi na krześle, które wcześniej było nazwane w Anglii siedziskiem króla Salomona.

GODNY. Za każdym razem, gdy brat ubiega się o wspomnienie, uważnie badaj, czy jest godzien akceptacji; pytaj o przyczynę jego nieszczęść, a jeśli jesteś pewny, że nie są wynikiem występku lub ekstrawagancji, wspomóż go taką sumą, jaką łoża uzna za stosowną, i pomóż mu z twoim zainteresowaniem i zaleceniem, aby mógł być zatrudniony zgodnie co do jego zdolności i nie popadał w bezczynność. Będzie to działać zgodnie z prawdą, która jest wielką zasadą masonerii.

ROK MASOŃSKI. Narodziny Chrystusa są powszechnie dane jesienią 5 roku przed Chrystusem, co jest oczywistą sprzecznością, która może wymagać kilku słów wyjaśnienia. Era narodzin Chrystusa nie była w użyciu aż do około 532 r. A.D, w czasach Justyniana, gdy została wprowadzona przez

Dionizego Exiguusa, Scytiana z urodzenia, i rzymskiego opata; i która zaczęła dominować na zachodzie dopiero w czasach Karola Młota i papieża Grzegorza II., A, D. 730. Wszyscy chronologowie od dawna zgadzają się, że Dionizy popełnił błąd, umieszczając narodziny Chrystusa kilka lat za późno; ale różnica ta była różnie szacowana, dwa, trzy, cztery, pięć, a nawet kilka lat. Ogólnym wnioskiem jest to, co zostało przyjęte w naszych Bibliach, i które umieszcza narodziny Chrystusa cztery lata przed wspólną erą, lub bardziej prawdopodobnie kilka miesięcy więcej, - *Kitto*. W masonerii bardzo często dodajemy 4000 lat do narodzin Chrystusa, a ich suma stanowi rzekomy rok masonerii.

MASONERIA YORK. Brat króla Athelstana, książę Edwin, uczony masonerii i przyjmujący dla siebie obowiązki Mistrza Masona, za miłość, jaką miał do wspomnianego Rzemiosła, i honorowe zasady, na których został ugruntowany, kupił kartę wolności od króla Athelstana dla masonów; dającą możliwość sądzenia swych członków, jak to było w starożytności, i wolność i moc ustalania przepisów, ustalania tego, co może się zdarzyć, oraz organizowania corocznych spotkań i zgromadzenia ogólnego. W związku z tym książę Edwin wezwał wszystkich masonów w królestwie, aby spotkali się z nim w kongregacji w Yorku, naktóre przybył i utworzył generalną lożę, której był wielkim mistrzem; i przynieśli ze sobą wszystkie istniejące pisma i zapisy, niektóre po grecku, niektóre po łacinie, niektóre po francusku i innych językach, z ich treści zgromadzenie ukształtowało konstytucję i obowiąz-

ki w angielskiej łoży i ustanowiło prawo do zachowania i obserwowania to samo przez cały czas. -
DAwny masoński Manuskrypt

ZEREDATHA. Kolumny i inne dzieła z mosiądzu zostały odlane w gliniastej ziemi między Sukkotem i Zeredatą. W języku hebrajskim słowa „ziemia gliniasta” znaczą „tuż pod ziemią”, to znaczy ziemia była sztywna i kleista, a więc była odpowiednia do form wszelkiego rodzaju, łatwiej było je ułożyć niż po bokach wzgórz lub stromych miejsc. - *Biskup Patrick.*

ZERUBBABEL. Syn Salatiela, z rodu królewskiego Dawida. Cyrus zobowiązał się do opieki nad świętymi naczyniami świątyni, z którymi powrócił do Jerozolimy. Zawsze nazywa się go pierwszym, jako przywódcę Żydów, którzy powrócili do swojego kraju. Położył fundamenty świątyni i przywrócił kult Pana i należne mu ofiary. Kiedy Samarytanie zaproponowali pomoc w odbudowie Świątyni, Zerubabel i główni mężowie Judy odmówili im tego zaszczytu, ponieważ Cyrus przydzielił swoje polecenie tylko Żydom. Gdy Pan pokazał prorokowi Zachariaszowi dwa drzewa oliwne, w pobliżu złotego świecznika z siedmioma ramionami, anioł wysłany, aby wyjaśnić tę wizję, poinformował proroka, że te dwa drzewa oliwne, które dostarczały oliwy do wielkiego świecznika, to Zerubabel, Książę, i Jeshua, Najwyższy Kapłan, syn Josedeth. - *Calmet*